

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

ZBORNİK LITERARNIH RADOVA
UČENIKA/UČENICA OSNOVNIH ŠKOLA FBIH

Zbornik literarnih radova učenika FBiH na temu
“Bosna i Hercegovina kakvu želim”

Zbornik literarnih radova učenika FBiH na temu
“Bosnia i Hercegovina kakvu želim”

Izdavač: Bosanska Knjiga
Glavni i odgovorni urednik: Aida Alagić
Lektura i korektura: Lektorska Služba Bosanske Knjige
Dizajn korica: Samir Lačević
DTP: Samir Lačević

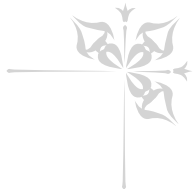
Stručni žiri: Edina Hadžić prof. BHS jezika, Cazin
Eldina Dizdar prof. razredne nastave,
prof. pedagogije Sarajevo
Melisa Hadžić Dizdarević prof. BHS
jezika, D. Vakuf

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

**ZBORNİK LITERARNIH RADOVA
UČENIKA/UČENICA OSNOVNIH ŠKOLA FBIH**

Sarajevo, 2018

RADOVI IZ OSNOVNIH ŠKOLA

Naziv škole: JU OŠ „Sedma osnovna škola“, Blažuj-Ilidža

Ime i prezime učenika/učenice: Emir Avdić

Razred: IV-3

Mentor/mentorica: prof. Hajrudin Neradin

RAD NA TEMU

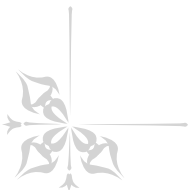
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je divna zemlja,
prelijepa stvarno,
ako je neko želi zagaditi,
on na to nema pravo!

Bosna je lijepa zemlja,
puna dobrote,
prepuna ljubavi,
razigrane djece i ljepote!

Bosna će moja uvijek biti,
zaštićena zidom mirisnog cvijeta,
kojeg su posadila njena djeca,
i tada će mirisati cijela planeta.

I tako će moja Bosna i Herceovina,
Biti onakva, koju želi svako dijete,
Najljepša zemlja ove planete!

Naziv škole: JU OŠ „Sedma osnovna škola“, Blažuj-Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Sajra Godinjak
Razred: IV-3
Mentor/mentorica: prof. Hajrudin Neradin

RAD NA TEMU

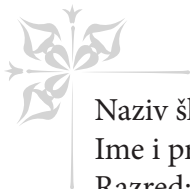
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Volim žutu i plavu boju ja!
Najljepšim bojama si ukrašena,
moja draga BiH-a.

U tebi Bosno baš uživam ja!
Plešem, igram i veselim se,
učim, putujem i družim se.
Sretna sam što te imam ja!

Samo moje srce zna,
koliko te volim ja,
draga moja BiH-a.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Dorić Ema
Razred: VI-b

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Svoju Bosnu i Hercegovinu vidim kao
zemlju punu gora, planina, šuma,
rijeka i jezera.

Sve u njoj sija od čistoće,
kao i sela gdje ljudi sretno žive i rade.
Gradovi su svijetli,
puni života i ljepote.

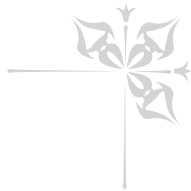
Dječiji osmijesi krase ulice,
šire ljubav, pozitivnost
i sreću svim ljudima.

Svugdje vlada mir,
poštovanje i sloga.
U takvoj zemlji želim odrasti,
i u njoj ostati.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Hodžić Adna
Razred: VIII-a

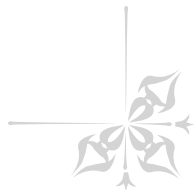

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosnu vidim kao zemlju cvijeća,
na svakom pragu, neizmjerna sreća.
Cvijeće raznoliko, kao jedno diše,
svojim bojama o ljepoti bosanskoj kao da piše.

Svaki cvijet, jedna rima,
dišu kao jedno i tu sve štima.
Oda je to, ljubavi i sreće i za nas
Nema zemlje ni veće, ni ljepše.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Lejla Halilović
Razred: VI-b

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da moja država ima
čiste rijeke, zelene, travnate livade,
puno čistog zraka, da sva djeca
dišu punim plućima.

Kada bi u našoj domovini
svi prijatelji bili,
zemlja bi osmijehom blistala
i ljepšu budućnost imala.

Željela bih da čovjek čovjeku
prijatelj bude, da zajedno grade
mostove prijateljstva, a ne da između njih
ograda bude.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Nela Sulejmanović
Razred: VI-b

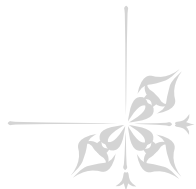

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Željela bih da iz moje domovine
ne sele ljudi, da mladi život u njoj grade.
Da domovina srećom blista,
da roditelji nemaju briga,
da su djeca radosna i sita.

Kada bismo svi
voljeli jedni druge,
svijet bi bio ljepši, bilo bi sloge,
i zajedno bismo našu domovinu
gradili i ljepše u njoj živjeli.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Rijad Delić
Razred: VIII-a

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

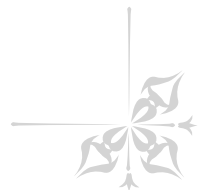
Bosno, probudi se ti,
zvijezdo sjajna,
nek' iz tebe izviru
sva bogatstva bajna.

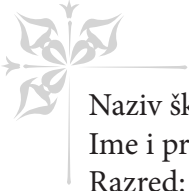
Bosno moja draga,
vrati našu omladinu,
to su naša najveća blaga.
Želim Bosnu punu nade i snova,
ispod Save, pa sve do mora.

U slozi da živimo, napretku se divimo,
fabrike da gradimo, zajedno da radimo
i borimo se za koru hljeba,
takva Bosna nama treba.

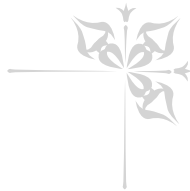
Bosno, budi uvijek prkosna,
samo tako ćeš ostati slobodna i ponosna.
Bosno moja, ti si srce svijeta,
pusti da sve u tebi kao ljiljan cvjeta.

Sunce da nas budi,
krivima da se sudi, zajedno da se borimo,
najbolju državu da od tebe stvorimo.

Naziv škole: JU OŠ „Hamdija Kreševljaković“, Kamberi, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Amra Rabić
Razred: IX b
Mentor/mentorica: Emira Beširović, prof.

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Oslobođenu: od mržnje, podjela
nacionalizma, ratova!
Oslobođenu: od tuge, bolesti,
siromaštva, iseljavanja!

Obogaćenu: čistim zrakom, pitkom
vodom, zelenim šumama!
Obogaćenu: novim knjigama,
bebama, osmijesima!

Podignutu: na mjestu prva
u svim sportovima!

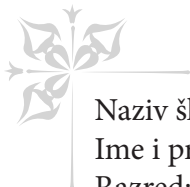
Zaboravljenu: od svakog neprijatelja
i svakog zlotvora!

Posvećenu: svim dječacima
i svim djevojčicama!

Rasterećenu: svim tatama
i svim mamama!

Slobodnu: svim Bosancima
i svim Hercegovcima
(i njihovim damama)!

Naziv škole: JU OŠ „Mahala“, Sanski Most
Ime i prezime učenika/učenice: Alen Rekić
Razred: V
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

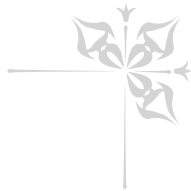
Želio bih da u BiH plata bude veća.
Da ljudi vide šta je sreća.
Da sve nacije budu ujedinjene.
Da nas zakon štiti.

Da budemo sigurni u našoj prekrasnoj zemlji.
Da stariji čuvaju našu kulturnu baštinu za buduće generacije.
Da ne dolazi do sukoba da se sve riješava sa slobodom govora
i ljudskim pravima.

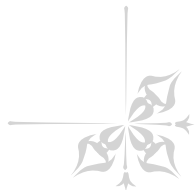
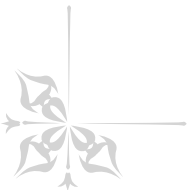
Naziv škole: JU OŠ „Miladije“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Ajla Tuhčić
Razred: IXa
Mentor/mentorica: /

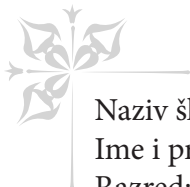

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Sjedila sam pored prozora, i onako zamišljena, posmatrala malu dječicu kako poskakuju i igraju se sva sretna i razdragana. Zapitala sam se do kada li će tako biti, kakvu li će oni imati budućnost. Kakvu budućnost ću imati ja, vi koji ovo čitate, vaša djeca, unuci i svi mi. To niko ne zna, jer su u našoj državi svi nezadovoljni i nezainteresovani. Ne zanima nas ni sadašnjost, a kamoli budućnost. Iz dana u dan sve više ljudi odlazi iz Bosne. Kako kažu, tamo ih zove i čeka bolja budućnost. Bez pozdrava i razmišljanja okrenu leđa i odlaze. Ostavljaju iza sebe svoju Zemlju, svoj dom, porodicu, prijatelje i sve što su imali. Razumijem ja to, iskreno otišao bi svako. Ali niko se nije pitao zašto ljudi napuštaju svoju državu. Naša Zemlja ne može imati bolju budućnost ako nema nas. Mi joj okrećemo leđa i onda kažemo da je najgora. Ne, nije. Mi smo krivci za to. Ne želimo se boriti i graditi svoju budućnost u Bosni. Bježimo u tuđe zemlje da tražimo sebe. A ustvari, sebe smo ostavili tamo gdje smo se rodili, prohodali, propričali. I sve to nas je naučila naša majka koju smo, također, ostavili i otišli. Ako nema nas, onda nema ni Bosne, nestat će. Izgubit će se negdje daleko, iza tamnih oblaka i guste magle. A ja bih samo željela da svi, barem na trenutak budemo djeca zanesena igrom i maštom o boljoj budućnosti.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Bilalovac, PŠ Gromiljak
Ime i prezime učenika/učenice: Atif Behlil
Razred: V-3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da živim u zemlji sjajnoj,
želim da živim u Bosni bajnoj.

U zemlji gdje ptice slobodno lete,
u zemlji gdje je sretno svako dijete.

Gdje nema boli, suza i tuge,
gdje svi vole jedni druge.

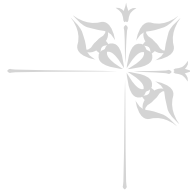
To je ta Bosna kakvu želim!

Da se u njoj svako veseli,
da rijeke uvijek mirno teku,
da suze nikad ne poteku.

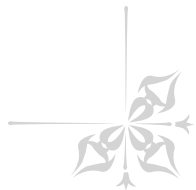
Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Bilalovac, PŠ Gromiljak
Ime i prezime učenika/učenice: Nadin Moćević
Razred: V-3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je prelijepa zemlja, samo što mladi ljudi misle da je neka druga država ljepša od nje. JA želim da živim u Bosni i Hercegovini. Želim da u njoj vlada mir, ali neki vrlo važni ljudi u njoj žele rat i svađu. I želim da u Bosni i Hercegovini ne bude više nikad rata. Želim da svi imaju ista prava, a ne da neki loši ljudi upropaštavaju našu zemlju. Želio bih da tih ljudi nema u našoj zemlji. I tako bi naša zemlja bila još bolja. Ja želim da se svi ljudi slažu, da se od ove naše domovine napravi najbolja domovina na svijetu. I tako bih ja volio da moja domovina izgleda.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Bilalovac, PŠ Gromiljak

Ime i prezime učenika/učenice: Eldar Mustajbegović

Razred: V-3

Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

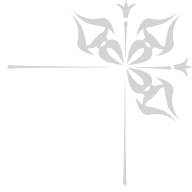
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja želim da Bosna i Hercegovina bude zemlja u kojoj će svi ljudi bez obzira na vjeru i nacionalnu pripadnost da se vole, cijene i poštuju. Da jedni drugima međusobno pomažemo. Da svako dijete ima dovoljno hrane, odjeće i obuće. Ja bih volio da u mojoj Bosni i Hercegovini ne postoje dvije škole pod jednim krovom. Ja bih volio da sa svojim drugom Petrom idem u isti razred. On ima isto godina kao i ja, zajedno se igramo i družimo poslije škole, a ne možemo ići u isti razred. Zašto? Zašto je to tako? Moja Bosna i Hercegovina bi bila zemlja puna mira, sloge, i razumijevanja. U njoj bi svi ljudi za svoj rad bili dovoljno plaćeni, a posebno učitelji, nastavnici i doktori. Jer su oni pored roditelja najvažniji u životu svakog djeteta. Eto, takvu bih ja volio i želio Bosnu i Hercegovinu.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“ Bilalovac“, PŠ Gromiljak
Ime i prezime učenika/učenice: Lejla Ganija
Razred: V-3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

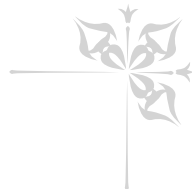
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina se zove Bosna i Hercegovina. Ja bih željela da ona bude čista i bez smeća. Da ima puno lijepih mjesta na kojima se moglo ići na izlet. Da tu dolaze mnogi posjetioци iz stranih zemalja. Da bude poznata u svijetu kao i mnoge druge države. Da djeca imaju puno veselja, da se igraju fudbala, plivaju, da igraju košarku, folklor, jednostavno da se druže. Da imamo puno prijatelja i drugova.
Ja bih željela samo dobre stvari u Bosni i Hercegovini.

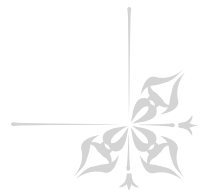
Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Bilalovac, PŠ Gromiljak
Ime i prezime učenika/učenice: Melhira Begović
Razred: V-3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

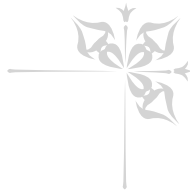
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja volim svoju porodicu, svoju domovinu i želim kao što se mi u porodici slažemo da tako žive i svi ljudi u Bosni i Hercegovini. Ne želim da se ljudi svađaju, tuku, viču jedni na druge. Da ljudi u toku vožnje ne bacaju smeće kroz prozor, nego da lijepo sačekaju i da ga bace u kantu za smeće. Da očistimo našu lijepu Bosnu i Hercegovinu od svakog smeća. Želim da livade budu zelene i pune cvijeća. U rijekama da se kupamo. Treba da se pomažemo. Ako neko u školi ne zna neki zadatak, drug iz klupe mu treba pomoći. Ako je neko bolestan, treba mu pomoći. Željela bih da se bolesni besplatno liječe, siromašni da imaju hranu i topli dom. To su moje želje. Ja želim i zamišljam puno bolju Bosnu i Hercegovinu.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Bilalovac, PŠ Gromiljak
Ime i prezime učenika/učenice: Ilhana Drinjak
Razred: V-3
Mentor/mentorica: /

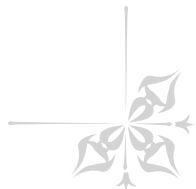
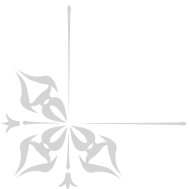
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja Bosna je vrlo lijepa zemlja. Bogata je rijekama i jezerima. To su kažu „Gorske oči“. Oči koje mnogo vide, ali ne mogu ništa da promijene. Ja bih voljela da imam neku moć i da neke stvari promijenim. Da uklonim tugu i bol ljudima, da bolesne izliječim, a tužne razveselim. Da vratim sjaj u očima zaljubljenim.

Eh, da imam moć, Bosna bi bila najbolja i najmirnija zemlja na svijetu. U modu bi se vratile neke vrline, poput poštovanja, stida i odgovornosti. Svi bi ljudi bili jednaki. Ne bi bilo siromašnih. Svi bi imali poslove i svako bi dijete imalo svoju kuću i u njoj sretnu porodicu.

Ne bi mladi odlazili iz Bosne, nego bismo mi bili drugima utočište. Takvu bih ja Bosnu, prirodno lijepu, da je ukrasimo osmijehom i dječijom grajom.

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Adin Hurić
Razred: IX-2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

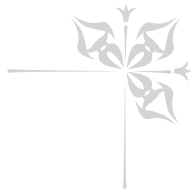
Ponekad razmišljam i sanjam o budućnosti BiH, ali ne zato što želim, nego što me sadašnja situacija tjera na to. Nažalost, danas se budućnost moje zemlje sve više dovodi u pitanje. Mlada radna snaga traži spas u zapadnim zemljama, dok mnogi ipak odlučuju da ostanu u svojoj domovini, a ja sam upravo jedan od njih. Ja u svojim očima vidim ponosnu, bogatu, razvijenu i zajedničku Bosnu i Hercegovinu u kojoj ću moći živjeti, odrasti, imati porodicu, posao i prosperitet. Ta mišljenja mnogima na prvi pogled možda zvuče čudno i nestvarno, jer većina stanovnika BiH danas želi napustiti svoju zemlju. Međutim, ima puno načina na koje možemo učiniti BiH boljom, a najbolji način je da ostanemo u njoj, te da je zajedno gradimo i mijenjamo na bolje. Volio bih, također, da nam pruža mir, utočište i da se svi u njoj osjećamo sigurno. Bilo bi dobro da imamo veći broj fabrika i radnih mjesta, što je ključ uspjeha svake napredne zemlje. Čuvanje naše kulturne baštine i tradicije je nešto na šta posebno moramo obratiti pažnju, te da možda naša kultura postane jedna od najpoznatijih na svijetu. Također, želim BiH u kojoj svi pazimo da naša priroda i okoliš budu uređeni i primamljivi ne samo nama, već i svima ostalima.

Na kraju bih želio da Bosna i Hercegovina ponovo bude napredna i razvijena zemlja, koju će graditi mladi, jer na mladima svijet ostaje.

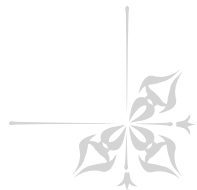
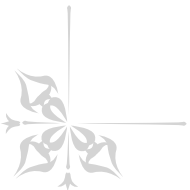
Naziv škole: JU OŠ „Brčanska Malta”, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Nejla Tač
Razred: VIIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je država puna stvari i događanja. Ali bih htjela promijeniti je na bolje. Da nema gladnih i izdvajanja, da nema slavni i neslavni, da se sve dijeli podjednako i ono najbitnije da nema diskriminacije. Htjela bih da sve bude lijepo i čarobno kao u bajci. Da majke ne brinu i djeca ne ginu. Da krađe nema i da svako dijete ima krov nad glavom. Bosna i Hercegovina je država puna samostalnosti ali ima nešto što joj nedostaje. Ona je tajna koja čeka da je neko otkrije i da je spasi, neko ko ima slobodu i pravo da je promijeni i dovede u red. Ali vam sa ponosom kažem da Bosna i Hercegovina ima i dobru stranu pa mogu reći da je ona moja jedna jedina Bosna i Hercegovina!

Zajednički rad članova Recitatorske sekcije Centra za slušnu i govornu rehabilitaciju Sarajevo. Mentor - Dženita Hrnjičić Sara Lulić - Cazin, Agan Hindija - Visoko, Emina Škrijelj - Rakovica, Alija Alimanović - SOS-Selo, Mehmedović Šaban - Ilidža, Malik Čehović - Sarajevo, Nedim Njemčević - Sarajevo

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim svojoj zemlji mnogo dobrih stvari.
Kao prvo da u njoj žive sretno i stari i mladi.

Želim svojoj zemlji mir i slobodu
Da Bosanci ne žele iz nje da odu.

Želim da se djeca rađaju zdrava
Da svi građani imaju jednaka prava.

Želim joj čist zrak, rijeke i vodu,
Zemlju sijanu, oranu i plodnu.

Želim da u njoj žive slavna lica
Iz nauke, sporta, muzike i slika.

Želim u njoj posao za sve očeve i majke
Da brige nestanu i osmijesi da se vrate.

Želim pune škole vrijednih đaka
I da svi imaju i sestru i brata.

Želim da se knjige čitaju i pišu
Da se ružne riječi zauvijek izbrišu.

Bosna kakvu želim je ljepša od pjesme,
Kao majku volim je i ne mogu bez nje.

Naziv škole: JU OŠ „Sokolje“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Eldar Kapo
Razred: IX-3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je moja domovina.
Domovina u kojoj sam se rodio i živim.
Koja je draga mome srcu, i koju mnogo volim.

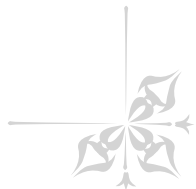
Moja domovina je mala zemlja
sa najljepšim: gradovima, rijekama, planinama.
To je zemlja u kojoj sam se rodio
koju beskrajno volim, kojom se ponosim.

Prošla je ona kroz mnoge nedaće
na koje je najviše djelovao posljedni rat.
Rat, koji je uništio mnoge gradove,
ostavio uplakane majke, očeve, djecu.

Želim da smrt ne bude uzaludna
i da da se ne zaboravi.
Al kako, tako, lijepo
mi trebamo da se borimo
znanjem, radom, dobrotom.

Bosna i Hercegovina treba da bude zemlja
marljivih i ponosnih ljudi,
koji se bore za svoja prava,
i budu ponosni i čestiti ljudi.

Kakvu Bosnu i Hercegovinu želim,
želim da se cijeni i poštuje širom svijeta
jer Bosna je zemlja jedna i jedina,
koja uvijek treba biti u našem srcu gdje god mi se nalazili.

Naziv škole: JU OŠ „Gornja Orahovica“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Merima Ravkić
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Svi smo mi dobro upoznati sa stanjem u kojem se nalazi naša država. Ljudi su podijeljeni u “frakcije”. Svako ima svoj status u društvu, bio on više ili manje vrijednosti.

Ne poštuju se prava manjina, vjeroispovijesti, vlada siromaštvo, glad, besposlenost, mito, korupcija, ljudi se konstantno iseljavaju. Bosna i Hercegovina je mrva država.

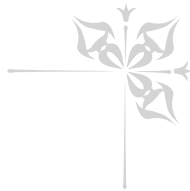
Ko je kriv za sve to? Svi su okrenuti jedni protiv drugih, začarani magijom mržnje, a sve to zbog koga? Čega? Samo zato što je naš zemljak Rom, Jevrej ili Hrvat? To su ozbiljni problemi u našoj zemlji. Još jedan veliki problem je vlast. Dok se ljudi na vlasti brinu o potpuno nebitnim temama, od kojih građani nemaju nikakvu korist, živi se sve gore, iz dana u dan, iz godine u godinu. Ljudi izlaze na izbore, nadajući se da će odabrati nekog prikladnog da vodi našu državu, međutim ništa ne ide na bolje. Važno im je samo udovoljiti sebi, a onda se pitaju: “Zašto je Bosna i Hercegovina ovakva kakva jest?” Mi smo zapravo niko i ništa, zaglupljeni narod jer puštamo da nas neko vodi u propast, neko koga smo lično odabrali, koga plaćamo našim novcem i finasiramo njihov nerad. Tužno i smiješno u isto vrijeme. Mladi napuštaju državu, idu za boljom budućnošću, niko se ne trudi da spriječi to nestajanje radne snage, obrazovanih ljudi...ali zašto bi se zalagali za to kada se ne zalažu za bilo šta drugo? A šta i uraditi? Glasački listići štampaju se u štamparijama, a na biračkim mjestima nalaze se ljudi umrli prije 50 godina, ti to sve gledaš, a ne možeš ništa. Kartu tvoje države ti crtaju komšije, a ti ne možeš ništa. Tvojoj himni zvižde, a ti ne možeš ni da pjevaš!

Šta narod želi zapravo? Te želje su skromne, ne zahtijevaju puno, a to je bilo šta da se promijeni na bolje, bila to i najmanja sitnica. Državu nam vode ljudi koji su završili samo osnovnu školu, čast izuzecima, ili čak ni nju nisu do kraja pohađali. Kada bi mladi i školovani ljudi došli na vlast, mnogo problema bilo bi riješeno. Kada bi postojalo više tolerancije među ljudima naša domovina bi bila mnogo ljepše mjesto. Željno iščekujemo to vrijeme, da se vlast potruži i radi u korist svojih građana, a ne samo da opskrbljuje „svoj džep”. Ljudi se nadaju, a kako kažu “Nada umire zadnja!”

Naziv škole: JU OŠ „Gornja Orahovica“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Nejra Mujić
Razred: VII
Mentor/mentorica: /

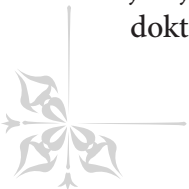
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Mnogobrojni ljudi koji odlaze iz Bosne i Hercegovine su dokaz da Bosna nije baš sjajna država. Život u Bosni bio bi znatno bolji ako bi se promijenila struktura vlasti, tj. ljudi koji su na čelu ove države. Kao i svaki drugi čovjek koji priča sve najbolje o svojoj domovini, tako i ja govorim o Bosni. No to baš i nije istina.

Ja svoju domovinu ne doživljam lijepom zemljom. Naravno, ne krivim samo političare nego i ostale ljude koji žive u Bosni, u zaostaloj zemlji, malograđanskoj sredini neznanja. Mislim da bi Bosna kako bi postala jedna napredna država trebala da uvede zakone koji bi se poštovali, baš kao i u ostalim državama. Iako znam da je to skoro nemoguće, voljela bih da Bosna u budućnosti bude jedna moderna i prije svega uređena država iz koje se neće mnogo ljudi odseliti. Život u ovoj mojoj domovini nije baš tako lagan kao u ostalim zemljama. To ljudi najčešće pomisle zbog novca koji su zaradili pošteno, a koji im nije isplaćen. Mislim da Bosna i Hercegovina nikada neće ući u Evropsku Uniju. Bosna je “izolirana” od ostatka svijeta zbog načina života u njoj. Ne bi bilo loše kada bi Bosna bila prepoznatljiva po nekoj hrani, piću ili građevini. Bosnu doživljam na dva načina. S jedne strane Bosnu volim, jer je ona moja domovina. Međutim, kada je pogledam s druge strane Bosna i nije zemlja u kojoj bih voljela ostati do kraja mog života.

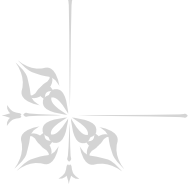
Turista već sada ima u Bosni, ali ne mnogo, kao u ostalim zemljama. Političare, doktore, advokate i mnoga druga zanimanja Bosanci doživljavaju kao osobe koje im ne govore istinu. Naravno, nije svaki političar, doktor i advokat osoba sa takvim manama.

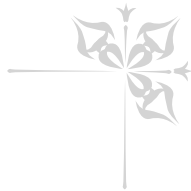
Kada bi mane raznih političara i ostalih ljudi koji se bave nekim sličnim poslom postale suprotne, to bi bili ljudi koji pripadaju jednoj poštenoj državi. Naša država je totalno suprotna od onakve kakva bi trebala biti. Iako tako razmišlja velika većina ljudi koji žive u Bosni, naravno postoje i oni koji se ne slažu s tim. Mislim da budućnost Bosne i neće biti baš tako sjajna ukoliko se ne poduzmu neke mjere u vezi načina života u ovoj našoj domovini.

U Bosni nema mnogo pisaca, pjevača i raznih drugih umjetnika, ali nadam se da će se to promijeniti. Mislim da u Bosni ima veliki broj neobrazovanih ljudi. To baš i nije za pohvalu. Svako bar malo može uticati na svoju budućnost, pa tako i svaki Bosanac. Zbog toga se ogroman broj bosanskog stanovništva iseljava iz BiH. Ogromne pozitivne promjene koje su se mogle desiti na teritoriji Bosne, a koje se nisu desile, mogle su promijeniti Bosnu kao državu i način života svakog Bosanca. Idealnu Bosnu zamišljam kao uređenu državu sa zadovoljnim i sretnim stanovnicima. Zamišljam je sa mnogo turista i dosta velikim brojem stanovnika. Naravno, zamišljam je kao jednu od članica u Evropskoj Uniji. Voljela bih da Bosna bude poznata država širom svijeta, barem zbog raznih historijskih događaja koji su se desili na području Bosne. Bilo bi lijepo kada Bosna ne bi uzimala riječi iz drugih jezika, nego kada bi imala svoje riječi koje bi bile često u upotrebi. Život u Bosni, u budućnosti bi ukratko rečeno trebao biti znatno bolji i ljepši.

Naziv škole: JU OŠ „Harmani 1“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Ines Hasanagic
Razred: VII b
Mentor/mentorica: /

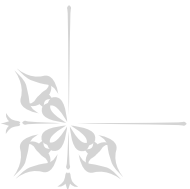
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ponekad, šetajući gradom razmišljam o svojoj zemlji, o zemlji kakvu želim o Bosni kakvu sanjam. Lijepo su to želje i snovi, u tim snovima nema nepravde ni loših ljudi. U tim snovima i u toj zemlji vlada vječni mir. Ljudi puni razumijevanja, djeca puna poštovanja. Travnjaci puni cvijeća, rijeke pune smaragda. U mojim snovima nema siromaštva i suza. Nesretna djeca tamo su sretna, a uplakana lica zamjenjuje široki osmijeh. Svako dijete i svaka životinja ima svoje mjesto koje mu s pravom pripada. Prolazeći trgom pogled mi je privukao zapušteni travnjak pun smeća učinilo mi se da plače, zapravo u mojim željama on nije takav, zamišljam ga punog razigrane djece i igrališta punih graje i vesele vike. Sve je tako lijepo i veselo, tu gdje god pogledam vidim osmijeh, sreću i zadovoljstvo. Iz te moje zamišljene Bosne i Hercegovine niko ne želi otići niti pobjeći, svi imaju posao, platu.

U toj mojoj Bosni i Hercegovini Bošnjaci, Srbi i Hrvati svi su isti svi se poštuju i uvažavaju jedni druge. Tu nema razlike između kršćana i muslimana niti Srbina i Bošnjaka. Svi su isti, složni u jednome da zajedno grade i čuvaju našu Bosnu i Hercegovinu.

Ali onda, otvorim oči i krupna suza mi se slije niz lice kad vidim da ništa nije onako kako ja zamišljam, kako ja sanjam. Da je bar sve kao iz mašte onako lijepo i nestvarno, ali nažalost nije. Ostaje mi samo nada u bolje i sretnije sutra.

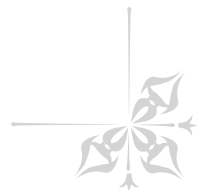
Naziv škole: JU OŠ „Musa Ćazim Ćatic“
Ime i prezime učenika/učenice: Rijad Telalović
Razred: VIII-c
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

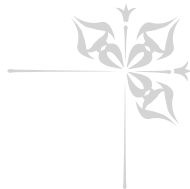
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je moja najdraža domovina, domovina u kojoj sam se rodio, u kojoj živim i govorim najljepšim jezikom Bosanaca. Želim da počnemo više cijeniti Bosnu i Hercegovinu i da se ponosimo njome. Moramo biti zahvalni našim braniteljima koji su čuvali našu domovinu od zlobe i nepravde te položili svoje živote da bismo mi danas živjeli. Ne smijemo se sramiti Bosne i Hercegovine, već isticati njene vrijednosti. Mala država puna sreće, ljubavi i sloge...to je Bosna i Hercegovina kakvu želim.

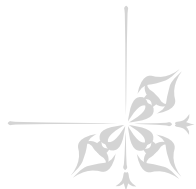
Naziv škole: JU OŠ "Miladije" Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Lamija Mujkić
Razred: Va
Mentor/mentorica: Avida Ibrišimović, učiteljica

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Pitam se često, u snovima svojim
da li baš ovakvu domovinu volim?
I uvijek se pitam, da li postoji neko
ko bi domovinu popraviti znao.
Tužna sam domovino, zbog mnogih stvari
i tražim nekog da to popravi.
Da vrati osmijeh na moje lice
i vrati sve moje najbolje drugarice.
Otišle su domovino, jer te ne vole ovakvu
možda su sretno tamo, ali u duši nije im lako.
Tužni smo svi, i drugarice i ja,
jer ste nas razdvojili, zbog svih neprilika.
Otišle su za bolje sutra,
za neka sretnija, sunčanija jutra.
Svi smo tužni zbog tih stvari,
tražim lijek, ljekara, majstora, da to sve popravi.
Tražim od tebe samo jedno,
da budemo sretni,
ali svi zajedno!

Naziv škole: JU OŠ "Brčanska Malta", Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Osmanović Sumeja
Razred: IX b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Domovina je neprocjenjiva. Ne podnosim riječ rat, jer me podsjeća na tužnu prošlost moje domovine. Bez obzira gdje živjeli i šta nam pruža neka zemlja samo u jednoj možemo biti istinski srećni. Posmatram ljude, prisjećaju se nečeg tužnog, osjeća se neki pritisak na njihovim dušama. Ova prkosna BiH preživjela je opsadu, preživjela je patnju naroda. Imala je snagu. Danas se uz pomen njenog imena veže samo taj rat. Narode, zar se bojite reći koliko je ova zemlja divna? Zar se bojite reći da je njen narod ponosan na nju? Ne bježimo mi od toga svega što se desilo, genocidi i bol, ali ipak imamo snage da oprostimo. Ova zemlja ima svoju historiju i svoju prošlost, ima svoje super heroje koji su je branili. Ne mogu reći da mi se ovdje sve sviđa, ima stvari koje su loše, ali ovo je moja zemlja, moja domovina. Tu sam rođena i tu živim. Gdje god da odem ovdje ću se uvijek vraćati s osmijehom i sa radošću. To je MOJA ZEMLJA. To je MOJA DOMOVINA.

Naziv škole: JU OŠ "Miladije" Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Meliha Đulović
Razred:
Mentor/mentorica: /

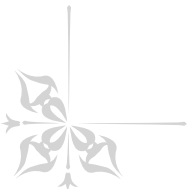
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je Zemlja u kojoj živim,
i kojoj mogu svaki dan da se divim.
Ja želim da Bosna bude bolja od svih
zemalja na ovom svijetu i da bude
podrška svakom djetetu.

Voljela bih da u Bosni ima radnih mjesta više,
da mnogim ljudima s lica suze briše.
Da smo sigurni za bolju budućnost
i da djeci bude obezbijeđena sigurnost.

Koliko rijeka u Bosni teče,
na toliko livada cvjeta cvjeće.
Iznad svakog cvijeta,
po jedan šareni leptir prolijeće.
Meni je Bosna najbolja
kakva god ona bila,
jer u njoj sam svoju prvu riječ izgovorila.

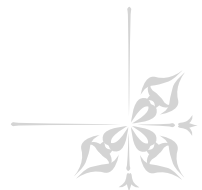
Naziv škole: JU OŠ „Dubravica u Počulici“, Vitez
Ime i prezime učenika/učenice: Armin Ribo
Razred: VI-2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

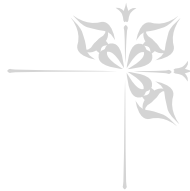
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Domovino draga,
miris slobode širi
do svakoga praga.
Nikada više
da ne bude rata,
želim da svaka seja
ima brata.
Tvoji ljudi da žive u sreći.
da niko ni od koga nije veći.
Sve dok živim,
ljepoti tvojoj se divim.
Ti si kuća u kojoj živim,
Ti si pjesma koju pišem,
prijatelj za kog dišem.
Tvoje nebo nek se plavi
bez oblačka:
Volim te, domovino, i tačka.

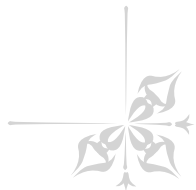
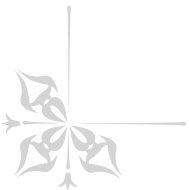
Naziv škole: JU OŠ „Dubravica u Počulici“, Vitez
Ime i prezime učenika/učenice: Aida Mušinić
Razred: VI-2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Nema na ovome svijetu
plave, bistre rijeke
čistog zraka,
zelenih polja,
kamenjara čvrstog,
k'o što ga ima
zemlja moja.
Samo da uvijek
na licu mame i brata
osmijeh blista
da babu ne zovu
zbog glupog rata
da ga zovu kad je plata.
Želim mir i blagostanje
topli osmijeh dede i nane.
Svi da budu pošteni i vrijedni
U domovini da živimo bezbjedni.

Naziv škole: JU OŠ „Dubravica u Počulici“, Vitez
Ime i prezime učenika/učenice: Tarik Sarajlić
Razred: VI-2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja BIH-u sretnu želim
Sa mnogo djece ispred škola
pune livade bijelih golubova
rijeke pune riba
i sve roditelje bez briga.
Ja BIH-u ponosnu želim,
ukras najbolji na svijetu
u svim sportovima
da šaljemo moćnu sliku
da pozlatimo našu diku.

Ja BIH-u jednu želim
kao što je uvjek bila
jedinствена i mila
unikat međ zemljama svijeta
sa srcem od zlata.

Naziv škole: JU OŠ „Gornja Orahovica“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Edvin Spahić
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

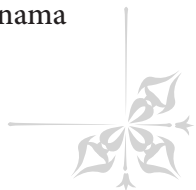
Trudim se da mnogo ne razmišljam o našoj državi i u situaciji u njoj, no uz sve aktuelne događaje, i izbore koji su sada već prošli, ne mogu si pomoći.

Mnogi od nas smo kao mali razmišljali šta bismo mi uradili kao predsjednik naše države, kako bismo mi bili ti koji bi promijenili situaciju, i odveli našu državu u bolje sutra. Ali sada, kada bolje razmislim shvatam da to nije tako lako, čak i da zanemarimo činjenicu da kao predsjednik nemamo apsolutnu vlast nad državom, i da naši prijedlozi moraju proći kroz cijeli set ljudi.

Prva stvar koju bih ja uradio, kada bih dobio apsolutnu vlast nad Bosnom i Hercegovinom, bi bila, otpuštanje većine današnje vlade i sudstva, zbog korupcije koja vlada. Sljedeće što bih uradio je ukinuo entitete i Brčko Distrikt, što bi Bosnu i Hercegovinu napokon napravilo republikom, nakon dugih 21 godinu. Kada bih napokon napravio državu koja je zapravo država, a ne neka mješavina entiteta, onda bih počeo sa uvođenjem zakona. Vjerujem da mnogi od vas koji ovo sada čitate ne biste uveli strog režim u vašu državu, no neke stvari se ne mogu postići drugačije, jer naš narod ne zna za slogu osim ako mu neko ne naredi slogu. Nakon uvođenja reda u državu počeo bih sa mijenjanem obrazovanja, jer na kraju krajeva to je jedna od najbitnijih stvari. Svi mi se moramo obrazovati kako bismo uspješno savladali sve izazove koje život pred nas postavlja. Potom bih ukinuo kladiionice, jer država koja ima više kladiionica od pekara ne može biti uspješna država. Promijenio bih još stotine manjih stvari koje bi dovele našu državu na neki nivo uspjeha. Kad bolje razmislim o ovoj problematici shvatim da naša država nikada neće biti uspješna, ne zbog vlasti ili korupcije u istoj, već zbog nas samih.

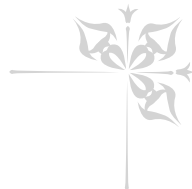
Sjetite se da smo mi ti koji svake dvije godine izlaze na izbore i biraju novu vlast koja nas uništava. Mi trebamo da prestanemo da živimo u prošlosti i govorimo da su „oni“ krivi za situaciju u našoj državi. Jer nisu, mi smo ti koji dopuštamo ovakvo stanje, mi smo ti koji njima dajemo da nad nama upravljaju po svom nahođenju.

Krivi smo mi.

Naziv škole: JU OŠ „ Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Hamza Žolja
Razred: VII-6
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Mislim da sadašnja Bosna i Hercegovina nije loša, ali može biti bolja. Zbog loših ekonomskih i društvenih prilika mladi odlaze u druge zemlje u potrazi za boljom i sigurnijom egzistencijom. Želio bih da u mojoj domovini postoje bolje prilike za posao, lijep i bezbrižan život. Bilo bi lijepo kada se u mojoj domovini stanovnici ne bi dijelili ni po kakvoj osnovi, već da zajedno živimo u miru i blagostanju i da svi zajedno uživamo u prirodnim bogatstvima koje nam naša Bosna i Hercegovina obilato nudi, jer je ona moja jedina domovina i druga mi zemlja to ne može biti. Nadam se, želim i svim svojim bićem vjerujem da Bosna i Hercegovina u budućnosti bude ljepše i bolje mjesto za život.

Naziv škole: JU OŠ „Grbavica II“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Adna Ećo
Razred: IV-3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

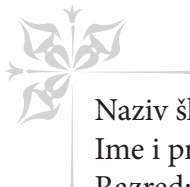
Domovino moja,
ja imam jednu želju,
da moje srce ispuniš ljubavlju.

Bosno i Hercegovino,
domovino bajna,
želim da ti svaka zvijezda
na nebu bude sjajna.

Ti si mekana kao svila,
i zato želim da
sjajiš kao vila.

Moja najveća želja je
da svoju domovinu u srcu nosim,
i da se s njom ponosim.

Naziv škole: JU OŠ „Grbavica II“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Ajla Telačević
Razred: IV-3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Lista mojih želja nije baš mala,
ako nemate ništa protiv,
sa nekim bih vas upoznala.

Želim igrališta čista,
da djeci osmijeh na licu blista,
da nam glavna vijest bude
torta sa spratova šesnaest.

Želim sačuvati
čist zrak sa naših planina,
bistrinu rijeke
dok žurno ušće hita.

Želim mir, radost i sreću,
da sa drugarima brojim
latice na cvijeću.

Naziv škole: JU OŠ „Grbavica II“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Afan Telaćević
Razred: III-3
Mentor/mentorica: /

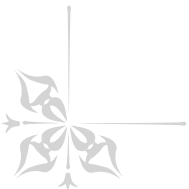

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Nije da mi sada
nešto u Bosni i Hercegovini smeta,
ali bih volio kad bi bilo
malo više nogometa.

Stoga, ako se mene pita,
izgradio bih igrališta,
za svako dijete po jedna lopta,
da napravimo najbolji tim u svijetu.

Naziv škole: JU OŠ „Jajce“, Kruščica, PŠ Kuprešani
Ime i prezime učenika/učenice: Rejhana Vuković
Razred: III
Mentor/mentorica: Rifeta Turanović, učiteljica

RAD NA TEMU

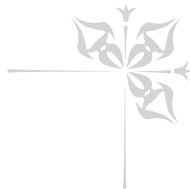
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja se zovem Rejhana. Najviše želim da sva djeca idu u školu, da moja drugarica Alisa više ne bude tužna i da je svaki dan u svojoj školskoj klupi. Jako želim da sva djeca imaju kuću, odjeću i hranu. Želim svojoj djeci puno igre, smijeha i veselja. Našu domovinu bih voljela urediti da bude zemlja iz snova svih njenih stanovnika. Želim čiste i bistre rijeke pune malih kupača. Moja Bosna i Hercegovina je veliko gnijezdo različitih nacionalnosti, zemlja u kojoj ima mjesta za sve DOBRE LJUDE! Kada su ljudi dobri onda se druže i poštuju bez obzira na to ko su i šta su. Voljela bih da više čuvamo naše prirodne ljepote i spomenike naročito u mom gradu Jajcu. Ovo je moja domovina i ja je puno volim! Bila je domovina mojih predaka i oni su mi je ostavili na čuvanje. Za mene je ona najljepše parče kugle zemaljske. Volim te domovino moja!

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Dženisa Lušija
Razred: VIII-4
Mentor/mentorica: /

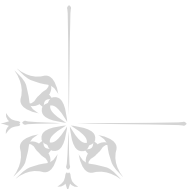
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim Bosnu u kojoj će vladati mir, ljubav i sloga. Želim Bosnu bez rata, i siromaštva i straha. Želim Bosnu koja će biti krov za sve one koji mojoj Bosni žele samo dobro. Želim Bosnu bez diskriminacije i mržnje, da se svi zajedno poštujemo i razumijemo u našoj lijepoj Bosni i Hercegovini.

Bosna i Hercegovina je u prošlosti imala uspona i padova, mnogo puta je ranjavana, uciviljena, ali nikad, nikad pokorena, napuštena.

I zato sad, krenimo zajedno u budućnost i očuvajmo prošlost, očuvajmo ono što nam je sveto i u emanet dato.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Amir Kardaš
Razred: VIII 4
Mentor/mentorica: /

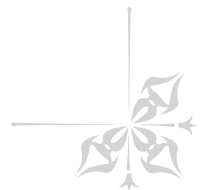
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina – moja domovina!

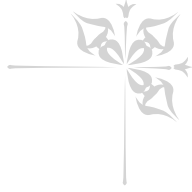
Nema ljepšeg mjesta na cijeloj planeti.

Puna je sevdaha i pjesme bosanske. Ona je ta, moja zemlja koju volim i kakvu želim. U njoj su rođeni moji majka, otac, brat i ja. Ovdje ljudi mnogo rade, ali ne i zarađuju i pored svih problema ostaju pozitivni i nasmiyani. Moja domovina je po svemu posebna i jedinstvena. Nije najbogatija i nije najveća, ali je lijepa i skromna. Ona je moja domovina kakvu želim.

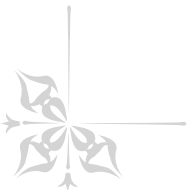
Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Čičko Emra
Razred: VII 6
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je mjesto u kojem sam odrasla i provela prve godine djetinjstva. Bosna i Hercegovina je svakom njenom stanovniku prekrasna. Ona ipak ima nekih nedostataka, a zašto bi zbog tih nedostataka sve više mladih odlazilo iz ove države? Zašto, kada se sve može popraviti i izgledati baš onako kako mi djeca zamišljamo? Bosna i Hercegovina je mjesto gdje svako dijete sniva svoje snove, a zašto ih onda i tu ne bi i ostvarilo? Želim da Bosna i Hercegovina bude mirno, srećno i prelijepo mjesto za sve nas.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Ilhana Bejtić
Razred: VIII 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Da ostanemo ovo što smo. Sutra i uvijek djeca. Ni veliki ni odrasli. Da se ne zavlaciimo svako u svoju ljusku. Da jedno drugome ne dopustimo da budemo ono što nismo. Da ne gladamo vučijim očima. Da se uvijek prepoznamo kada se sretnemo. Prvenstveno volim svoje i to mi otvara horizonte za poštivanje tuđeg. Svjesno i savjesno poštujem drugo i drugačije i na taj način dajem prostora drugim da i oni mene vole i poštuju. Ukoliko mi neko uzvratu mržnjom i predrasudama, stvara sebi, a ne meni problem. Ja vjerujem da smo svi dovoljno jaki da pomognemo u izgradnji mostova pomirenja preko rijeke mržnje.

Pa koliko dugo mi to živimo?

Čini mi se da smo na zemlji samo dan ili manje, pa odakle nam vrijeme za zavist zlobu i mržnju?

Naša Bosna je prepoznatljiva po multikulturalnosti, multinacionalnosti. Pod njenim krovom žive i Josip i Goran i Muhamed. Ne našom krivicom preživjeli smo bezbroj međusobnih sukoba i naučili da je u Bosni i Hercegovini moguće živjeti uz komšije i da smo samo tako jači i vrijedniji.

Činjenice ne možemo izbrisati. Imam, između ostalog, 8.372 razloga za strah, ali bit ću dovoljno hrabra da se ne bojim i da me to ne sputava. Moj životni put jeste i mora ostati ljudskost. Svaki dan nije poseban sam od sebe, mi ga možemo učiniti najboljim. Na najbolji mogući način iskoristimo vrijeme koje imamo. Upamtimo, život je jedan. Život nije serija pa da sutra možemo pogledati reprizu. Budimo režiseri našeg filma. Ne možemo upravljati okolnostima, ali možemo iz svega izvući pouku. Obojimo današnjicu veselim bojama.

Ko nam šta može kad izaberemo mir. Komšija ili susjed, zar je to bitno kako ću ga zvati?

Musliman ili pravoslavac, ni to mi ne smeta. Njegov mir je i moj mir. Poštujem sve one koji jesu ono što žele da budu. Uljepšajmo našu zemlju ljubavlju čovjekove duše. Dopustimo veselim bojama da i one nešto kažu, jer ljubav je mnogo prirodnija od mržnje.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Mutap Amar
Razred: IX 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Država u kojoj živim sama po sebi je lijepa i dobra, a moja mašta je čini idealnom. Njeno ime je Bosna i Hercegovina i s ponosom izgovaram to ime kada me neko upita odakle dolazim. Ona ima ogromne prirodne resurse, ali nažalost to naši predvodnici zanemaruju. Ja bih volio da se ukinu podjele, nacionalne podjele, korupcije, nepoštenja, itd. Volio bih da u Bosni i Hercegovini živi samo onaj ko je istinski voli. Želio bih da se oporavimo od ratova jer zaista ratovi su ružni, donose bol, mržnju, tragediju, pohlepu, tugu i smrt. U Bosni i Hercegovini se trebaju ukinuti entitetske granice i da u narodu vlada sloga i ljubav, jer zaista to je Bosna i Hercegovina koju volim i želim.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Amra Litrić
Razred: IX 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

U velikoj Evropi se nalazi jedna mala zemlja nalik ljudskom srcu. Ta zemlja se zove Bosna i Hercegovina. Ona je moja domovina. Velike planine, prelijepa jezera, prostrane poljane su samo djelići koji krase moju domovinu. Rijeke koje izvire i teku u Bosni i Hercegovini imaju poseban značaj zbog toga što su to rijeke koje teku samo Bosnom i Hercegovinom. Također, poseban značaj imaju zastava i grb naše domovine jer oni simbolišu državnost i nezavisnost Bosne i Hercegovine. Pored mnogobrojnih blagodati koje krase moju domovinu, postoje stvari koje bih ja voljela promijeniti. Među tim stvarima, kao prvo možemo istaknuti sistem ove države. Zašto baš sistem? Zbog toga što sistem ove države nije uređen. Pod tim podrazumijevamo mnogo mladih ljudi koji se obrazuju, a nisu u mogućnosti naći posao svoje struke. Također, voljela bih da sva djeca u mojoj domovini imaju jednaka životna prava, kao što su pravo na porodicu, pravo na igru, obrazovanje, itd. Iako neki narodi teže ka podjeli Bosne i Hercegovine, moja želja je da Bosna i Hercegovina bude jedinstvena država. To se može postići slogom među narodima, jer kako kažu svi za jednog, jedan za sve. Stoga bih voljela da Bosna i Hercegovina bude i ostane zemlja jedinstvenih Bosanaca i Hercegovaca.

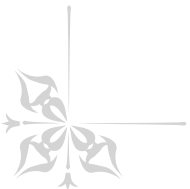
Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Eldar Šaheta
Razred: VII 6
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

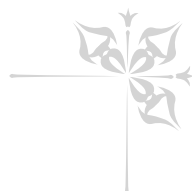
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Živim u jednoj divnoj zemlji čijoj se ljepoti mnogi dive. Ponosan sam na njene ljepote, ali sam razočaran situacijom u svojoj zemlji . Želio bih da u mojoj Bosni i Hercegovini bude bolja ekonomska situacija, jer ova sadašnja nam ne daje svjetlo budućnosti. Država sa svjetlijom budućnosti je ona u kojoj se grade firme i daje se mogućnost radnicima da zarade svoje plate. U mojoj državi žive divni i pošteni ljudi koji žele da im se pruži mogućnost za poštenim radom i zaradom. Želio bih u svojoj državi bolje zdravlje, školovanje i bolji rad svih državnih institucija. Moja država je jedinstvena u svijetu. I gdje god da odem, ona je uvijek moja Bosna i Hercegovina. Velika mi je želja da se zaustavi odlazak iz Bosne, da se ljudima pruži bolja budućnost u njihovoj zemlji. Znam da ne mogu ništa promijeniti, ali se ujedno i nadam da će jednog dana moja država kakvu želim doživjeti svoj uspon, napredak i procvat. Ja želim svoju državu Bosnu i Hercegovinu sa sretnim ljudima, mnogo posla i boljom ekonomijom s kojom će postati primjer u svijetu.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Lejla Puščulović
Razred: IX 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

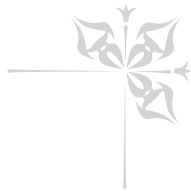
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Htjela bih da moja Bosna bude zemlja sretnih ljudi. Da nema nacionalizama među bošnjacima, pravoslavicima i katolicima. Da u njoj vlada pravda da nikada niko ne bude povrijeđen na bilo koji način. Da radnici imaju bolja prava i da svaki građanin može naći posao u svojoj struci. Željela bih da svaki čovjek bez krova nad glavom ima topao i srećan dom zajedno sa svojom porodicom. Da svaki beskućnik nađe smještaj i kvalitetan posao. Djeca bez roditelja i socijalno ugroženi da budu zbrinuti, a također, i starije i iznemogle osobe. Da svaki borac Armije Bosne i Hercegovine ima svoja prava kao branilac ove države. Željela bih da imamo vrhunske stručnjake u medicini i drugim zanatima. Da bude mir i tolerancija među ljudima. Eto, to je moja iskrena želja, a mislim da tako svaki patriota razmišlja.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Anesa Kardas
Razred: VIII 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

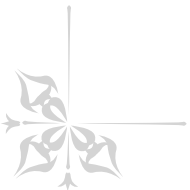
Ja sam rođena u Bosni i Hercegovini. To je moja jedina domovina. Nije idealna zbog ratova koji su se desili u njoj i nije najbolje mjesto za odrastanje i učenje. Ali ipak je volim najviše. Često zamišljam kakva bi ona ustvari trebala biti. Ali isto tako i često razmišljam i da ja nemam budućnost u njoj.

Željela bih da to bude zemlja uređena. Da svi narodi u njoj imaju pravo da budu šta jesu. Da nema razlika među ljudima samo zato što su druge vjere i nacije.

Da nam gradovi budu uređeni. Da imamo puno parkova, da rijeke budu čiste. Željela bih da su nam škole nove i opremljene kao i u drugim zemljama.

Da imamo sve uslove za učenje onog što volimo. Da roditelji imaju posao i da zarađuju dovoljno za normalan život, a ne da idu u druge zemlje kako bi nam omogućili školovanje. Željela bih kad završim školu da živim i radim u svojoj domovini i budem neko ko će je učiniti onakvom kakva zaslužuje da bude.

Jer, to je moja domovina. Želim da bude najbolja.

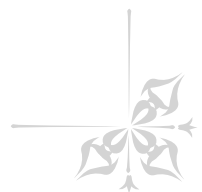
Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Delila Mujić
Razred: VIII 4
Mentor/mentorica: /

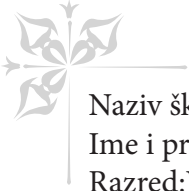

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Svi sanjamo da imamo prelijepu državu sa lijepim školama, zgradama, cestama. Zašto se ne bismo potrudili da i mi imamo ista prava, prelijepe parkove, zgrade, škole? Zašto ne prestanemo zagađivati naše prelijepe parkove i rijeke? Zašto neki ljudi i dalje misle da je Bosna propala i uništena država i sele se ka svjetskim metropolama misleći da će tamo naći nešto bolje? Misle da će im biti ljepše u velikim i prenaseljenim gradovima, a ne u malim, prelijepim gradićima u Bosni. Kada bismo se svi mi građani Bosne i Hercegovine, udružili i počeli čuvati naše predivne gradove, sve bi bilo drugačije. Zašto ne čuvati vodopad u Jajcu, rijeku Neretvu, Miljacku u Sarajevu, planine Bjelašnicu, Igman, Jahorinu i još mnoge druge koje imaju velika bogatstva i prirodne ljepote. Ja Bosnu i Hercegovinu zamišljam kao prelijepu čistu državu.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Hasečić Ajdin
Razred: VII 6
Mentor/mentorica: /

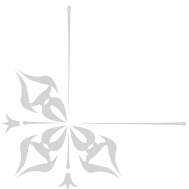

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Često razmišljam o budućnosti Bosne i Hercegovine. U Bosni i Hercegovini žive narodi koji se ne bi trebali razlikovati ako su različite nacije i vjere. Država bi trebala pružiti sigurnost svim narodima svih nacija i vjera. Razlike među ljudima su neprimjetne što čini ljepotu ove države. Ruka ruku dodiruje žudeći za igrom ne gledajući ko se s kim druži. Nije bitno da li se igraju Petar ili Amar. Djeci je to najmanje bitno jer igra ne smije da trpi neprimjetne. Pružiti ljubav, osjetiti sreću, to znaju svi ljudi bez obzira na naciju i vjeru. Bosna i Hercegovina je mala po površini, ali itekako bogata. Bosna i Hercegovina predstavlja zemlju koja ima mjesta za sve ljude različite nacionalnosti i vjere. Ljudi čine domovinu koja treba da se gradi mirom, slogom i ljubavlju. Zemlja u kojoj sam rođen, u kojoj živim, bit će i ostati zemlja mojih potomaka.

Jedna jedina, Bosna i Hercegovina, moja domovina.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Beganović Tarik
Razred: VIII 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

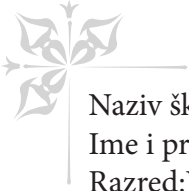
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Najbolja bi bila Bosna i Hercegovina
od ostalih svih.

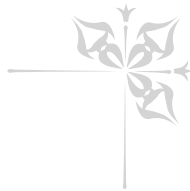
Kad bi promijenila stvari neke,
poput zagađenja rijeke.

Još promjena ona treba.
Za sve vremena nema,
Jer nju nevolja uvijek vreba...

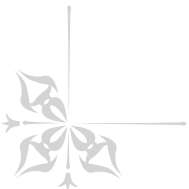
Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Džejla Agić
Razred: VIII 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina leži u srcu Balkana. Ona predstavlja nešto najljepše. Ne bih je mijenjala ni po koju cijenu. Bez obzira na sve sile koje su izvršene na njoj. Ona je ipak ostala jedna jedina Bosna i Hercegovina. Zemlja površine 51 129 km² duša od zemlje koja se nikada neće zaboraviti. Bosnu kakvu ja želim jeste da je ravnopravna i lijepa. Da se ne zagađuju rijeke, šume, jezera. Da su ljudi susretljivi i druželjubivi. Da je manje svađe oko politike. Bosna je onakva kakva jest u mom srcu.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Adi Mujić
Razred: VIII 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

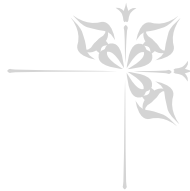
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja sam što se tiče države i njenih ljepota zaljubljen u nju, ali mi se ne sviđa odnos ljudi jednih prema drugima, pogotova kad je u pitanju nacionalnost, boja kože i ostalo... Ova država je jedna mala ljepotica koja može ići daleko naprijed, ali ljudi koji upravljaju njom moraju se promijeniti ili složiti da idu ka naprijed. Mislim da bi se više trebalo ulagati u talente koji žive u Bosni i Hercegovini. Uglavnom, trebamo biti složni da budemo braća i sestre i da zajedno idemo ka boljem sa ovom prelijepom državom.

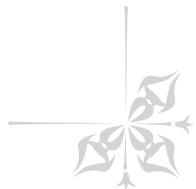
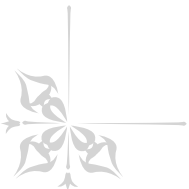
Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Amina Litrić
Razred: IX 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Iz dana u dana sve više mladih napušta našu domovinu zbog vjervovanja da negdje tamo postoji bolja budućnost za njih. Otići ili ostati je često pitanje koje mi mladi postavljamo sebi. Da li ima nade za nas i da li će se išta promijeniti za nekoliko godina? Možda bismo bolje funkcionisali kad ne bismo bili toliko složena zemlja. Ali opet zašto otići? Zašto ne ostati i truditi se da doprinesemo njenom razvoju, živjeti i raditi ovdje, a ne samo spakovati kofere, ostaviti sve probleme i otići? Negdje u dubini svog srca vjerujem da bi Bosna mogla da bude jedna od najboljih zemalja za život, kad bi se borili za nju, za promjene, za nas mlade i za bolju budućnost. Prije nego što spakuješ kofere čekaj, razmisli. Okreni se i pogledaj šta napuštaš, a gdje odlaziš.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 1“, Kiseljak
Ime i prezime učenika/učenice: Dželila Topalović
Razred: IX 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

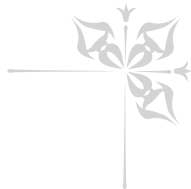
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Često razmišljam i sanjam o budućnosti BiH, ne zato što to želim nego što me sadašnja situacija dovodi do toga. Današnjom Bosnom se mnogi ne ponose, mada bi trebali, jer kakva god da je, ona je naša, tu smo se rodili i tu smo odrasli. Mnogi nisu ponosni na nju i ne sviđa im se, a zapravo niko ne radi ništa za bolje sutra naše Bosne! Svi komentarišu, a niko se ne dokazuje na djelima. Nismo svjesni koliko toga imamo, a ništa ne koristimo. Bosna kakvu ja želim ima mjesta za sve ljude širom svijeta. Bosna kakvu ja želim ima mjesta za sve narode, nacije, za sve rase i vjere. To je mjesto koje ugošćava i prima svakog onoga ko joj dobro misli i uživa u njenim bogatstvima.

Naziv škole: JU OŠ „Musa Ćazim Ćatić“,
Ime i prezime učenika/učenice: Muslić Almir
Razred: VIII c
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Čiste rijeke, i čist zrak, to je BIH kakvu svi želimo, ali BIH kakvu ja želim sad ću da vam kažem. BIH kakvu želim je u mom srcu, to je mjesto u kojem sam rođen, u kojem živim, i u kome ću živjeti. BIH se može promijeniti: čiste rijeke, čiste ulice, više novca, veće plate, i penzije, to je BIH kakvu svi želimo, ali tu u našem srcu duboko negdje svi volimo BIH, i ustvari je to BIH kakvu svi želimo jer to je naša zemlja puna prirodnih ljepota i resursa i zbog toga svega je to ustvari BIH KAKVU ŽELIM, KAKVU SVI ŽELIMO, I KAKVU SVI ŽELIMO DA OSTANE.

Naziv škole: JU OŠ“ Edhem Mulabdić“, Međida Donja
Ime i prezime učenika/učenice: Naida Šaldić
Razred: VII a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Često razmišljam i sanjam kakvu Bosnu i Hercegovinu želim. Ne zato što to želim nego što me sadašnja situacija u mojoj domovini dovodi do toga. Obično razmišljam o zemlji u kojoj vlada sloga, sreća i ljubav među ljudima, ali sam svjesna da sama ne mogu promijeniti mnogo toga. Našu državu često zamišljam kao drvo. Stablo predstavlja stabilnost za lišće. Stablo je država, a lišće je narod. To se lišće razlikuje po malo čemu, ali zajedno su veoma lijepa i skladna cjelina. Različite religije i različito ponašanje, iako, uglavnom, imamo isto porijeklo, dovode nas do razmirica i svađa. Ponašamo se kao da nismo ljudi sačinjeni od iste krvi, istih kostiju u istog mesa. Zašto se neki ljudi u mojoj domovini usuđuju misliti da su bolji od drugih?

Ja želim bolju Bosnu i Hercegovinu! Želim domovinu bez svađa među narodima. Želim da više ni jedna majka ne plače jer nema čime nahraniti svoje dijete. Želim da ljudi u mojoj dragoj Bosni i Hercegovini ne strepe od onog što ih sutra čeka. Želim da ljudi žive slobodno, bez nepravde, korupcije i uništavanja njihovog dostojanstva. Želim sa svojim vršnjacima napraviti bolje uslove za život u najljepšoj zemlji na svijetu, u Bosni i Hercegovini. Naoštrit ćemo olovke, čitati prave knjige i pisati pravedne zakone, štitići slabe, stare, nesretne, bolesne. Harmonija će zavladati mojom domovinom.

Političari će u političkim igrama uvijek dobro kockice slagati i osmijeh narodu na lice donositi. Svi će biti sretni jer su konačno dočekali bolje sutra.

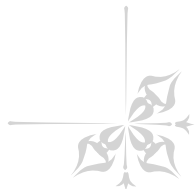
Naziv škole: JU OŠ“ Edhem Mulabdić“, Međida Donja
Ime i prezime učenika/učenice: Muhamed Sadiković
Razred: VII a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da se u mojoj Bosni i Hercegovini
svakom čovjeku ista prava daju!
Ljudima, koji su siromašni i gladni,
želim da pomoć daju bogati i slavni.
Želim da u moga oca plata bude tolika
da može nahraniti porodica trista.
Već vidim, u budućnosti bliskoj, svi
pošteno rade, kriminala je manje, a
puno je više veselja, ljubavi, i nade.
Na svjetskim sportskim terenima
ime naše zemlje se čuje i sve
prisutne redom puno obrađuje.

Naziv škole: JU OŠ“ Mirčina“, Mirčina, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Ajla Nukić
Razred: VII a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

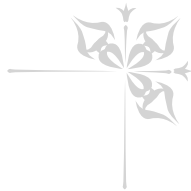
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja želim da Bosna bude čista zemlja. Ona djeca koja nemaju šta jesti i koja nemaju svoj dom da im priuštimo ono što možemo. Željela bih da ima magični štapić da djeci donesem hranu i vodu. Od Bosne nema draže kućice. Ja bih željela da rijeka Spreča bude najčišća rijeka, te da sjaji kao kristal. Bosna me čuva od zlobnih ljudi. Željela bih da ne postoje ratovi jer ako ih bude ugrozit će život ljudima a i djeci. Želim da se povećaju plate ljudima jer bi i oni bili sretni. Ne želim da ljudi mole za milost, već želim da im mi damo novac i hranu. Željela bih da oni ljudi koji nemaju posla dobiju posao te mogućnost izdržavala njihove porodice. Ne želim da bude krađa po trgovinama i kućama, firmama, te da oni koji su nepismeni postanu pismeni.

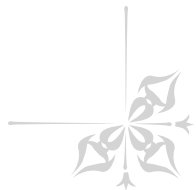
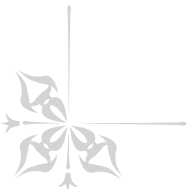
Naziv škole: JU OŠ“ Mirčina“, Mirčina, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Samra Mujić
Razred: VII a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Od Bosne mi draže kućice nema, ona me čuva od zlobnih ljudi i ratova. Bilo bi lijepo da ove moje želje mogu da se ostvare u mojoj domovini. Voljela bih da sva djeca koja nemaju hrane i svoj dom da im to priuštimo. Voljela bih da svaki dan bude lijep te da djeca gore od radosti i sreće, te da se Zemlja od radosti okreće. Volim svoju Bosnu kao dijete majku, u njoj ne želim ratove, kao da je bitno čija je od nas Bosna, mogu samo reći da je Bosna naša i da ćemo mi Bosnu čuvati, jer na mladima svijet ostaje. Isto tako želim da nam Bosna bude puna sreće i da znamo gdje se baca smeće. Meni nije bitno da li u našoj Bosni živi srbin ili Hrvat, ja njih volim s razlogom jer se ljudi ne razlikuju jedni od drugih. Svi smo isti ali ima nekih koji imaju lošu narav. Želim da u BiH ima još puno, puno knjiga, da oni koji su nepismeni postanu pismeni. Živim ja za Bosnu i od nje mi draže kuće nema. Ništa mi nema draže kada je Bajram, kada odem neni pa mi naspe jedan fildžan kahve i donese baklava... a ja u rahatluku sjedem i jedem pa mi srce divno kuca. Stomak uporno govori kako je baklava sočna, a ja sretna i zadovoljna poljubim i zagrlim nenu. Pa nekad se djed zna i naljutiti što ja nenu više volim i grlim a ne zna djed da mi je i on drag. Hvala ti Bosno za ovakvu sreću u životu, volim ja tebe kao majčinu ljepotu. Čuvat ću te kao svoju majku, voljeti ću te kao bajku. Ti si moja druga majka koja ne da da se pati, isto misli kao mati. Živjet ćemo u Bosni koja mi je draga, od nje mi nema dražega praga.

Naziv škole: JU OŠ“ Mirčina“, Mirčina, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Enida Isić
Razred: VI a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Obično o razmišljanju o budućnosti zemlje u kojoj živim javi mi se metafora da BiH čini jedno veliko drvo sačinjeno od istih listova koje predstavljaju narod. Narod koji se ne bi trebao razlikovati po rasi, naciji, vjeri, kao ni lišće po veličini, strukturi i boji. Drvo bi trebalo predstavljati stabilnost za lišće koje raste razvija se i čini drvo bogatim. Tako bi država trebala pružiti sigurnost za narod koji živi i radi u njoj. Razlike na drvetu su neprimjetne, lišće svojim izgledom čini ljepotu drveta, kao što narod svojom slogom i mirom čini uređenu domovinu gdje sreća vlada, a osjećaj ispunjenosti se javlja. Harmonija se osjeti, političari su lego kockice posložili i osmijehe na lice nam donijeli. Mašta mi se širi kao u igri vezeni peškiri. Ruka ruku dodiruje žudeći igrom, ne gledajući ko se s kim dodirnuo. Da li je Saša do Lejle ili Nikola do Sumeje, djeci je to najmanje bitno jer igra ne smije trpiti neprilike. Pružiti ljubav, osjetiti sreću, to znaju svi ljudi bez obzira na naciju i vjeru. Uređenost je nastupila, sigurnost se pojavila, ekonomija napredovala, zemlja konačno postala prava domovina. Mala je BiH po površini, ali je itekako bogata. BiH predstavlja zemlju u kojoj ima mjesta za sve ljude različite nacionalnosti i vjere. Ljudi koje čine domovinu koju treba graditi mirom i slogom sa ljubavlju i voljom. Zemlja u kojoj sam rođena, zemlja u kojoj živim, po kojoj hodam, zemlja mojih predaka, bit će zemlja mojih potomaka. Jedna jedina Bosna i Hercegovina-moja domovina.

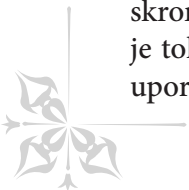
Naziv škole: JU OŠ“ Mirčina“, Mirčina, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Amila Hodžić
Razred: IX a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Rođena sam u BiH. Tu živim, odrastam, sazrijevam te nadam se da ću i ostariti. Ako i ne bude tako moja domovina uvijek će ostati u srcu. Ona mi mnogo znači. Neopsiva je ljubav prema domovini koja vam pruža hranu, ljubav, zadovoljstvo, mir i sreću. Uživajte u svakom trenutku provedenom u njoj. Emocije prema BiH su zaista ogromne. Ovo je stvarno najljepša zemlja. Možda su druge veće, bogatije i glamuroznije, ali nigdje nećete naići na ovakvo more, rijeke, planine, šume... Rahatluk, sevdah, Baščaršija, sve te čarolije naše zemlje, gdje god drugdje da odemo osjećat ćemo se kao stranci. Naravno, kao i svaka druga zemlja pa tako i naša ima nedostatke. Danas je mnogo mladih, zrelih, pametnih osoba koje bi mogle promijeniti ovo stanje, treba svakome dati šansu. Možda upravo sada tamo neka djevojka traži posao u BiH nada se najboljem, ali ne želi otići iz svoje zemlje. Ne treba zaboraviti da je to zemlja u kojoj je provela najljepše trenutke svog života. Danas je svuda takvih. Postalo je svakodnevnica uzeti kofere i otići. Vjerujem da postoji tuge i bas malo grižnje savjesti, ali ne odustajte. Život je takav da kada padnete, morate ustati, a ukoliko se ne podignete na podu ste i pored vas stvari olahko prolaze. U koju god državu odete tako će biti. Nemojte misliti da je u nekoj drugoj savršeno, da se nećete susretati sa problemima, brigama... Naprotiv sve će biti isto osim posla, ukoliko se budete trudili, bili uporni, imali volje, zašto ne pokušate promijeniti svoju zemlju ako vam se ne sviđa. Nadam se da ovim riječima možemo potaknuti mlađu djecu da budu poslušni, vrijedni i naravno da uče. Obrazovanje je danas mnogo bitno. Vjerovatno se dosta vas neće složiti sa mnom, jer bolje prolaze oni koji nisu imali nekog višeg obrazovanja. Uredu, zaposleni ste ali je drugačiji osjećaj kada znate da niste spavali noćima zbog ispita, da ste se borili za svoju budućnost. Iskreno mi je mnogo drago ukoliko sam vama potakla ovim skromnim riječima. Tako da razmislite, borite se i ne odustajte. Ova zemlja je toliko predivna i bila bi šteta da je napustite, zato učite, budite hrabri i uporni, a nagrada će doći.

Naziv škole: JU OŠ "Novi Grad", Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Hadžić Emina
Razred: VIIIa
Mentor/mentorica: Selma Kopic, nastavnica

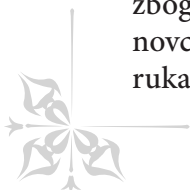

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Mi, stanovnici naše zemlje, nikada nismo zadovoljni životom koji nam ona pruža. Iskreno, imamo pravo da budemo nezadovoljni. Ipak, kako je pesimizam naša česta osobina, zanemarujemo i ne cijenimo mnogobrojne ljepote koje nam ovaj naš život pruža. Nema ih previše, ali ima ih dovoljno da se u njima može uživati.

Mnogi od nas, u potrazi za boljim uslovima života, sanjaju o selidbi u neke od tih naprednijih zemalja. Oni koji to ostvare pak sanjaju o tome da se vrate, te jedva čekaju godišnje odmore i školske raspuste. Kažu, fali im Bosna. Pa šta im to fali? Ovaj jad i bijeda? Pa tamo, kažu, imaju sve? A, šta je to sve? Šta to vama predstavlja sve? Novac, bolje obrazovanje, bolji posao i ljepša kuća? Pa zar je to ono što čovjeka čini sretnim? A zapitate li se vi, ima li kod njih djece na ulici? Kakvo li je to djetinjstvo bez igranja napolju po cijeli dan? Kakvo li je to djetinjstvo ako nikad nisi dobio batine kad si napravio neki zijan? Kakvo li je to djetinjstvo ako se nikad nisi popeo na jabuku, pao, pa se još otac izderao na tebe što si se penjao kad ti je rekao da to ne radiš. A tebe već sve boli, al' ne smiješ reć? Pa da nikad nisi razdrljao koljena i izbio zub padajući s bicikla. Pa da nikad nisi doživio da se posvađa čitava ulica djece, pa se svi podijele na dvije strane, pa se opet pomire, jer djeci je sreća važnija od ponosa. Pa da nikad nisi slušao mamu i tetku kako tračaju, pa to poslije izlanuo gdje ne treba. Da nikad niste krali komšijine kruške, dok vam on psuje sve redom, a vama opet to sve smiješno. Pa kad ostariš, ti postaneš taj komšija. Je l' mislite da su i kod njih ulice pune omladine što je jedva dočekala petak da hoda uzduž i poprijeko korzom, čekajući da im prođe simpatija. Je l' mislite da su i kod njih ulice ovako uvijek pune života i mladosti. Zar biste stvarno za taj novac zamijenili to da vas nedjeljom ujutru budi kombi što sakuplja staro željezo? Da li biste zbog novca svaki dan gledali u prazne ulice i hladne ljude? Zar biste zbog novca dopustili da vam dijete odrasta iza zatvorenih vrata sa tabletom u rukama? Zar mislite da nikad ne biste poželjeli doći kući u svoj rodni grad

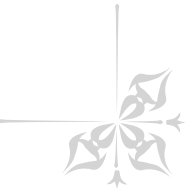
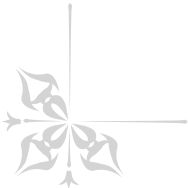

i nikad više odatle ne otići. Varate se. Ali evo, recimo, šta bi bilo kad i ne biste poželjeli doći kući, kako bi vam tad bilo? Imate sve što poželite. Najljepšu kuću, najljepšu odjeću, najskuplji telefon i najnovije auto. Nikakav vam problem nije kupiti šta god vam padne na pamet. Imate sve. Ili barem mislite da imate sve. Šta vas ispunjava? Nikakvih želja nemate jer znate da vam je ostvarenje svake na dohvat ruke. Kakvo vam to zadovoljstvo pruža? Nikakvom se više poklonu ne radujete, nemate nikakvih ciljeva, ništa ne želite i ništa vas više ne može obradovati. Dostigli ste vrhunac. Istrošili ste svoju radost. Izvršili ste sve svoje ciljeve i planove, više nemate nikakvu funkciju na ovome svijetu, ni za sebe ni za druge. Možete i umrijeti. Kakav je osjećaj? Da li je to ono što želite? Pa zar niste primijetili da sve što nešto više imate, to ga manje želite. "Nije sreća para puna vreća, to je znaju oni što je imaju..."

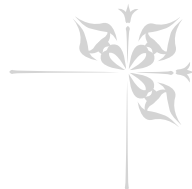
Ja nikad ne bih mijenjala sve ovo što nemam, za mogućnost da sve imam. Niti bih mijenjala svoju Bosnu za bilo koju zemlju na Planeti. Ne drže čovjeka u životu ni pare ni bilo kakve materijalne stvari. Drže ga ljubav i zadovoljstvo zasnovano na malim stvarima svakoga dana. To zadovoljstvo traje kratko, ali tačno onoliko koliko nam je potrebno. Kao terapija. Svaki dan uzmete jednu malu tabletu mjere koja zadovoljava vaše potrebe za određeno vrijeme. Zamislite, evo, da imate baš sve. I ljubav i novac, baš sve. Život vam je potpuno savršen. Pitam se koliko biste tako mogli izdržati. Zar vam ne bi postalo dosadno? Nikakvog dešavanja. Dosadilo bi nakon nekog vremena, zar ne?

Velika većina događaja u našem životu je zasnovana na dobroj i lošoj sreći. Uvijek se treba sjetiti da ništa nije savršeno i da, kad god se riješite nekog problema, doći će novi. Sve ono kroz šta prolazimo, dobro ili loše, ima neki uticaj na nas koji će nam kasnije koristiti. Neke stvari nam možda u datom trenutku nemaju baš smisla, ali znajte da sve na ovome svijetu ima svoje zašto i zato.

Naziv škole: JU OŠ „Sjenjak“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Džafer Džaferović
Razred: VI b
Mentor/mentorica: Selma Kopic, nastavnica

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Hodam ja po gradu i vidim nesretne ljude.
Da nije tako, Bosna bi mnogo ljepša bila.
A da budu sretniji, mnogo se i ne trude,
kao da se ljubav u ljudima izgubila!

Zagađujemo okolinu i za to nikoga briga nije.
To je dokaz da ne volimo baš domovinu svoju.
Priroda treba da se čuva, a biljka da klije,
a ljudi koji pomažu u tome, u sve su manjem broju.

Svađe i problemi su glavna stvar,
u šta god pogledaš, kamo god da prođeš.
Kao da je u ljudima neki kvar,
pa se tuga vidi, gdje god da dođeš.

To nije Bosna kakvu želim ja!
Ja želim zemlju sretnih ljudi koji Bosnu vole,
onih koji se ne svađaju i ne prave probleme.
Takvu Bosnu želim i nemam dileme!

Naziv škole: JU OŠ „Travnik“, Travnik
Ime i prezime učenika/učenice: Nađa Bradić
Razred: V4
Mentor/mentorica: /

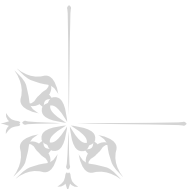
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja Bosna i Hercegovina puna je čuda
prirodnih ljepota, zelenih brda.
Bistrih rijeka, visokih planina,
to je naša domovina.

Zemlja banova i kraljeva
neka bude zauvijek voljena!
Ne smijemo da je krijemo
s njom se svi ponosimo.

Da se mene pita
ništa ne bih mijenjala u njoj.
Ni jedan jedini komadić ceste
ona je najbolja takva kakva jeste.

Naziv škole: JU OŠ „Sjenjak“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Džinović Lana
Razred: VI b
Mentor/mentorica: Selma Kopic, nastavnica

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosno draga naša, meni si oduvijek bila lijepa
i nemaš razloga da se kriješ na dnu džepa.

Nemoj kriti svoj dar,
ti si naš gospodar!

Pošto si puna ljepota,
nemoj ih kriti,
to je grehota.

Obnovi sjaj naših rijeka,
nek blistava budućnost tebe čeka.

Čuvaj nam se, znaš!
Nemoj da se prljaš!

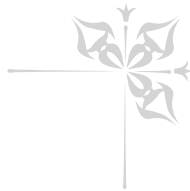
Čuvaj prava naša!
Bori se protiv mafijaša!
Samo ostani živa i zdrava
i nemoj biti bezglava.

Znala si i veće probleme prevazići!
Mi smo uz tebe i nećemo otići!

Naziv škole: JU OŠ „Rainci Gornji“, Kalesija
Ime i prezime učenika/učenice: Lamija Jakubović
Razred: VII b
Mentor/mentorica: /

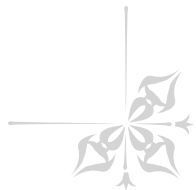

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Gdje vidiš da sunce jače sja, gdje rijeke ljepše teku, gdje ljubav šeta po gradovima, tu je naša domovina... Svako jutro kada ustanem i čujem pjesmu ptica, osjetim topli povjetarac u kosi i svako osmijeh na licu nosi, u mom srcu se nemir stvori kao da će u tom trenutku da se desi neka čarolija. Ruža svojim mirisom kao da nas poziva da idemo u prirodu i u njoj uživamo, a vočke se pružaju ka nebu i slobodno lete. Na kraju dana sve što je stvarno postane bajka, ptice izvode poseban let, let slobode... jer samo se u domovini slobodno leti i svugdje si na svome... Neki neobičan mir nosiš samo tamo gdje si rođen, to je mjesto ucrtano za tebe na mapi života...

U domovini su najljepše pjesme slavuja, najljepši zalasci sunca... Samo se u domovini raduješ svom suncu i svom nebu... svugdje si tuđin, samo ovdje si svoj... Domovino, volim te svim srcem... Stajem iza tebe i borim se dalje, idem stopama svojih predaka da sačuvam stare običaje, da ne dam kaldrmu, da čuvam sve moje bosansko... Domovino, baš takvu te volim...

Naziv škole: JU OŠ „Fadil Bilal“, Šumatac
Ime i prezime učenika/učenicice: Anabella Tea Đogić
Razred: IXa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja sam prošlosti tvoje duh.
I opominjem te dok si živ:
nemoj biti nehajan k'o svak,
pa da poslije budeš kriv
za kulture tvoje nestanak.

Domovina ne spava ni zimi ni ljeti.
Uvijek je nosiš tu, u uglu svoje duše.
Zato nemoj činiti ništa što joj šteti.
Ona nije biljka koju ubijaju suše.

Ali uništava ju ponašanje tvoje;
bahatost i nemar taj.
Zašto da drugi ruše ono što je tvoje?
Zašto da tebi oduzimaju sjaj?

Ranije su stvari bile mnogo bolje
(Sigurno su krivi ljudi, ali o tome sada neću)
Čini se da nova vremena donose nevolje –
-sve same ljude koji se razmeću...

...a za domovinu ih uopće briga nije,
to je ono najbolnije.

Zar se domovina nije dovoljno napatila
da preživi krvave vjekove
samo da bi dočekala
nemarne sinove svoje?

Nije to samo da njoj nanosiš štetu,
pokazuješ da si slab cijelome svijetu.
Domovina treba snažna da bude
i da u sebi ima vjerne, dobre ljude.

Ja sam prošlosti tvoje duh.
Zašto si na moje riječi gluh?

Naziv škole: JU OŠ „Teočak“, Teočak
Ime i prezime učenika/učenicke: Ajla Alić
Razred: IX3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Naravno da je za svaku osobu njena zemlja najljepša, najbolja, puna svih divnih epiteta koji je opisuju. I moja Bosna i Hercegovina je takva. Ona je svima nama kao majčino utočište u koje se skrivamo kada ne vidimo izlaz. Ali, promijenila se moja Bosna. I to mnogo.

Nije više tako sretna kao što je znala biti, u nekom, kako se sada čini, davnom vremenu. Ljudi su postali tako blijedi, tražeći spas i izlaz iz Bosne, zemlje koja ih je rodila, dok su u potrazi za drugim zemljama koje im nude nešto više od Bosne. Ali zar vam dragi ljudi neka druga zemlja može dati više od Bosne? Ljudi u njoj su postali kao beskućnici koji pokušavaju pregurati dan za danom, moleći svoga Boga da im pomogne i olakša, kriveći život i državu u kojoj su rođeni, ne razmišljajući o tome kako je ta ista država branila njih i njihove nene i djedove, njihove majke i očeve; kako se branila ponosno i sačuvala ono što se sačuvati moglo. Nije ona kriva što ne sija kao prije, što ne teku rijeke zaigrano kao prije i što se dječiji smijeh ne čuje. Ona je uvijek tu za nas, da dijeli dobro i zlo, da sluša kako je krivimo za sve loše što nam se događa, kao da mi za to loše nismo krivi.

Moramo prestati nju kriviti za sve, i početi sami činiti tu promjenu koju toliko želimo, promjenu koju čekamo dok samo sjedimo u kućama i čekamo da dođe. Promjena neće doći sama, za promjenu moramo se boriti i pokazati da je želimo i da nam treba. Za tu promjenu ustajemo svako jutro, školujemo našu djecu i učimo ih o našoj Bosni. Za tu promjenu živimo.

Kada bi me pitali kakvu ja to Bosnu i Hercegovinu želim, rekla bih im da želim Bosnu i Hercegovinu punu ljudi koji su spremni da se bore kao što se ona borila, ljudi koji su spremni primiti udarce, ali i iste vratiti, koji se ne plaše pokrenuti tu promjenu. Takvi ljudi trebaju nama i našoj Bosni. Uz takve ljude, Bosna i Hercegovina vratila bi se jača nego ikada, digla bi se iz pepela i poletjela kao Feniks. Vratila bi svoje ja. Uz takve ljude.

Naziv škole: JU OŠ „Mehmedalija Mak Dizdar“, Bogušići, Goražde,
Ime i prezime učenika/učenice: Imran Ratković
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Najljepša zemlja na svijetu je Bosna i Hercegovina. Ja živim u njoj i to ću vam s ponosom reći. U mojim snovima ona je jako lijepa, kao što je i u stvarnosti. Ja je želim istu onakvu kakva jeste.

Bosna i Hercegovina je zemlja puna zelenila i izvorske vode. Ima mnogo prirodnih ljepota, a najljepša mi je rijeka Bosna. Najljepša proljeća i ljeta su u Bosni i Hercegovini. Glavni grad Bosne i Hercegovine je Sarajevo. Prepuna je historijskih objekata kao što su: Vijećnica, Begova džamija, Katedrala. Ako neko prođe kroz barščaršiju ispunit će ga miris sarajevskih ćevapa, a pogled će odmarati na narodnim rukotvorinama.

Volim Bosnu i Hercegovinu najljepšu državu na cijelome svijetu. U njoj su se rodili moji roditelji, moje sestre i ja. Ona je u mojoj mašti zemlja sa mnogo više ljubavi, poštovanja i dječije igre. Prolazio sam pored poznatog nacionalnog parka Sutjeska. Djeca su se igrala i družila, kao i u mojim snovima.

Bosna i Hercegovina je država u kojoj živi mnogo ljudi različitih vjera i nacija. Ja živim u prelijepom gradu Goraždu. Volio bih da se svi bez obzira na vjeru, boju kože, spol i naciju jednako poštuju i imaju ista prava.

Ovo je zapravo Bosna koju ja želim. Zemlja tri velika naroda u kojoj svi zajedno piju kahvu, onu pravu-bosansku. Ja već živim u državi svojih snova, a kakvu je ti želiš?

Naziv škole: JU OŠ „Teočak“, Teočak
Ime i prezime učenika/učenice: Elma Jašaragić
Razred: IX 3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Osjećala sam se vrlo važno kad smo razgovarali sa nastavnicom o temi o kojoj ćemo pisati. Pitala nas je: „Kakvu biste Bosnu i Hercegovinu voljeli vidjeti?“

Nasumice smo počeli redati svoje riječi. U isto vrijeme bila sam i sretna i tužna. Tužna sam bila jer smo pročitali mnogo riječi koje nedostaju našoj domovini.

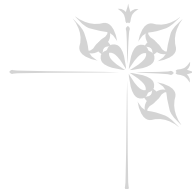
Želim da moja Bosna bude puna ljubavi i sreće, da u njoj svako osjeća slobodu, mir i blagostanje. Želim da svi u moju zemlju žele doći. Kada dođu, da se dive njenoj ljepoti, njenim rijekama, njenom dobrom, iskrenom narodu. Želim da oni koji ovdje dođu, da i oni požele tu živjeti. Silno želim da mojom Bosnom vlada mir i sigurnost, da svaki čovjek sa ponosom kaže: “Ovo je moja zemlja!”. Voljela bih da svaki Bosanac i Hercegovac ponosno izgovara ime svoje zemlje. Da se za nju bore, kako bi omogućili svom narodu ugodan život. Voljela bih da moja zemlja pruži svima ruku prijateljstva, da drugi u svijetu osjete kako su ovdje dobrodošli. Bila bih presretna kada bi u mojoj zemlji jedina borba bila za unapređenje i ekonomiju. Htjela bih da moja zemlja ne bude puna ljudi koji traže milostinju kako bi preživjeli. Željela bih da im se pruži prilika da rade i da od svog rada stvore život svojoj porodici, kakav i treba da bude, da svako dijete u djetinjstvu bude ispunjeno radošću i srećom.

Znam da je ovo sve moja želja, ali me možda neko i shvati pa okrene drugi list. Mi se za to moramo boriti. Za sreću treba vrlo malo, za ljubav također. Hajde da svi zajedno krenemo u stvaranje ljepše budućnosti naše zemlje. Neka nam taj put bude domaća zadaća. Ono što želim ja, poželite i vi, možda nam se želje i ispune.

Naziv škole: JU OŠ „Duboki Potok“, Srebrenik
Ime i prezime učenika/učenice: Tarik Vejzović
Razred: IV2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

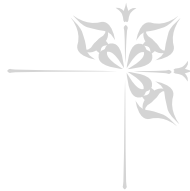
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim zemlju u kojoj neće biti rata, niti svađe,
zemlju u kojoj će svako dijete moći put do sreće da nađe.
Želim zemlju bez suza i plača,
zemlju u kojoj ćemo se svi voljeti kao rođena braća.
Želim da u zemlji mojoj cvjetaju najljepše ruže,
da se u njoj sva djeca zajedno igraju i družu.

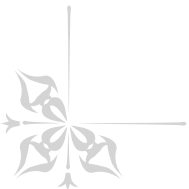
Naziv škole: JU OŠ „Hamdija Kreševljaković“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Julijan-Leon Tomljanović
Razred: IVa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja Bosna i Hercegovina je zemlja puna prirodnih ljepota i zbog toga je bila domaćica Zimskih olimpijskih igara 1984. godine. Ona ima glavnu šehersku rijeku Miljacku, koju bih želio vidjeti očišćenu od fekalija. Nažalost, sve pritoke Miljacke su brojne kanalizacije. Pored Miljacke, volio bih da su u Bosni i Hercegovini sve planine uređene poput Bjelašnice i Jahorine, na kojima postoje prelijepi kampovi za skijanje, restorani i igrališta za djecu. Ipak, mnogo teže od toga je ono što svaki dan vidim kada izađem na ulicu. Volio bih da ne vidim ljude koji mole za komadić hljeba. Želio bih da naša omladina ne odlazi iz domovine. Volio bih da nam zemlje, kod kojih je takvo nešto rijetkost, budu uzori. Bilo bi mi drago da naša Bosna i Hercegovina ima prelijep tekst himne, a ona ga nema nikako. Moju Bosnu i Hercegovinu gledam kao majku svih nas. Uvijek se znalo da je jedna majka. Bosna i Hercegovina kakvu želim je ponosna, sigurna, bogata dobrim ljudima i očuvanim prirodnim ljepotama.

Naziv škole: JU OŠ „Rainci Gornji“, Kalesija
Ime i prezime učenika/učenice: Amina Musić
Razred: VII c
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

BiH je zemlja naših snova
puna rijeka i planina,
Možda para i posla nema,
ali nama je najmilija.

O ljudi, čujte i počujte,
ljubav našoj zemlji dajte,
Ona nam je draga i mila
nikada bolja nije bila.

Bosna je mlada i rosna,
ona je naša Bosna.

Naziv škole: JU OŠ „Prva osnovna škola“, Živinice
Ime i prezime učenika/učenice: Ahmed Halilbašić
Razred: VII
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Svi ljudi, pogotovo djeca, imaju snove, maštanja i različite želje. Rijetki od njih imaju dar da te želje kroz riječi uobliče dajući im moć i umjetničku vrijednost da zainteresuju čitaoca. Ja nisam siguran da ću mojim željama, oblikovanim u riječi, pokazati neku posebnu i izuzetnu kreativnost, ali im želim dati priliku da na ovaj način ugledaju svjetlost i da bar na trenutak postanu žive i možda tema nekih razgovora. Ako u tome ne uspijem, bar će mi savjest biti mirna jer sam pokušao reći šta ja, a i većina moje generacije, želimo. Većina vas, odraslih, misli da smo mi već unaprijed izgubljena generacija koja žudi za nekom utopijom i mašta da dodirne zvijezde tuđeg neba. Generacija kojoj je ovo čudno vrijeme napredne tehnologije otupilo osjećanja pretvarajući nas u robove. Međutim, zaboravljate da našim venama teče vrela bosanska krv i da se svi mi, samim tim što smo rođeni na ovoj ljutoj ali pitomoj zemlji, rađamo sa jednim dijelom srca u kojem je već naša domovina. U njemu je želja da hodamo po ovom šarenom bosanskom ćilimu, da osjećamo pod stopalima mekoću njenog kamena, da u njemu ostane i naš otisak, da po njenom nebu, kao slike, kačimo naše uspjehe, da punim plućima dišem ovaj bosanski zrak u kojem vjetar donosi miris dunja i šeftelija. Želim da me miluju isprepletani zvukovi ezana i zvona crkve, da se ulicama širi miris baklave i gibanice, da igrališta i poljane odzvanjaju veselom vriskom djece. Vidite, moje želje nisu velike. Zapravo želim baš onakvu Bosnu u kojoj ste vi imali privilegiju da živite. Bosnu iz priča mojih djedova, nena i roditelja. Hoću i ja da osjetim i uživam u onom bosanskom meraku i da svakog gosta dočekam raširenih ruku sa sofrom na kojoj se po običaju uvijek stavlja kašika i fildžan viška, ako ko naiđe.

Želim da sutra i ja gledam kako sijaju oči mojoj djeci dok im pričam svoje uspomene, a ne da ih gledam preko ekrana.

Ne želim da odrastam u državi u kojoj moć ima novac, ne želim da slušam

riječi poput riječi rasizam, nacionalizam, fašizam i nasilje. Ne želim više da gledam kako mom djedu “skoči šećer” poslije svakog dnevnika.

Želim samo da nama, budućim generacijama, predate ovaj amanet, Bosnu, koju ste vi naslijedili, čistu i nezapršanu, baš kakvu ste je i vi dobili. Vjerujem da ćemo je znati sačuvati i u njoj ponovo izgraditi sve ono što su neki čudni vjetrovi pokušali iščupati iz korijena zaboravljajući da ova bosanska zemlja nije plodno tlo za sjeme mržnje koje pokušate zasaditi. Mi hoćemo i možemo, samo dajte nam priliku, Bosnu napraviti mjestom gdje bi svako poželio doći, a ne otići.

Ja znam da je moja domovina Bosna poput zlatnog privjeska na lančiću Evrope, koju su stoljećima pokušavali mnogi prisvojiti, ali su zaboravljali na onaj bosanski prkos i inat da tuđe nećemo a svoje ne damo. Nikada Bosanci nisu dali da Bosna bude ćilim po kojim će tuđe čizme gaziti.

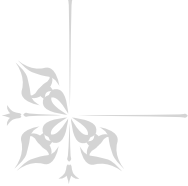
Kao što Mak Dizdar reče:

“Bosna da prostiš jedna zemlja imade
I posna i bosa da prostiš
I hladna i gladna
I k tomu da prostiš
Prkosna od sna”

Dok sam bio manji, nisam razumijevao ove stihove, a kako odrastam, kroz život i kroz školovanje sam shvatio značenje ovih stihova kojima je Mak Dizdar udahnu vječno trajanje i ljepotu. Baš kao i ovi stihovi želim da moja Bosna vječno živi “prkosna od sna”,

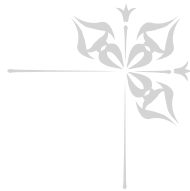
i da se ogrne ljepotom svojih različitosti, ali i jedinstva koje će je štiti poput ogrtača i iz kojih će crpiti snagu, jer ova bosanska širina je dovoljno velika za sve. Želim da ova zemlja na kojoj sam napravio prve korake, bude mjesto gdje ću se osjećati sigurno i gdje ću napraviti sve buduće korake ponosno koračajući prema boljoj budućnosti moje Bosne.

Nadam se da će moje riječi i riječi moje generacije bljesnuti poput sunčevih zraka sa ovog papira i obasjati našu rodnu zemlju i ispuniti je snagom naših želja koje, vjerujte mi, možemo i hoćemo sprovesti u djelo.

Naziv škole: JU OŠ „Pajić Polje“, Gornji Vakuf-Uskoplje
Ime i prezime učenika/učenicke: Amela Mujčić
Razred: VI2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Razmislite malo o tome,
da li vam se dopada ideja
da Bosnu predate meni u ruke
možda bi bila puno bolja.

Promijenila bih prvo ljude koji samo šute
jer oni me jako ljute.
Zabranila bih ulaz kradljivcima u trgovine
postavila bih im slike u sve dnevne novine.

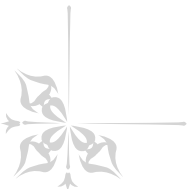
Mamama bih povećala platu
da više ne misle na ratu.
Mrzim ljude koji nas dijele
jer oni ne znaju šta djeca žele.

U Bosni bih promijenila ljude
jer ne bi trebalo svima da isto sude.
U Bosni bih promijenila djecu
jer stalno gledaju jutjuberu Mecu.

Produžila bih boravak u školi
dok je svako dijete ne zavoli.
Uvela bih kazne za sve momke
koji često koriste psovke.

U Bosni bih promijenila cestu
jer se rupa treba nalaziti na drugome mjestu.
Svi vozači samo nekud žure,
ne gledaju znakove, autima samo jure i jure.

Neću više nikoga ni za što da molim,
valjda je svima jasno kakvu Bosnu želim.

Naziv škole: JU OŠ „Pajić Polje“, Gornji Vakuf-Uskoplje
Ime i prezime učenika/učenice: Sedin Tihak
Razred: VIII1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

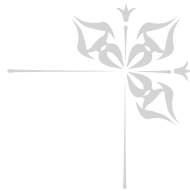
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina kakvu ja želim je mnogo ljepša od današnje Bosne i Hercegovine. U našoj državi ima mnogo bogatstava koje trebamo sačuvati, zato bih želio da se uvede zakon koji će kazniti svakoga ko uništava naše prirodne ljepote. Naše planine su bosanske sniježne kraljice i trebaju da budu glavni centri svjetskih skijaških takmičenja, treba svijet vidjeti te bosanske ljepotice, treba o njima priče pričati. Koja to još zemlja ima Unu, Bosnu, Vrbas, Plivu? Zar ijedna druga može uz rame im stati? Zelene livade, koje Bosna ima, ponos su svakog sela i život na seoskom svježem, nezagađenom zraku ne mogu zamijeniti sivi dimovi sa visokih sivih dimnjaka gradskih. Treba motivisati povratak i život na selu, tako bi se smanjio i broj oboljelih ljudi. Volio bih da svi ljudi u BiH vole svoju vjeru, a poštuju tuđu i da ne pokreću ratove zbog toga. Ljudi sve više koriste telefone, kompjutere i internet, a ne razmišljaju o knjigama i daljem svom životu, zbog toga se i dešavaju ratovi. Želim Bosnu koja ne zna za rat i izgubljene živote, Bosnu u kojoj će se slušati sevdalinka i njegovati ljubav. Takvu Bosnu će svi voljeti i za nju će se imati volju i boriti i svim svojim srcem je braniti.

Naziv škole: JU OŠ „Pajić Polje“, Gornji Vakuf-Uskoplje
Ime i prezime učenika/učenice: Majda Trapo
Razred: VII
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina je Bosna i Hercegovina. To je država u kojoj sam rođena, u kojoj živim, u kojoj odrastam i koju volim. Ja želim da moje odrastanje bude sretno i da jednog dana život u ovoj zemlji bude mnogo bolji. Ja vjerujem da to može biti tako. Želim da naša lica krasi samo osmijeh, da sva djeca imaju bezbrižno djetinjstvo i da svaki roditelj ima mogućnost da svome djetetu omogući bolji život. Želim da na ovim prostorima nikada više ne bude rata, da svako dijete osjeti toplinu zagrljaja i sigurnost koju im daje njihov tata. Pogotovo ne želim da se ubijaju nevina djeca, jer dijete je najljepši ukras na svijetu. Želim da smo svi jednaki pred zakonom i da svi imamo jednaka prava, da nas ne dijele na bogate i siromašne i da vlada samo sloga, da svi budemo kao jedno, jer mi to možemo. Ne želim da u ovoj državi nadvlada nacionalizam, da nam se ne sudi na osnovu vjere i nacije. Ja sam Majda Bosanka i, da se zovem Marija, Bosanka bih opet bila. Ne sudite mi na osnovu imena jer Bosna treba da bude država za sve nas. Želim da sunce konačno rastjera tamne oblake koji su se nadvili nad ovom državom, da ljudi koji su napustili ovu državu jednom shvate da je ovo država naših djedova i pradjedova da zbog toga treba da je cijenimo i volimo. Zato svim srcem želim da ljudi ne napuštaju Bosnu, da ovdje život bude mnogo, mnogo bolji jer u ovoj državi je još uvijek moguće živjeti. Bosna postoji vijekovima i ne dozvolite da od nje ostane samo riječ, prepustite nama, djeci i našem malom srcu da je formiramo u bolju državu i ne dozvolimo da ikada bude zaboravljena. Mi želimo da volimo našu domovinu.

Naziv škole: JU OŠ „Miroslav Krleža“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Samir Dubravac
Razred: VIII2
Mentor/mentorica: /

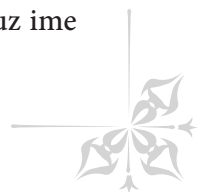

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

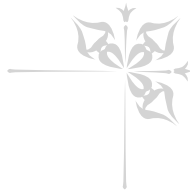
Ja, istina sam. Vječna sam i neuništiva. Ne možeš mi ništa ni mačem ni ognjem. Lahka sam kao pero, ali isto tako teška kao olovo. Jednako tučem i siromaha i bogataša. Draga sam onom koga se ne tičem, mrska onom koga se dovežem. Ja znam za zemlju koju vi zovete Bosna. Bosna je jedna mala zemlja sa dugom historijom, zemlja velikih heroja. Ona ima puno neprijatelja, ali još više prijatelja. Naučila je ona živjeti bez života. Naučili su njeni ljudi voljeti bez ljubavi i smijati se bez osmijeha, radovati se i najmanjim sitnicama, od ničega napraviti nešto. Živjeli su njeni ljudi “za sutra”, a trebali su živjeti “za danas”. Sutra će već živjeti za jučer sjećajući se svega što su doživljavali. Vrijeme prolazi, život se nastavlja... nemojmo posrtati kad naiđemo na prekretnicu u životu, nemojmo ostavljati voljenu domovinu samu, na cjedilu, na milost i nemilost neljudima. Neka nam prošlost da snage da se borimo za budućnost, neka naša država bude bolja zahvaljujući nama-volimo je, volimo domovinu bez pohlepe i želje da samo nama bude dobro. Udjeljujmo jer tvoje je samo ono što daš. Volimo jedni druge, volimo druge ljude jer samo tako možemo izgraditi budućnost domovine.

Naša jedinstvenost je u različitosti. Pomažimo jedni druge, neka i komšiji bude dobro koliko i tebi. Želim da budemo dobri prema drugim ljudima, prema djetetu, cvijetu, mravu i kamenu. Moramo biti dobri prema domovini jer bez domovine nema ni nas, volite svoju domovinu jer ovdje sunce najljepše grije. Želim da letimo na krilima ljubavi i bacamo čarobne kapi iz kojih se rađa samo ljubav, sreća, blagostanje. I činimo dobro, uvijek. I nikad ne odustajmo od sebe, od prijatelja i svoje domovine jer mi drugu domovinu nemamo! Ja znam da ne mogu promijeniti svijet, ali mogu promijeniti sebe i tebe-koji ovo čitaš jer kažu da ako bar dvoje ljudi promijeni sebe, oni i svijet mogu učiniti boljim, a šta tek mogu učiniti za domovinu?! Rasti i cvjetaj zemljo moja, i neka mir nad tvojim poljima vlada, rasti sretna da svi narodi vide kako se brani i čuva domovina. Želim da u budućnosti uz ime Bosna stoji: MALA ZEMLJA, ALI STOJI PONOSNO!

Naziv škole: JU OŠ „Miroslav Krleža“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Samir Dubravac
Razred: VIII2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

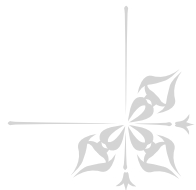
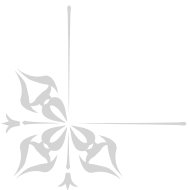
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želio bih da svi ljudi
budu veseli,
da svi osmijeh imaju
i da tužnih lica bez kuće ne skitaju.

Želim da svi ljudi snivaju,
gladnog stomaka da ne hodaju,
brige da ne brinu
jer se domaći proizvodi prodaju
i svi će onda domovinu da poboljšaju
i sretni da Bosnom pjevaju.

Želim da ulicama prolazi sreća
i postaje sve veća,
želim da ljudi budu bolji
i prema komšiji i prema sebi,
da nađu svoju ljubav i utjehu,
da donesu u Bosnu
ponos, čast i diku
i najveću pobjedu.

Bosna i Hercegovina kakvu želim,
ja vam sad velim,
ne postoji u knjigama,
ni u kartama geografskim ne stoji,
ali u mom srcu i duši
dva puta crvenom bojom
zapisano stoji: Mala zemlja, ali veliki ljudi.

Naziv škole: JU OŠ „Rainci Gornji“, Kalesija
Ime i prezime učenika/učenicice: Lamija Alić
Razred: VIc
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Svaki put kad kroz prozor pogledam, vidim svoj grad, sve više shvaćam koliko mi je drag, ali još mi je draža moja domovina Bosna i Hercegovina. Kad shvatim koliko je puta bila rušena, vrijeđana i spaljivana, a opet je ostala ponosna, čista i sama po sebi posebna, još više je volim, još više živim za nju, za život u njoj. Ona možda nema velike parkove, velika mora, mnoštvo fabrika, ali ima nas Bosance i Hercegovce koji je vole i čuvaju njene poklone nama. Ima svoje čaršije, znamenitosti, svoje ćuprije i bezistane koji su važniji od nekog tamo vještačkog parka. Ima šume, rijeke, planine i doline u čijoj se blizini živi zdravije, ugodnije i sretnije.

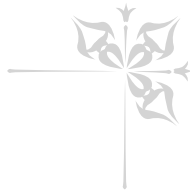
Tužna sam zbog njene nesretne sudbine, šehida i palih boraca koji su izgubili živote, ali jedino su oni svojom krvlju zaštitili našu zemlju da bi nama omogućili ljepši život u slobodi. Hvala im za tu slobodu, za slobodu mojih drugova i sve djece ove zemlje. Znam da su oni najpametniji i najhrabriji budući ljudi naše zemlje. Neki zli ljudi željeli su da sruše našu zemlju, oni su iz čista mira ubijali bespomoćne žene i djecu. Ali, jedno nisu znali, iako su im sve uzeli, spalili domove i imanja, ali nisu im mogli oduzeti ljubav prema životu. Rijeke su bile krvave, a borci su sa posljednim trzajem svojih tijela borili da spase domovinu od zla.

Moje misli i moje srce pripada ovoj zemlji i gdje god da odem domovinu nosim u srcu i volim je onakvu kakva jeste jer prava ljubav je prihvatanje a ne odbacivanje, borba a ne odustajanje...

Naziv škole: JU OŠ „Rainci Gornji“, Kalesija
Ime i prezime učenika/učenice: Ismail Borogovac
Razred: VIIb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je oduvijek slobodna jer nju niko nije mogao pokoriti, uvijek se opirala i bila svoja... Mnogi su osvajali njene gradove, planinske vrhove i doline, ali svakom iskušenju dođe kraj...

Tako je devedestih godina bilo sve zatamnjeno, crni oblaci prekrili su našu zemlju... Mnogi su pobjegli, bili su kukavice... ali oni što su ostali, ostali su sa razlogom... da čuvaju tradiciju, običaje i slobodu...

Želim da ova moja jedina domovina bude oslobođena mržnje koju su nekad davno posijali među nas, želim da niko više ne gaji to sjeme već sjeme slobode, istine i pravde... Onda će doći nove generacije, one će donijeti novo mirisno sjeme ljubavi i ravnopravnosti...

Domovino, ti stvorena za ljubav i sreću, ti si naš topli dom, naša avlija i naše nebo... Volimo te, domovino i čuvamo te u srcu...

Naziv škole: JU OŠ „Stupari“, Kladanj
Ime i prezime učenika/učenice: Džejlana Avdić
Razred: VIIb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

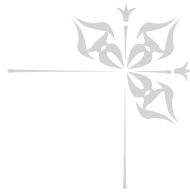
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Danas u svijetu ima mnogo ratova, nemira, tuge. U BiH nema rata, ali ima mnogo nesuglasica. Kao dijete nemam moć da nešto promijenim ali želim da u BiH sija sunce, da cvijeće cvjeta slobodno, da svi imaju ista prava. Voljela bih da Bosna prevaziđe sve prepreke, da ljudi u moju domovinu dolaze sa osmijehom na licu, a ne da misle da je BiH jedna mala država koja je dosadna. Htjela bih da se nikada nije dogodila nesreća u Srebrenici, da se nikada ne čuje plač majki koje žele da vide svoga sina, kćerku ili nekoga koga su igubili. Voljela bih da kroz sve rijeke teče ljubav, da se sa svih planina čuje smijeh male djece. Željela bih da sve životinje imaju svoj dom i da imaju dobre vlasnike jer u BiH ima mnogo životinja koje su napuštene i odbačene. Voljela bih da svi ljudi imaju svoje domove i da su svi srećni. Odlično bi bilo kada bi se djeca malo više družila, tada bi se gradovi udruživali, ne bi se ljudi dijelili ni po čemu. Bosna nije toliko loša, ima mnogo divnih planina, rijeka, parkova i puno kulturno-historijskih spomenika iz prošlosti. Kada zamišljam Bosnu i Hercegovinu, u mojim željama, nadama i snovima uvijek zamislim ljude koji rade za bolju budućnost domovine koju vole i brinu se o njoj. Ja sam sve moje želje za bolju BiH napisala i nadam se da će se nekada ostvariti. I hoće! Ali, svi trebamo raditi za bolje sutra i za bolju budućnost.

Naziv škole: JU OŠ „Četvrta osnovna škola“, Hrasnica
Ime i prezime učenika/učenicke: Edirna Memić
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

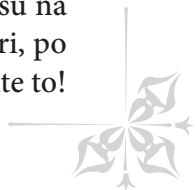
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kakvu BiH želimo? U kakvoj zemlji želimo živjeti? Šta želimo promijeniti? Šta više nikada ne želimo vidjeti u našoj domovini?

Mislim da svi imamo mnogo toga da kažemo. Ja prvo želim promijeniti ljude u Bosni i Hercegovini. Živimo u zemlji u kojoj, ako si nasmijan, misle da si sretan – čovjek ne može da bude ono što jeste. Sve i svako guši njegovu ličnost. Uništava ga to što pokušava da se dopadne drugima. Nismo se dužni nikome dokazivati! Trebamo početi raditi na sebi, a ne baviti se bezvrijednim stvarima. Gdje je nestalo ono saosjećanje, skromnost i želja da pomognemo jedni drugima? Najgora je ravnodušnost i ljudska praznina. Gdje su one ljubavi otprije? Gdje su ruže, maniri i lijepe riječi? Kao što kaže Đorđe Balašević: “Ali, ja sam sanjalica. Verujem u nestvarno. Verujem u ono ‘ali’ svaki put kad mi kažu da se ne zavaravam. Jer, nemoguće postaje moguće ako dovoljno želiš.” A ljudi više ne žele dovoljno, ne vjeruju. Materijalne stvari su postale najbitnije, zato više i nema ljubavi, one iskrene. Upravo zbog toga i želim promijeniti ljude. Želim da ponovo pomažemo jedni drugima, da vratimo prave i iskrene ljubavi.

Zašto sve više rođenih Bosanaca i Hercegovaca napušta svoju zemlju i odlazi u druge, naprednije zemlje, a ne potrude se donijeti promjene u vlastitoj domovini? Tužno je koliko je BiH oštećena zbog rata i koliko toga je izgubila, a još je tužnije što i danas djeca to mogu primijetiti. Žalosno je koliko možemo postići, a nećemo, jer se ne trudimo da promijenimo loše strane Bosne i Hercegovine. Još žalosnije je koliko divnih bogatstava imamo, a ne trudimo se da ih sačuvamo. Koliko će majki večeras leći u suzama jer im dijete nema šta jesti? Koliko bolesnih ljudi samo čeka, dok im se zdravlje pogoršava, jer živimo u takvoj zemlji gdje ljudi ne mogu priuštiti sebi lijekove, osnovne namirnice za život!? Zašto djeca više nisu na igralištima? Previše smo brzo odrasli... Zašto se ljudi gledaju po vjeri, po boji kože? Zašto se po tome biramo? Svi smo od krvi i mesa – shvatite to!

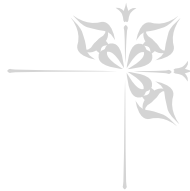

Ja želim Bosnu i Hercegovinu bez siromaštva! Želim da večeras svako dijete i svi ljudi zaspu sretni i siti! Želim da svi bolesni mogu sebi priuštiti lijekove i oporaviti se! Hoću da svaku ruševinu preuredimo i napravimo škole, muzeje, staračke domove... A onda da sve što imamo čuvamo za sljedeće generacije – da više ne gledamo posljedice rata, ali da se svi ponekad sjetimo rata koji nas je zadesio, te tako shvatimo koliko je naša domovina jaka. Voljela bih da postoji više mjesta na koja mladi mogu izlaziti. Kada bismo imali više plastenika i jeli ono što smo sami posijali, koliko bismo samo uštedjeli i hranili se zdravije. Želim da više nema ovoliko nezaposlenih ljudi, da nema krađe, pljački... Da svi mogu normalno živjeti. Znae, novac ne može kupiti sreću, a ja želim našu domovinu sretnu, sretnu Bosnu i Hercegovinu. Voljela bih da svi mladi koji žele studirati priušte sebi upis na fakultet, da priušte sebi da plate taj fakultet. Hoću da se borimo za svoja prava, da našu zemlju učinimo boljom, najboljom, da je svi vide onako kako je vidimo mi svojim srcima. Jer, znate onu: Oči su slijepe, treba tražiti srcima. Više parkova, šetališta i rekreativnih mjesta... Da svi uživaju i rade ono što vole. Kada bih mogla samo jednu stvar promijeniti u BiH, to bi bilo siromaštvo. Nikad nećemo znati kako je to dok se ne nađemo u takvoj situaciji, u koži tih ljudi, djece, porodica. Ali zato možemo suosjećati s njima i realno razmišljati.

Kakva god da si, domovino, volim te. “Jedna kap prolivene krvi za domovinu vrijedi više nego čitavo more ili najgušća kiša rodoljubnih govora, od kojih nikada nikoga glava zaboljela nije”, tako to reče Vjekoslav Klaić. Znači, žrtvujmo se za svoju domovinu – druge nemamo! I Aleksa Šantić nam reče: “Ostajte ovdje! Sunce tuđeg neba neće vas grijati, ko što ovo grije!” Moja domovino, nakon svega što si prošla ostala si jaka. Jedna si jedina...

Naziv škole: JU OŠ „Stupari“, Kladanj
Ime i prezime učenika/učenice: Tuholjkić Bahra
Razred: VIII a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je zemlja lijepa i mila,
u njoj raširim svoja krila.
Bosna je zemlja vrijednih ljudi
gdje svako svakom dobrotu nudi.

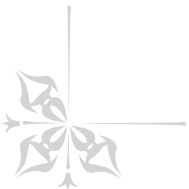
Kada osjetim dječije snove i nade,
iz oka mi suza padne.
Kada vidim dijete pored puta,
majku sa bebom koja luta,
vidim da imaju nade,
iz oka mi suza padne.

Neka djeca beru cvijeće,
neka se od kiše skrivaju pod drveće.
Nije lijepo znam,
nemaju kuću niti stan.

Želim da u Bosni ima smijeha,
ne želim da ima grijeha.
Želim da ima molitve,
ljubavi i riječi Volim te!

Želim da se ljubav širi,
da se posvađani drug sa mnom pomiri.
Želim da nema rata,
da sestra nađe izgubljenog brata.

Ima još puno želja,
mogla bi se napisati povelja.
Molim vas ispunite moje nade,
da djeca ljepšu budućnost grade!

Naziv škole: JU OŠ „Stupari“, Kladanj
Ime i prezime učenika/učenice: Huskić Semina
Razred: IX a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Često razmišljam, maštam, sanjam, kada bi me neko nekada pitao šta bih ja voljela promijeniti u svojoj domovini BiH, kako bih ja, djevojčica od 14 godina voljela da ona izgleda. Evo, šta bih mu ja odgovorila:

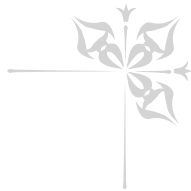
Ali ipak ima nešto, jedno i jedino što nikada ne bih mijenjala, a to je prirodna i kulturna baština naše BiH. Eto, ko bi na ovom svijetu mijenjao Mostar, vodopad u Jajcu, nacionalne parkove Unu, Kozaru, Sutjesku i još mnogo mnogo toga. Sve što ima BiH nema niti jedna druga država, tu ljepotu i tu toplinu. Nažalost, nije samo to dovoljno da Bosna bude onakva kakvu ja želim, jer ima mnogo drugih stvari što je sprječavaju da bude uređena država, da je svi vole i da nikome nikada ne padne na pamet da je napusti.

Ja BiH zamišljam kao jednu ogromnu knjigu sa mnogo listova, koji su prazni, nedovršeni, a ti listovi predstavljaju narod, narod među kojim nema mržnje, razlike u vjeri, naciji, boji kože. Ljudi su baš kao ti listovi, bijeli, čisti, iste veličine. Da li je bitno, baš kao u igri među djecom, da li se zajedno igraju Lejla i Ana, Milica i Amina? BiH jeste površinom mala zemlja, ali ima ogromno srce, srce u kojem nema mjesta mržnji, već ima mjesta za sve ljude širokih vidika i velikog srca. Ljude treba da spaja ljubav, poštovanje jer kao što dobru knjigu čini njen sadržaj, što piše u njoj, tako bih ja željela da moju domovinu čine sloga i mir, da BiH postane stabilna država. Željela bih da majke više nikada ne plaču za svojom djecom koja su otišla negdje daleko, već da u BiH svi imaju što im treba i da su sa svojom porodicom, a ne daleko od njih. Želim... mašta mi se širi, zamišljam ljude koji se osmjehuju svakom koga sretnu. Želim Bosnu u kojoj vlada sreća, da kada prošetam gradom osjetim miris kahve iz kuća, gdje ulicom odjekuje smijeh radosne djece, gdje ulicom iza svakog ćoška, čujem sevdalinku. Želim je kao zemlju gdje svaki dan sija sunce, gdje je ispred svake kuće cvijeće. Zamišljam da je napredna država, koja svoja bogatstva, kojih ima mnogo, ulaže u to da sve bude bolja i bolja. Gdje se sigurnost pojavi, ljudi će spokojno hodati ulicom. BiH će vjerujem biti prava zemlja, to je mjesto ljudi koji čine domovinu, grade je mirom, slogom, poštovanjem, humanošću, ljubavlju. Da, to je BiH kakvu ja želim. Jer svi ljudi znaju pružiti ljubav, osjetiti radost, učiniti nekoga sretnim, a to je danas najviše potrebno našoj domovini. BiH je zemlja u kojoj sam rođena, mjesto gdje živim, njome hodam. Ona je jedna i jedina moja domovina, moja draga BiH koju ću uvijek voljeti.

Naziv škole: JU OŠ „Duboki Potok“, Srebrenik
Ime i prezime učenika/učenice: Eman Ćoralić
Razred: IV 2
Mentor/mentorica: /

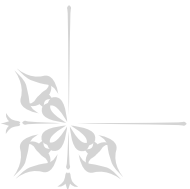
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da u mojoj Bosni vlada mir, radost i veselje,
da se svima koji u njoj žive ispune sve želje.

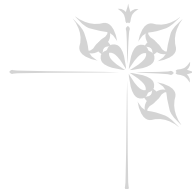
Želim Bosnu punu čistih potoka, rijeka i planina,
želim Bosnu u kojoj je živjeti milina.

Želim Bosnu punu šuma i mirisnoga cvijeća,
želim Bosnu u kojoj će me svako jutro buditi ljubav i sreća.

Naziv škole: JU OŠ „Pasci“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Meris Fejzić
Razred: IV b
Mentor/mentorica: /

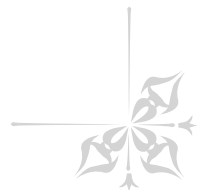
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je zemlja
kojoj se divim,
ja sam veoma sretan
što u njoj živim.

Bosna je pjesma koju ja pišem,
ona je kao prijatelj za koga dišem.

Bosno ja te mnogo volim
da ostanemo svi sretni i veseli
ja se Bogu molim.

Naziv škole: JU OŠ „Hamdija Kreševljaković“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Šaira Hamidi
Razred: IV b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina kakvu želim je kao drvo u prirodi, tu se djeca ne razlikuju po rasi, naciji i vjeri.

Bosna i Hercegovina kakvu želim je kao lišće na drvetu tu se djeca ne razlikuju po veličini, strukturi i boji.

Lišće svojim izgledom čini ljepotu drveta, kao što narod svojom slogom i mirom čini uređenu domovinu.

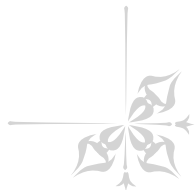
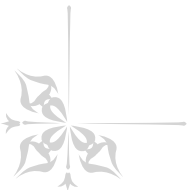
Vidim Unu, Drinu, Savu blistavo smaragdnih boja.

Želim da se Olimpijskim planinama vrati sjaj i duh Olimpijade.

Vijećnici da se vrati njena prijašnja biblioteka, gdje bi ljudi mogli izučavati knjige koje bi čitali.

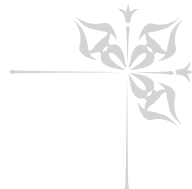
Želim mirnu domovinu koja nas čvrsto drži da joj ne bi pobjegli.

To je Bosna i Hercegovina kakvu želim.

Naziv škole: JU OŠ „Pascić“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Sarah Paočić
Razred: V b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kada bih se ja pitala, u Bosni i Hercegovini ne bi bio političara da ratuju i svađaju se. Na pamet im ne bi padale lude ideje, kao što je terorizam. U Bosni i Hercegovini kakvu želim tuge ne bi bilo. Svi bi imali posao kakav žele i niko ne bi bio nezaposlen. Svi bi ustajali sretni, i vraćali se sretni s posla. Rijeke bi tekle nezagađene. U Bosni i Hercegovini kakvu ja želim, cvijeće ne bi imalo brige da će ga neko zgaziti i uništiti. Na nebu bi i oblaci plesali, sunce bi žarko obasjavalo sretno ljude. Zar Bosna i Hercegovina kakvu ja želim ne bi bila divna?

Naziv škole: JU OŠ „Hamdija Kreševljaković“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Husejn Kofrc
Razred: VII a
Mentor/mentorica: /

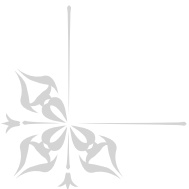
RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina
prekrasna bi bila
kada bi se u njoj
poštovala dječija pravila.

U BiH kakvoj živjeti želim
školovanje ne bi ovako teško bilo
svaki čovjek, koji na posao ide
svaki dan bi se veselio.

U našoj BiH
mnogo smijeha bi bilo.
Tuga, siromaštvo i rad
nikad se ne bi ponovilo.

Volio bih živjeti u BiH
koja nema problema,
gdje svi se slažu i vole
zajedno se trude da nam
u životu bude bolje.

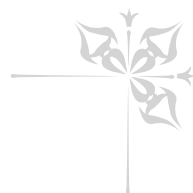

Naziv škole: JU OŠ "Malešići" Malešići, Gračanica

Ime i prezime učenika/učenice: Hasić Ramo

Razred: VII 1

Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je zemlja, vijekovima bila. Od bana Kulina do Stjepana Tomaševića. Od osmanskog carstva do Austrougarske. Mnogi su nas osvajali, ali naš inat ih pobijedi. Od pamtivijeka ljudi Bosne ponosne bili su ujedinjeni: brat uz brata, sestra uz sestru. Nije bilo bijede, nije bilo siromaštva, a ako je i bilo, svi su isto proživljavali. U Jugoslaviji česta izreka tadašnjih doba bila je: "Ne diram tvoje, ne diraj moje, ali ako to slučajno prstom barneš, nećeš dobro proći." Shvatili ste poentu. Bosanci i Hercegovci su "prije" dobro zapamtite ovu riječ "prije" bili jedinstveni i udruženi. Ali sad, sada je neko novo vrijeme. Tri naroda Bosne ponosne su se podijelila i rat izmislila. Zbog čega? Dobro pitanje. Zbog "ljudi" sa vrha koji su zgrtali novac, a nedužni su ljudi umirali... Eto zbog čega! Šta smo mi, mi Bosanci i Hercegovci, a ne Srbi, Hrvati, Bošnjaci od toga dobili? Dobili smo suze, pregršt suza majki i djece bosanske, koja sad leže, sada leže i više se nikada neće dignuti i zagrliti svoju majku Bosnu! Kada jednom odu, više se ne vraćaju. Nema ih! Bosna, kakvu je ja želim, bila bi ujedinjena, jedinstvena država, ne sa tri, nego sa jednim narodom! Jedinim narodom koji nikad ne bi napustio one druge. Brat do brata, sestra do sestre. Bosna kakvu ja želim, imala bi pravedan ustav. Bez mita i bez korupcije. Nažalost te dvije stvari nalaze se svuda oko nas. Moj otac, koji je radi toga "najpravednijeg" ustava na kugli zemaljskoj morao otići u inostranstva, a iza sebe ostaviti čitavu porodicu koja se svaki put kada se vraća čeka kao spasitelja. Dok ovo pišem milion suza pada mi niz obraze, niz moja njedra. Da li će iko nadoknaditi tu moju suzu, ne sve njih samo jednu. Neće! Bosna, kakvu ja želim povećala bih penzije. Moj djed i nana svakog dana znoj proljevaju za koji dinar. Da bi sa tim dinarom imali hljeb, hljeb bez ikakvih luksuza. Duša me moja boli kad gledam kako se pate. Bosna, kakvu ja želim, dala bi mi želju da ostanem u njoj, a ne obratno. Bosna, kakvu ja želim, stvorila bi prostor, meni kao pojedincu, da uspijem u životu. Da sebe izgradim kao uspješnog čovjeka, u uspješnoj državi! Sve su to životne želje moje. Ali u meni i dalje sjaji tračak nade i nadam se da će doći kao svjetlo na kraju tunela. Kao Sunce na izmaku noći....

Naziv škole: JU OŠ „Duboki Potok“; Srebrenik
Ime i prezime učenika/učenice: Tarik Vejzović
Razred: IV 2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim zemlju u kojoj neće biti rata, niti svađe,
zemlju u kojoj će svako dijete moći put do sreće da nađe.

Želim zemlju bez suza i plača,
zemlju u kojoj ćemo se svi voljeti kao rođena braća.

Želim da u zemlji mojoj cvjetaju najljepše ruže,
da se u njoj sva djeca zajedno igraju i družu.

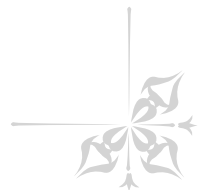
Naziv škole: JU OŠ „Musa Ćazim Ćatić“, Blatuša, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Emana Kobic
Razred: VIII c
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

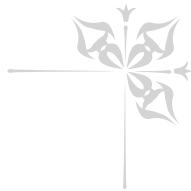
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kada kažu Bosna i Hercegovina odmah pomislim na svoju domovinu. Domovinu mojih roditelja, nana i djedova. Mislim da je naša država sasvim korektna i dobra kakvih sve ima u svijetu, mada uvijek se nešto može promijeniti. Smatram da naša država ima dosta lijepih destinacija koje bi se mogle posjetiti i koje bi se trebale čuvati jer su one naše blago. Neke od tih destinacija su Stari Most u Mostaru, Vijećnica u Sarajevu i mnoge druge... Naša država ima mjesta za sve različite narode različitih nacija i religija. Bosna i Hercegovina bi se mogla mijenjati iz korijena počivši od školovanja do politike i raznih drugih stvari, ali to ne uspijeva jer gubimo dosta mladih ljudi. Mislim da mnogo mladih ljudi napušta našu domovinu jer nema posla i novca. Također mislim da su oni krivi za to. Trebaju se boriti za bolje sutra u našoj domovini a ne ići u druge države. Željela bih samo da se popravi ekonomsko stanje u našoj državi, jer dosta ljudi nema od cega da živi jer nemaju posla a ni nikakva primanja od države. To je nepravda koju trebamo promijeniti zajedno jer zajedno smo jači.

Naziv škole: JU OŠ „Duboki Potok“, Srebrenik
Ime i prezime učenika/učenice: Tarik Vejzović
Razred: IV2
Mentor/mentorica: /

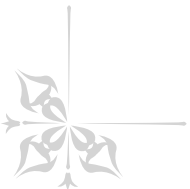

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

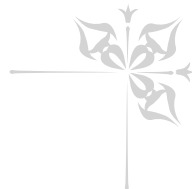
Često razmišljam o budućnosti Bosne i Hercegovine. U Bosni i Hercegovini žive narodi koji se ne bi trebali razlikovati ako su različite nacije i vjere. Država bi trebala pružiti sigurnost svim narodima svih nacija i vjera. Razlike među ljudima su neprimjetne što čini ljepotu ove države. Ruka ruku dodiruje žudeći za igrom ne gledajući ko se s kim druži. Nije bitno da li se igraju Petar ili Amar. Djeci je to najmanje bitno jer igra ne smije da trpi neprimjetne. Pružiti ljubav, osjetiti sreću, to znaju svi ljudi bez obzira na naciju i vjeru. Bosna i Hercegovina je mala po površini, ali itekako bogata. Bosna i Hercegovina predstavlja zemlju koja ima mjesta za sve ljude različite nacionalnosti i vjere. Ljudi čine domovinu koja treba da se gradi mirom, slogom i ljubavlju. Zemlja u kojoj sam rođen, u kojoj živim, bit će i ostati zemlja mojih potomaka.

Jedna jedina, Bosna i Hercegovina, moja domovina.

Naziv škole: JU OŠ „Duboki Potok“, Srebrenik
Ime i prezime učenika/učenice: Eman Ćoralić
Razred: IV2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

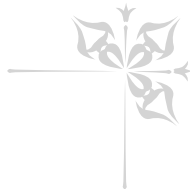
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da u mojoj Bosni vlada mir, radost i veselje,
da se svima koji u njoj žive ispune sve želje.
Želim Bosnu punu čistih potoka, rijeka i planina,
želim Bosnu u kojoj je živjeti milina.
Želim Bosnu punu šuma i mirisnoga cvijeća,
želim Bosnu u kojoj će me svako jutro buditi ljubav i sreća.

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Srebrenik
Ime i prezime učenika/učenice: Melisa Mujedinović
Razred: IVa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

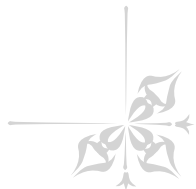
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

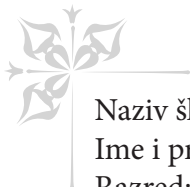
Želim da svi imaju dom
i ono što im je potrebno.
Školski pribor i knjige
i da imaju oca i majku
koji nemaju brige.

Želim da svako
ima ljubav oca i majke,
da se snovi ostvare,
da je život kao iz bajke,
da imaju petice,
da uče i rade.

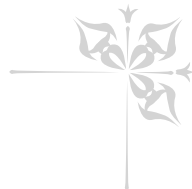
Nastavnike na oduševu
petice da zarade,
dobre plate da zarade
na poslovima koje rade.

Želim Bosnu i Hercegovinu
istu ovakvu lijepu i dragu
i da je svako u njoj sretan.

Naziv škole: JU OŠ „Musa Ćazim Ćatić“, Zelinja Donja, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Amna Alić
Razred: VIIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim Bosnu bez nacionalizma,
predrasuda i rasizma.

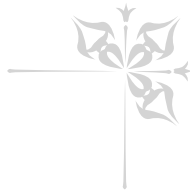
Želim da u njoj nema rata,
da ne puca brat na brata.

Želim da cio svijet zna za ljepote Bosne
moje zemlje ponosne.

Naziv škole: JU OŠ „Musa Ćazim Ćatić“, Zelinja Donja, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Dženita Begović
Razred: VIII b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim Bosnu bez predrasuda i laži;
Znam, i Ti to želiš, slobodno kaži.

Želim da se svi ljudi vole i cijene:
veliki, mali, muškarci i žene...

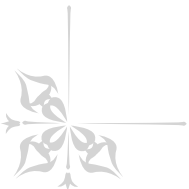
Želim Bosnu bez rata
u kojoj nema tragova granata.

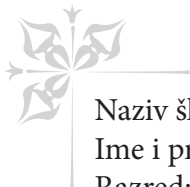
Želim Bosnu bez „babinih sinova“
njihovih medalja i visokih činova.

Želim Bosnu bez političara i vlade,
službenika koji ništa ne rade.

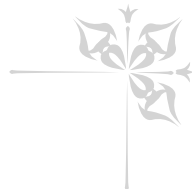
Želim Bosnu u kojoj rijeka hući,
planina miriše i slap se ruši...

Želim Bosnu
u kojoj je sve šareno i cvjetno
gdje se živi bezbrižno i sretno.....

Naziv škole: JU OŠ „Musa Ćazim Ćatić“, Zelinja Donja, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Amela Tokić
Razred: VIII b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

I sretna i sjetna,
ali uvijek ponosna,
takva želim da je moja Bosna.

Da bude dom za svako biće:
ljude, cvjetove, mrave, ptiće...

Da nema nasilja
ni loših ljudi,
da se svako u njoj
nasmijan budi.

Da me neko pita,
sva bi zemlja u cvijeću bila
sa mnogo leptira
šarenih krila.

Suza i boli ne bi bilo,
svako bi dijete
osmijeh nosilo.

Naziv škole: JU OŠ „Gostović“, Zavidovići
Ime i prezime učenika/učenice: Anela Dendić
Razred: VIII a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosno moja,
zemljo divna,
puna brda i planina.
Jedna si jedina
i srcu mome najmilija.

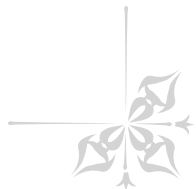
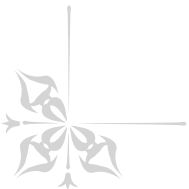
Želim da tvoje rijeke i mnoga lijepa mjesta
vrijede miliona dvjesta.

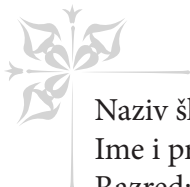
Za mene si posebna
i nikad nećeš biti ostavljena.

Bosno moja, želim da si zemlja mirna,
ispunjenih snova i puna dječijih nemira.

U tebi sam prvi put progovorila,
po tvom sam tlu prvi put hodila,
i želim da si drugima, kao i meni
zvijezda vodilja.

Tvoja djeca će djedovi i nane postati,
ali oni žele, Bosno, u tebi ostati.
Iz tvojih njedara snagu crpiti,
A ne bol za tobom u tuđini trpiti.

Naziv škole: JU OŠ „Gostović“, Zavidovići
Ime i prezime učenika/učenice: Zejna Šehić
Razred: VIII a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim zdravlje i veselje,
zlatne ravnice i planine zelene.
Želim sretne roditelje
i sve ljude zaposlene!

Želim vidjeti osmijeh svaki
i sreću što u oku zablista,
želim čuti korak laki
i da svima srca budu čista.

Želim dobrotu i poštenje
dječije osmijehe slatke,
želim samo druženje
i sretne završetke.

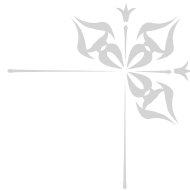
Veliki ljudi, vi na vlasti, ja vam velim:
„Je li puno to što želim?!“

Upamtite dobro sve što ću vam reći:
„Želim Bosnu, hrabru i ponosnu.
Želim u svojoj zemlji ljubav i sreću!“

Naziv škole: JU OŠ „Gostović“, Zavidovići
Ime i prezime učenika/učenice: Nejla Mujanović
Razred: VIII a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Vidim svoju zemlju rosnih polja i čistih rijeka
kako zove Bosanca da dođe iz daleka.

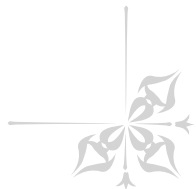
Zove ga zemlja u svoje krilo,
ostani u Bosni gdje ti je najljepše bilo.

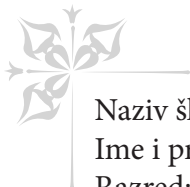
Ostani u svojoj domovini,
jedinoj i lijepoj Bosni i Hercegovini.

Čuvaj njene raskošne šume,
ravna polja i visoke planine,
za njene nove kćeri i sinove.

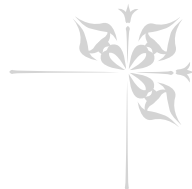
Bosna je naša majka, ona nam je sve,
volimo njena bogatstva i
čuvajmo je zauvijek.

Složimo se i volimo jedni druge,
poželimo sreću i mir za sve ljude.

Naziv škole: JU OŠ „Mehmed Handžić“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Amar Gabela
Razred: VI
Mentor/mentorica: /

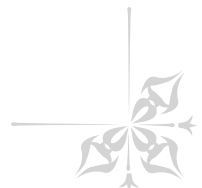
RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna naša divna,
Srebrna,svilenkasta,
Što ostavlja historiju divnu
I širi svoja duboka korijenja.

U prathistoriji slike lijepe
U kraljevstvu kule visoke,
Osmanlije donijeli kuturu I vjeru,
A, Austrougari dosta djela.

Došla nama nova kraljevina,
Pa poslje nje nova država
I nove stvari nama donijeli.

Sada smo zasebni
I svačije kulture pomalo
I sad se brinemo samo o sebi.

Naziv škole: JU OŠ „Hamdija Kreševljaković“, Kakanj
Ime i prezime učenika/učenicice: Esmir Kićo
Razred: IX b
Mentor/mentorica: /

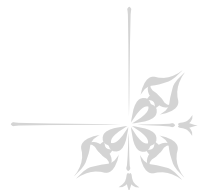
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

U srcu nosim i pamtim pjesme što sam ti pisao, domovino, proslavljao ti svaki rođendan, svečano se oblačio, marljivo ti smišljao tekstove, recitirao ih u tvoju čast. Domovino moja moj si sjaj u oku volim tvoja krška polja, Posavinu i Drinu duboku. Svaki hercegovački kamen što ugrijao se na toplom ljetnom suncu, pijesak što ispod nogu se izmiče na toploj obali mora, povjetarac što palme lagano njiše u toplu neumsku zoru. Pijetlovi što se sa brda na brdo u prvi tračak zore dovikuju. Mirisne avlije kanatima zatvorene, mahale, sokaci te bosanski šareni ćilimi što prekriše verande naših nena. Crveni fes što dedo je na seharu spustio i stari pomalo već iznemogao džepni pozlaćeni sat. To si ti domovino moja takvu te želim i znam. I čardak što grede mu škripe i ibrik u ruci moje pranene. Kočije što alejom tiho krivudaju za vranim konjima. Nagledao sam te se domovino! Ljiljan je procvao mirisni bijeli što miris mi njegov napoji dušu a srce smiri nadjača svaki parfem i skupe kolonjske vode. Baklave se uz kahvu služe i medeni bosanski lokum što odmah uz džezvu se spremi, a vezeni stolnjaci svi u cvijeću prekriju stolove. Ovakve ljepote nigdje nema! Ujutro me sa prvim zračkom sunca što kroz prozor sobni proviri budi ptičica malena siva kucajući blago u oluk, lepršavim krilima zapleše, a cvrkutom najljepše melodije izvodi, pozove u novi dan da zajedno osjetimo tu slobodu, slobodu kakvu niko nema. Ovdje u Bosni se slobodno šeta parkovima, alejama, uz rijeke, trotoarima do kasno u jesenske noći a iza svakog se ugla širi miris suho pečenog kestena, o kakav je njegov ukus. Žao mi je domovino, mnogo mi je žao što moj otac u tvojim ljepotama uživati ne može, ne može domovino, a nije da ne bi. Otišao je, spakovao on tako jednog jutra kofer, kofer pun uspomena, tek što sam oči otvorio, pa sa praga dnevne sobe pogledom što i sad evo srce mi para preleti preko nas, mene i majke, što sjedosmo uz vrata da smo mu bliže. Bolno prozbori: „Vratit ću se sine, samo da nam zaradim za stan, hranu,

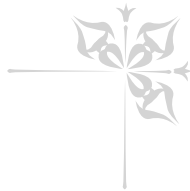

odjeću, školovanje...“, nabrajao je a ja nisam više ni znao šta. Pomislio sam: „E dug je to period“. Domovino nisi ti kriva što odlaze ljudi, baš kao moj otac, krivi su oni što ljepotu tvoju nisu prepoznali. Ah ta ljepota tvoja, ljepota očaravajuća! Dozvolili su da odu oni, oni kojima si u srcu, što žele te i vole, čeznu za tobom, ne oni ne mogu osjetiti te čari. Rasuli su nas po cijelom svijetu, ruše ti granice tvoje, diraju ti srce, vrijeđaju te. Bez razmišljanja uništavaju tvoje blago koje si dugo i naporno za nas spremala. Oni, oni uništavaju mene! Nisi ti kriva domovino što srce mi za ocem čezne, žudi. Krivi su oni već dobro znani. Ne domovino nisi ti kriva i ti trpiš. Ta polja tvoja Bosno, te rijeke bistre krivudave duge, to sunce što poseban sjaj ima, ostat ću ovdje domovino. Želim te se još nagedati, želim te čuvati, biti uz tebe, želim da procvjetaš k'o ruža rumena umivena rosom u neninoj avliji u maju. Ostat ću ovdje, učiti, naučiti, služiti tebi, naučeno uložiti u tvoje i moje bolje sutra. Da takvu te želim! Želim ti da budeš uvijek tako posebna kao što posebno ime je tvoje, jedna i jedina. Da te cijene Bosno i Hercegovino, da im budeš druga mati, da zavire u srce tvoje veliko plemenito, tamo da nađu spokoj. Čuvam te domovino, nosim tvoj lik u srcu, na usnama tvoje ime, u mislima sa tobom čedno u krevet noću liježem, u tvoje krilo, jutrom se u naručju tvom budim, domovino! Takvu te želim Bosno i Hercegovino, želim da te svi vide mojim očima, osjete srcem, mojim srcem kojim pisah, čije poruke prenesoh na papir.

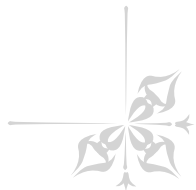
Naziv škole: JU OŠ „Skender Kulenović“,
Ime i prezime učenika/učenice: Halilović Esma
Razred: VIII 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Pitaš me kakvu Bosnu i Hercegovinu želim prijatelju,
onu najbolju i najpravedniju.
Onu čistiju i pozitivniju.
Ona je naša prvakinja,
i sve njene sjede kose historijom njenom su ispreplitane.
A ova prelijepa brda i planine,
to joj sve se bore vide,
zbog velikog straha za njenim junacima.
I sve prelijepa rijeke
su one bistre suze
isplakane za dragim umrlima.
I svi stećci, svaki jedinstven stoji,
a muzeji mnogi njegove godine broje.
A rijeka Bosna sva se muti
kako ljudi stare,
sve greške zaborave od prijašnje generacije
i opet ih naprave.
I sve je do ljudi u Bosni i Hercegovini.
Kako se oni ponašaju, šta oni rade.
Jer prijatelju,
šta će nam pamet koju ne koristimo?!
Šta će nam domovina
ako je ne cijenimo?!
Šta će nam historija
ako iz nje ništa ne učimo?!
Šta će nam ruka
ako BiH ne poboljšamo?!
Šta će nam oči
ako ljepotu BiH ne vidimo?!
Šta će nam duša
ako njome ništa ne osjećamo?!

Naziv škole: JU OŠ „Brčanska Malta“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Lamija Demić
Razred: IX a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Piješ li ti kahvu jutrom sa roditeljima? Ja da, ali draže mi je mlijeko, kahva je i dalje pregorka ali sviđa mi se njen miris. Bosanska domaća kahva me dosta asocira na moju rodnu državu, Bosnu i Hercegovinu, mislim da po njoj ima takve osobine. Bosanski narod pretrpio je puno bola, tuge i nesreće; ali i dalje smo zadovoljan narod. Za sreću nam je dosta komad čokolade (ne cijela, za cijelu nemamo para, već tu jednu cjepkamo danima) i nenina pita (najbolja je višnjevača) nakon što odradimo neki posao ZAJEDNO. Ima u narodu i onih koji se nikad zasitit neće ali svako od nas posjeduje pa makar trunku ljubavi u sebi, u krvi Ilirskoj. Gorka je sudbina majki u Bosni, i očeva, i jetima, svaka njihova priča ispričana je drugačije, zar može postojati toliko tužnih priča na grumenu zemlje... Mnogi od njih sami su ostarili. Ovako dobar, mada nerijetko lijen narod ipak ne zaslužuje ono što dobija kao povratnu informaciju od države, od glavonja u foteljama čije su glave zabijene u pijesak... Prosto sramota! Bosna kao država finansijski je slaba, para nemamo - to je činjenica, mnogi ni hljeba nemaju - za to imamo dokaz; ali kažem ponovo - Ova Bosna ma koliko gorka bila i dalje mirisom privlači; i Rimljane i Turke i Nijemce i svakojakve đavole koji sa sobom gorčinu nose. Valjda su ljubomorni na miris ljubavi i ravnopravnosti u Bosni. U maloj državi na Balkanu. Čudan smo mi nauk od ljudi, ma to se opisat ne može. Sve se nešto voli, poštuje, ma sve cvjeta, a nikom se ne živi osim dok vjeruješ u lažne nade... Ali eto, nada za ovaj mali narod leži u kahvi koju pravi Arifa, s njom je pije Stojanka i tako satima sjede, pričaju, kažu za sebe da su „sevde“. To me sjeti i na sevдах, em ga pjevat volim, a i slušat mi ga merak... Ova Bosna u dnu fildžana, nikad zaboravljena, nikad prežaljena ima gorak ukus ali sladak miris. Kad shvatis poruku i sljedeći put popiješ tu kahvu sjeti se sreća, tuga, i ljubavi jer to je ono što nas insanima čini!

Naziv škole: JU OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Mateja Radić
Razred: VIIIc
Mentor/mentorica: Sanela Rabić

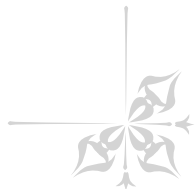
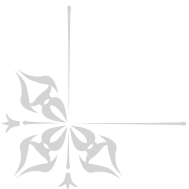
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je zemlja kojoj se divim
to je zemlja u kojoj živim.
Puna je jezera, rijeka i planina
i ljudi punih vrlina.

Bosnu želim čistu i lijepu,
a ne prljavu i po druge štetnu.
Manje ljudi siromašnih i tužnih
a više njih sretnih i složnih.

Bosnu čuvaj, ljubi i pazi
i ne daj drugima da je gazi.
Neka bude čista i lijepa
budi drugima primjer a ne šteta!

Naziv škole: JU OŠ „Mujaga Komadina“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Imad Husnić
Razred: VIIIb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je mala zemlja. Mnogima nepoznata. Napaćena i razrušena u krvavom i besmislenom ratu. Ratovali su ljudi koji pričaju istim jezikom; iste su boje kože; isti su im običaji. Zajedno su živjeli; drugovali; voljeli se i djecu radali. Ni po čemu se nisu razlikovali, niti se sada razlikuju. Kada su me stranci pitali da im objasnim po čemu se razlikuju srpski, hrvatski i bosanski jezik, rekao sam im da je to isti jezik. Nasmijali su se, čudeći se. Pitali su: „Zašto tri imena?“ Rekao sam: „Ne znam. Ni ja to ne razumijem. Svi smo istih korijena i svi imamo istu DOMOVINU.“ Zaista, svima nam je domovina Bosna i Hercegovina. Stariji su mi pričali da je ta domovina prije rata bila veća i da nije bilo podjela. Svi su govorili jednim jezikom koji se zvao Srpsko-hrvatski jezik, koji je isti kao ovaj kojim sada govorimo. Nije bilo granica koje su glupe, vještačke i besmislene. A sada, malo, malo pa granica. Oni koji kažu da su Hrvati, hoće da ovdje bude Hrvatska. Oni koji kažu da su Srbi, hoće da ovdje bude Srbija. Kad šetam gradom i šire, Bosnom i Hercegovinom, ja ne vidim nikakve razlike među ljudima i djecom. Svi isto izgledaju. Pa zar te rasprave, svađe, svojatanja i posljednji rat nisu besmisleni i suludi?

Šta je to u ljudima, koji za sebe kažu da su najinteligentnija živa bića pa se tako besmisleno i suludo ponašaju. Kažu da su razumska bića, a u tom svemu nema ni mrve razuma. To je opšte ludilo. Evo napisah riječ opšte. Naki kažu nije opšte, nego opće. Kakva je razlika? I to je suludo.

Zar ne bismo svi bili sretniji kad bismo se više voljeli i poštovali, kad bismo živjeli u slozi? Agresija, mržnja, svađa i osveta – sve je to meni mrsko, strano i odvratno. Ja ne samo da se ne volim i ne znam svađati, nego odlazim i bježim od onih koji se posvađaju. Samo prisustvo nekoj svađi me uznemiri, uzruja, smeta i troši moju dragocjenu energiju za život, radost i igru. Zašto se uopšte ikad i iko treba svađati, i zbog čega? Svađe iscrpljuju, umaraju, uznemiruju, troše energiju, a ne donose ništa dobro. Sa svađom nestaje osmijeha, vedrine, prijateljstva, veselja, pjesme. I šta oni u svađi kažu? Kažu da ovo nije njihova domovina. Kako nije, kad su se ovdje rodili i oni i njihovi očevi i djedovi i pradjedovi. Jeste, bila je i biće ova rodna gruda svih nas DOMOVINA.

Naziv škole: JU OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Nina Lazić
Razred: VIIIc
Mentor/mentorica: Sanela Rabić

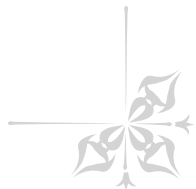
RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je zemlja koja se voli
i u koju se vraća,
u Bosni ljubav se ne plaća.
Bosna je zemlja u kojoj želim biti
i tu sreću neću kriti.

Hercegovina je južni dio,
tamo i na more može, svatko tko bi htio.
Tamo se krije i riba mala
u Jadranskom moru ona mirno spava.

Mostarski most turistički san je divni,
kada dođeš u Bosnu
obavezno ga posjeti.

Naša Kula bajna
atrakcija je prava
a na njoj vijori se i zastava plava!

Naziv škole: JU OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Gradačac

Ime i prezime učenika/učenice: Amina Subašić

Razred: VIIc

Mentor/mentorica: Sanela Rabić

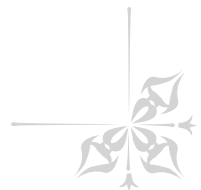
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da Bosna bude
svačija bajka,
da nas brižno čuva
kao djecu majka.

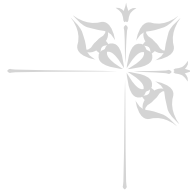
Da ima mjesta
za svako biće
Da u njoj zora
uvijek sviće!

Želim da Bosna
bude najljepša zemlja,
zemlja puna dobrote,
nježnosti i veselja!

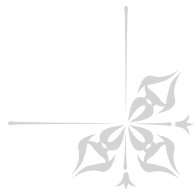
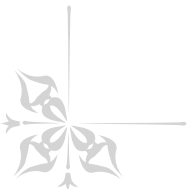
Naziv škole: JU OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Ajna Osmić
Razred: VIb
Mentor/mentorica: Sanela Rabić

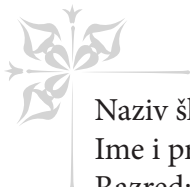

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna kakvu želim nije samo kip koji nepomično stoji u burnoj svađi. Želim Bosnu koja se bori i koja prevazilazi prepreke na putu koji vodi prema sreći i zadovoljstvu. Ne želim Bosnu kao robota koji daje naredbe jer to onda nije država, nego stroj koji će vremenom uništiti svako biće i dio Bosne i Hercegovine. Bosna je dio svemira i nije ni svjesna koliko može postići, a to je mnogo više od same zastave i grba kao dokaza da postoji. Bosna i Hercegovina nije samo dvije riječi, ona je mnogo više od toga. Da Bosna bude sretna i lijepa doprinose i ljudi koji žive u njoj, kojima je ona druga majka. Želim da Bosna bude dio evropskog napretka, da bude ponosna na svoj rad i da bude sigurna za opstanak njene djece koja su uvijek uz nju i u teškim i u sretnim trenucima. Bosnu i Hercegovinu želim sretnu !!!

Naziv škole: JU OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Melisa Simnica
Razred: VIIc
Mentor/mentorica: Sanela Rabić

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da Bosna
ne bude samo riječ,
ili samo zemlja
negdje na planeti.

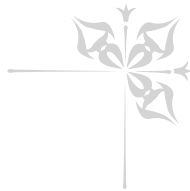
Želim da ona bude
tajni prolaz do
mjestu najljepšeg
na mojoj planeti.

Da se uzgaja ljubav
i sreća u njoj.
Da raste veselje
i ljepota u Bosni mojoj.

Naziv škole: JU OŠ „Miladije“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Amna Hasić
Razred: IX b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kakvu domovinu želim
sada ću vam reći
takvu da je ne mogu
opisati obične riječi.

Želim baš ovakvu
u kakvoj sada živim
jer imam razloga
da joj se divim.

Moja pjesma će vam o njenoj ljepoti reći
zato pažljivo sada pratite moje riječi.

Bosna moja
je najljepša na svijetu
ne možeš ljepšu naći
čak i da obiđeš planetu.

Prepuna je rijeka, brda i planina
šuma, livada i dubokih kotlina.

Bosna je zemlja kojoj se divim
ona je kuća u kojoj živim
ona je za mene cijeli svijet
kao iz bašte najšareniji cvijet.

Čarobna je zemlja moja
baš kao vila
koja ima najljepša krila.

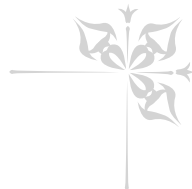
E ovakva je moja domovina
najljepša Bosna i Hercegovina.

To je domovina prava
koja je svakom čovjeku
topli dom dala.

Naziv škole: JU OŠ „Pascić“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Emina Đulović
Razred: IV b
Mentor/mentorica: /

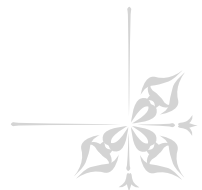
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna moja niz ravnicu se širi
i kad sunce sija i kad vjetar piri
Hercegovina sva u suncu sija.

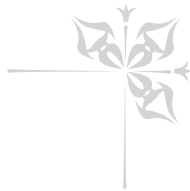
Kršna, snažna, meni najmilija
a na sam pomen, meni Bosne moje
krv uzavri i dlanovi se znoje
vijekovima ponosna i prkosna bila
uvijek svima ugodna i mila.

Želim da mi ostaneš ista
eh baš takva vesela i čista
lijek za dušu jer sve u tebi blista
i na kraju samo jedno meni prija
moja Bosna meni najmilija.

Naziv škole: JU OŠ „Jezerski“ Bosanska Krupa
Ime i prezime učenika/učenice: Melisa Jusić
Razred: VI
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Zovem se Melisa i učenica sam 6. razreda. Rođena sam u najljepšoj državi na svijetu u BiH i ponosna sam što sam Bošnjakinja.

Kažu da u mojoj zemlji nema budućnosti i da svi treba da idemo odavde, pa me to rastuži i rasplače. Mojih prijatelja iz razreda je dosta otišlo, a neki treba uskoro da idu.

Moj tata je otišao na rad u Italiju, jer ovdje nije mogao da nađe posao. Tužna sam zbog toga. Više bih voljela da me jutrom bude tatini poljubci, nego slatkiši koje mi donese. Voljela bih da ima više posla pa da niko ne mora ići iz naše Bosne.

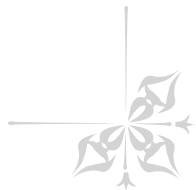
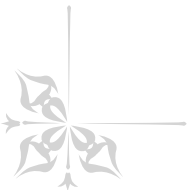
Moja drugarica iz Slovenije mi je pričala kako je u njenoj školi sve lijepo i savremeno. Voljela bih i da naše škole budu opremljenije i da nam olakšaju uslove za rad i učenje.

Želim moju domovinu sa puno više mogućnosti za život, tako da niko ne mora ići iz Bosne.

Volim prirodu i volim da crtam i kada idem negdje sa roditeljima pa kad vidim da je neko bacio smeće kraj ceste ili rijeke to me rastuži, jer zagađuju našu okolinu.

Voljela bih da svi budu odgovorniji i bacaju otpad u kontejnere za smeće. Želim da je moja BiH lijepa i čista i da je čuvamo da takva i ostane. Želim da se vrati moj otac iz inostranstva i da živi sa nama.

Mi djeca želimo da se tu školujemo, radimo i živimo jer to je naša jedina domovina, drugu ne želimo.

Naziv škole: JU OŠ „Gostović“, Zavidovići
Ime i prezime učenika/učenice: Muhić Mahira
Razred: VIIIa
Mentor/mentorica: /

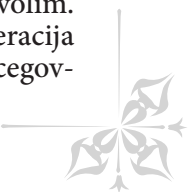
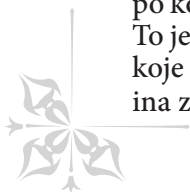

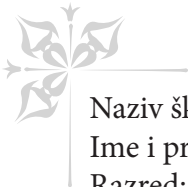
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina je Bosna i Hercegovina. Bosna je zemlja meni najdraža. U njoj ptice najljepše pjesme pjevaju, u njoj ljudi najljepše snove snivaju, u njoj rijeke teku kao da se utrkuju. U mojoj Bosni ljudi svoju davnú tradiciju čuvaju i djecu naših predaka uče da se nadaju i poštuju svoju zemlju, jednu, jedinu. Moja Bosna je kao neka stara, mala kućica koja je uvijek našem srcu topla i u nju smo uvijek dobro došli. Kao kućica stare bosanske majke koja sjedi pored pendžera čeka svoje dijete da se vrati u svoju domovinu, u svoju bosansku kućicu. Ta majka s radošću očekuje svaki dan, a sa suzom prije spavanja ga ispraća. Majci na usnama drhti molitva, molitva za sina u tuđini. Nekada ga je gledala sa kraja avlije kako se igra pred drvenom kapijom, i veselo ga zvala da jede tulumbe i hurmašice, i sva druga jela koja je spremala, s ljubavlju samo za njega. A sada je njihova avlija prazna, bosanska kuća je ostala bez smijeha i veselja, jer sina nema. Otišao je sin bosanski iz svoje zemlje, s nadom da će naći bolji život. Ali neće. Neće naći mir u srcu. On sada tamo negdje ponekad osjeti miris majčinog kruha koji je ona tek izvadila iz rerne. On u svojim mislima jede pite koje mu je majka napravila, uživa u mirisu bosanske kahve sa njihove peći i utjehu traži u molitvi sa majčinih drhtavih usana.

On sanja kako spava u svome krevetu u nekoj maloj sobici pored svoje braće i sestara. On sanja i o smijehu i igrama, o sijelima i o lijepim djevojkama kojima je nekada išao pjevati pod pendžer. On ne prestaje sanjati o svojoj staroj kućici, o svojoj zemlji Bosni. Jer ta zemlja Bosna je kao neko drvo koje je pustilo svoje korijenje u naša srca. I kada odemo iz nje čujemo njen tihi šapat koji nas doživljava da se vratimo, i svaki put kada odbijemo taj poziv naše srce umire, kao da se slama u hiljade komadića. Ali, ljudi gdje god da odu znaju odakle su, iz jedne male zemlje, iz zemlje bez ijedne greške koje se ne trebamo sramiti. Bosna je zemlja čista kao neki mali planinski izvor koji se račva i od njega se izvijaju rijeke koje teku, koje se utrkuju sa vjetrom. Zato ti ljudi priželjkuju da se vrate, ali neki to i ne mogu, pa ko god da ih pita odakle su, oni svim svojim srcem i ponosom kažu da su iz Bosne i Hercegovine. Zemlje pune nadanja i praštanja. To je zemlja koja se penje sve više prema cilju, stepenicu po stepenicu, korak po korak. To je zemlja kakvu ja želim, zemlja kakvu vidim i zemlja koju volim. To je zemlja naših predaka, domovina naše djece, unučadi i mnogih generacija koje će poslije nas hodati njome i uvijek ponosno reći da je Bosna i Hercegovina zemlja za koju žive, koju vole i jedino žele.

Naziv škole: Centar za ranu intervenciju „Mali svijet“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Đulic Kenan
Razred: V
Mentor/mentorica: Almedin Imširović, terapeut

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Volio bih da u Bosni i Hercegovini ima puno parkova gdje se djeca igraju. A volio bih i Bosnu i Hercegovinu sa čistim rijekama.

Planine sa čistim zrakom.

Livade sa puno cvijeća.

Ljudi da se vole.

To je moja Bosna i Hercegovina.

Sretan ti rođendan Bosno i Hercegovino.

Naziv škole: Centar za ranu intervenciju „Mali svijet“, Lukavac

Ime i prezime učenika/učenice: Emir Mulajusufovic

Razred: IV

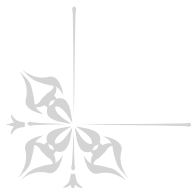
Mentor/mentorica: Almedin Imširović, terapeut

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Zovem se Emir. Živim u zemlji koja se zove Bosna i Hercegovina. Učenik sam četvrtog razreda. Imam puno drugara. Želim zemlju u kojoj ima puno vozova. Kad odrastem bit ću mašinovođa. Volio bih državu u kojoj ima mnogo parkova sa toboganima, vrtuljcima, klackalicama i trampolinama da mogu provoditi vrijeme sa svojim drugarima.

Naziv škole: Centar za ranu intervenciju „Mali svijet“, Lukavac

Ime i prezime učenika/učenice: Edis Smajlović

Razred: IV

Mentor/mentorica: Almedin Imširović, terapeut

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Volio bih lijepu Bosnu i Hercegovinu. Da se odrasli ljudi ne svađaju. Da se družu kao i mi djeca. Da nema smeća pored puteva i rijeka. Da u školi imamo više izleta i da se možemo više igrati. Želio bih da odrasli imaju posao i da mogu zaraditi puno para. Da ne idu u Njemačku. Ako bude puno posla i para moj prijatelj Bego će se vratiti iz Njemačke. Vratit će se Zurijeta i Nejra iz Slovenije. Želim takvu Bosnu i Hercegovinu u kojoj će biti moji prijatelji. Nedostaju mi moji prijatelji.

Naziv škole: JU OŠ „Kalesija“, Kalesija
Ime i prezime učenika/učenice: Čikarić Mirha
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

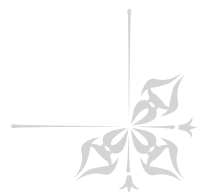
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

“A kto je ta, šta je ta da proštiš, gdje li je ta, odakle je ta, kuda je ta, Bosna?” Pitanje koje Mak Dizdar postavlja sam sebi, je pitanje svezremensko. Ljudi oko mene u sebi kriju prošlost, sa sigurnošću tešku i ne tako daleku. Neki kamen pritišće njihova pleća i ne da im da idu dalje, pritišće im duše.

Svijete, zašto to radiš? Čega se plašiš svijete? Otkud toliki strah, a takav prkos nekad boravio ovdje.

Naša zemlja ima svoju historiju i svoje heroje, koji su mene, kao državljanina naučili da cijenim i dostojanstveno hodim po ovom tlu. Ja želim da s ponosom izgovaram njeno ime. Ona je moja prostirka, moj jastuk i moj pokrivač. Ona je moja majka, moj otac i moj djed koji život za nju dade. Put do zvijezda posut je trnjem, a Bosna i Hercegovina kakvu ja želim je krov za sve nas. Čovječe, zar uistinu mir nalaziš na tuđoj zemlji, u tuđem svijetu, gdje si tuđina, gdje te gledaju ispod oka i sa strane odbacuju? A tlo posuto krvlju svojih djedova, ostavljaš iza sebe, a opet kažeš voliš Bosnu i Hercegovinu? Ne mijenjaj svijet oko sebe, promijeni sebe i kreni sad i odmah. Želim Bosnu i Hercegovinu u kojoj neće biti bitno da li si Ivan, Dario ili Merjem. Želim da otključamo taj kamen na plećima, da se ujed-inimo. Ne želim vraćati ovu zemlju u prošlost, jer ona je ustajala iz pepela i budila se bezbroj puta. Ova zemlja mora pronaći ključ za bolje sutra. Čovječe, ova zemlja osjeti tvoju bol, bol pojedinca, ova zemlja osjeti svaki tvoj uzdah. Želim Bosnu i Hercegovinu koja će biti sinonim za mir, koja će preživjeti sve i oživjeti kao izliječena čarobnim prahom.

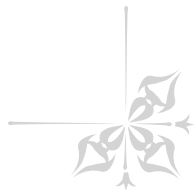
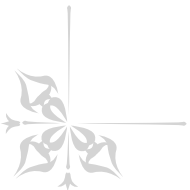
Naziv škole: JU OŠ „Edhem Mulabdić“, Međida Donja, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Hasanović Nadija
Razred: IV c
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja volim Bosnu i Hercegovinu ali nije u potpunosti onakva kakvu želim. Ona je lijepa! Krase je spomenici, bogata kultura, tradicija i još mnogo toga. Želim da ljudi koji u njoj žive ne budu bezobzirni, da je ne uništavaju bacajući smeće, zagađujući okolinu. U njoj živimo, ona nam treba! Želim da svi budu ponosni na svoju domovinu, Bosnu i Hercegovinu. Voljela bih da prirodna bogatstva Bosne i Hercegovine ostanu očuvana dugo i da ljudi nauče da našu domovinu trebamo čuvati i voljeti.

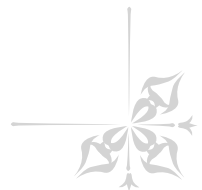
Naziv škole: JU OŠ „Isak Samokovlija“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Nejra Hozbo
Razred: IX b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Maštam o svojoj domovini. Zemlji ravnopravnih naroda, pravednog sistema, boljeg obrazovanja. Maštam o zemlji o kojoj ću s ponosom pričati. I kada pogledam zastavu da osjetim da odrastam u jednoj pravednoj državi. Propatila je Bosna i Hercegovina. Kroz strašna vremena je prošla, a i dalje je tu, prkosna i ponosna. Maštam o zemlji u kojoj nema podjela, jer mi smo svi jedan narod koji je sada domovini potrebniji više nego ikad. Toliko toga imamo, a ne znamo to cijiniti. Bistre rijeke, visoke planine, modra jezera... a mnogi žude za tim. Kada me pitaju kakav smo mi narod, ja kažem da smo jedinstveni. Mi smo jedini koji od svake teške situacije napravimo šalu i smijemo se. Po tome smo posebni. I zato što smo takvi, želim domovinu koja će imati: razvijeno zdravstvo i školstvo, pravedne sudove, uspješne sportiste. Voljela bih da imamo velike stadione i fudbalske klubove koji dominiraju u Evropi i svijetu. Želim domovinu punu mladih, kreativnih ljudi. Sve bismo to mogli imati... Mnogi je žele srušiti, pretvoriti u prah kao da nije ni postojala, a ne shvataju da se to nikada neće desiti. Mi ćemo svi nestati, a Bosna i Hercegovina će ostati. Na njenoj ljubavi i znoju stasat će nove generacija koje će joj pružati nadu. Još uvijek maštam. Nadam se, moja domovino, da ćeš postati sve ono što se očekuje od Tebe. A, ja!? Ako i ne budem gradila budućnost ovdje, moje srce će uvijek Tebi pripadati. Uvijek ću željeti dobro Bosni i Hercegovini, u kojoj su najljepše jeseni i gdje sunce najtoplije grije. Uvijek ću ti se vraćati, obećavam, jer si za mene jedna i jedina.

Naziv škole: JU OŠ „Isak Samokovlija“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Nejra Mujak
Razred: IX a
Mentor/mentorica: /

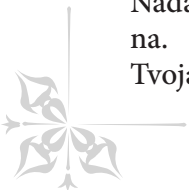
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Draga Bosno i Hercegovino!

Ovo je moje pismo Tebi. U njemu ću iskazati svoja mišljenja i osjećanja, te se nadam da ćeš ih razumjeti. Moja porodica i ja smo se rodili u Tebi, jednoj maloj državi na Balkanu. Ukrašena si mnogim visokim planinama, žuborečim rijekama i zelenim dolinama. Kroz historiju si bila pod vlašću mnogih vladara i carstava. Primala si ljude različitih religija, nacionalnosti i izgleda. Svoju slavu si doživjela dobivši državnost i tako pokazala svoju važnost. Kao mala zavoljela sam Te i poštivala svim srcem. U Tebi odrastam. Imam porodicu koju volim, drage i poštene prijatelje, mnogobrojne prirodne ljepote i spomenike u kojima uživam. Odrastajući, primijetila sam da si se Ti, kao i Tvoj narod, promijenila. Ljudi, koji su nekada imali mile osmijehe na licu, sada imaju nezadovoljan izraz. Posla je malo, plate su niske i mnogi odlaze u inostranstvo. Svakodnevno slušam o svadama i prevarama, i plašim se za tvoju budućnost. Zar nije dosta tolike mržnje, straha, boli i nezadovoljstva koje se godinama zadržalo u Tebi? Sve Te to izjeda i oni koji Te vole s tugom to posmatraju. Želim Bosnu i Hercegovinu u punom sjaju, koji je danas izgubljen. Želim da se ljudi vrate, da imaju poslove i sretne porodice. Želim obnovljene tvornice, nove škole, ustanove. Uređene gradove zamišljam u svojim mislima. Penji se prema budućnosti i napretku! Ne zaustavljaj se na prošlosti i bolu! Želim da Tvoje ljepote opet zasjaju, da se Tvoje ime čuje, prihvati i postuje. Plava boja na našoj zastavi predstavlja duboka nadanja i snove ljudi. Žuta je sunčeva zraka koja djeci pruža sreću i mami osmijehe u tmurnim danima. Zvijezde su Tvoj uspjeh. U Tebi postoje ljudi koji su poštteni i spremni da Ti pomognu. Mi smo Bosanci i Hercegovci! Mi štitimo što je naše i mi ćemo štititi Tebe. Naša postignuća neće biti uzaludna i imat ćemo domovinu kakvu želimo, domovinu dostojnu čovjeka. Do tada ću Te nastaviti voljeti i poštivati. Nadam se da si razumjela moje pismo. Ostani kakva i jesi-snažna i prkosna.

Tvoja Nejra.

Naziv škole: JU OŠ „Isak Samokovlija“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Adna Husić
Razred: IX b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

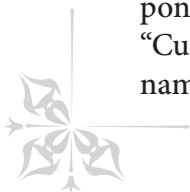
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moji kapci su već odavno sklopljeni. Spavam, sanjam i ne borim se sa svojim snovima. U mojim mislima su se razgranale ideje o sigurnom domu za sve ljude; o domovini koja pruža sretan život u kojem se prepliću sve religije i kulture s poštovanjem i jednakošću.

Svako jutro, dok se ozeblo sunce jos uvijek krije iza oblaka, vrijedni ljudi s osmi-jehom na licu koračaju ka svojim radnim mjestima. Majke i očevi ne plaču za svojim izgubljenim sinovima i kćerima, jer je svaki sukob zamijenjen mirom. Crveni križ je prepun volontera i za ulazak u svaku zdravstvenu ustanovu nisu potrebni dodatni novci ili ucjena. Bosnom vladaju bijeli vu-kovi, a crnim se duša osramotila, pa je i njihova dlaka postala bjelja od čis-tog snijega. Svi smo preplivali okean poštovanja jer smo naučili opraštati i priznati svoje greške. Ne želimo da postanemo ljudi od stakla zbog svojih nepromišljenih djela. Želimo biti kao Bosna koja je nosila krunu i kada je plakala na dnu. Ona, ponosna i “prkosna od sna” raste pomoću dobrih lju-di. Njeni beskrajni vrhovi, nepregledne doline, nebeskoplave rijeke; svaki metar Njene zemlje je dokaz da nakon tuge opet može postojati sreća. Iz dana u dan, u najdubljim dijelovima duše Bosanaca i Hercegovaca se javl-ja osjećaj ponosa i ljubavi koji nadvladava svaki drugi. Ta snažna ljubav posjeduje magiju. Živjeti u njenim granicama donosi olakšanje koje ne može priuštiti ni jedna druga zemlja. Neko me upita: “Šta, ako sve ovo može postati java?”

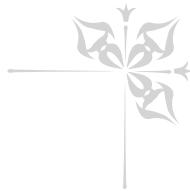
Trnci prolaze mojim tijelom, teški kapci se polako otvaraju i vraćaju me u svi-jet na koji sam navikla. Polusvjesno razmišljam. Koji je lijek za najljepšu zemlju na svijetu koja je često prekrivena tmurnim oblacima? Vjerujem da je dovoljan jedan pokret ruke snažnih osoba da nad našim glavama ponovo zasija sunce.

“Čudno je kako je malo potrebno da budemo sretni, a još čudnije kako nam često bas to malo nedostaje.”

Naziv škole: JU OŠ „Berta Kučera“, Jajce
Ime i prezime učenika/učenice: Đukla Sara
Razred: V
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Zemljo moja, ljepotice prirodna,
nadaleko čuvena, od davnina znana.

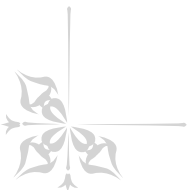
Viskoke planine, plodne doline,
rijeke brze i krotne
gradove starih građevina pune,
ni za sva blaga svijeta ovoga
ne bih mijenjala.

Prije nego zaspim, tri želje poželim...
Kad bi tata i mama više vremena imali,
tvoja lijepa mjesta bismo češće posjećivali,
stare utvrde upoznali i osvojili,
po cvijetnim poljima dugo bismo šetali
i u tvojoj prirodi što više uživali.

Poželim da u tebi dijete svako,
i nadam se da je tako, raste veselo i razigrano,
u školu da ne ide gladno,
da mu je toplo i kad je hladno.

I još želim više od svega,
da se iz svijeta bijeloga, sve do jednoga,
vrate rođaci i prijatelji, da tvoje ulice i kuće nisu prazne,
da smišljamo igre razne, družimo se do u sate kasne,
i snivamo snove sretne i za nas veoma važne.

Nnadam se ljepšoj budućnosti, koja će moje želje ispuniti,
i u svim srcima isto napisati,
“JEDNA SI I JEDINA MOJA DOMOVINA!”

Naziv škole: JU OŠ „Berta Kučera“, Jajce
Ime i prezime učenika/učenice: Alem Žužić
Razred: IV 1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

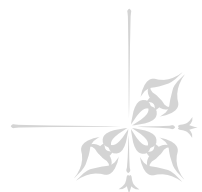
Zovem se Alem Žužić, dječak sam i imam deset godina. Vjerujte, nije to malo godina da ozbiljno razmišljam o nekim stvarima. Sada ću vam reći kakvu bih ja želio Bosnu i Hercegovinu.

Poželio bih da u mojoj domovini ima više posla, da ljudi ne moraju odlaziti u druge države. Isto tako bih poželio da u svakoj kući, u svakom stanu navečer gori svjetlo, da tu neko živi, a najviše od svega bih želio da sva djeca idu u istu školu. Ehhh... kada bi to bilo, tada bih u klupi sjedio sa najboljim prijateljem Ivanom.

Pa, ovako kada bolje razmislim, a stvarno sam se dao u razmišljanje, ništa ja više ne bih poželio, niti mijenjao. Lijepa je moja domovina...

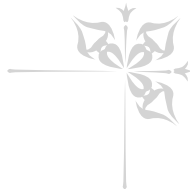
Sve ostalo ona ima... I viceve i šale, jezera, šume, prelijepa rijeke i planine, ima i Džeku i Pjanu, i Šopa i Čatića, pa i Branka Čopića... Ima Bosna i Dinu Merlina, Jalu brata, Izeta Fazlinovića...

Ma na sve sam jako ponosan, a želim tako malo... Vidite, sve je na jedan list papira stalo, a siguran sam u to da će jednog dana biti tako kako želim. To mi je rekao i moj tata. Njega uvijek čujem kako govori: „Ma biće bolja vremena i u Bosni, a i u Hercegovini, pa nismo ni mi na Boga kamen bacali.“

Naziv škole: JU OŠ „Edhem Mulabdić“, Međida Donja, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Jukan Amila
Razred: IV c
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da svi budu sretni i veseli, da se za Dan državnosti Bosne i Hercegovine svi okupimo i njen rođendan proslavimo kao nikada do sada.

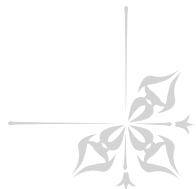
Želim da svima koji nas posjete pokažemo ljepote BiH, njene rijeke, planine, polja, da pošaljemo poruku u svijet da će biti još bolja.

Želim da se hrabro držimo i da smo prijatelji svima, da pružimo dobrodošlicu gostima koliko god da ih ima.

Pjevušimo sevdalinke, iz srca ih izvlačimo, ne smijemo stati jer tradiciju moramo čuvati. A tek bosanska hrana, to je posebna priča.

Bosna je lijepa, moja duša zasija kad čitam i slušam o njoj. Želim da je cvijeće uvijek krasi, a rosa da mu bude ukras, da ne doživimo ništa ružnog, da nema genocida tužnog.

Bosna i Hercegovina mi je u srcu. Ponosna sam na nju!

Naziv škole: JU OŠ „Kladanj“, Kladanj
Ime i prezime učenika/učenice: Ahmetspahić Emina
Razred: IV b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

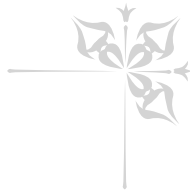
Moja Bosna je lijepa kao bajka.
Ona mi se u srcu krije.
Kada ujutro otvorim oči,
ona me svojim suncem grije.

Želim da moja domovina
uvijek bude slobodna i ponosna,
pa da sa puno ljubavi kažem:
„Ovo je moja i tvoja Bosna!“

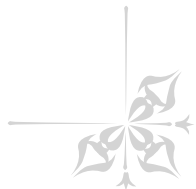
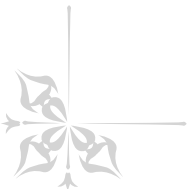
Naziv škole: JU OŠ „Kladanj“, Kladanj
Ime i prezime učenika/učenice: Almedina Selimbašić
Razred: V b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ona je nama kao naše majke
što nas toplim rukama grle.
Prema njoj ptice sa svih strana
veselo lete, veselo hrle.
Želim da budeš uvijek sretna,
uvijek sigurna i uvijek jaka
zaštititi me od svih problema
još sam mala i nejaka!
Pruži mi svoju nježnu ruku
povedi djecu u sigurnu luku.
Naša si bašta u najljepšem cvijetu,
ne daj da sami lutamo po svijetu.

Naziv škole: JU OŠ „Deseta osnovna“ Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Omerović Mirnes
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

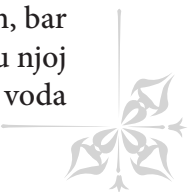
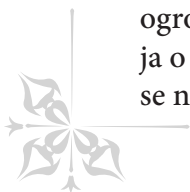
Ja insan sam malehni koji može samo da zamišlja, nadajući se da će Bog uslišiti njegove želje. Jedna od takvih mojih zamisli je i uređena Bosna i Hercegovina.

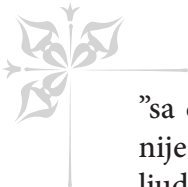
A šta pod tim mislim? Prije svega u domovini o kojoj ja sanjam postoji samo jedan narod, narod koji ne poznaju tugu ni bol, već onaj koji staje uspravno braneći čast, život i domovinu.

Taj narod, u Bosni o kojoj ja sanjam, trebao bi biti multietničan, da ezani ne smetaju zvonima, a ni zvona ezanima, jer Bosna je domovina svih ljudi dobre volje.

U tom mom snu oni koji su nam poricali jezik više to ne čine, već ga prihvataju kao vlastiti. Ja želim Bosnu bez entiteta, jedinstvenu cjelinu, bez odvajanja, gdje svako živi vlastitim životom pripovijedajući ono što misli da je ispravno, bez bilo kakve diskriminacije. U Bosni o kojoj ja sanjam oni od naroda najinteligentniji, najpametniji, koji pri tom ustaju boreći se za pravdu, oni se pitaju šta i kako činiti. Nažalost, današnja situacija je potpuno pogrešna, jer oni koji iole razmišljaju bivaju smatrani budalama i njima se uskraćuje pravo glasa samim tim što im zabrane da govore protiv politike kojom se vodi većina političara Bosne i Hercegovine i šire. A koja je to politika zbog koje se ne dozvoljava nikome ko je smatra pogrešnom da priča protiv nje? Vlastiti interes.

Uz to, samim tim, ide i mito i korupcija i nepotizam, a toga u Bosni o kakvoj ja maštam nema. Moja Bosna i Hercegovina nije u Evropskoj uniji, jer unije, po mom mišljenju, nisu za male zemlje. Male zemlje su tu da grade kulturu, da “bockaju” one “velike” i da svojim djelovanjem, koje oni koje “bockaju” smatraju nebitnim, ispisuju historiju. Moja Bosna nije ogromna zemlja, ali je zemlja kulture, nauke, u njoj kapital nije bitan, bar ja o takvoj sanjam. Moja Bosna nije izvor nafte, ali jeste izvor vode, u njoj se ne bi trebala kupovati flaširana voda kada postoji pitka voda, ona voda

”sa česme”. Moja Bosna pruža svima jednaka prava i niti jedan čovjek nije podvrgnut bilo kojoj vrsti nasilja. U njoj ne postoji porez na osnovne ljudske namirnice, ali zato na luksuzne proizvode je ogroman. U mojoj Bosni, naravno i Hercegovini, svi ljudi su na istoj deredži, i u njoj više nema mržnje koja je pokretač svakog nereda u zemlji, bar ja o takvoj sanjam. “A to što mi nazivamo Bosnom nije samo parče zemlje na Balkanu, za mnoge od nas Bosna je ideja, to je vjera da ljudi različitih religija, nacija i kulturnih tradicija mogu živjeti zajedno.” Ovako je naš uvaženi, rahmetli predsjednik Alija Izetbegović smatrao Bosnu, a ja samo nastavljam tamo gdje je on stao. Bosna o kojoj je on sanjao i ja sanjam, a u tom našem snu nema nacionalista koji svaki vuče na svoju stranu. U toj našoj Bosni svi su jednaki bez obzira na vjeru, spol ili bilo koju drugu društvenu kategoriju. Bosnu i Hercegovinu kakvu ja želim ne žele samo oni koji ju ne vole. A svi oni koji Bosnu smatraju zemljom koja je nastala tek u Dejtonu, kojeg u mojoj Bosni nema, jer postoji pravni osnov za ukidanje tog dokumenta, svi oni bi se trebali poigrati sa udžbenikom historije kojeg su svjetski historičari napisali, trebali bi da pogledaju Teodosijevu liniju, kuda je granicu povukao stvaralac Istočnog i Zapadnog rimskog carstva. Samo na teritoriji Bosne je odvojio istočnu i zapadnu granicu, te se na karti koju je nedavno objavio Francuski institut za historiju, na tom djelu piše Bosna. Samo takva Bosna, gdje se svaka nacija smatra Bošnjanima, Bošnjacima ili pak Bosancima, onako kako su to činili prije činili, može uspjeti i razviti se na bilo koji način, u bilo kojoj oblasti. To je Bosna i Hercegovina o kojoj sanjam i za koju se borim.

Naziv škole: JU OŠ „Simin Han“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Fehrić Amar
Razred: IXa
Mentor/mentorica: Fadila Haskić

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Mirisne kiše,
rosne zore,
cvijetne livade
i čiste gore.

Mirna država
gdje se pravila poštivaju,
to su vrijednosti
o kojima mladi snivaju.

Država u kojoj
ratni heroji imaju
posebno pravo glasa
i bolesna djeca
šansu svoga spasa!

Ljubav da se dokazuje
lijepim stvarima,
a ne skupim autima
i što skupljim ormarima!

Što manje ljudi
da bude na birou,
i siromašni i bogati
da su na istom nivou!

Da budemo svjesni
šta nam političari rade,
i Evropi ne dozvoliti
da uzima naše mlade!

Za bolesne i stare dio
svog bogatstva odlagati,
i imati državu u kojoj će se
svi narodi dobro slagati.

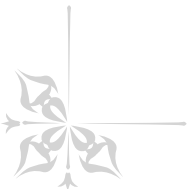
Naziv škole: JU OŠ „Zalik“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Sara Džho
Razred: VII b
Mentor/mentorica: Irma Đono

RAD NA TEMU

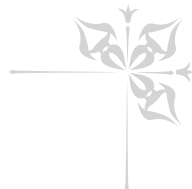
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim je sretnu sa poljima žita
Sa nebom plavim kao moje oko
Neka nam bude kao jela vita
I zlatno k'o Sunce gore visoko
Neka je ne pamte po surovom ratu
Neka je ne pamte po suzama i krvi
Ovdje ljubav daje brat bratu
U sreći i miru nek' budemo prvi.
Bosna su rijeke, planine i more
Hercegovina je kamen i ponos Bošnjaka
Neka vatre snage ovdje zauvijek gore i neka je domovina kao vječnost jaka.
Želim je takvu i u srcu je nosim
Sa zastavom plavo – žutom njome se ponosim.

Naziv škole: JU OŠ „Čelić“, Čelić
Ime i prezime učenika/učenice: Ajla Čokić
Razred: IX a
Mentor/mentorica:

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Domovina moja - fina, stara dama,
zemlja mojih snova – zemlja bez mana.

Branjena krvlju, životom i mačem,
opjevana Dizdarevim „Kamenim spavačem“.

Brižna kao majka, s dušom punom rana,
rodila je bezbroj pisaca i velikana.

Pored svega drugog, i prirodom se diči.
Na vilu iz bajke ponekad mi liči.

Sve njene ravnice u mom srcu leže
i sve njene rijeke što ka ušću svom bježe.

A da li bih ipak u njoj mijenjala nešto?
E, o tome razmišljam veoma često.

Kad bih mogla, učinila bih da se ljudi više vole,
da budu pune đaka male i velike škole.

Zabranila bih mržnju, uvrede i zla djela.
Učinila bih da procvjetaju gradovi i sela.

Voljela bih da za svakog bude dovoljno hljeba,
da smo svi jednaki ispod plavog neba.

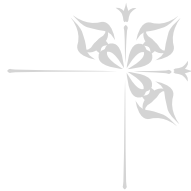
Da ljudi dostojanstveno žive od svog rada,
da mir i sloga vječno domovinom vlada.

Dala bih domovini priliku da napokon diše,
da ne osjeti patnju i rat nikad više.

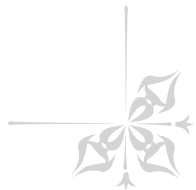
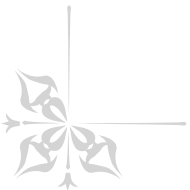
Naziv škole: JU OŠ „Četvrta osnovna škola“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Dalila Memić
Razred: VI1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja bih željela da BiH prije svega bude zemlja puna ljubavi i mira. Kada kažem puna mira mislim na mir među ljudima, slobodu i uvažavanje prava i mišljenja, da bude potpuna harmonija kakva bi trebala biti. Želim da se ljudi ne dijele po nacionalnosti, boji kože, imovinskom stanju itd. Još nešto što želim jeste da svi ljudi imaju posao kako bi mogli obezbijediti normalan život. Starim i iznemoglim ljudima se trebaju pružiti topli i sigurni domovi, kao i sva potrebna njega. Smatram da se treba uložiti određena količina novca koja je potrebna za unapređenje zdravstva, kao i za besplatno liječenje oboljelih ljudi, a posebno djece. Također, sva djeca ovoga svijeta trebaju imati sretno djetinjstvo sa osmijehom na licu i ista prava, kao što je pravo na školovanje. Psima lualicama i ostalim životinjama trebaju se pružiti utočišta i ljubav, jer oni to zaslužuju. Mislim da se treba zabraniti prosjačenje tako što će se tim ljudima pružiti odgovarajući poslovi. Za kraj, jako bi me usrećilo da jednog dana BiH vidim kao zemlju kakvu zamišljam i tako bi bilo više nasmijanih i zadovoljnih lica koja bi spremnije radila na unapređenju ove države i tada bi sva bića imala život kakav zaslužuju.

Naziv škole: JU OŠ „Četvrta osnovna škola“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Amar Obradović
Razred: VIII2
Mentor/mentorica:

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Svako jutro na putu do škole primjećujem razne stvari. Probudim se, spremim i pozdravljam s roditeljima koji me uvijek isprate s veseljem.

Miris avlije ovo jutro bio je neopisiv. Ogromna kiša koja je padala cijelu noć okupala je najmirisnije bosanske ljiljane. Ptice, koje su za to vrijeme tražile toplo skrovište, izašle su udahnuti čisti bosanskohercegovački zrak – besplatan za sva živa bića ovoga svijeta. Zacvrkutale su i zapjevale jutarnju pjesmu. Izašao sam i radozno posmatrao. Primjećujem ljude, zabrinute ili pak vesele, mlade i starije, šetaju i razmišljaju o ko zna čemu. Vjerujem da nam je svima na pameti bolja država. Kako pomoći našoj domovini?

Moja Bosna i Hercegovina je puna prirodnih bogatstava koja bosanski narod ne koristi. Bosna i Hercegovina je sada podijeljena država na tri dijela. Narod je nezadovoljan. Žele promjene koje će našu Bosnu i Hercegovinu dovesti do vrha Evrope. Bosnu i Hercegovinu ne vodi diktator, ali u mojoj domovini opet je loše stanje. Sve više ljudi odlazi u inostranstvo gdje će provesti ostatak svog života. Tamo će izgraditi porodicu i njihovi potomci sigurno neće znati mnogo o Bosni i Hercegovini iako potječu iz Bosne. Moja Bosna i Hercegovina je trn u oku svima koji je ne vole. Godinama je žele uništiti, ali poštteni građani ne dopuštaju i neće nikad dopustiti da propadne BiH. Bosna i Hercegovina ima Posavinu, ima Neum, ima Bjelašnicu, ima Neretvu, Unu... Nabrajati bih mogao do jutra. Zamislimo razvoj Bosne i Hercegovine kada bi se ulagalo u sve ove stvari?! Sigurno bi onaj roditelj što sve djetetu da samo da bi se ono osjećalo ugodno, mirnije živio i imao dovoljno novca da ne računa svakog mjeseca koliko i na šta potrošiti. Ja želim Bosnu bez podjela, svih silnih lažnih podjela. Narod da bude jedinstven i složan. Da Bosna i Hercegovina postane oaza i neprestani izvor pozitivnih stvari i ugodnog života. Djeca u školama da idu u školu zbog želje da nauče nešto novo, a ne samo zato što moraju. Želim da u mojoj BiH nema namještanja i nepotizma. Volio bi da naši Zmajevi zajašu na krilima Zmaja do prvaka svijeta. Poznati smo po muzičkim talentima, stoga bih volio vidjeti ime Bosanca na tronu na Evroviziji. Volio bih vidjeti više domaćih kvalitetnih proizvoda koji bi se proizvodili, kupovali i izvozili. Volio bih vidjeti autoput kroz čitavu BiH što bi obezbijedilo brži prevoz i više turista. Volio bih da moju BOSNU I HERCEGOVINU spominju u najljepšem smislu!

Naziv škole: JU OŠ „Četvrta osnovna škola“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Imran Azemović
Razred: III
Mentor/mentorica: /

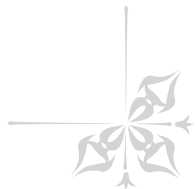
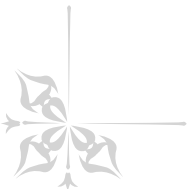

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Pitaju me kakvu Bosnu i Hercegovinu želim. A ja već imam domovinu kakvu želim. Ponosnu Bosnu, prepunu rijeka, šuma, sreće i smijeha, dobrih prijatelja. Domovina se voli, štiti i čuva. To svako treba da zna. Domovinom se ne trguje, ona je jedna. Nezamjenjiva. Moje srce kuca za tebe, draga Bosno i Hercegovino! Ti si moja sreća. Jako volim svoju Bosnu i Hercegovinu. Ponosan sam na uspješne sportaše, posebno Džeku i Pjanića.

Želim plavo nebo, čiste ulice i rijeke. Puno cvijeća i parkova. Da igram fudbala s prijateljima. Želim predstavljati svoju domovinu na najljepši način. Da nam bude svima još ljepša i uspješnija. Ponosnija.

Naziv škole: JU OŠ „Četvrta osnovna škola“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Emina Šipković
Razred: III
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

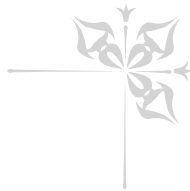
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina Bosna i Hercegovina je najljepša zemlja na svijetu. U njoj ima puno šarenog cvijeća, prekrasnih rijeka, zelenih šuma i prekrasnih brda i planina. Zbog toga je posjećuju ljudi iz cijelog svijeta. Ja bih željela da u Bosni nema više siromašnih ljudi koji žive na ulicama. Voljela bih da svi imaju lijepe kuće. Da svi odrasli imaju posao koji vole i da djeci mogu kupiti ono što im treba. Voljela bih da ima više parkova gdje se djeca mogu igrati i da šipke više ne rastu. Voljela bih da igračke budu besplatne i da postoje fontane od čokolade. Najviše bih voljela da svi ljudi budu zdravi, da više nikad ne bude rata. Da niko ne bude tužan i da svi budu sretni.

Naziv škole: JU OŠ „Četvrta osnovna škola“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Lamija Šator
Razred: VIII3
Mentor/mentorica: /

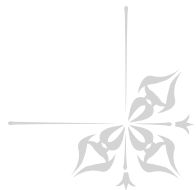
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Domovina je nešto što se voli, štiti i čuva, a ko ne bi čuvao takav dragulj kao što je Bosna i Hercegovina.

Moja domovina se zove Bosna i Hercegovina. Nju krasi prelijepa planine, čarobne doline, čiste rijeke i mnoga druga prirodna bogatstva. Moja domovina je prepuna kulturno-historijskih znamenitosti koje privlače pažnju brojnim turistima.

Često razmišljam i sanjam o budućnosti Bosne i Hercegovine, ne zato što želim, nego što me sadašnja situacija dovodi do toga. Obično u razmišljanju o budućnosti zemlje u kojoj živim javi mi se metafora da je Bosna i Hercegovina jedno veliko drvo sačinjeno od istih listova koji predstavljaju narod. Narodi koji se ne bi trebao razlikovati po rasi, naciji i vjeri, kao ni listovi po veličini, strukturi i boji. Drvo bi trebalo predstavljati stabilnost za listove koji rastu, razvijaju se i čine drvo bogatijim, tako bi država trebala pružiti sigurnost narodu koji živi i radi u njoj. Razlike na drvetu su neprimjetne, listovi svojim izgledom čine njegovu ljepotu pa tako i narod svojom slogom i mirom čini uređenu domovinu. Svugdje vlada sreća, uređenost je nastupila, sigurnost se pojavila, kao i briga i pažnja ljudi prema svim prirodnim bogatstvima. Nepažnja ljudi je smanjena i okolina očuvana. Bosna i Hercegovina je mala po površini, ali je itekako bogata. Nadam se da će moja domovina doživjeti procvat i postati onakva kakvu zamišljam i želim.

Naziv škole: JU OŠ „Poljice“, Poljice
Ime i prezime učenika/učenice: Frkić Ajla
Razred: IX b
Mentor/mentorica: /

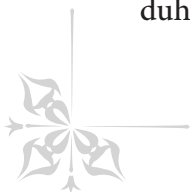

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

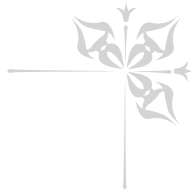
Domovina. Jedna i jedina. Prkosna i ponosna. Naša domovina je Bosna i Hercegovina. Ma koliko život bio težak u njoj, ipak nam je svima draga. Mada svi bi mi voljeli da nešto promijenimo. Naravno niko od nas sigurno ne bi želio promijeniti sve prirodne znamenitosti naše divne zemlje. Jer Bosna i Hercegovina je prepuna prirodnih ljepota koje zaustavljaju dah. Ali ono što sigurno svi želimo promijeniti jeste ekonomsko i to političko stanje.

Bosna i Hercegovina kakvu ja želim... Bosna i Hercegovina kakvu ja želim bila bi zemlja u kojoj nema nacionalnosti i izdvajanja, zemlja u kojoj bi svi bili jednaki i imali jednaka prava. Zemlja bez rata, jer znamo i sami da Bosna i Hercegovina ima burnu, tešku povijest. To bi bila zemlja bez bezvrijednih političkih sukoba, koji nas dovode do propasti. Ovi naši političari vode nas u propast, dovode do ekonomskih problema, odlaska mladih iz naše domovine. Željela bih da Bosna i Hercegovina ima bolje ljude koji će je voditi i rješiti njene probleme. Željela bih da Bosna i Hercegovina bude zemlja mladih ljudi sa velikim ciljevima i planovima, a ne da mladi masovno odlaze jer ne vide perspektivu u ovoj zemlji. Kada zamišljam u svojoj glavi Bosnu i Hercegovinu, to je sretna i lijepa zemlja. Voljela bih kada bi se stvari u našoj zemlji promijenile, kada bi išle boljim stazama, a ne stazama koje vode u propast Bosnu i Hercegovinu. Ja lično bih željela da na ulicama Bosne i Hercegovine ne bude niti jedan prosjak, da svako ima krov nad glavom, tri dnevna obroka i pristojan život. Jer svi ljudi to zaslužuju. Svaki čovjek bi trebao da ima život dostojan čovjeka, život pun sreće i radosti i da se svaki dan na licu bosanskog čovjeka vidi osmijeh i lice ozareno nekom sjetlošću. Jer Bosna i Hercegovina zaslužuje da je sretna i da na samo sebi svojstven način ističe ljepotu bosanskog duha.

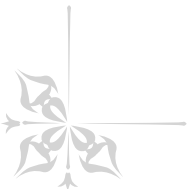
Naziv škole: JU OŠ „Poljice“, Poljice
Ime i prezime učenika/učenice: Mubina Omić
Razred: IX b
Mentor/mentorica: /

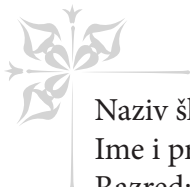

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Domovina je tamo gdje ti srce pripada, gdje si rođen, ma gdje god se nalazio. Moja domovina je Bosna i Hercegovina, ime joj je dugo, krije veliku prošlost iza sebe. Nije idealna, ali srcu je draga. Visoke planine, ljepotu joj daju najviše se ponosim svom zavičaju. Moja domovina puno vrlina ima, ali nađe se i po neka mana. Dosta stvari bih htjela promijeniti, ali nažalost nemoguće je. Htjela bih domovinu bez mržnje, bez gladi, bez siromaštva, bez zavisti, bez svađe, nezaposlenosti, beskućnika, ubistava, kriminala, bolesti, rata, otuđenosti, i mnogih drugih loših stvari. Htjela bih Bosnu punu ljubavi, jer su svi ljudi isti, od krvi, duše, puni različitih osobina. Isto tako, htjela bih Bosnu kao nekada. Sa ljubavi i mladošću. A najviše bi htjela da naša mladost ostane i time bi mogli ostvariti moje želje. Zbog pohlepnosti političara naša domovina je u velikom gubitku. Mnoge čari zemlje se i ne vide u velikim problemima kojima je pretrpana. Htjela bi i veliki napredak u zemlji, velike uspjehe, jer se mnogo mladih nalazi u stranim zemljama zbog svoje bolje budućnosti koje ne može ostvariti u našoj domovini.

Naziv škole: JU OŠ „Amer Ćenanović“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Adi Mehmedspahić
Razred:
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

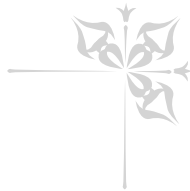
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Dugo razmišljam o tome kakva bi bila moja Bosna, kada bi je mogao na jedan dan učiniti onakvom kakva je u mojoj mašti. Želim Bosnu punu ljubavi, mira, da nigdje ne vlada mržnja, riječi rat i nemir zamjenile bi riječi sreća i veselje. Padala bi kiša osmjeha, sijalo bi sunce ljubavi, tekle bi rijeke sreće i gradili se mostovi ljubavi. Nikome ne bi padale na pamet lude ideje kao što su ratovi i terorizam. U Bosni iz mojih snova ne bi bilo tuge, mržnje i pokvarenosti, nestala bi glad, siromaštvo i tuga. Svi očevi bi imali dobar posao, da svojoj porodici obezbjede bezbrižan život, a bake i djedovi ne bi brinuli kako i od čega će kupiti nove tablete. Djeca bi vikende provodili sa roditeljima u šetnji, dugim razgovorima i društvenim igrama. Svi bi se više brinuli o prirodi, a ona bi bila puna mirisnog cvijeća, životinja i niko više ne bi spominjao ozonske rupe i niko ne bi znao šta to znači. Djeca bi bezbrižno išla u školu, a roditelji ne bi strahovali šta se može desiti na putu do škole. Škola bi bila mjesto bez vršnjačkog nasilja, ruganja, ismijavanja i sličnih stvari zbog čega svaki dan neko dijete lije suze. Ne bi bilo siromašne djece i svi bi imali tople domove pune sreće i veselja. Želim da vjerujem da moja Bosna može i u stvarnosti biti kakva je i u mojim snovima.

Naziv škole: JU OŠ „Hrasno“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Emina Osmanbašić
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

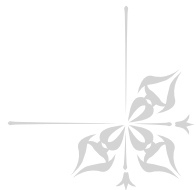
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

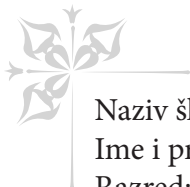
Da sam ja predsjednica, napravila bih Bosnu i Hercegovinu kako ja želim. Izgradile bi se moderne škole, zgrade i kuće. U školama bi bili tableti za informatiku, po jedan za svakog učenika, stolice i stolovi koji ne škripe, moderne table i još mnogo toga. U zgradama bi imali dvadeset do trideset spratova, najmoderniji lift i stepenice. Kuće bi se mogle graditi po želji, od bilo kojeg materijala. Čak, mogu imati i bazene u kojim bi se djeca igrala cijeli dan i noć. Sredila bih i autoputeve, tako da se brzo stiže iz grada u grad, a rokovi izgradnje se moraju poštovati. I zakoni se moraju strogo poštovati. A ako se ne poštuju bit će velike kazne.

Kada vidim da bacaju smeće po tlu i ulici, rado bih im objasnila i zamolila, da prestanu. U svim gradovima, ne samo u Sarajevu, želim izgraditi bazene, pa kad je ljeto da građani mogu uživati.

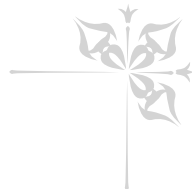
Ovdje uopće ne vidim puno djece u parkovima. I to bih sredila. Koševi i golovi izgledali bi kao profesionalni. Tobogani, ljuljačke i vrtuljci ne bi bili stari i pokvareni, ako ih neko ne uništi. Ako vidite nekog da uništava javnu imovinu, obavezno prijavite. Ta osoba dobit će kaznu.

Ovdje ne viđam ni pjevače, glumce, youtubere, zato što nemamo puno kulturnih ustanova. Napravila bih puno festivala, utakmica, koncerata itd. Ljudi gube poslove, imaju male plaće. Ja bih im našla poslove, napravila firme, povećala plaće itd. Kada bi me izabrali za predsjednicu živjeli bismo kao u New Yorku.

Naziv škole: JU OŠ „Skender Kulenović“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Adnan Ribić
Razred: IX2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kad kažem Bosna...
Neću da čujem ni riječ ako nije ljubav, ponos i nada
Neću da čujem mržnja, očaj i nepravda
Hoću , kad kažem Bosna
Da čujem samo... volim, sreća i pravda
Neću da čujem ni riječi
Da nema, ne može i ne želim...
Hoću, kad kažem Bosna
Da čujem glasno:
Volim te Bosno, volim te srcem cijelim!

Naziv škole: JU OŠ „Hamza Humo“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Arnaut Adis
Razred: IXa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

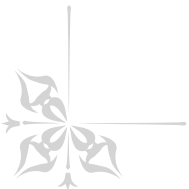
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

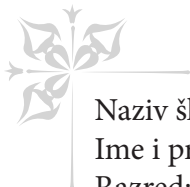
Kad čuješ, dijete, majčin plač,
I vidiš da joj suza s oka leti,
U mislima njenim su koplje i mač,
I pokoji zahrđali afiniteti.

Kad vidiš, dijete, skamenjen lik,
I trag prašine u zrak se šeće,
E, to ti je, dijete, jedan čimbenik;
A tu nema ni zrna sreće.

Kad vidiš, dijete, Sunce žuto,
I plavu vodu što vihorno teče,
To ti je sigurno po ljiljanu zlato
I jedan mir po zastavi plavoj
Što zaboraviti ga niko neće.

I nemoj, dijete, plašiti se Njih,
Oni te žele baciti s mosta,
Bori se za čast zvjezdica bijelih,
I to ti je za moju sreću dosta.
Bosna u srcu mi vječno osta.

Naziv škole: JU OŠ „Mak Dizdar“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Lamija Čobo
Razred: VIb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da ljudi ne bacaju smeće,
nego da sade prekrasno cvijeće.

Da svako ima seku ili brata,
da nikad više ne bude rata!

Da sva djeca imaju dom i sreću,
da nikada ne traže hranu u smeću.

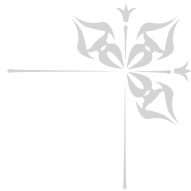
Da svi očevi imaju velike plate,
da ne kupuju djeci stvari na rate.

Drugari moji, za BiH se borimo znanjem,
učinimo da ona bude naše najveće imanje.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Bučuk Amna
Razred: VIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

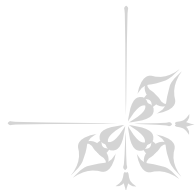
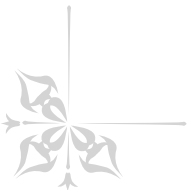
Neka se rijeke spoje,
pčele u košnicama roje,
planine neka se nižu,
ptice sa juga stižu.

Neka se livade zelene,
ptice neka pjevaju
za tebe, za mene.

Neka posao imaju mame i tate,
da su velike njihove plate,
kada nam kupuju poklone razne,
neka to ne bude uvijek na rate.

Neka nam ne odlaze bate i seke
u neke zemlje strane, daleke.
Takvu Bosnu i Hercegovinu želim ja,
druga mi ne treba.

Neka Bosna i Hercegovina kakvu želim ja
bude svima zemlja ostvarenja sna.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Inasa Bajramović
Razred: Va
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina je dobra ustvari,
ali bih, ipak, promijenila neke stvari.
Prvo bih poželjela da više ne bude rata,
da sretno živim uz mamu, tatu i brata.

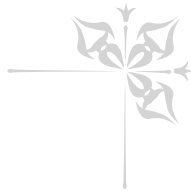
Bosna je zemlja kojoj se divim,
domovina u kojoj želim sretno živim,
da nam u Bosni uvijek vlada ljubav,
da naša mala srca
nikada ne saznaju šta je tuga.

Da našu domovinu omladina ne napušta,
jer Bosna je svima nama utočište i kuća,
sve najljepše želim mojoj domovini za ovaj dan,
da nam život u budućnosti bude ljepotom sazdan.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Dean Novak
Razred: Va
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Često razmišljam i sanjam o budućnosti zemlje u kojoj živim. Javi mi se čudna metafora. Vidim jedno prelijepo drvo puno istog lišća. Narod. Ljudi. Živa bića. Djeca. Osjećanja. U svakom listu sokovi života i osjećaja. Svi su isti. Ne razlikuju se. Eto, to je narod moje zemlje. Ne bi se trebao razlikovati po vjeri, naciji niti bilo čemu. Mašta mi se širi kao u igri „Vezeni peškiri“. Ruke koje žele dodir druge ruke ne gledajući s kim se dodiruju. Zar je to važno? Poslušajmo šapat lišća. Radujmo se rukovanju. Baš takvu Bosnu i Hercegovinu vidim i želim.

Naziv škole: JU OŠ „Skender Kulenović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Sarvan Adna
Razred: VII4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kud god krenem
u srcu je nosim,
nju volim,
i njom se ponosim.

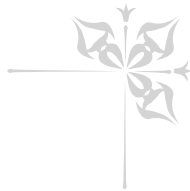
Zemljo mojih predaka,
krvlju odbranjena, suzom zalivena,
isklesana od ponosa i inata
vrednija si i od suhog zlata.

Spokojna budi, moja domovino,
čuvat ćete tvoja pokoljena
cvjetaj i rasti u našoj ljubavi
jer zajedno nam predstoje samo lijepi dani.

Naziv škole: JU OŠ „Brekovica“, PŠ „Jezero“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenicice: Amar Brkic
Razred: VIb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kako živi jedno dijete u Bosni i Hercegovini? Šta želi, šta očekuje, čemu se ono nada? Možda igru, smijeh i sreću, a možda samo obrok i mali topli dom? Može dijete poželjeti i mnogo više. Sve ono što nema a druga djeca imaju ...

“Bosna” kako samo lijepo zvuči, od pomisli rumenilo u obraze vraća. Mislim mi imamo najljepšu državu na Balkanu a možda i u svijetu a opet nešto fali, nije dovoljna ta njena ljepota. Često čujem stare kako spominju Bosnu u prošlom vremenu, kažu: “Prije se živjelo od rada a danas od uspomena”.

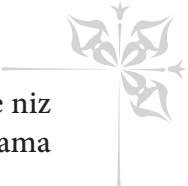

I ako ne znam mnogo ovo što vidim svojim dječijim očima nije dobro. Volio bih da se to uskoro sve promijeni, prvenstveno ljudi. Isti oni ljudi koji našu domovinu vode u propast, da se kazne zatvorom na Golom otoku. Da plate svi oni što uništavaju našu domovinu na bilo koji način, svi oni što krađu naše djetinjstvo. Da plate svaku dječiju suzu, svaki uzdah, otet komad hljeba. Ispred gladnih usta djeteta. Želim BiH sa mladim pametnim ljudima koji će je voditi ka boljem sutra. Gdje se Bosna neće spominjati po minulom ratu u kom su nevini živote dali zbog nečijeg bolesnog uma i cilja. Želim BiH takvu da se u njoj ljudi ne prisjećaju dobrog već da uživaju u tim dobrima. Da radnik ima radno mjesto i da je plaćen. Da je plata redovna, da bude svakog 1. a ne jedan put u godini...

Želim BiH u kojoj dijete ima svoje pravo. Želim da u mojoj domovini Amar, Lazar i Luka budu kolege a ne neprijatelji. U državi u kojoj dijete još ne zna strane svijeta ali dobro zna one kojoj pripada”onoj-ovoj”!!!

Želim BiH u kojoj se poštuju: dječija prava, vjere, nacionalne manjine i pravo glasa druge osobe...

Želim Bosnu i Hercegovinu prekrivenu gustim šumama, da udišemo svjež čist zrak. Što nažalost ne mogu šume su sasječene, pokradene.

Želim BiH u kojoj ću moći pokazivati svojoj djeci slapove rijeke Une niz koje me moj babo spuštao. Ne želim uništene uspomene hidrocentralama na rijekama. Želim sigurnu i slobodnu BiH po čijem ću asfaltu šetati. Slobodno, a da ga ljudi ne mogu golim rukama raskomadati... Želim BiH bez korupcije... Ogorčen sam, i ovo pišem iz duše kao dječiji vapaj da pomognemo našoj domovini...

Jednom sam sanjao BiH u budućnosti baš onakvu kakvu želim... Vjerujte rajjjjj na zemlji...

Država u kojoj vlada suživot i tolerancija, gdje svako ima prava na: zdravlje, obrazovanje, posao i penziju... Država s pismenim doktorima čije greške ne prekriva crna zemlja... doktore kojima ću vjerovati a ne da padam u nesvijest od straha u čekaonici. Policiju kojoj ću vjerovati a ne leđiti se od spomenute riječi... i njihovih (ne)djela...

Želim BiH gdje ljudi umiru od starosti ne od gladi, državu gdje čovjek živi od svog rada, penzioner od svoje zarađene i davno odrađene penzije.
... San pusti san ...

Želim i svim srcem vjerujem da će moja domovina, moja jedina BiH jednoga dana dignuti se iz pepela i postati san svakog čovjeka, baš kao što je danas Njemačka...

Gdje će naši mladi graditi BiH a ne zemlje EU... Želim sanjati u svojoj domovini svoje snove a ne da maštam o ostvarenju mojih snova negdje tamo daleko... Tamo nije moja domovina, tamo to ne bih bio ja. Tamo nisam kod moje kuće. Tamo znam da sam ograničen s mnogo toga ma koliko dobra tuđina bila ne bi se valjda zvala "tuđina"..

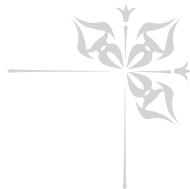
Jedina moja, državo moja, ja vjerujem uspjet ćeš mada postoji a želje su ogromne... Ostvarit će se moj i tvoj san. San svih oni koji su umrli sanjajući taj dan ne dočekavši ga. Možda ga ni ja ne dočekam ali vjerujem uspjet ćeš zbog sve djece koja te majkom zovu, zbog svih onih koji su živote za tebe dali i dan danas daju svojom nesebičnom žrtvom ostajući i živeći u tebi nadajući se boljem... Uspjet ćeš... A ako to bude i za hiljadu godina bit će dobro... uspijela si...

DOMOVINO SRETAN TI ROĐENDAN želim da ti se vrate sreća i dobrota koju su ti ukrali...

Naziv škole: JU OŠ „Skender Kulenović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Sanel Karahmet
Razred: VIII3
Mentor/mentorica: /

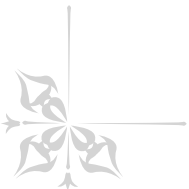

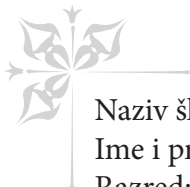
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Prijatelju dragi,
pišem ti iz Zemlje strane.
I sad vidim, da moja zemlja Bosna nema mane.
Sjećam se u srcu čaršije česme stare.
A ovdje ljudima su svetinja pare, pare i pare.
Sjećam se bosanskih planina, koje nemaju kraja.
A ovdje bez moje drage zemlje je puno očaja.
Treperi moje srce za igrama dječijim u našoj ulici.
Pitam se da li igraju djeca u dragoj, dragoj Zenici.
Čeznem za bosanskim toplim ljudima,
i mirisom domaće hrane.

Neka zna čitava planeta Zemlja,
moja Bosna nema mane.

Naziv škole: JU OŠ „Skender Kulenović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Avdispahić Anis
Razred: VII4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina je puna planina,
puna rijeka i dolina.

Moja domovina je cvijet u travi
i vesela ptica na grani.

Naziv škole: JU OŠ „Skender Kulenović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Avdispahić Anis
Razred: VII4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina je graja djece u školi
I vojska kad mirno u stroju stoji.
Moja domovina je sreća i ljubav,
prkos i ponos.
Sve na svijetu meni je moja domovina.

Naziv škole: JU OŠ „Skender Kulenović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Mušović Hana
Razred: VIII3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ti si sunce koje sija
ti si moja domovina.
U njoj sam se ja rodila,
gdje sam dobro vrijeme provodila.

Na zastavi su tri boje,
od lijepe države moje
plava, žuta i bijela
ona je savršena cijela.

Ti si moja zvijezda jedina,
i ti si tako predivna.
Na tebe ne dam nikom,
a u sobi te čuvam slikom.

Puna si rijeka i planina,
domovino moja mila.
Banja Luka, Sarajevo, Zenica
puna ljepote mjeseca.

Od tebe nema bolje,
baš tako stvari stoje.
Od tebe neću nigdje,
svi ti Bosno zavide.

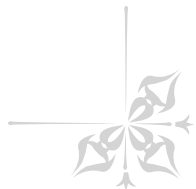
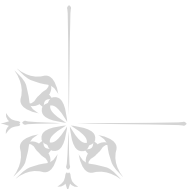
Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 2“, Zabrdže
Ime i prezime učenika/učenice: Amna Jahić
Razred: IV1
Mentor/mentorica: /

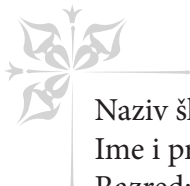

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je zemlja divna i mila,
U njoj su djeca najljepše snila.
Poput zvijezda sjajnih svi blistaju,
u Bosni se tako svi igraju.
Igraju, vesele i životom kroz
Bosnu i Hercegovinu pjesme dijele.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 2“, Zabrdje
Ime i prezime učenika/učenice: Ermin Omeragić
Razred: IV1
Mentor/mentorica: /

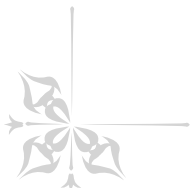

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Sretan ti rođendan
domovino moja mila
u srcima te svojim nosimo
jer si nas srećom obavila.

Ljepotama se tvojim divimo
i zahvaljujemo
što u tebi živimo.

Vječno ćemo tebe voljeti
i u srcima te našim
nositi.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 2“, Zabrdje
Ime i prezime učenika/učenice: Smajlović Dženana
Razred: IV1
Mentor/mentorica: /

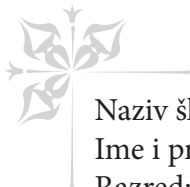
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

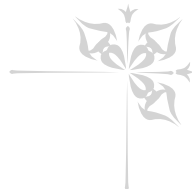
Bosna je naša domovina,
u njoj živimo i
trebamo je voljeti.

Beskrajna je ljepota tvoja,
o srećo, najveća moja!
Snjegovi pokrit će polja tvoja
najljepša domovino moja.
Ponosna sam što sam tvoja.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 2“, Zabrdje
Ime i prezime učenika/učenice: Amila Kečo
Razred: IV1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je zemlja kojoj se divim,
ona je kuća u kojoj živim.
Bosna je u bašti najljepša ruža,
Bosnom je ispunjena cijela moja duša.
Moja zemlja je pjesma koju ja pišem,
moj najveći prijatelj za koga dišem.
Toplina njena uvijek me prati,
Gdje god da pođem u Bosnu se vratim.

Naziv škole: JU OŠ „Kiseljak 2“, Zabrdje
Ime i prezime učenika/učenice: Suana Sarać
Razred: III1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Meni je Bosna i Hercegovina sklonište,
meni je Bosna i Hercegovina mirna luka,
meni je Bosna i Hercegovina stijena,
meni je Bosna i Hercegovina zemlja koja dugo postoji.
Moja Bosna i Hercegovina je moj ponos.
I krv svoju za BiH moju.

Moj narod u mojoj Bosna i Hercegovina su Bošnjaci.
Moja zemlja Bosna i Hercegovina uvijek je postojala i postojat će.
Moja Bosna i Hercegovina je nastala od riječi bosana (voda).
Moja Bosna i Hercegovina je lijepa kao Džennet na zemlji.

Naziv škole: JU OŠ „Čengić Vila 1“

Ime i prezime učenika/učenicice: Lemana Čamdžija

Razred: IX 4

Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Rođena sam Bosanka i s ponosom to kažem.

Ako odlučim reći nešto drugo,

ja morat ću da slažem.

Želim da više pažnje

pružimo ljudima koji su se žrtvovali

za nju, svoju domovinu.

Našim borcima koji su je čuvali

od svakog zla i izgubili svoje živote

da bismo mi sada bili živi.

Želim Bosu koja ističe svoju ljepotu.

Koja priča drugim jezikom.

Jezikom ljubavi, ljepote i prirodnih bogatstava.

Jezikom planina, gradova, jezera i rijeka.

Nižu se rijeke jedna na drugu,

kao perle, narukvice.

Želim Bosnu punu cvijeća i drveća.

Bosnu bez mržnje i nacionalizma.

Snažnu Bosnu koja odgaja poštene ljude, čista srca i pogleda,

nježnih ruku i topla dodira.

Bosnu koja ne odgaja crna srca puna mržnje i bahatosti.

Bosnu ispunjenu srećom

I bogatstvom koje nije novac.

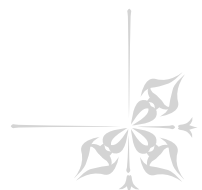
Bogatstvo je ona, Bosna moja,

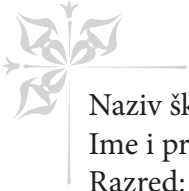
ovakva kakvu je ja zamišljam i želim.

A ja, ja sam rođena Bosanka, i sa ponosom to kažem.

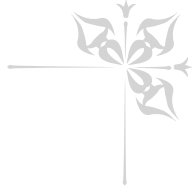
Ako odlučim reći nešto drugo, ja,

morat ću da lažem.

Naziv škole: JU OŠ „Čengić Vila 1“
Ime i prezime učenika/učenice: Kržalić Iman
Razred: VII 1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kakvu mi to Bosnu želimo?
Kakvu je mi to sanjamo?
Pošto o tome često mislim
sada ću idealnu Bosnu da smislim
u njoj sretno sa svojom porodicom
da živim, ja to želim,
i da se iz nje nikada ne iselim.
Želim da više nema beskućnika na ulicama,
već da svi sretno žive u svojim domovima.
Da ljudi ne bacaju svakodnevno smeće,
nego da umjesto toga sade cvijeće.
Naši političari da se malo smire
i da svi građani ujedinjeni i s mirom žive.

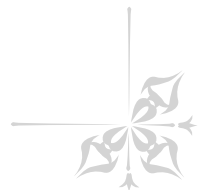
Naziv škole: JU OŠ „Čengić Vila 1“
Ime i prezime učenika/učenice: Hana Alić
Razred: IX 4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je mala, ali mom srcu draga.
Pružila nam je dom i ljubav,
sigurnost i utjehu.
Ima ljude hrabre kao lavove jake.
Planine kao štitovi zemlju obgrlili,
štiteći njenu ljepotu.
Rijeke razne, Bosnu hrane. Teku rijeke,
teku priče s njima, pričaju sudbine jakih lavova.
Bosnu pravednu želim, djecu sretnu da vidim.
Želim Bosnu koja nema
toliko suza koje bijahu prolivene za djecu bosansku
koju je zemlja uzela sebi,
a nebo plavo primilo je duše poginulih.
Želim pravedne ljude i osmijehe vrijedne,
ljude koji je vole i cijene.

Naziv škole: JU OŠ „Čengić Vila 1“
Ime i prezime učenika/učenice: Uma Gurda
Razred: VII 4
Mentor/mentorica: /

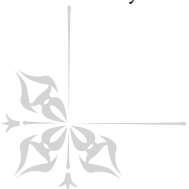
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je moja najdraža zemlja, ona u kojoj sam se rodila, u kojoj živim i u kojoj želim ostati. Često sanjam i razmišljam o ovoj zemlji, kakva ona jeste, a kakvu je ja želim.

Naša zemlja, Bosna i Hercegovina, je jedna mala zemlja, puna ljubavi i potencijala i sutra treba da bude zemlja naših potomaka. Zato želim da to bude zemlja za sve nas, djecu, odrasle i stare. Za sve ljude dobre volje, iskrene i poštene, koji će da je vole i njome se ponose. Želim zemlju bez kriminala, korupcije, a prije svega bez neznanja. Zemlju koja cijeni učenje, trud i rad. Onu zemlju koja posebnu pažnju poklanja nauci i obrazovanju. Želim zemlju koja čuva svoju tradiciju i običaje, ali koja prati i nove, moderne tehnologije. Ja želim zemlju u kojoj svako može pošteno raditi i od svog rada živjeti. Želim zemlju u kojoj će ljudi živjeti, a ne preživljavati. Želim zemlju koja vrvi od djece, bilo mlađe, bilo veće. Želim zemlju u kojoj će svi ljudi na geografskim kartama pronalaziti odredišta za svoja turistička putovanja, a ne mjesta na koja će se seliti sa svojim porodicama. Želim uspješnu zemlju u kojoj svaki građanin s ponosom govori o njoj i kojoj se divi. Želim da to bude zemlja sreće, slobode, otvorenosti i razumijevanja. Zemlja koja je oslobođena okova i u kojoj niko ne treba biti žrtva nadanja i neostvarenih želja. Želim da nam ta zemlja svima pruži ruku, sreću i ljubav, bez obzira na naciju, vjeru i različitosti. Želim da vječno bude prkosna i ponosna, naša jedina domovina.

Eto to je zemlja kakvu želim. Možda ja i griješim, pa mi zato recite i vi, zar je ovo nešto previše i zar zaista tražim nemoguće?!

Naziv škole: JU OŠ „Doborovci“, Doborovci, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Faris Džafić
Razred: VII
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Sinoć sam usnio prelijep san. Bio sam ptica. Čovjek je oduvijek želio da leti. U tome je i uspio, ali nikad nije mogao letjeti kao ptica, jer one imaju poseban dar da izaberu put koji hoće i mjesto gdje će sletjeti. Letio sam lijevo-desno, malo na rijeku, pa planinu, te ravnicu i dolinu, onda selo, malo grad. Nisam mogao da sagledam svu ljepotu koju je Bosna nudila. A nudila je mnogo.

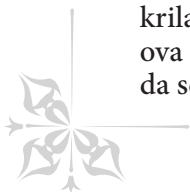
Bistre rijeke privukle su mnoge turiste na splavarenje, ribolov ili kupanje. Planine svojim čistim zrakom, uređenim stazama mamile su ljude koji vole šetnju i planinarenje. Sela su ponovo oživjela i okitila se svojim ukrasima, uređenim voćnjacima, košnicama pčela i stadima stoke.

Najljepše od svega su avlije ukrašene komšijama koji su zajedno ispijali kahvu. Ponovo se vratio stari običaj „fildžan viška“ ako ko naiđe. Ljudi su se radovali i zajedno proslavljali vjerske praznike, poštovali tuđe i voljeli svoje. Opet su se Bosnom smjenjivali zvuci ezana sa minareta i zvana sa zvonika. To su zvuci koji su dobrom bosanskom čovjeku uvijek godili.

Leteći ugledao sam brod od oblaka. Lagano je plovio iznad ravnica kao da traži izgubljeno more, a tamo dolje bilo je samo nepregledno more od žita. Vjetar je učinio da brod iščezne baš kao i nekadašnje more. Ostali su samo talasi u žitu.

Svratio sam u poneki grad. Svi su različiti, ali po nečemu slični. Bili su čisti sa puno uređenih parkova koje su krasili djedovi i nene sa unucima. Uglavnom, penzioneri su zadovoljni penzijama i terapijom koju su propisali za djeda. Inače, bolnice su bile poluprazne, jedino je bilo veselo i žurno oko porodilišta. Rode su imale pune ruke posla. Škole i školska dvorišta su puna đaka. Radnici su veseli išli na posao, a još veseliji se vraćali, a vlast je bila neprimjetna.

Rano jutros jedna druga ptica svojim pjevom mi je oduzela krila. Ustao sam sretan. Dok mi je nena spremala doručak, djed je već pio jutarnju kahvu i slušao radio. Sa radija se čula predivna sevdalinka „Da sam ptica i da imam krila, ja bih cijelu Bosnu preletjela“. S osmijehom na licu pomislio sam kako ova pjesma nije slučajno baš jutros puštena nego je to znak da bi san mogao da se nekad i ostvari.

Naziv škole: JU OŠ „Čelebići“, Konjic
Ime i prezime učenika/učenice: Ajla Husić
Razred: VIII b
Mentor/mentorica: Melika Omerović

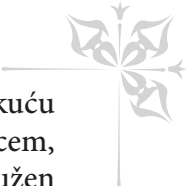
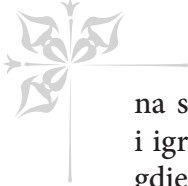

RAD NA TEMU

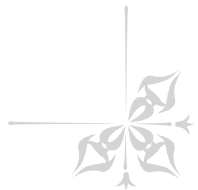
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina Bosna i Hercegovina davno je rođena. Preživjela je mnoge uspone i padove. Bila je harana, osvajana, a nikad osvojena. Ona se uvijek poput feniksa dizala iz pepela. Prkosna i ponosna to sebi nije mogla dopustiti. Posljednji pokušaj da unište njen život dogodio se 1992. godine. Strašni rat, opsada, ubijanja nevinih i paljenja, ostavili su mojoj Bosni i Hercegovini velike rane i ožiljke. Ali ona odlučna da živi uspjela se zaliječiti, ali ne i izliječiti. Sada je u fazi izlječenja i nadam se ozdravljenja. Moja domovina u kojoj živim svoje djetinjstvo i znam, najljepše dane svoga života, meni je lijepa. Znam da ima i superlativ. Volim njene planine, zelene rijeke, čiste, bistre i hitre, koje žubore, klokoću i stvaraju predivan pejzaž i sviraju divnu muziku. Volim njeno nebo, šume koje mirišu, kulturnu baštinu, običaje i tradiciju po kojoj smo prepoznatljivi diljem svijeta. Najviše volim njen najljepši ukras. Pogađate, to su njeni ljudi. Hrabri, odvažni, ponosni, gostoprимljivi i nadasve, borbeni. Sve ovo čini blago moje zemlje. Ali ona ima i mahana. Moja zemlja Bosna spolja izgleda mirno, ali u sebi živi nemirno. Najveći problem je nezaposlenost, odlazak mladih ljudi u bijeli svijet, nepoštivanje zakona, nesređeni odnosi u društvu i opća nesigurnost koju osjećaju njeni građani. Svakodnevno nas televizijske, radijske i internetske društvene mreže bombarduju informacijama koje izazivaju strah i nesigurnost. Ovakva Bosna i Hercegovina je daleko od savršenog, jer gledam širom otvorenih očiju. Voljela bih da nije tako. Želim da sadašnja Bosna Hercegovina pokaže da još ima snage i volje da bude po mjeri čovjeka. Ako izgubi Bosance i Hercegovce, tek će onda predati bitku bez borbe. Voljela bih da se probudi, trzne i svima pokaže da se ne da nikome i nikada. Pošto mašta radi svašta, zaplovit ću u njen svijet i dočarati bolji svijet. Hoću da kreiram svoj svijet, svijet u kojem bih voljela živjeti. Prije svega želim da vlada mir. Da u mojoj domovini slobodno žubore rijeke, da planine uvijek budu stamene kao vojnici

na straži, da mirišu šume i livade cvjetaju. Da po njima djeca skakuću i igraju se žmire. Željela bih da moja domovina bude obasjana suncem, gdje sunce sja i kada zalazi. Da noćni čuvar bude sjajni mjesec okružen zvijezdama, koje neprekidno namiguju i plijene poglede nas odozdo i kad se milion zvijezda nebom popali i šalju ljubav svima. Da s tom ljubavlju se svi ljudi budu sretni i s osmijehom na licu. Voljela bih da nestane nasilja, kriminala, da svi ljudi i djeca imaju ista prava, besplatno obrazovanje, da se omoguće radna mjesta. Želim domovinu gdje caruje ljubav, poštenje, dobrota i dat ću sve od sebe da moja domovina bude takva. Ako se ne ostvare moje želje, ja ću njegovati u srcu moj savršeni svijet iz mašte, koji će biti moj pokretač i nada za budućnost. Ja ću joj pomoći, moji drugovi, mladost ove zemlje, svi ljudi. Nadam se da će se moje maštanje pretvoriti iz sna u javu. Ne treba nam čudo, treba nam malo volje, upornosti i zajedništva. Želim ovakvo mjesto za život. Borit ću se svom snagom, moram da vjerujem u sebe i ne smijem izgubiti nadu nikada. Ja ću ako Bog da svojim znanjem graditi Bosnu i Hercegovinu i svi moji drugari će učiniti isto. To će biti jedna dobra zemlja na brdovitom Balkanu kojoj niko ne može ništa. Živjela Ti meni i onakva i ovakva. Ne dam te nikome i ni za šta na svijetu. Ne boj se, tu sam ja i mnogi kao ja. Ostavit te nikad neću ni u dobru ni u zlu. Budi ljupka i šarmantna, dugovječna i ponosna, moja draga BiH.

Naziv škole: JU OŠ „Čelebići“, Konjic
Ime i prezime učenika/učenice: Melika Makan
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

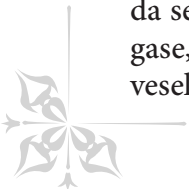
RAD NA TEMU

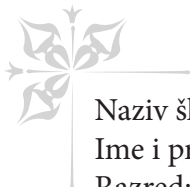
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Evo, opet nam dolazi bijela zima. Prolaze teške novembarske kiše i mi željno iščekujemo Novu godinu na svakom dijelu naše planete. Svaka nam godina donosi nove nade i želje. Svi ljudi nešto žele, nečemu se nadaju, za nešto žive pa tako i mi u Bosni i Hercegovini. Nedavno mi je rečeno da samu sebe upitam: Kakvu Bosnu i Hercegovinu želim?

Razmišljajući o svom životu, shvatila sam da imam porodicu iz snova, ali šta je sa velikom zajednicom u kojoj svi živimo, domovinom, majkom Bosnom?

Moje prvo pozitivno osjećanje je sreća i nju želim vidjeti na ulicama. Mislim na idealan dan kad bi mi jedni drugima poklanjali osmijeh, jer on je predivan lijek, ništa ne košta, a ipak je neprocjenjiv. Pored sreće koja je za djecu najvažnija, mladi ljudi bi htjeli imati sigurnost, odnosno osjećati se sigurno na svakom koraku. Zapravo tu je i cilj svakog živog bića, slobodno živjeti u svom zavičajju. Uvijek sam smatrala da je najvažnija odlika moje domovine zajedništvo u različitosti i želim joj da ostane takva. Svi smo pod istim šarenim kišobranom i držeći se za ruke skrivamo se od kiše, suza, očaja i nemira. Zajedno bismo postavili našu zvijezdu vodilju na nebo uspjeha i ne bismo dozvolili da ikada padne. Moja najveća nada je da će svi raditi ono što žele i postati ljudi svojih snova. Svi kažu da su se vremena promijenila, ali nije tako, ljudi su se promijenili. Vrijeme je uvijek isto, samo ljudi ne vide koliko su postali zli i okrutni prema drugima. Na ulicama su se nekada davno igrala nježna djeca kojima je igra bila osnovna stvar u životu. Danas nažalost nema djece na ulicama da se igraju da šire sreću i pozitivnu energiju, a bez djece nema budućnosti. Ja bih voljela da ljudi shvate da idu u krivom pravcu i da otvore oči jer su ih zaslijepili bogatstvo i slava. Najviše od svega želim mir u našoj domovini, da se mladi ljudi zapošljavaju u svojoj domovini, da se stara ognjišta ne gase, da mladost ostaje ovdje, da se čuje vesela graja djece, i da svuda idu vesela i sretna lica.

Naziv škole: JU OŠ „Stjepan Polje“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Dženita Mehanović
Razred:
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina se zove Bosna i Hercegovina.
Ona je jedno predivno biće,
što nauditi nikada neće.
Srcem kaži da je voliš, da se njome ponosiš.

Bosna je za mene najljepša na svijetu.
Ja bih za nju dala cijelu planetu.
Bosna je za mene ljubav i veselje,
kud god pogledam vidim oči njene.

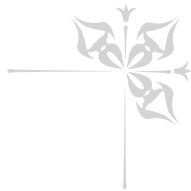
Bosna, to je jedna dobra zemlja.
Kad plače kloboću kiseljaci.
Sagni se i pij, niko se ne ljuti.

Sedam bijelih zvjezdica
sedam složnih sestrica
na plavome platnu
kod Bosne u zlatu.

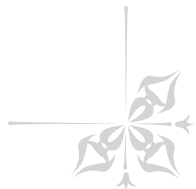
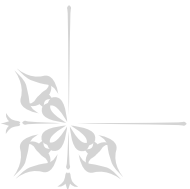
Naziv škole: JU OŠ „Stjepan Polje“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Nejra Devedžić
Razred:
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Trenutno smo na času bosanskog jezika. Učiteljica nas je pitala šta bi voljeli promijeniti u Bosni i Hercegovini. Svi mi imamo lijepu želju. Neki su htjeli da se poveća broj stanovnika, neki žele da prestane nasilje nad djecom, neki su htjeli da se ljudi ne sele iz BiH. Dok su svi to lijepo nabrajali, ja sam ćutala i razmišljala, jer čega god da se sjetim, to su svi drugi rekli. Na kraju sam se sjetila, ali baš u tom trenutku je zvonilo za kraj časa. Bila sam pomalo tužna jer ja nisam rekla šta želim promijeniti u mojoj krasnoj domovini. Kada je počeo sljedeći čas, ja sam podigla ruku i rekla sam učiteljici da ja nisam rekla šta želim promijeniti u Bosni i Hercegovini. Učiteljica mi je dozvolila da i ja kažem svoju želju. Moja želja je bila da se naša domovina ne mijenja, jer se ona meni ovakva dopada.

Naziv škole: JU OŠ „Stjepan Polje“, Gračanica

Ime i prezime učenika/učenice: Azra Softić

Razred: V-a

Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

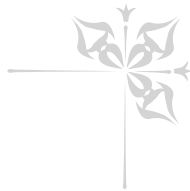
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bio je sunčan dan. Djeca su se igrala napolju i bila su jako sretna. Ali jedna drugarica se izdvojila i otišla je u šetnju. Šetala je u obližnjoj šumi. Razmišljala je o svojoj domovini Bosni i Hercegovini. Bila je jako sretna što živi u Bosni i Hercegovini, ali je htjela nešto promijeniti. U razmišljanju su je omele ptice koje su pjevale svoje najljepše pjesme. Nastavila je razmišljati o svojoj domovini. Njene misli su bile vrlo zanimljive. Željela je da u njoj domovini postoje mnoge livade, šume, pašnjaci... Naravno to se sve nalazilo u njoj domovini, ali željela je ipak više. Bilo joj je jako žao djece i odraslih ljudi koji nemaju svoje domove, pa je i to htjela promijeniti. Također, zaustavila bi nasilje nad ljudima. Razmišljala je kako bi tada Bosna i Hercegovina bila sretnija zemlja i šarenija, također, bi voljela da svaki čovjek bude kao dijete i da ima puno sloge. Bilo bi puno igre i veselih pjesmica. Na povratku kući vidjela je životinje koje su zadovoljne mjestom gdje stanuju, pa je shvatila da treba i ona da bude. Ali ona ima svoje želje kao i svi mi. Ubrzo je otišla igrati se sa drugarima kao i svi.

Naziv škole: JU OŠ „Stjepan Polje“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Merjem Mešić
Razred: V-a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja, Ema i Iman izašle smo u šetnju. Svaka je pričala o nečemu. Odnekud i meni je sinula ideja da ih upitam kakvu bi željele Bosnu i Hercegovinu kao domovinu. Ema je rekla da bi voljela da je manje smeća, a više cvijeća. Iman je opet imala drugu ideju – da iz naše zemlje ne idu mladi ljudi i da ljudima koji nemaju kuću i žive na ulici nekako pomognemo. Ja sam se nečega sjetila. Pošto je naš gradić onako neuredan, predložila sam da ga mi možemo očistiti. Ema je rekla da je to dobra ideja i da roditelji moraju to čuti. Svaka od nas je prenijela roditeljima i roditelji su pristali. I tek nakon drugog dana počeli smo sa radovima. Neki su kupili cvijeće, a neki sadnice drveća. Tako je naš gradić bio uredan i čist. Stavili smo znak **MANJE SMEĆA, VIŠE CVIJEĆA**. Nakon toga su nam se svi duboko zahvalili i nadamo se da će i druga djeca, a i ljudi početi da čiste svoje gradiće. Tako će Bosna i Hercegovina biti čistija zemlja.

Naziv škole: JU OŠ „Stjepan Polje“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Šaban Džebo
Razred: V-a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina to je zemlja divna
puna cvijeća i dolina
ali ima tu ljudi bez doma
zato bih to da promijenim i srećnim ih učinim!

Puno smeća i zagađenja,
za to su ljudi krivi!
Ja bih to da zaustavim
i Bosnu čistom napravim!!!

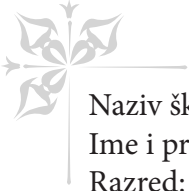
Mnogo svađa i neslaganja
u porodicama ima.
Neka se to okonča,
jer Bosna nije za to stvorena.

Iz Bosne ljudi se sele,
a ljudi to ne žele.
U Bosni ostanite
i na nju ponosni postanite.

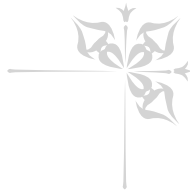
Zaštite Bosnu našu,
to je za sreću vašu.
Ako je zemlja naša,
od zagađenja nema sreće ni života.

Zato čuvajte je!!!

Naziv škole: JU OŠ „Stjepan Polje“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Selma Havić
Razred: V-a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

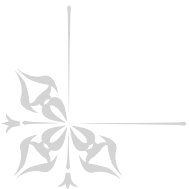
Dajdža je trebao odseliti se iz Bosne i Hercegovine i krenuti u drugu državu. Djed, nana, tetka, mama i ja smo ga ispratili i poželjeli mu sretan put. Svi su plakali jer im je bilo žao jer neće više ovdje živiti, a ja sam bila zbunjena i nije mi bilo jasno zašto odlazi. On mi je rekao da život ovdje nije baš lijep i da je u Austriji život bolji nego u BiH. Zaglio me je i krenuo. Sutradan u školi razgovarali smo o BiH kakvu želim. Sjetila sam se šta se jučer desilo i rekla sam učiteljici. Učiteljica je rekla da je u BiH nedovoljna plata. Druga djeca su govorila da ne žele puno zagađenja i smeća. U svojoj glavi sam zamislila sliku u kojoj su gradovi ukrašeni cvijećem i čistim parkovima, da su rijeke bistre, čiste i bogate ribom i da umjesto što su plastične kese pokraj rijeke, da je ukrašeno zeljastim biljem i drvećem. Moja drugarica je rekla da ne želi da se ljudi dijele po nacionalnosti jer svi smo mi ljudi i nije važno koje smo nacionalnosti ili religije. Kada sam došla kući pozvala sam drugaricu i htjele smo napraviti sastav o boljoj BiH da na taj način ljudi izvuku pouku iz te priče.

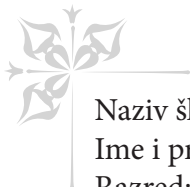
Pjesmica BiH kakvu želim

Želim da je BiH bolja država
i da svako, čak i djeca imaju svoja prava.
Da zagađenje
nestane i da ga je sve manje.

Nasilje da odmah prestane
jer time nećemo ništa postići
da smanjimo takve ružne dane.
Ne želim da iz BiH se sele ljudi,
jer se u drugim državama bolji život nudi.

Kao građanka Bosne i Hercegovine
to želim
i svoje mišljenje s vama
podijelim.

Naziv škole: JU OŠ „Stjepan Polje“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Selma Havić
Razred: V-a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina
prekrivena dolinama i planinama,
sa svim ravnicama.
sa njenom ljepotom
svi se dive životom.
Ona je naša jedina
Naša Bosna i Hercegovina!

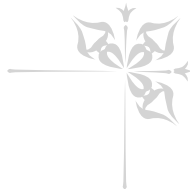
Bosna i Hercegovina je država,
u kojoj dobar narod živi.
Kada prođeš njenom ulicom
tada osmijeh na licu oživi.

Postoje mnogo lijepih i starih gradova,
i puno lijepih mostova.
Za nju se svi borimo,
i najviše je volimo!

Naziv škole: JU OŠ „Stjepan Polje“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Alen Kruškić
Razred: VII-a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

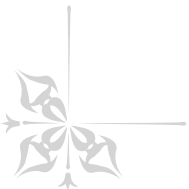
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

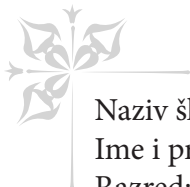
Bosna je ponos naša
i puna dječijih mašta.

Bosna je lijepa država
i ona je samo naša.

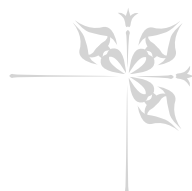
Nju krase rijeke, livade i šume
polja i doline!

Bosna je ljubav naša
i u njoj je moguće svašta

Naziv škole: JU OŠ „Stjepan Polje“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Sumeja Ibrahimović
Razred: VI-b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bogati pašnjaci, velike šume
zelene livade prepune cvijeća
Takva je moja Bosna i takva mi se sviđa.

Preljepe rijeke
brda šarolika, moćne planine
slike pejzaža, puno miline
svega ima u mojoj Bosni
i takva mi se sviđa.

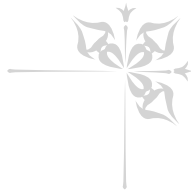
Igram se u lišću
svakakvih boja ima
želim te Bosno ovakvu
da si dobra svima.

Ne bih je mijenjala
ne želim je drugačiju,
samo da je gledamo
svi mojim očima
ne malu, nego moćniju.

Naziv škole: JU OŠ „Džakule“, Džakule, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Anela Music
Razred: VIII
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Od ranog jutra putujem. Sjedim u autobusu i odlazim! Kuda? Ne znam ni sama. Kroz prozorsko staklo trošnog autobusa ne mogu jasno da vidim. Smjenjuju se pejzaži i svaki budi sjetu. Pogled mi luta do starice koja sjedi nedaleko od mene. Gledam u stare izbrazdane šake, sitne pogurene žene. Na njenim rukama mogu da vidim životnu borbu.

„Putujete?“- upitah?

Započinjem razgovor i očekujem da me pogleda. Ali ne! Ona gleda u jednu tačku i počinje priču...

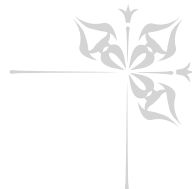
„Bosna i Hercegovina je država sa velikim nedostacima. Država kao država sama po sebi uvijek ima nedostatke. U Bosni najviše je nedostataka je u ljudima. Svi kao jedno a opet se niko ne slaže. Najviše bih voljela da se svi slože i da pomažu jedni drugima. Kad je neko u nevolji da pomognu, da ne misle samo na sebe. Da ljudi kada dobiju posao da ga znaju cijeniti i raditi taj posao kako treba. Voljela bih da mladi ne odlaze iz Bosne jer ima nade ovdje za one koji hoće raditi. Odlazak iz Bosne nije rješenje, trebamo ostati u Bosni za bolje sutra. Trebamo se boriti za svoju pravdu i za to da bi se poboljšala situacija u Bosni i Hercegovini. Voljela bih kad bi nam predsjednik bio neko ko bi znao upravljati Bosnom i neko čiji bi dolazak na vlast promijenio sve. Ratovi su nam donijeli dosta štete koje bi predsjednici i složni ljudi, uz malo volje i truda mogli promijeniti. Najviše bih voljela da se to promijeni i da se u školama uvedu uniforme, rad i disciplina. Da svako zna svoje mjesto i da se međusobno poštujemo. Poštenje i ljubav uvijek su donosili pozitivne rezultate.“

Gledam je i šutim. Gdje nas vodi ovo cesta, pitam samu sebe?!

Naziv škole: JU OŠ „Poljice“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Amina Imširović
Razred: VIIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosnu da volimo
i svi joj se divimo,
sretni i radosni
u njoj da živimo.

Da ratova ne bude
bilo bi nam drago,
da ljudi čuvaju djecu
njihovo najveće blago.

Da ljude ljubav spaja
a suze samo od sreće,
da volimo domovinu svoju
jer ta ljubav nestati neće.

Naziv škole: JU OŠ „Poljice“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Zerina Nuhić
Razred: VIIa
Mentor/mentorica: /

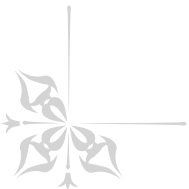

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Najljepšoj domovini, Bosni,
želim veliko plavo nebo,
želim zelena polja i zelene gore,
želim pitke i čiste vode.

Želim joj blistave ulice,
i uvijek nasmijana lica djece.
Ne želim samo rat i glad
želim sreću zauzvrat.

Naziv škole: JU OŠ „Poljice“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Meliha Beganović
Razred: VIb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

U mojoj domovini volim sve,
njezine gore i Jadransko more.
Volim i njezine planine
i velike visine.

Domovinu hvalimo,
svi joj se divimo.
Slobodni, u miru,
u njoj živimo.

Svojoj domovini želim mir,
blagostanje, radost i veselje,
sve same dobre želje.

Domovino, zemljo moja,
najljepša si meni ti.
Poput Sunca sjajiš meni!

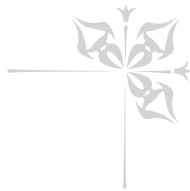
Moja domovina je kao
predivni cvijet.
U njoj me cvrkut ptica budi.
U mojoj domovini žive dobri ljudi!

Volim domovinu
srcem svim,
s njom se radujem
i za nju molim.

Naziv škole: JU OŠ „Poljice“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Ines Žbanić
Razred: VIb
Mentor/mentorica: /

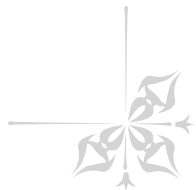
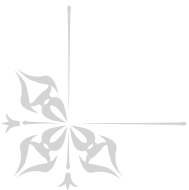
RAD NA TEMU

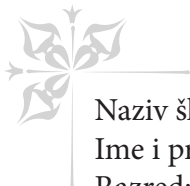
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Domovina, to je zemlja
u kojoj se rodiš
i u kojoj živiš.
Potrudi se, da
u toj zemlji
samo ljubav širiš.

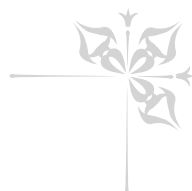
Čuvaj, brani, domovinu
kako su je branili
i tvoji preci.

Nahrani, svoju dušu
i svoje srce svim ljepotama
koje tvoja zemlja ima,
jer to je tvoja domovina
Bosna i Hercegovina!

Naziv škole: JU OŠ „Poljice“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Melina Mujić
Razred: VIb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je zemlja mlada
u ratnom vihoru rođena
bila je puna jada
ali čvrstom rukom vođena.

Bosanski narod je velik
za Bosnu život bi dao
i čvrst je kao čelik
u odbranu Bosne stao.

Borac je za ljudska prava
sve narode isto voli
svako neka mirno spava
i dobro uči u školi.

Naziv škole: JU OŠ „Poljice“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Fajić Dželila
Razred: VIIIa
Mentor/mentorica: /

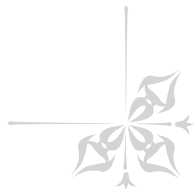
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je meni zemlja draga.
Bosna je zemlja ljubavi i milovanja.
Bosna je zemlja za koju živim.
Bosna je zemlja kakvu ja želim.

Prošla je ona sve i svašta.
Ali opet ona sve prašta.
Bosna ne zna za riječ mržnja.
Poznata joj je samo dobra duša.

Ako ikad kreneš putovati.
Obavezno u Bosnu svrati.
Nagledaj se prirodnih ljepota.
Sve ti ovo govorim jer sam veliki patriota.

Naziv škole: JU OŠ „Poljice“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Amna Sultanić
Razred: IX a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Domovina, to nije samo mjesto gdje živimo već je i mjesto gdje su naši najmiliji, naša porodica. Voljeti domovinu je nešto sasvim prirodno, ali neki to pokušavaju poreći, ubijediti sebe da ih nije briga za njihovu domovinu. Međutim, u dubini duše oni je vole i ne znajući za to.

Možda će ta ljubav izaći na vidjelo onog dana kada ne budu mogli više svako jutro vidjeti sunce koje im se smije, lijepe pašnjake, seoska imanja, velike gradove koje ono obasjava i grije. Kada ne budu mogli vidjeti ljude koje vole, porazgovarati s nekim bliskim u najtežim trenucima, tada i stvar za koju misle da je najgora u državi izmamila bi osmijeh i probudila lijepa sjećanja na domovinu.

Ponekad mislimo da je svuda bolje nego kod kuće, ali tek kasnije shvatimo da je vratiti se kući jedna od najljepših stvari na svijetu.

Bilo ona velika ili mala, naša je domovina. Domovina se voli... zbog svega što je tvoje i nije tvoje, zbog svih ljudi, zbog uspomena, zbog toga što je tvoja i za tebe neraskidivo vezana. U njoj se osjećamo sigurno, poštovano. Ona je mjesto gdje počinje igra. U domovini gradimo svoje snove i ostvarujemo zacrtane ciljeve. Domovina nije kraj duge, nešto što možeš izgovoriti, znaš da postoji a ne možeš ga pronaći.

Domovinu možeš lahko pronaći za to ti ne treba puno razmišljanja i hodanja, samo zamisli mjesto koje voliš. A kako znati tačno gdje je to? Postoji odgovor i to vrlo jednostavan. Stavi ruku kraj svog srca.

Moja Bosna i Hercegovina je tu. Zemlja u kojoj mladi ostaju, a ne odlaze. Ona će biti kolijevka za nove generacije ljudi otvorenog srca i pružene prijateljske ruke. Bosna i Hercegovina je naša druga majka, ona teče našim bošnjačkim žilama. Jedna si, jedina, naša domovina!

Naziv škole: JU OŠ „Prokosovići“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Almira Tufekčić
Razred:
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosnu i Hercegovinu kakvu želim,
evo sad ću vama reći.
Želim zemlju ljubavi i sreće,
i nadu da to faliti mi neće.
Zemlju ljubavi i sklada,
gdje mir vlada.

Tu želje i snove ostvariti hoću,
i Bosnom putovati i danju i noću.
Od Neretve čiste i Une bistre,
putovat ću do lijepe Save i blistave Sane.

Bosnu i Drinu ne smijem zaboraviti
jer s njima ću u snove zaploviti,
do visokih planina i šarenih dolina,
do gradova starih stećcima obasjanim,
i zlatnih šuma punih sevdaha.

Tihi žubor i srebrna česma,
lijepu Bosnu kakvu želim
Opjevala je ova pjesma.

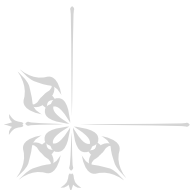
Naziv škole: JU OŠ „Prokosovići“, Lukavac
Ime i prezime učenika/učenice: Halilovic Ismar
Razred: III a
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

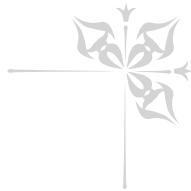
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Jutro je. Magla se polahko dizala iza visokih brda. Sunce je počelo da pomalja svoje zrake i obasja moje mjesto. Tužan sam. Gledam svu tu ljepotu oko sebe i razmišljam... Mog prijatelja više nema, otišao je u drugu zemlju, u drugi grad. Njegovi roditelji su ga odveli u nadi da će mu tamo biti bolje. Usamljen sam i tužan. Ja ne želim ići odavde. Zašto nam svima ne bi ovdje bilo bolje? Ja ne želim da ostanem bez prijatelja, ne želim zemlju u kojoj se ne čuje dječiji vrisak i bezbrižna dječija igra. Želim Bosnu i Hercegovinu u kojoj će svaki čovjek imati svoja prava, pravo na život, sreću i posao. Želim zemlju u kojoj će se cijeniti svaki čovjek, a posebno ljudska dobrota. Želim zemlju u kojoj će sunce grijati naša lica koja će zračiti osmijehom, srećom, a nikako bolom, tugom i patnjom. Naša zemlja je lijepa, puna zelenila, čistih rijeka, visokih planina, ali ono što je u njoj najvrednije je duh bosanskog čovjeka. Zato želim da moji prijatelji ne idu odavde, da živimo svi sretni i bezbrižni, da uživamo u našoj zemlji i radujemo se svakom novom danu. Želim zemlju koja će uistinu biti moja druga majka, a znamo kako majka brine za svoje čedo. Bosno i Hercegovino samo te jedno molim, ne tjeraj one koje volim.

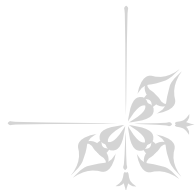
Naziv škole: JU OŠ „Šerići“, Živinice
Ime i prezime učenika/učenice: Poljić Dino
Razred: V b
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna kakvu ja želim mora biti RUŽA! Rascvjetana, ponosna, puna novih pupoljaka čiji će se miris širiti po prelijepim poljima i dolinama rijeka, od Une i Save pa sve do mora. Obećavam, moja Bosna neće biti samo riječ jer kako poslovice kaže: „Na mladima svijet ostaje!” Svaki pupoljak treba da procvjeta u svom najboljem ruhu, znači mladi trebaju da se školuju za zanimanja koja su potrebna da izgrade Bosnu kakvu svi želimo! Treba da je zalijevamo znanjem i poštenjem, a ne odlaskom iz nje. Volio bih da svi ljudi imaju posao za koji se školuju i da se počne cijeniti ono najbitnije: znanje, škola i poštenje. Bosna je puna snažnih „kamenih spavača” koje su nam naši preci ostavili u amanet. Na to trebamo biti ponosni i nemojmo dozvoliti da ta naša latica sa ruže otpadne. U Bosni kakvu ja želim, neće biti mjesta za opasno trnje koje još i mržnjom zovemo. Ono bi ostalo na dnu ovog svijeta gdje treba zauvijek da ostane. Svaku laticu ruže ukasiti će mladi Bosanci i Bosanke svojim znanjem i poštenjem i one će sijati poput bisera u našoj Bosni. Sretno sunce snažno će obasjati te pupoljke da što prije procvjetaju, a mi ne smijemo dopustiti da te zrake sreće zaklone oni kojima nije stalo do tih pupoljaka i do naše Bosne!

Naziv škole: JU OŠ „Šerići“, Živinice
Ime i prezime učenika/učenice: Musić Almina
Razred: VII c
Mentor/mentorica: /

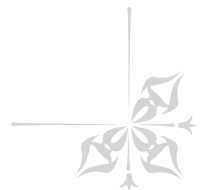
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ah, Bosno moja mila,
kad bi samo ovakva bila...
Bez sukoba, bez mržnje, bez problema,
puna cvijeća,
ptica puna, što pjevaju
i radost naglašavaju.

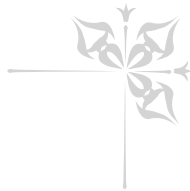
Ah, Bosno moja,
zašto nisi bez tuge,
bez rata i prolijevanja krvi?
Kako te samo tužno gledaju,
naši Bosanci s tobom pate i tuguju
znajući da ih ista sudbina čeka,
jer je Bosna samo jedna.

Svi hoće da mi je ukradu,
pa da kažu da je njihova,
da je kvare i pokvare,
ali mi to nećemo dati,
braća i sestre će se udružiti,
i svi zajedno ćemo pobjediti.
Svako je ljubomorno gleda
i zato je još više volimo i čuvajmo,
jer je kao mjesec na nebu puno zvijezda,
jer je Bosna samo jedna!

Naziv škole: JU OŠ „Šerići“, Živinice
Ime i prezime učenika/učenice: Džebo Adisa
Razred: VII c
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

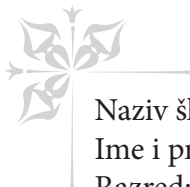
Eh, Bosno moja,
da si barem puna cvijeća,
a ne mita i korupcije,
da se svako jutro bez nasilja budimo,
a ne da se svakog dana sve više tome čudimo,
i da nam mladići po gradu lumpuju,
a ne da za Njemačku putuju!

Eh, da je barem Bosna od čokolade
ili makar od marmelade.
Vrata sreće i nama da se otvore
a ne da se naši svjetovi u horore pretvore
lopovi da u zatvoru budu
a ne da mirno kod kuće večeraju.

Eh, da je makar hrana nam dobra
a nikako od nje da nam stradaju rebra
i da se ljudi vole,
a ne da ih kosti bole.

Eh, Bosno, Bosno da se ja pitam...
Ma nema tu razmišljanja,
cijelu bih Bosnu srećom prekrila!

Naziv škole: JU OŠ „Drežnica“, Gornja Drežnica, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Arminesa Šutić
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Cvjetaj Bosno, cvjetaj Hercegovino
ponosna budi moja domovino.

Voli te tvoja malena raja
našoj ljubavi nema kraja.

Poljupce primi od male raje
jer ti si priča koja traje.

Priča što se priča svaki dan
želim da priča o Bosni i Hercegovini ima najljepši kraj.

Naziv škole: JU OŠ „Drežnica“, Gornja Drežnica, Mostar

Ime i prezime učenika/učenice: Naida Hodžić

Razred: V

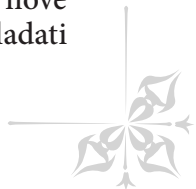
Mentor/mentorica: /

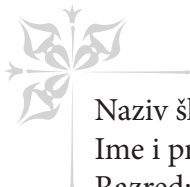

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna. Prelijepa zemlja, puna bistrih rijeka i planina. Puna gradova i sela, puna rudnika i fabrika. To je moja domovina. Kada kažem domovina, znači da je zemlja u kojoj sam se rodila, u kojoj odrastam i u kojoj živim ja, moji roditelji, moje dede i nene, moji prijatelji. Bogata je turističkim mjestima gdje dolaze mnogi ljudi iz drugih država. To je zemlja gdje se u isto vrijeme može čuti ezan sa munara i zvuk zvana sa crkve. Bosna, zemlja u kojoj ima dovoljno svega za dobar život i sreću između naroda. Da li to imamo sada? Da li imamo sretne ljude? Da li imamo zadovoljne ljude koji svako jutro idu na posao svoje struke? Da li imamo mogućnosti za budućnost? Pitam se šta je to sve što čujem od starijih, što čujem sa raznih emisija na TV-u. Nisam dovoljno odrasla da bih to sve razumjela, ja sam dijete. Dijete koje je ispunjeno ljubavlju i srećom. Dijete koje trčkara iz kraja u kraj, također, dijete koje se školuje. Kažu da brige krenu kako se godine povećavaju. Na internetu čitam iz dana u dan probleme o školovanju, probleme o zapošljavanju. Probleme sa mladim ljudima koji su stvoreni za budućnost naše države. Zar to može biti problem? Pitam se... Ja to zamišljam ovako: Dijete sam, odrastam, školujem se, osnovna škola, srednja škola, fakultet i eto ga posao, porodica i ostalo... Zar nije jednostavno? Da, jednostavno je kada maštamo, ali nije kada se vratimo u stvarnost. Voljela bih da se sva ta situacija popravi dok postanem odrasla osoba, da što manje slušamo emisije o problemima države, da što manje čitamo o problemima o zapošljavanju i školovanju. Imamo prelijepu državu, trebamo je takvu i održavati i uklanjanjem tih problema da je učinimo još ljepšom, još privlačnijom i mnogo uspješnijom. Moja država, moja domovina mjesto gdje sam se rodila i odrasla. Zar nije tužno napustiti mjesto gdje si prvi put otvorio oči, progovorio, načinio prve korake... Odrastao... Moja Bosna će biti mnogo bolja uz naše mlade i nove mlade generacije koje dolaze. Bit će država o kojoj sanjam, gdje će vladati zadovoljstvo, mir, ljubav... Znam to!

Naziv škole: JU OŠ „Miroslav Krleža“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Hana Bajramović
Razred: V
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kad nisam s tobom,
pogled mi se muti
srcu je teško
duša za tobom žudi.

Bosno, domovino moja
bez tebe sam izbubljena i sama.
Jedva čekam da ti se vratim
Da me zagriš njedrima svojim.

Ostaj mi vjekovima
slobodna i hrabra,
za nas djecu tvoju
i potomke nove.

Naziv škole: JU OŠ „Miroslav Krleža“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Šolbić Amar
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

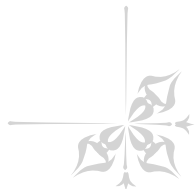
E moja domovino
Bosno i Hercegovino
boriš se vijekovima
ne daš se dušmanima.

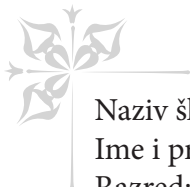
Ti prekrasno blistaš
kao drvo listaš
uz nas hodiš
i mene vodiš.

Mnogo si prošla
i dobra i zla
i dalje si lijepa
i blistaš sva!

A koliko si hrabra
i dobra za nas
treba da te čuvamo
svaki čas.

Ti si naša jedna i jedna
domovina
Bosna i Hercegovina.

Naziv škole: JU OŠ „Miroslav Krleža“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Dušan Maleš
Razred: V
Mentor/mentorica: /

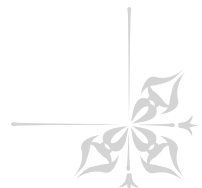

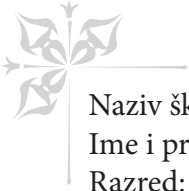
RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je domovina
moja prava
od velikih životinja
do malog mrava.

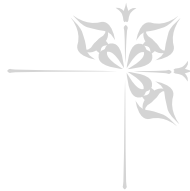
U njoj se nalaze
šume krasne
i bistre rijeke
koje su prekrasne

Ja volim svoju domovinu
Bosnu i Hercegovinu.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Renato Pejić
Razred: IVa
Mentor/mentorica: Emina Čehajić

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

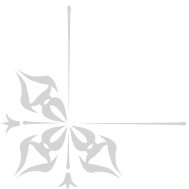
Neka Bosna i Hercegovina bude zemlja ljubavi,
zemlja najljepšeg cvijeća,
zemlja polja i drveća.

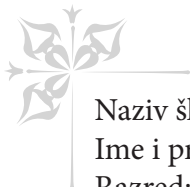
Bogata je ona rijekama i planinama
bogata je ona morem i dolinama.

Neka Bosna i Hercegovina bude zemlja puna osmijeha,
zemlja vedrih lica,
zemlja srećnih dječaka i djevojčica.

Želim da u Bosni i Hercegovini vlada mir
i blagostanje
da svi imamo sretno odrastanje.

Želim da Bosna i Hercegovina
bude naša jedna i jedina domovina.

Naziv škole: JU OŠ „Bukinje“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Hena Hasić
Razred: IVa
Mentor/mentorica: Emina Ćehajić

RAD NA TEMU

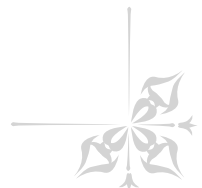
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

U mom srcu nešto lijepo ima
to je moja domovina
to je Bosna i Hercegovina.

Njeno ime odzvanja u srcima svim
zbog domovine svoje
ja se ponosim.

Bosna i Hercegovina je zemlja kakvu želim
u njoj živim i volim je srcem cijelim.

Ne želim je mijenjati za drugu i veću
u njoj sam pronašla svoju sreću.

Naziv škole: JU OŠ „Husein ef. Dozo“, Goražde
Ime i prezime učenika/učenice: Ajna Borčak
Razred: Vc
Mentor/mentorica: /

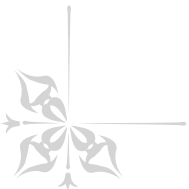
RAD NA TEMU

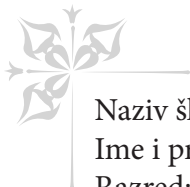
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ova zemlja po kojoj hodaš
iz svojih njedra sve ti je dala
a ti je svojim nemarom moriš
bez ljubavi za njom
gušiš je lomiš!

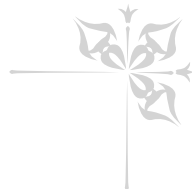
A ona te treba danas i sutra
jer ti si njen izdanak, ti si njen cvijet
i zato je voli, voli njena jutra
voli je da za nas ostvariš bolji svijet.

Voli je žarko, jer žar ona treba!
Voli je mudro tako da ti je
bitan svaki njen izdanak, svaki njen cvijet
voli je danas, voli je sutra
voli je da za nas ostvariš vrijednija jutra.

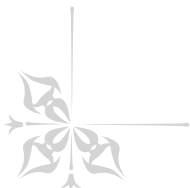
Naziv škole: JU OŠ „Husein ef. Đozo“, Goražde
Ime i prezime učenika/učenice: Anid Ražanica
Razred: IVc
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina kakvu želim,
nije ona koju bi neko da podijeli.
Bosnu i Hercegovinu bi da podjele neki ljudi,
to su ljudi čudne ćudi.
To su ljudi koji su grozni
i zbog njih su svi ljudi u Bosni i Hercegovini nervozni.
Bosnu i Hercegovinu kakvu želim ja,
je zemlja ponosna, sretna i jedinstvena.

Naziv škole: JU OŠ „Husein ef. Đozo“, Goražde
Ime i prezime učenika/učenice: Emela Uglješa
Razred: IVc
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim zemlju punu cvijeća,
punu ptica i drveća.
Želim zemlju s puno radosti,
dobrih ljudi i dječije bezbjednosti.

Želim zemlju djece punu,
koja će da čuvaju i Drinu i Unu.
Djeca su blago najveće
i najlepše u zemlji cvijeće.

Želim zemlju punu mirisa,
sretnih zagrljaja i leptira.
Želim zemlju punu ljubavi,
tolerancije i jednakosti.

Želim da Bosna i Hercegovina,
bude nam svima mati.
I da sve ljude u Bosni i Hercegovini
dobra sreća prati.

Naziv škole: JU OŠ „Husein ef. Đozo“, Goražde
Ime i prezime učenika/učenice: Nermin Žigo
Razred: IVc
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Drug mog brata, naš komšija Harun više nam ne dolazi na kafu. Nema ga ispred kuće da se smije. Nema više ni Adisa, sina moje tetke u mom dvorištu za Bajram. Mama kaže da su otišli da rade negdje. U neku drugu državu. A što ne rade ovdje, evo kako moj brat radi, zarađuje. Doduše nekad naplati, nekad ne naplati.

Eto neki dan smo bili u prodavnici. Kupovali smo mami namirnice za ručak. I tada sam ugledao Amelu, drugaricu iz susjedne ulice i njenu mamu. Falilo joj je trideset feninga za čokoladicu.

- Ne može svaki put čokolada, Amela draga, vrati gdje si našla! - rekla je Amelina mama i izašla.

Moj brat je tada kupio meni i njoj istu tu čokoladicu, a ja sam joj poklonio i svoju.

Ja bih volio da Amela uvijek može jesti šta želi i da ne mora nositi izderane patike.

Ja bih volio da svako dijete ima novo biciklo i da uživa dok se vozi na njemu.

Ja bih volio da sve mame imaju novca za potrebe svoje djece.

Ja bih volio da je Adis tu i da mi da bajramluk, ujutro poslije Bajram namaza.

Ja bih volio da svi imamo za skroman život.

Volio bih poštene političare, skromne kupce i prodavače, sretne ljude oko sebe.

Eto to je država u kojoj želim da odrastam, živim, napredujem. To je Bosna i Hercegovina kakvu ja želim.

Želim li mnogo?! Je li to previše?!

Naziv škole: JU OŠ „Husein ef. Đozo“, Goražde
Ime i prezime učenika/učenice: Muhidin Pirić
Razred: IVc
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosno moja zemljo od davnina
ti si moja mila domovina
sa rađanjem novog jutra
ja ti želim bolje sutra.

Želio bih Bosno moja
tebe dići u visine
svaki pedalj zemlje tvoje
šume rijeke i planine.

Krila bih Ti dao snažna
da mi letiš nebom plavim
ruke čvrste, da nas grliš
gdje god letiš, gdje god hrliš.

Sa smirajem svakog dana
u miru mi, slatke snove sanjaj
na grudima tvojih mališana
da ne budeš u snovima sama.

U snu Tvome nek se rodi
mного škola, obdaništa,
pozorišta i vrtića
da živimo u slobodi.

Nek ti snovi izviru ko lava
snovi tvoji nek postanu java
i nek budu nepresušno vrelo
te bi snove svako dijete htjelo.

Naziv škole: JU OŠ „Jajce“, Kuprešani
Ime i prezime učenika/učenice: Dženita Vuković
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

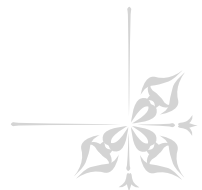
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosno moja državo mila,
u tebi se svaka tajna skriva.
Sve što želim, sve što hoću,
da budem dio tebe i danji i noću.

Sanjam tvoja polja, planine i mora,
o Bosno ponosna moja.

Pričao mi djed o ratu prije,
molim te Bosno čuvaj linije,
želim da sam sretno dijete i
Bosanac od glave do pete.

Imam želju, imam plan,
da budeš Dubaia san,
kad poraste inženjer bit ću ja
i gradit ću polja tvoja,
o prkosna domovino moja.

Naziv škole: JU OŠ „Jajce“, Kuprešani
Ime i prezime učenika/učenice: Hana Vuković
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

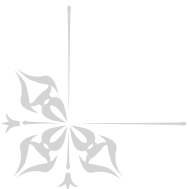
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Nekada davno iza Starog mosta
rodila se moja domovina Bosna.
Prepuna čari, plavih rijeka i visokih planina,
moja lijepa domovina.

U njoj žive sve nacije ljudi,
zbog toga je posebna i najbolja
domovina na svijetu.
Historijski događaji, turistički gradovi i sela
da u svijetu takve nema.

Volim te Bosno žuto-plava moja,
ponosna je boja tvoja.
Želim da moje ruke grle tvoje,
da moji koraci hode za tvojim,
a srce kuca od rođenja i zauvijek će
Bosno i Hercegovino moja!

Naziv škole: JU OŠ „Jajce“, Kuprešani
Ime i prezime učenika/učenice: Irmel Vuković
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kada se zvijezde na nebu pojave
i domove naše obasjaju
još si ljepša Bosno moja
velika je ljepota tvoja.

Lijepa si Bosno u proljeće,
lijepa si kad cvjeta cvijeće,
A najljepša si kad sunce sija,
domovino moja mila.

Bosna je domovina moja
Bosna je rijeka i polje,
Bosna je naše Panonsko more.
Želim da u njoj svi ljudi žive u sreći,
da niko od nikog nije veći,
poslušaj me Bosno moja
jer i ja sam ljubav tvoja.

Ime svoje zemlje u srcu nosim
i tome se ponosim.
Želim da dječica radosno skakuću,
a ptičice na drveću veselo cvrkuću.
Želim da smo država prava,
da prijateljstvo i ljubav sve rješava.

Naziv škole: JU OŠ „Brekovica“, PŠ „Srbljani“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Ella Kurtović
Razred: IVb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

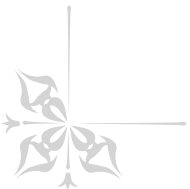
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

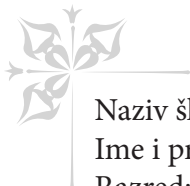
Ja želim domovinu lijepu, hrabru i jaku, da svi ljudi i djeca imaju jednaka prava, da su svi sretni i zadovoljni sa Bosnom i Hercegovinom. Ove šume, rijeke i jezera, brda i planine sve ovo čini našu zemlju bogatijom i zadovoljnijom.

Ja želim Bosnu i Hercegovinu sa veselim ljudima i veselom djecom. Želim da je Bosna i Hercegovina najbogatija zemlja na svijetu.

Ali, ja sama znam da je moja Bosna i Hercegovina najbogatija zemlja na svijetu, jer ima najradosnije i najplemenitije ljude.

VOLIM TE BOSNO I HERCEGOVINO !!

Naziv škole: JU OŠ „Brekovica“, PŠ „Jezero“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Dino Dulić
Razred: Vb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je sjaj
lijepa i ljepša svaki dan
Bihać ti je najljepši grad.

Nemoj biti tužna što svi idu van,
svi misle da si ružna,
ali, meni si lijepa i ljepša svaki dan.

Naziv škole: JU OŠ „Brekovica“, PŠ „Jezero“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Din Beganović
Razred: Vb
Mentor/mentorica: /

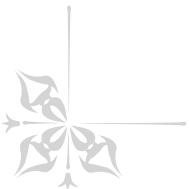

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna moja domovina prva znaj,
ti imaš jedini pravi sjaj,
za mene ti nemaš kraj,
ali za druge nestat ćeš što prije
ali ne znaju kakav sjaja kriješ.

Molim te, ne odlazi
uz tebe ova bol brže prolazi
osjećam kako zima dolazi,
ali uz Bosnu sve je ljepše i bolje.

Naziv škole: JU OŠ „Brekovica“, PŠ „Jezero“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Amar Kurtović
Razred: Vb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je zemlja u kojoj ja živim,
Bosna je zemlja kojoj se divim.

U Bosni sam rođen i
u njoj ću da živim,
sve dok nas djece ima,
Bosna će da živi.

Bosna je puna potoka, rijeka i planina,
ko god kroz Bosnu prođe,
u njenoj ljepoti uživa.

Bosna je puna livada, šuma i cvijeća,
Ko god kroz Sarajevo prođe,
obasja ga sreća.

Bosna je svih naroda mati,
ko to ne želi da prizna,
nek' zauvijek pati.

Naziv škole: JU OŠ „Brekovica“, PŠ „Jezero“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Merisa Durdžić
Razred: IVb
Mentor/mentorica: /

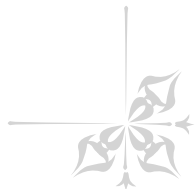
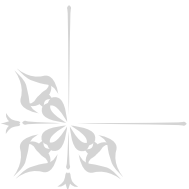
RAD NA TEMU

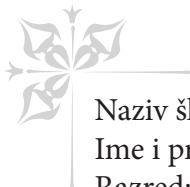
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ima jedna zemlja, koja noću svijetli, koja noću sanja, koja noću, leti, leti ka zvijezdama. Ima jedna zemlja, zove se Bosna i Hercegovina, moja domovina. Ja želim da ostanem i živim u svojoj Bosni i Hercegovini, domovini gdje će sva djeca biti vesela i sretna. U Bosni i Hercegovini u kojoj ćemo imati najbolje škole, najbolje nastavnike i najbolje prijatelje. Želim Bosnu i Hercegovinu bez mržnje i bez podjela, gdje ćemo svi biti jednaki. Želim Bosnu i Hercegovinu uređenu i lijepu, zemlju sretnih ljudi, Bosnu iz koje neće odlaziti prijatelji.

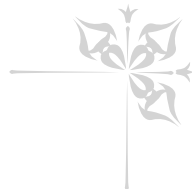
Takvu Bosnu i Hercegovinu želim.

Da bismo imali takvu Bosnu i Hercegovinu, moramo je zajedno graditi, poštovati i voljeti, jer je Bosna jedna, jedina, moja domovina.

Naziv škole: JU OŠ „Brekovica“, PŠ „Jezero“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Elena Kurtović
Razred: Vb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je cvijet,
Bosna i Hercegovina je svijet,
nije samo crveni cvijet u kosi,
nije samo neki list sa puno šara,
niti je vrt sa puno behara.
A, kad' bijela, hladna, zima dođe
Bosna i Hercegovina je bijeli pokrivač sa šarama,
grije se toplotom u kaminu sa vatrom.

Naziv škole: JU OŠ „Brekovica“, PŠ „Jezero“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Amanda Alibabić
Razred: Vb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

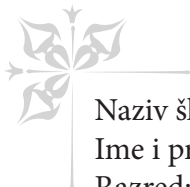
Bosna je divna i lijepa,
iz dana u dan
ona je puna ljubavi, rijeka
i planina.

Ima jedna rijeka
koja se zove po njoj
a to je rijeka Bosna.

Ima i rijeku Unu
i Una je jedina i najljepša.

Imam je u srcu
divnu, milu i dragu
ona je lijepa i
puna je sjaja.

Naziv škole: JU OŠ „Brekovica“, PŠ „Jezero“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Bilal Kurtović
Razred: Vb
Mentor/mentorica: /

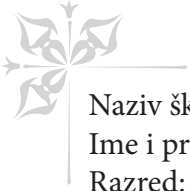

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

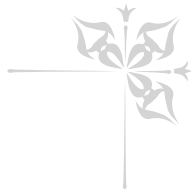
Moja domovina je Bosna i Hercegovina
Sarajevo je glavni grad,
ljepša si iz dana u dan.

Nemoj biti tužna,
što neki ljudi bježe iz tebe svaki dan,
Sarajevo, glavni grad ti je lijepo,
kao i svi ostali gradovi,
naša domovino Bosno i Hercegovino **VOLIM TE NAJVIŠE !!!**

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Berina Juković
Razred: IX1
Mentor/mentorica: /

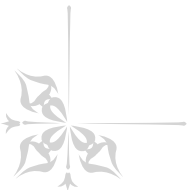

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina, država u jugoistočnom dijelu Evrope, država koja je kao i njeni stanovnici mnogo patila, je moja domovina. Ova država bi trebala da raste i da se razvija, a ne da se raspada jer u njoj mladi, a i svi ostali, nemaju posla i zato je njihov plan samo da se sele. U Bosni i Hercegovini većina stanovništva je u jako lošoj situaciji i svi bi mi, njeni stanovnici, trebali da se zauzimamo za bolje sutra. Želim da u Bosni svi stanovnici imaju stalan posao i primanja. Želim da nema gladnih i bolesnih ljudi bez njege. Želim da vlada mir i sloga, želim da se najveće svađe vrte oko toga ko će pobijediti na nogometnoj utakmici. Želim da mala djeca mogu da sama idu u park, a da se ne plaše pasa lotalica i da se slobodno igraju, da svi mladi imaju neku perspektivu u Bosni i Hercegovini. Želim da moji roditelji nemaju briga kada ja sama izlazim s društvom da li će mi se nešto desiti i da li ću se vratiti živa i zdrava. Želim da sva djeca imaju pravo na obrazovanje i da se prema svima odnosi jednako bilo koje da su boje kože ili nacionalnosti. Željela bih da deset godina mature moja generacija i ja zajedno slavimo u nekom od sarajevskih restorana žureći svi sa posla da stignemo na vrijeme, a ne čekajući letove za Sarajevo iz svjetskih gradova.

Želim bolju budućnost u Bosni i Hercegovini i da se sve ove želje ostvare.

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Šaškić Lejla
Razred: IX1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna. Ah, ta Bosna. Zemlja ćevapa i toplih somuna, zemlja sevdaha i bogate tradicije te prirode kakvu druge zemlje mogu samo da požele. Ipak, uprkos svim ljepotama koje ova zemlja ima na raspolaganju, te svim dobrim i poštenim ljudima koji žive u njoj, Bosnu mnogi pamte po ratu. Taj rat je ostavio mnoge posljedice na moju domovinu, moju Bosnu i Hercegovinu, te se svi ježe na sami spomen šta se desilo te 1992. Zbog tog nemilog događaja naša zemlja je ostala blago rečeno “unazađena”, te se posljedice rata osjete i dan danas te će se osjetiti još jako dugo vremena.

Pored materijalnih oštećenja koja su vidljiva u svakom kutku Bosne i Hercegovine, mnogo ljudi je izgubilo svoje živote pokušavajući da se odbrane i to je nešto što se, nažalost, nikada neće moći promijeniti ili obnoviti.

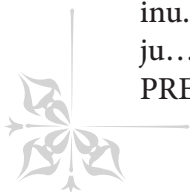
Željela bih da se ljudi više fokusiraju na obnavljanje objekata koji su spletom okolnosti uništeni u ratu te da svako ko dođe da posjeti ovu prelijepu zemlju vidi spoj mnogih kultura, religija i nadasve posebnog stila arhitekture iz doba osmanske pa austrougarske vladavine.

Zbog mnoštva vjerskih različitosti, Bosnu, ili konkretno Sarajevo, nazivaju drugim Jerusalemom jer je to jedan od rijetkih gradova koji ima mnoštvo religija tako da dok se šetate gradom možete čuti glas mujezina i zvuk zvona Katedrale u isto vrijeme.

Veliki broj omladine odlazi iz BiH zbog toga što imaju priliku za bolju edukaciju u drugim državama te samim tim zaposlenje.

Iz tog razloga bih bila jako sretna kada bi se u Bosni otvorilo više fakulteta i univerziteta, povećao broj radnih mjesta...

I tu smo sada mi, koji trebamo učiniti ono što je najbolje za svoju domovinu. A to je ostati i boriti se, boriti se znanjem, umijećem, lijepom riječju... boriti se da i ostali vide moju Bosnu onakvom kakvom je ja vidim, PRELIJEPU, PONOSNU I JEDINSTVENU.

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Emina Hambo
Razred: IX1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina, naša domovina vijekovima je postojala, bila ponosna i čuvala svoju kulturu. Bosanci i Hercegovci vijekovima su čuvali svoja ognjišta i običaje uprkos svemu. Mnogi književnici su u svojim djelima opisali hrabrost i gordost Bosanaca i Hercegovaca, kao i ljepote i čari Bosne. Oni su opisivali njene plave rijeke i sunce što ih zorom obasjava, njene planine i bijeli snijeg što u hladnim zimskim noćima pada, njene livade i pašnjake sa konjima svilenih griva, njeno kamenje i krš, njene ljude i svaku njihovu suzu i kap krvi.

Zapisi ostaju da govore o Bosancima i Hercegovcima, o njihovoj istoriji, siromaštvu, sreći, ljubavi, nadi i srdačnosti. Svaki čovjek, svaka duša, svaki tračak nade i sreće – to je Bosna. Bosna je leptirica što širi krila suncu, slobodna i prkosna kao nijedna druga. Ona je u svima nama, u našim srcima, gdje god da pođemo uvijek se njoj vraćamo. Bosna je naše ognjište, naše jedino sunce, naša tuga, sreća i jedina vječna ljubav.

Ja želim Bosnu kakva je i sada, kakva je bila i prije, slobodna i ponosna. Ja svoju Bosnu osjetim u svakom žuboru rijeke, svakoj pjesmi ptice i tračku sunca na mojim obrazima. Ja želim da svi to osjete i dožive, spokoj i slobodu u duši dok misle o svojoj Bosni. Ja želim da živimo u sreći i miru uz miris popodnevne kafe i zvuk sevdalinke što se čuje baščaršijskim sokacima. Ja želim snažnu i gordu Bosnu. Ja želim da sa srećom i ponosom spominjemo svoju domovinu i da je se prisjećamo punih srca sa osmijehom na licima. Moje želje su skromne, jer je to sve što trebamo da bi živjeli sretno i u miru. Mislim da je Bosna i Hercegovina prelijepa zemlja i da su dobri ljudi njeno najveće blago, zato trebamo da se poštujemo i uvažavamo kako bi naša domovina napredovala. Ljubav prema domovini ne može zamijeniti niti jedno drugo osjećanje, jer je to posebno osjećanje koje svaki čovjek nosi u svojoj duši. Patriotizam ne bi trebao biti staromodna tema, mladi u Bosni i Hercegovini bi trebali razvijati ljubav prema domovini. Patriotizam i ljubav prema domovini, ne samo da jačaju našu domovinu nego jačaju i našu ličnost i čine nas boljim osobama.

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Sara Maljić
Razred: IX1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je mala, ali najljepša država na svijetu, posebna i jedinstvena po mnogo čemu. Moja domovina ima bogatu historiju, raznovrsnu kulturu, običaje i tradiciju koji se prenose s koljena na koljeno. Imamo prirodu čija se ljepota riječima ne može opisati. Gradovi i sela, svaki poseban na svoj način, što ljepotom, što dobrim i plemenitim ljudima i kulturnom baštinom. Planine Bosne i Hercegovini su naše olimpijske ljepotice, oaze zdravlje i čistog vazduha. Šta reći o našim rijekama, kako ih nazvati, nego ljepoticama. Svaka na svoj način oduševljava svojom posebnosti i okolnom prirodom. Moja domovina ima čak i more, divno, plavo čisto more. Pitam se, koja država se može pohvaliti ovakvim bogatstvom i ljepotom. Mislim, baš ni jedna. To je Bosna i Hercegovina kako je ja vidim, najljepša i najbolja. Želim da moja domovina takva i ostane. Želim da Bosna i Hercegovina bude domovina svim ljudima koji u njoj žive. Rastuži me činjenica da je puno mojih prijatelja odselilo iz Bosne i Hercegovine. Znam da su i oni tužni sto su otišli, ali njihovi roditelji ovdje nisu imali posao. Kažu da nemaju perspektivu ni budućnost u našoj domovini. Te riječi mi zvuče zastrašujuće. Nažalost, sve ih češće čujem, mada to ne želim. Želim da moja domovina ima budućnost i perspektivu. Kad nas je priroda ovako izdašno nagradila svim bogatstvima, uzvratimo joj. Želim da zajedno gradimo našu domovinu i da mi svi zajedno budemo budućnost Bosne i Hercegovine. Želim da budemo sretni a sreća se može graditi samo u domovini. Kaže se da sunce tuđeg neba ne grije kao tamo gdje si rođen. Zato želim da sunce naše Bosne i Hercegovine grije sve Bosance i Hercegovce koji je srcem vole. Želim da nam svima domovina, zauvijek bude DOM!!!

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Ilda Mujezinović
Razred: IX2
Mentor/mentorica: /

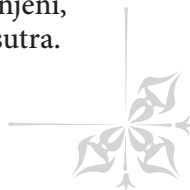
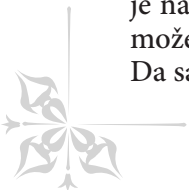

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Da sam ja neko...

Rođena sam u Bosni i Hercegovini. Tu sam provela svoje najdraže trenutke. Tu sam odrasla. Voljela sam njene bistre rijeke, njene stanovnike, kapi kiše koje se spuštaju na krovove starih kuća, ljetne noći koje sam provodila šetajući gradom, ulične svirače čija se pjesma čula duboko u noć. I mjesec iznad Save. Voljela bih ponovno proživjeti te trenutke. U svojoj domovini se osjećam sretno i ispunjeno. Međutim, kao i svaka država, i ona ima svoje mane. Željela bih kada bi se više obraćala pozornost na probleme koji se trenutno dešavaju, a ne na one koji su se već desili. Cijela zemlja živi u prošlosti i još uvijek se oporavlja od rata. Voljela bih kada bi svi bili svjesni koliko mladih, talentovanih i vrijednih ljudi napušta Bosnu. Koliko je teško naći posao i obezbjediti krov nad glavom. Voljela bih živjeti u Bosni u kojoj su svi složni. Gdje nema diskriminacije ni na kojem osnovu. U Bosni u kojoj vlada mir i sklad. Sebe u Bosni ne vidim u vili na 4 sprata, niti kako vozim neki dobar automobil. Svoju budućnost u Bosni zamišljam kao uspješnu i punu promjena. Želim pokazati svima kako se trud isplatio i kako sada svi živimo u državi kakvoj smo htjeli. Ne želim da to ostane samo riječ na papiru, već da poduzmem sve što mogu kako bi se moje želje i snovi ostvarili. Želim mirno hodati ulicama svoga grada, bez osjećaja straha da će mi se nešto desiti. Želim svima skrenuti pažnju da ne misle samo na sebe. Da trebamo pomagati onima u nevolji. Najdraže bi mi bilo kada bi svi cjenili svoju domovinu i ono što ona nudi i pruža. Njene rijeke, brda i planine, njenu ljubav i toplinu. Kada bi se svi ponosili svojom državom. Uvjerila bih neke ljude da ovdje ipak nije toliko loše koliko oni misle, međutim da uvijek može bolje. Uvijek se možemo truditi i zalagati više nego što to sada radimo, a sve to za bolje sutra. Uvijek možemo pokušati ispraviti ono što nam ne odgovara, ali najbitnije je da izjasnimo svoj stav i mišljenje. Da ne budemo ničije marionete i da nam niko ne govori šta da radimo. Da se borimo za našu državu. Da cijenimo ono za šta su naši preci upravo na ovim prostorima bosansku krv prosipali. Država je nastala zbog naroda, a ne narod zbog države! Dokle god smo ujedinjeni, možemo postići ono što želimo. A želimo sigurniju budućnost i bolje sutra. Da sam ja neko...

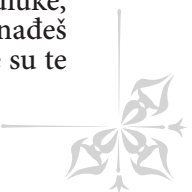
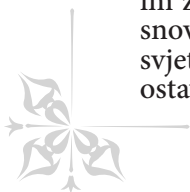
Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenicice: Latifa Perviz
Razred: IX2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želja za većim, bogatijim, drugačijim, jedinstvenim, želja za boljim. Zar nije to sve što nas gura naprijed, tjera nas da dišemo, ohrabruje naše srce da brže kuca, stavljajući osmijeh na naša lica. Da li iko uspori, pogleda, kakva smo čudovišta zapravo postali? Otvori oči, reci mi, da li osjećaš da te iznutra nešto polako izjeda? Da li spoznaješ da ovo nije Bosna kakvom je želiš? Živimo u državi u kojoj žudimo za promjenama. Ruka u zraku, posežući za nečim novim, tako blizu, ali opet nije dovoljno. Stojimo na latici, stežemo ruku, da li osjećaš krv kako teče kroz vene? Da li osjećaš slanu tečnost koja ti se sa obraza sliva u usta, da li vidiš kako ti se dno kanjona približava? Dosegli smo dno, kao društvo, i trebalo bi da pokrenemo i učinimo te promjene, koje svi unutar sebe priželjkujemo. Da, to je zemlja bez unutrašnjih granica, do koje možemo doći samo ako porušimo granice koje smo izgradili u sebi, ili je pustiti da izumre u nama i mi u njoj. Sve što je zlo i pogrešno nije bilo sakriveno u mraku, dolazilo je od onih iznad nas, pa i sam rat u Bosni i Hercegovini. Odbacivanje i žrtvovanje slabih, da li je to naša jedina opcija? Vrištali smo, ali naše glasove niko nije čuo, ne zato što nisu bili dovoljno glasni, već zato što nisu bili bitni. Nismo bili bitni ni Evropi ni svijetu. Gledali su kako iz grudi Bosne teče krv, okretali glave na svaki naš krik. Bili su nijemi na svu našu bol. Zato je potrebno, stvarajući bolje uslove u našoj zemlji, potaći buđenje savjesti Evrope i svijeta. Za budućnost našeg potomstva. Ovo nije Bosna kakvu želim. Ovo nije svijet koji bih ostavila svojim potomcima. Bosna kakvu želim je zemlja čiji će se građani probuditi i shvatiti da su porušili granice unutar sebe, granice izgrađene prema drugima i drugačijima, granice izgrađene na predrasudama, granice izgrađene u neznanju, granice izgrađene iz besmisla. Iako smo svojim akcijama uništili sve ispred linije horizonta, svijet se još drži za taj zeleni tračak nade. Šta je taj tračak nade? Entitet kroz koji teče plava krv, prepuna nezrelih bijelih ćelija, koje iz dana u dan njegov dah otežavaju. On je nešto tako krhko, da kada bi prljave, ljudske ruke došle u kontakt sa njim, on bi ispario u atmosferu i zauvijek tamo ostao. Ali, još je tu, boreći se za život, tražeći pomoć, ali kao ni naši, ni njegov glas se ne čuje. Spokojna djeca nekada, sada, okrutni ljudi sa srcem okrenutim naglavačke. Odlučio si kako da oblikuješ svoje srce, oblikuj ga kako je nama dostojno jer su mnogi životi u našim rukama, a ovaj život nije igra. Ne želim da promijenim zemlju, vrijeme, kamen, vodu. Želim da promijenim naše misli, odluke, snove i želje. Želim da pođeš pravim putem, da kad na kraju tunela nađeš svjetlo, da se okreneš, da mahneš zadnji put i oslobodiš svih misli koje su te ostavljale budnim. Kao uvehli đurđevak, predivan i miran.

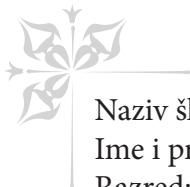
Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenicice: Kanita Kahrimanović
Razred: IX1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Šta je zapravo domovina? Koliko nam znači ta riječ od osam slova? Da li smo svjesni šta znači ova imenica, imenica bez zamjenice? Bez obzira gdje bili i šta nam pruža neka zemlja, samo u jednoj smo istinski sretni. Zar je moguće graditi krov bez jakih zidova, bez dobrih temelja? Zar je moguće imati budućnost bez prošlosti i sadašnjosti? Bosna i Hercegovina je preživjela sve i svašta ali se uzdigla poput feniksa iz pepela. Danas, možemo reći, jača nego ikada stoji ponosno na svojim nogama. Koračavši dalje u budućnost kakvu bih ja zamislila vidim naše prelijepe rijeke Unu, Savu, Bosnu, Vrbas, Neretvu, Ukrinu, Miljacku i Drinu. Između njih su se komešali potočići, čisti i nevini poput dječijih, ozarenih lica, puni raznovrsne ribe i dječicu pored njihovih obala kako se igraju i uživaju u svom najljepšem periodu života, djetinjstvu. Naše prelijepe šume koje obasjava sunce čije zrake pomalo prolaze kroz krošnje do raznovrsnog životinjskog svijeta. Naše gradove kako čuvaju svoju historiju kroz nacionalne spomenike, muzeje, čaršije. Vidim uređenije gradove bez smeća sa više zelenila i više parkova. Vidim uspješnije školovanje, uspješnije mlade snage koje ostvaruju svoje dječije snove. Najbitnije od svega toga vidim bratstvo i jedinstvo. Sa današnjim razdvajanjem ljudi po vjeri, boji kože, nacionalnosti nismo nigdje dospjeli kao država. Ja u budućnosti želim vidjeti državu bez razdvajanja ljudi, odnosno sa jedinstvom između nas. Onda neka kažu u kojoj još zemlji zvuku ezana nikad nije smetalo zvono crkve, u kojoj se stoljećima čuva jevrejska Hagada i bitne vrijednosti svih naroda i narodnosti. Također, vidim stanovnike ove zemlje, male po površini ali velike po svome srcu, kako vole svoju domovinu. Kažu da je najteže objasniti ljubav, jer ljubav se ne objašnjava, ljubav se živi, pa je tako i teško objasniti zašto volim ovu zemlju, jer Bosna i Hercegovina se ne može objasniti, Bosna i Hercegovina se samo može živjeti. Ovo je moje viđenje savršene države, države u kojoj će da žive moja djeca ili moji unuci, to je viđenje Bosne i Hercegovine kakvu u budućnosti želim.

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Ena Boloban
Razred: VI3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Tako je čista!
Poštovati je treba!
Goste prima,
A svima sreća na licima lebdi.

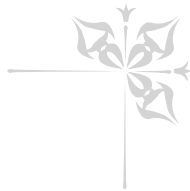
Mostar krase divna rijeka,
A iznad nje divna aleja.
Opisati je vrlo lako,
A proći Bašćaršijom vrlo teško.

Divne planine, brda i doli
Divna šetališta nije lako ostaviti.
Napiti se vode s izvora čista
Dođi pa probaj i ti!

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Sijarić Amna
Razred: V2
Mentor/mentorica: /

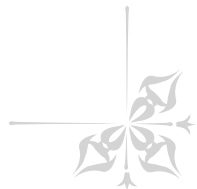
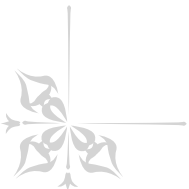
RAD NA TEMU

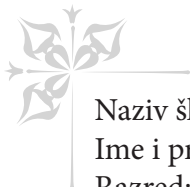
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je mala zemlja, poznata po svojoj kulturi, arhitekturi i mnogobrojnim ljepotama. Narod je nasmijan, svi su sretni i zadovoljni sa onim što imaju. Bosanci su gostoprимljivi ljudi. Turisti su u BiH na sve strane. BiH je poznata po sarajevskoj kuhinji, vodama, vodopadima u Jajcu. Često su viđeni turisti koji dolaze sa praznim koferom, a vraćaju se sa koferom punim suvenira sa Bašćaršije. U Bosni žive ljudi različitih nacionalnosti i kultura, ali svi se poštuju. U Bosni su mnoge ljepote njenih gradova, a najpoznatiji su: Sarajevo, Tuzla, Jajce, Srebrenica, Mostar...

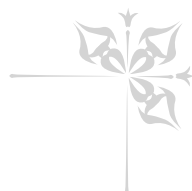
Bosnu je zadesio težak period – rat. Nadamo se da se to više neće ponoviti. Ona je sa snagom i voljom još uvijek jaka zemlja. Voljela bih da BiH bude bogatija, snažnija i sigurnija za sve naše vršnjake kao i za sve ljude koji u njoj žive.

Bosna i Hercegovina je ovakva, a takva želim da i ostane!

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Kapidžija Silma
Razred: VI3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosno i Hercegovino, činimo te boljom
Da pravda vlada zemljom.

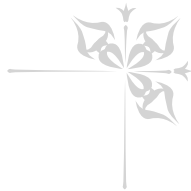
Želim da si uvijek suncem obasjana
Jer si u našim srcima ti posijana!

Zamišljam tvoja brda, zelenila, planine
Sve skrivene tvoje vrline!
Krasimo te svojom odanosti,
Svi ćemo se opet tobom ponositi!

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Honić Anida
Razred: VI2
Mentor/mentorica: /

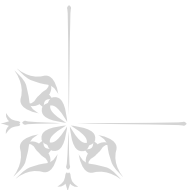

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Sva djeca žele mir i dobro u cijelom svijetu, pogotovo u svojoj domovini. Tako i ja. Ja želim da Bosna i Hercegovina bude najbolja, najsigurnija i najljepša zemlja na svijetu. Prvo bih uklonila mržnju, ljubomoru i zlobu među ljudima. Oni bi tada bili dobri, pristojni i puni ljubavi jedni prema drugima. Htjela bih da svaki muškarac i žena imaju posao, tako da mogu sami prehraniti svoju porodicu. Da nema bogatih i siromašnih - željela bih da svi budemo isti, da se ne dijelimo po nacionalnosti, bogatstvu, jeziku kojim govorimo...

Da imamo jednog vođu, jednu zastavu i jednu himnu. Željela bih da sva djeca imaju lijepe, tople i moderne škole i da sami idu u školu i nazad kući bez ikakvog straha. Želja mi je da svi budu dobri prijatelji i uvijek pomažu jedni drugima, da se paze i štite jedni druge, i da su uvijek veseli i nasmijani. Moja mama kaže ako nešto iskreno i jako, jako želiš, to će ti se i ostvariti.

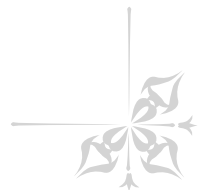
Naziv škole: JU OŠ „Žepče“, Žepče
Ime i prezime učenika/učenice: Lamija Kesić
Razred: VI
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina se zove Bosna i Hercegovina. Nema ljepšeg mjesta na planeti Zemlji. Ona je prepuna ljepota, različitih kultura, nacija. To je zemlja mojih predaka i moja zemlja. Kad bih birala gdje ću da se rodim opet bih birala BiH. Samo bih željela da su ljudi u mojoj zemlji sretniji. Voljela bih da svako ima osmjeh na licu, da ljudi rade i ne brinu se o tome hoće li imati za hljeba. Da sva djeca sjede zajedno u klupama bez obzira na naciju. Željela bih da ljudi manje rade a više zarađuju a onda sa tim novcem da obilaze i upoznaju našu prelijepu domovinu. Trebalo bi da se svi borimo za našu domovinu BiH, a ne da se svađamo oko nepotrebnih stvari. Domovina ne može bez naroda, a ni narod bez domovine.

Naziv škole: JU OŠ „Žepče“, Žepče
Ime i prezime učenika/učenice: Kanita Džinić
Razred: VI f
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

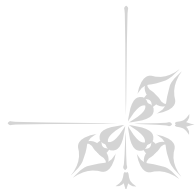
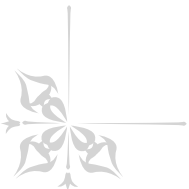
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kako u miru da učim,
kada se sa pitanjem mučim.
Ko i zašto nas dijeli,
ko se tome veseli?

Zar je bitno kako ti je ime,
kada nas isto sunce grije.
Sve nas ista briga muči,
kako matematika da se najlakše nauči?

Zato želim jedinstvo, želim sreću,
želim ljubav među ljudima sve veću i veću.
Želim blistave ulice
i igrališta puna djece.

Domovino moja, najljepša na svijetu,
budi utočište svakom djetetu.
Zagrli i zaštititi nas kao mati
i osmijeh na lica nam vrati.

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Hrasnica
Ime i prezime učenika/učenice: Hadžimuratović Berin
Razred: VII3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

“...Bosna je zemlja prepuna čari...” rekao je Branko Ćopić u svojim pjesmama. Bosna je zemlja mnogih naroda i narodnosti. Nju bi trebao da voli svaki pravi Bosanac i Hercegovac.

Bosna je mala zemlja jakih ljudi koji se za nju bore od davnina. Nju su nam pokušali oteti mnogi, ali nije im uspjelo. U mnogim bajkama i poveljama ona se od davnina spominje.

Bogata je mnogim šumama, planinama, pašnjacima, jezerima i rijekama koje mnogi ne primjećuju i ne cijene. Bosna je majka svakom Bosancu i Hercegovcu koja ga uči da poštuje i cijeni tuđe, a voli svoje. Mnogi danas napuštaju Bosnu jer kažu da za nju nema spasa ali ona će uvijek sijati i mamiti osmijehe. Neki je tamo stranci kude i blate, a neki njeni je upropaštavaju iznutra.

Bosnu parčaju na dijelove, izdvajaju Muslimane, Hrvate, Srbe i ostale. Međutim, pravi domoljub će prepoznati bogatstvo Bosne upravo u njenoj različitosti, u njenoj zajednici drugih i drugačijih, jer ona u sebi sadrži jedno veliko zajedništvo.

Bosna će uvijek biti moja jedina domovina i težit ću da budem njen uspješan predstavnik. Svaki Bosanac i Hercegovac u svom srcu ima mjesto koje kuca samo za nju - za domovinu Bosnu i Hercegovinu.

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Hrasnica
Ime i prezime učenika/učenice: Tanurdžić Lea
Razred: VI3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

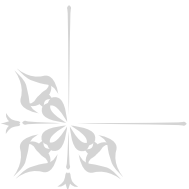
Bosna i Hercegovina,
bajna i čarna,
zemlja mojih
snova!

Želim da bude poznata
kao kula u Parizu,
da Bosnu znaju
kao Mona Lizu.

Ali naša
Bosna i Hercegovina,
ima ljepote svoje,
jezera, rijeke i gradove.

Ne smijemo zaboraviti
šume, planine i doline,
njene zelene površine.

Želim još samo
da naša Bosna i Hercegovina,
bude zdrava i čista,
i da čuvamo ljepote njene.

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Hrasnica
Ime i prezime učenika/učenicice: Džejna Hošić
Razred: VII3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je jedna mala zemlja na Balkanskom poluotoku. Imala je burnu historiju i mnogi su se borili da budu njeni vladari. To me nimalo ne čudi, jer je to zemlja bogata planinama, rijekama, prostranim zelenim poljima i drugim prirodnim ljepotama.

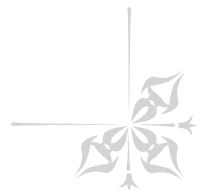
To je zemlja u kojoj su džamije i crkve često bile vrlo blizu i nikada jedna drugoj nisu smetale. One su ukras i bogatstvo grada. Od ljudi koji prvi put dođu u našu zemlju često slušamo samo riječi pohvale: vole gostoprimstvo i toplinu naših ljudi, vole našu hranu, bogatu historiju i ostalo što našu zemlju krasi.

Voljela bih da i mi sami uvijek imamo na umu kako živimo u jednoj od najljepših zemalja na svijetu, u zemlji u kojoj se zimi možemo igrati i skijati na njenim lijepim planinama, a ljeti možemo uživati i u morskim čarima našeg Neuma. Sigurna sam da se vrlo malo zemalja može time pohvaliti. Voljela bih da se naš narod više smije, raduje, veseli i živi bezbrižnije. Od starijih često čujemo da je nekada prije bilo bolje, da su bili zadovoljniji. Želim da i mi sada živimo malo bolje, da ima manje siromašnih ljudi i djece, da se više brinemo jedni o drugima i uživamo u blagodatima koje nas okružuju.

Želim u šetnji gradom vidjeti nasmijana lica djece i odraslih, djecu koja se igraju u parkovima, razdraganu djecu koja idu u opremljenje škole pune smijeha.

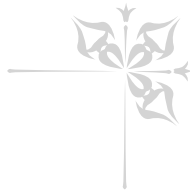
Željela bih da su sela za vrijeme raspusta puna graje, da se nane i dede raduju dolascima svojih unuka.

Žao mi je je što mnogo naših ljudi živi van naše zemlje. Bilo bi nam puno bolje da smo na svom tlu, da nas grije naše sunce, da se radujemo svojim praznicima i druženjima. To je Bosna i Hercegovina u kojoj želim da odrastam i živim.

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Hrasnica
Ime i prezime učenika/učenice: Hana Hukara
Razred: VIII1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

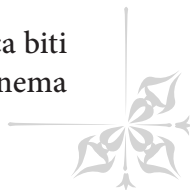
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Postoje razne vrste ljubavi. Ljubav prema roditeljima, prema voljenoj osobi, ljubav prema životinjama, ljubav prema... Kako da iznesem svoja osjećanja? Kako drugima da predočim te čari, kako da im prenesem i unesem u srca tu ljepotu, tu čaroliju?

Ono što osjećam ne bih mogla napisati ni na listova sto. Sigurno se pitate o čemu govorim? Govorim o najljepšoj zemlji, mojoj divnoj Bosni i Hercegovini. Što sam starija sve više primjećujem njenu ljepotu. Mnogi ljudi koji dođu u posjetu kao turisti, požele da ostanu zauvijek. Naprosto se zaljube u nju. Svaki njen dio je poseban, poseban na svoj način. Bosna je moja druga majka. U njoj sam se rodila, u njoj rastem, a u njoj ću i ostarjeti. Kao njeno dijete dosta toga znam o njoj, ali ima i dijelova koje ne znam. Nisam se rodila kada je u Bosni bio rat, ali po pričama starijih saznala sam dosta što se tiče života u to vrijeme. Unatoč teškoćama Bosna je preživjela, preživjela uz pomoć svojih sinova koji su je svojim životima branili. To je vrijeme koje će svi pamtiti, i mladi i stari, to je period u kojem smo izgubili mnogo braće i sestara. Bosna je padala, rušili su je, lomili, udarali tamo gdje najviše boli, na njenu djecu, na njenu ljepotu, ali uspjela je da se izbori.

To je tužno, ali Bosna je moj uzor! Zašto? Nije mala stvar preživjeti rat, i opet poslije toga „stati na noge“. I sada je u teškoj situaciji, ali se bori. Bori se zahvaljujući dobrim ljudima. Znam da se ovim riječima Bosna ne može opisati kao zemlja ljepote, pravde i uspjeha. Ovim riječima samo želim da predstavim Bosnu kao jaku državu, što ona zapravo i jeste. Ja želim Bosnu koja se bori za dobro danas i još bolje sutra, želim da moja Bosna nikada ne odustane, da se bori s nama i... uspjeh ćemo, jer zajedno smo jači, zar ne?

Želim Bosnu u kojoj nema nasilja nad ženama i djecom, čija će djeca biti ukras ne samo Bosne, već cijelog svijeta. Želim da bude zemlja gdje nema

alkohola i droge. Naše majke svake noći plaču i razmišljaju kako da djecu upute na pravi put, te kako ih naučiti da budu poštena djeca, da budu humani, dobrodušni... Jednostavno, da prije svega budu ljudi. Majke ove zemlje zaslužuju mirne snove, sve blagodati ovog svijeta.

Kažu da smo zemlja bogata prirodnim ljepotama, s čime se ja slažem, naravno, ali isto tako smatram da ne znamo da uživamo, da jutro počinjemo cvrkutom ptica, uz miris poznate kahve.

Prije svega želim da budemo ljudi koje vole drugi, ljudi koji poštuju tuđe. Zar je bitno kojoj vjeri pripada neko od nas? Kojoj rasi?

Bosna treba da se bori kako pomoći oboljeloj djeci, kako ih liječiti, a pri tom ne tražiti pomoć dobrih ljudi. Mnošto je bosanskih rijeka čije kapljice su kao biseri, zar našoj Bosni djeca nisu biseri? Bosna treba ići ka vrhu i konstantno težiti tome. "Trnovit je put do zvijezda" - kažu, na to im odgovorim da će Bosna taj put podnijeti i izdržati.

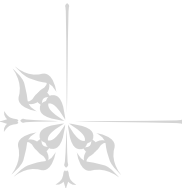
Bosno moja, želim ti da uvijek najviše i najsajnije sijaš na vrhu, da uvijek budeš ponosna na sebe i svoju djecu.

"DIGNI SE IZ PEPELA KAO STO PUT DO SADA!"

Ti ćeš Bosno, uvijek biti moja druga majka, uz tebe smo i u dobrim i u lošim danima...

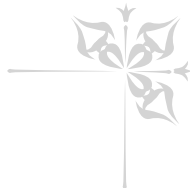
Želim te onakvu kakvu te zamišljam, ali priznat ću ti da si i ovakva najljepša. Nikad nisi bila ni hrvatska, ni srpska, ni bošnjačka. Uvijek si bila NAŠA i ostani takva!

BOSNO NAŠA DIVNA, MILA, TI SI NAŠ PONOS, NAŠA LJUBAV, TI SI NAŠE SVE!

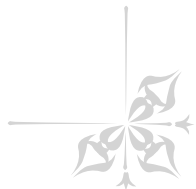
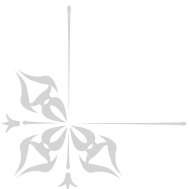

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Hrasnica
Ime i prezime učenika/učenice: Hasiba Agić
Razred: VI1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna kakvu želim ja, je Bosna
ponosna, Bosna bez rata bez muzike
granata.
Bosna bez dječijeg plača, bez gladi,
majčinih suza.
Bosnu punu veselja pa zar je
nemoguca moja zelja.
Želim Bosnu veselu i čilu
želim vodu bistru.

Naziv škole: JU OŠ „Silvije Strahimir Kranjčević“, Sarajevo

Ime i prezime učenika/učenice: Sami Hamza

Razred: VIII

Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Da sam ja neko... Bosna i Hercegovina bila bi baš ona domovina kakvu želim, onako kako izgleda na šarenoj karti - plavo zelena, spokojna, mirna, a u isto vrijeme uzburkana od svih tih rijeka koje prolaze kroz nju, planina i brda koja bih rado istraživao.

Da sam ja neko... ne bi se ugledali na skandinavske škole, već bi mi bili primjer svima, ne bi nas zastrašivali obavezama, vijestima, školom, politikom. Moja domovina bila bi zemlja slobode i otvorenosti.

Da sam ja neko... imao bih produženi vikend i vrijeme da upoznam Bosnu i Hercegovinu, a ne samo preko karte.

Da sam ja neko... ovdje bi se živjelo, a ne preživljavalo, Bosna i Hercegovina bi ostala heroj kakva je bila i do sada.

Da sam ja neko... kako bi se živjelo i kako bi se voljelo i kako bi dobro bilo.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gračanica
Ime i prezime učenika/učenice: Ismar Halilović
Razred: III3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina je najljepša na svijetu, to je dobro poznato svakom djetetu.

Odrasli ne mogu baš dobro sve to da vide pogled im zaklanjaju internet strane, pa oni vide samo mane.

Bosna i Hercegovina biser je pravi.

Utroba njena bogatstvo skriva i svako bi mogao u njoj da uživa.

Njene planine nas od vjetra štite a potoci bistri u zagrljaj rijekama hite.

Ravnice naše plodove nude da svima nama ljepše bude.

Volio bih samo da jedan nam predsjednik bude i da on voli sve ljude.

Da posao ima svačiji tata i da mu bude velika plata.

Kada s posla dođe dragi tata da mu se vješam oko vrata a tata da se smije i da me njegova ljubav grije.

Da mama ne mora vječno da brine i da sa lica tugu skine.

Da svako dijete ima sestru i brata i da ih vole mama i tata.

Trotoari da djeci služe i da se djeca više družu.

Zadaće da bude manje i da se po livadama igramo ganje.

Da svako svakome bude drug i da se tako vrti sve u krug.

Naziv škole: JU OŠ „Treća osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Sumejja Pehlivanović
Razred: VI2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

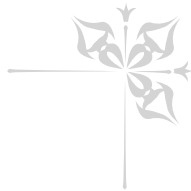
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Često razmišljam i sanjam o budućnosti Bosne i Hercegovine, ne zato što to želim, nego što me sadašnja situacija dovodi do toga. Obično u razmišljanju o budućnosti zemlje u kojoj živim javi mi se metafora da je Bosna i Hercegovina jedno veliko drvo, sačinjeno od istih listova koji čine narod. Narod koji se ne bi trebao razlikovati po rasi, naciji i vjeri, kao ni lišće po strukturi i boji. Drvo bi trebalo predstavljati stabilnost za lišće koje raste, razvija se i čini drvo bogatijim. Tako bi država trebala pružiti sigurnost za narod koji živi i radi u njoj. Razlike na drvetu su neprimjetne, lišće svojim izgledom čini ljepotu drveta, kao što narod svojom slogom i mirom čini uređenu domovinu. Svugdje sreća vlada, osjećam ispunjenost se javlja. Harmonija se osjeti, političari su lego kockice posložili i osmijehe na lica donijeli. Mašta mi se širi kao u igri “Vezeni peškiri.” Pružiti ljubav, osjetiti sreću, to znaju svi ljudi bez obzira na naciju i vjeru. Mala je zemlja Bosna i Hercegovina po površini, ali je itekako bogata. Bosna i Hercegovina predstavlja zemlju koja ima mjesta za sve ljude. To je zemlja u kojoj sam rođena, zemlja u kojoj živim, zemlja kojom hodam, zemlja mojih predaka, a bit će zemlja mojih potomaka, jedna i jedina Bosna i Hercegovina, moja domovina.

Naziv škole: JU OŠ „Lipnica“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Adna Murić
Razred: VIIIA
Mentor/mentorica: /

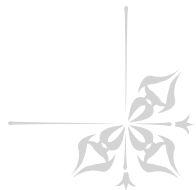
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna kakvu želim nije puna mržnje, oholosti, nacionalizma, bolesti...

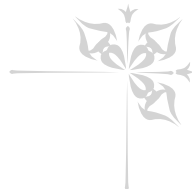
Država kakvu ja želim je puna ljubavi, odiše mirom i spokojem. Tu ne padaju kiše suza svaki dan. Tu osmijeh i vedrina pružaju svoje zrake i sijaju poput najsjajnijeg sunca. Tu nema mržnje i nacionalizma, tu smo svi jednaki, svi ujedinjeni u želji da sutra bude još bolje, još ljepše.

Tu se komšija s komšijom ne svađa i ne pravi probleme, tu su oni kao braća složni. U Bosni i Hercegovini iz mojih želja nema tuge i bolesti, u njoj su svi sretni i zadovoljni. Nema siromašnih porodica i beskućnika, nema uplakane djece i porodica bez toplog doma i mirisnog hljeba na stolu. Država kakvu želim nije puna ubojitih mina i bolne ratne historije. Nema uplakanih majki na mezarima njihove djece, braće, očeva, koje beživotno miluju nišane i tiho plaču, a teške bolne suze slijevaju se niz njihove hladne obraze. Država kakvu želim je dobra za sve nas. Ona je lijepa, puna ljubavi, sretna, ali to je tek Bosna i Hercegovina iz mojih snova.

Naziv škole: JU OŠ „Lipnica“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Adna Murić
Razred: VIIIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bez tuge, suza i bola,
puna mira, ljubavi i spokoja.
Takvu bih je ja željela,
da u njoj ne vlada mržnja.

Bez majki na mezarima sinova,
bez zlih ratnih činova.
Da odiše mirom i spokojem,
i da ova priča bude sa sretnim krajem.

Da njom ne vlada muk, već pjesma,
al' da nam država propada toga sam svjesna.

Mi to možemo da promijenimo,
samo ako svim srcem želimo.

Naziv škole: JU OŠ „Lipnica“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Amila Malkočević
Razred: VIIIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Država bez rata,
da imamo brata.

Država bez svađe,
da nam bude slađe.

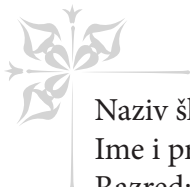
Ulice i parkove bez smeća,
da nam sreća bude veća.

Bez krađe i laganja,
do mira i slaganja.

To je država kakvu želim ja.

Da ima sjaj,
kao raj.

Naziv škole: JU OŠ „Skokovi“, Cazin
Ime i prezime učenika/učenice: Sebina Škrgić
Razred: VIII1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja Bosna je meni sve
jednostavno, volim je.
Bosnu volim najviše ja
jer tu sam rođena znaj.

Bosna, plodna šumama,
naravno, bogata rudama.
U Bosni rijeke žubore,
koliko god ti to ne htio
zvuk rijeka će ti biti mio.

Voli svoju Bosnu jer
ona je ponosna znaj
a ujedno će uvijek biti
tvoj skromni zavičaj.

Naziv škole: JU OŠ „Tušanj“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Amna Hadžihalilović
Razred: VIIIc
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Zemlja moja. Bosna. A i Hercegovina. Kao sestre blizankinje. Zagrljene, srasle neodoljivom snagom, nerazdvojne. Baš takva je Bosna i Hercegovina.

Bosna i Hercegovina, moja je domovina. Vrt najljepšeg cvijeća, gorovitih planina, blještavih jezera i bistrih rijeka. Bašta darovitih i ponosnih ljudi, ljudske dobrote i plemenitosti. Sto puta gažena, ponižavana, ubijana. I sto puta ustajala, borila se, pobjeđivala, uspravna i jaka, ponosna i neuništiva. Da, baš takva je moja domovina. I ja želim da uvijek bude takva, ponosna i prkosna, čvrsta i stamena. Želim da odolijeva pokušajima onih koji bi htjeli ukrasti njenu ljepotu, da bude odvažnija i čvršća, još ljepša i bogatija. Da se svi ljudi u njoj osjećaju slobodnim i sretnim, da se uvažavaju i vole, da se brišu granice različitosti. Želim da se ne prepoznamo po tome koje smo ime dobili po rođenju, da one koji su drugačiji ne odbacujemo kao prijatelje, i da one koji imaju više ne smatramo boljim od onih koji imaju manje. Želim da svaki čovjek bude krojač svoje sudbine i kovač svoje sreće. Svima nama treba tako malo, sretno i bezbrižno djetinjstvo, raspjevana i razigrana mladost, miran starački život. A za to nam je dovoljno parče plavog neba, čista priroda i solidarnost među ljudima. Pa zar je to mnogo? Sve to može imati čovjek, Bosanac i Hercegovac, čovjek obrazovan, čovjek bez predrasuda, i samo čovjek. Želim da moja generacija i one poslije njih svojim znanjem i učenjem pobjeđuju nerad i neznanje. Samo tako možemo graditi ljepši svijet u kojem ćemo živjeti zajedno, sretni i zagrljeni u svojoj domovini. Ne želim rat i ubijanje, ne želim glad i neimaštinu, ne želim suze i vapaje, ne želim mržnju i bijes. Ne, ne želim! Želim slobodu i mir, želim ljubav i prijateljstvo, želim igru i smijeh, želim da zajedno slavimo život i da zajedno gradimo ljepšu i sretniju budućnost... Želim da zajedno i svojim znanjem gradimo i čuvamo Bosnu i Hercegovinu, želim da njeguemo i volimo majku domovinu.

Uхватimo se za ruke, krenimo stazama ljubavi sreće, živimo u bajci o domovini, bajci u kojoj dobro pobjeđuje zlo i u kojoj svi zajedno dugo i sretno živimo. Živimo u jedinjoj nam domovini, Bosni i Hercegovini.

Naziv škole: JU OŠ „Gnojnice“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Sarah Tule
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ponosna i stamena stajat će uvijek Hercegovina i prkosna, zelena, plava Bosna. Treperit će zvijezde noću iznad Bosne i Hercegovine, moje domovine. Mjesec će se s njima diviti maloj, srcolikoj zemlji što srca naša ljubavlju puni. Stajat će ponosno moja domovina, prkosna i sretna, iz svih bitaka kao pobjednik izašla.

Domovina će živjeti moj san, san mojih vršnjaka, san svih nas. Ljubavlju našom vođena bit će svakim danom sve jača... domovina naša...

Mjesec i zvijezde beskrajem kosmosa prenosit će priču o maloj zemlji u obliku srca, za koju kuca mnoštvo ponosnih srca. Bit će to priča o čistim gradovima, o selima punim mladih ljudi koji vrijedno rade oplemenjujući plodna polja na mjestu davnog Panonskog mora, o mirisu i okusu grožđa, smokve i šipka iz hercegovačkog krša. Cijeli će svemir da se smiješi trudu i radu mladih ljudi u srcu Evrope dok grade domovinu u kojoj se lijepo živi.

Moja će domovina biti zemlja bezbrižnog djetinjstva i kvalitetnog obrazovanja. Ljudi će biti sretni. Nikome neće nedostajati novac za liječenje u savremenim bolnicama. Radit će fabrike, a radnici će imati sva prava i otac moje drugarice više neće raditi dvanaest sahata dnevno za minimalnu plaću... ničiji otac, ničija majka...

Neće biti pustih polja, niti zaključanih kuća. Djeca će se igrati, a vesela njihova graja i smijeh brisat će bore sa lica domovine.

Bosna i Hercegovina bit će zemlja ljubavi i sreće, a ja ću u njenom krilu ležati, ogrnuti se njenom toplinom, upijati opojne mirise i u njenom zagrljaju graditi život.

Naziv škole: JU OŠ „Gnojnice“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Mediha Fajić
Razred: VII
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Zlatna riječ – domovina,
naša domovina.
Žuti cvijet na zelenoj livadi,
kò sunce na nebeskoj plaveti.

Kakvu domovinu želim?

Želim da ostane sjajan, žuti cvijet
kojem se divi cijeli svijet.
Zemlja bisernih vodopada
u kojoj ljubav vlada.

Nek ostane domovina moja
topla kuća očinska
i ljubav beskrajna majčinska.

Želim da me voli kao mati,
da nikada, nikada ne pati,
da ostane jedna i jedina,
moja domovina Bosna i Hercegovina.

Naziv škole: JU OŠ „Gnojnice“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Halima Kaminić
Razred: VII
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

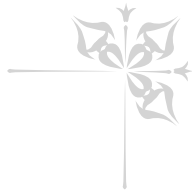
Želim da domovina moja
svima bude draga,
da svi vole njega blaga,
da nas sve očarava prirode boja,
da najljepša bude domovina moja,
da zemlja visokih planina,
bistrih bijeka i jezera
bude dom blagostanja,
kuća pavede i poštenja.

Mostovi neka sjaje u gradovima,
na njima ljudi neka se rukuju s ljudima.
Uz smijeh i šalu prijateljski nek se grle,
u raju sunca, kamena i vode nek se vole.
Nek bude voljena domovina moja
k'o što ptice vole gnijezda svoja.

Naziv škole: JU OŠ „Mehurići“, Travnik
Ime i prezime učenika/učenice: Amina Karić
Razred: VIIIId
Mentor/mentorica: /

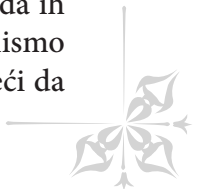
RAD NA TEMU

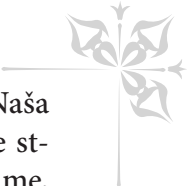

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Sjećam se dobro onoga dana, kada sam porazila svoj strah. To je bio najbolji dan u mom životu. Ne zato što sam dobila onaj ogromni aplauz nego zato što sam imala hrabrosti i samopouzdanja da ustanem i kažem sve što mislim. U tom trenutku sam zaboravila na četiri stotine duša koje su bile ispred mene. Nisam ih vidjela. Nisam osjećala onu tegobu i onaj teret na srcu. Srce je pustilo glavu i pričalo samo za sebe. Godinama sam patila, jer nisam mogla reći, kazati kakav je život ovdje. U godinama šutnje sam izgubila želju za iskrenošću ali taj dan je bio moj spas.

Imala sam dvadeset i šest godina. Bio je petak koliko znam. U Dvorani se održavao neki skup. Govorili su kako će doći mnogo ljudi. Moj radni kolega, Armin Čaušević, je želio da pođem sa njim. Odmah sam pristala na to. Voljela sam druženje i upoznavanje novih osoba. Program u dvorani je počeo u dvadeset i jedan sat, toga se dobro sjećam. Armin i ja smo sjedili negdje u drugom redu, mislim. Prvo pitanje je bilo, citiram: Kakvu Bosnu Vi želite, gospođice Amina?“

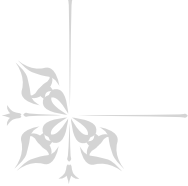
Iznenadila sam se... Zašto je ona spomenula moje ime, a ja nju i ne poznajem. No, nisam se dugo mislila nego sam sva prestrašena i nesigurna izašla na binu. Ali, ni taj strah ni nesigurnost ne potrajaše dugo. Kao da mi je neko šapnuo, da sam sada u prilici da iznesem sve što mi je na duši. Smirila sam se i počela: „Zdravo svima... Ja godinama već šutim. Godinama ne smijem kazati šta mi je na duši. Ja sam vam poput onog oblaka iz Cesarićeve pjesme. Idem svojim putem, ali me drugi sputavaju. Previše sam pravedna i poštena, što u našoj divnoj, bogatoj Bosni nije dobro biti. Poštenje, pravednost, jednakost u društvu, ovim našim velikanima da ih tako nazovem, je kinesko slovo. Oni vide samo sebe. Ma mi im nismo toliko bitni. Žive u raskoši i rasonodi, poput feudalaca. Ne mogu reći da

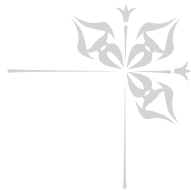
su svi isti. Ima i onih sa dušom i srcem, koji vole Bosnu i nas u njoj. Naša Bosna je divna! Sjaji poput dijamanta. Među svim zemljama ona je stvarno posebna. Obiluje mnogim prirodnim resursima, kao što su šume, obradive površine, pašnjaci, vode... voda je naš najveći prirodni resurs. Ubrajamo se u zemlje koje obiluju bistrim vodama. Međutim, mi ne znamo koristiti ovu Božiju blagodat. Zašto uvozimo vodu iz drugih zemalja? Zašto se ne vodimo politikom Kolbera? To je bio čovjek po kojemu je ekonomska politika Francuske dobila naziv kolberizam. Naš uvoz treba da bude što manji a naš izvoz što veći. Bosna treba da bude zapravo ono što jeste! Kad kažem ovo mislim na to da treba vratiti svoje sevdalinke... ono što nju predstavlja jesu one. Ne kažem da treba teći med i mlijeko... Život u Bosni neće biti težak ako budemo živjeli kao jedno. Treba da živimo zajedno, ali da imamo različite tradicije i kulture. Svi treba da poštuju druge i njihove običaje. Jer ne bi bilo dobro da smo svi isti. Život bi postao ono pod „must have“ što bi Englezi rekli. Kako na početku rekoh da je naša Bosna bogata sve vam dokazah zar ne? Ona sve ima. I evo ja kažem i sada hvala Bogu. Bosna kakvu ja želim nije nemoguća. Ne želim da dobijemo krila pa da letimo, ne želim livade od pudinga, niti kuću od kolača... želim da Bosna bude draga svakom čovjeku... da ona bude dom svakome... da ljudi u nju dolaze očarani, a ne odlazak trčeći glavom bez obzira. Želim da ljudi budu slobodni. Evo, i za kraj samo da kažem i to da je Bosna zapravo savršena zemlja , ali je kvare pojedinci.“

Rekavši ovo sišla sam s bine, a Armin je bio oduševljen. Dobila sam ogromni aplauz. Toga dana sam savladala svoj strah od pričanja pred masom, ali i kazala sve što sam osjećala.

Naziv škole: JU OŠ „Hrasno“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Ajnia Šuman
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

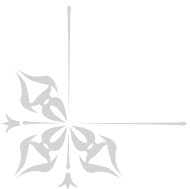
Bosna i Hercegovina je najbolja država na planeti Zemlji. Ja bih voljela da nema loših ljudi, da su svi prijatelji i da se niko ne svađa, da se smeće ne baca po tlu nego u korpu za smeće, da svi recikliramo...

Meni su najdraže planine Bosne i Hercegovine. Ne bih voljela da ljudi umiru mladi, voljela bih da se želje ostvaruju, da svi imaju šta žele, da nema siromašnih i beskućnika...

I kao što Hasan Kikić kaže:

„Bosna je vječna. Život je vječan, vječna je i Bosna. Prolaze vjekovi, protiču i omiču carstva i vladari, a Bosna je živjela. Sve se mijenja ona ostaje.“

Ja mislim isto kao Hasasn Kikić: “Bosna je vječna i mi u njoj smo vječni!”

Naziv škole: JU OŠ „Hrasno“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Ajdin Potogija
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da Bosna i Hercegovina bude ekološka država, da rijeke, jezera, planine i ulice u našoj zemlji budu čiste. Tako bi sve prirodne ljepote bile još ljepše i mogle bi da služe svim ljudima.

Želim državu koja je moderna i tehnološki napredna, da je svima i svuda dostupan Internet, da imamo električne vozove, metro, moderne tramvaje i da u školama sva djeca imaju tablete.

Želim sigurnu zemlju, bez kriminala i nasilja, da svi imaju zaštitu i pomoć.

Mislim, da bi svi voljeli, da se kod nas održava Svjetsko fudbalsko prvenstvo, da ponovo budu Olimpijske igre. Želim da nema više nema ratova, državu sa sretnim ljudima u kojoj nema tuge. Moja mama uvijek govori da je ljubav u životu najvažnija, jer kad ima ljubavi, ljudi su sretni, bez obzira na razlike. Pa tako i ja želim da svi vole Bosnu i Hercegovinu, jer ćemo jedino tako biti sretni u njoj.

Naziv škole: JU OŠ „Isak Samokovlija“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Merjem Hajdarpašić
Razred: V
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

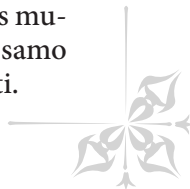
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Pokušavala sam zaspati. Uzalud! Brojala sam ovčice, ali pogled mi je privlačio tračak svjetlosti koji se provlačio kroz otškrinuta vrata moje sobe. Iz dnevnog boravka dopirao je glas voditeljice dnevnika.

Jedna za drugom, nizale su se tužne vijesti iz Bosne i Hercegovine, moje jedine domovine. Nemir se uvukao pod moju dekiću. Čula sam da će neka djeca sa roditeljima spavati u parku preko puta Vijećnice, sve dok se ne snađu. Neki od njih su izbjegli iz Sirije, a za ostale nisam sigurna. Zatim je voditeljica spomenula da se prikuplja novac za liječenje dvogodišnje djevojčice. Rastužila sam se i dosjetila se ideje da napravim narukvice koje ću prodavati po jednu marku. Novac koji zaradim, uplatit ću za pomoć bolesnoj i gladnoj djeci. Narednu vijest nisam dobro razumjela. Rekli su da je sve veći broj ljudi koji napuštaju BiH, možda zbog toga što nemaju posao? U tom trenutku sjetila sam se Alise u zemlji čuda. Poželjela sam da imam onaj čarobni napitak od kojeg se može smanjiti i porasti. Meni bi pomogao da narastem toliko da mogu riješiti sve ove probleme u mojoj zemlji. Sva djeca bi išla u školu, imali bi besplatne udžbenike, liječenje i ne bi spavali po parkovima već u toplim kućicama. Pročistila bih zagađeni zrak i zagađenu vodu. Zabranila proizvodnju plastičnog pribora za jelo. Svi ljudi bi imali posao i ne bi morali napuštati BiH, svoje kuće, porodicu i prijatelje. Umjesto odlaska u inostranstvo, obilazili bi prirodne ljepote i kulturne institucije po cijeloj našoj domovini. To je Bosna i Hercegovina kakvu želim!

Moja učiteljica Irma kaže da je pogled na moj grad najljepši sa Trebevića. Mislim da je najzbudljiviji iz Trebevičke žičare koja je nakon dugo vremena pokrenuta na rođendan Sarajeva, 6. aprila 2018. godine. Kada sam s tatom išla na Trebevičku žičaru, sjetila sam se čika Kemala i njegove pjesme o Sarajevu. Čika Kemal nije samo pjevao o Sarajevu, on je mislim pjevao o cijeloj Bosni i Hercegovini.

Kucnuo je Šeširdžijin sat, sigurno je vrijeme za novi školski dan. Trznula sam se iz sna. Istovremeno su zvonila zvona sa crke svetog Josipa i čuo se glas mujezina koji uči ezan sa minareta Magribija džamije. To se može doživjeti samo u Sarajevu i u cijeloj Bosni i Hercegovini, a zove se bogatstvo različitosti.

Naziv škole: JU OŠ „Sokolje“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Zerina Pandža
Razred: IX2
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Prvi put u životu sam upitana za nešto što smatram vrlo važnim, nešto što se ne tiče samo mene, već na desetine ljudi: „Kakvu Bosnu i Hercegovinu ti želiš?“

Prva pomisao na to jeste bila: “Zašto pitate mene!?” Mene, dijete koje još uvijek ide u osnovnu školu, dijete koje je tek malo, malo zagrebalo po površini života. Zašto pitate mene, kada znam da se moje ideje neće čuti, neće odjeknuti dalje od ova četiri zida među koja pišem, i među kojima se emocije smjenjuju jedna za drugom? To je zapravo pravi problem! Zašto da se trudim, kada znam da je trud uzaludan, ma koliko se trudila. Zašto da mi srce poi-grava svaki put zbog nepravde koja se čini, za koju svi znamo, ali niko, niko ne poduzima mjere predostrožnosti. Da li je to zaista tako, ili jednostavno u mene ulaze riječi sveg ovog bosanskohercegovačkoga naroda? Trenutno, dok pišem sve ovo, osjećam bijes, tugu, ali s druge strane sjetu i iskre sreće, jer ovaj bijes i tuga se javljaju zbog silne ljubavi prema domovini, iz ljubavi prema našoj kulturi, tradiciji, narodu; jer znam trenutno sam nemoćna da se suprotstavljam nepravdi i zlobi koja se širi kao gusta magla od pojedinca. Upravo to je suprotnost od onoga što ja želim. Želim Bosnu i Hercegovinu u kojoj je riječ zakletva, a zakletva svetinja.

Nisam pesimista, upravo suprotno, ja samo gledam realno i pokušavam nešto promijeniti nabolje. Možda je zvučalo čudno čuti ovo od djevojčice koja je tek otkrinula vrata za ulazak u svijet odraslih, ali ovo piše djevojčica koja samo želi bolju budućnost za sve.

Naziv škole: JU OŠ „Sokolje“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenicke: Lamija Poljak
Razred: IX2
Mentor/mentorica: /

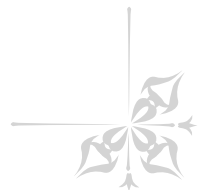
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Šta je Bosna...? Kakva je to državica sa toliko ljudi ponosnih na nju? Šta je to Bosna...?

Bosna je, kad stara nana ranim jutrom izađe u avliju, pomete lišće i opere ploču. A ti ustaneš za njom i umiješ se hladnom vodom na česmi pa ti se obrazi zarumene k'o dvije jabuke... a osjeti se miris jabuka i dunja. Bosna je, kad se igraš sa jaranima cijeli dan na prašnjavom sokaku... pa u p'ò igre ogladniš a nana ti iznese krišku kajmaka i ti nastaviš sa igrom. A zimi se po cijeli dan sankoš na drvenim sankama dok ti prsti ne otrne, pa udeš u kuću da se malo zagriješ i popiješ čaj. Bosna je, kad dedo sjedne na staru drvenu stoličicu i završi saz, a ti, sav sretan, dotrčiš i sjedneš pokraj njega. Bosna je, kad miriše pekmez ujesen... Bosna je, kad babo dođe sa posla u radnom odijelu, zadovoljan... sjedne na kauč, a pored njega sjedi dedo i melje kahvu u ručnom mlinu, a kasnije nana skuha tu kahvu u bakrenoj džezvi i skuha svježe domaće mlijeko koje je maloprije kupila od komšinice. Bosna je, kad nana, sa ibrikom u ruci uzme abdest i klanja akšam, a dedo uči ajete iz Kur'ana... ti si još mali, ne znaš šta rade, al' ti bude drago. Bosna je, kad se za ramazan miris somuna provlači kroz ulice, a ezani, sa munara odjekuju gradom. Kad se za Bajram vratiš sa Bajram-namaza, u kući te čekaju nana i mati nasmijene, i baklava na stolu. Bosna je, mirisni behar, crvena ruža i šerbe, zeleni pašnjak pun pčela, žuti list na putu i srebrni snijeg na planinama...

Ovo je Bosna koju ja želim...

Naziv škole: JU OŠ „Sokolje“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Benjamin Klapuh
Razred: VII3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

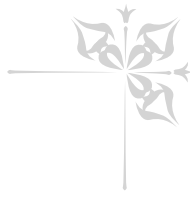
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Svaka osoba je sklona razmišljanju, pa tako i mi mala raja razmišljamo. Mislim kako je Bosna lijepa ali može biti bolja. Bolja Bosna je zemlja kojom koračam bez straha i mržnje. Bolja Bosna je zemlja u kojoj svako dijete ima ista prava. Bolja Bosna je razvijena država i društvo sa boljim moralnim preobražajem. Bolja Bosna je ona u kojoj su sve škole pod jednim krovom pune učenika. Bolja Bosna je zemlja u kojoj čista igrališta i parkove ispune razigrana djeca. Da naše lijepo planine budu čiste, a rijeke teku bistre. Zato volimo svoju zemlju i gradimo bolju Bosnu jer ona dušu ima i srce daje svima.

Naziv škole: JU OŠ „Prva osnovna škola“, Brčko
Ime i prezime učenika/učenice: Čorbadžić Edna
Razred: VII
Mentor/mentorica: /

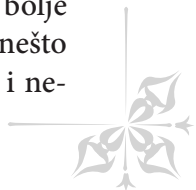
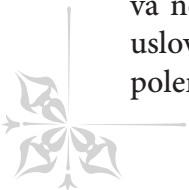

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina. Kada se ovo ime spomene svi pred sobom vide jednu običnu državu na Balkanu. Ali, da li je ona to zaista?

BiH nije obična. Premda je lijepa ima i mane. Kao dio omladine ove države trudim se da je na mnoge načine promijenim i te mane smanjim. Međutim, to nije lahko. Od pamtivijeka se smatra da mišljenja omladine nisu toliko bitna i kompetentna za teme kao što su politika, vlast i sl. Koliko je omladina za to kompetentna, veliki broj ljudi nije svjestan. Rado bih to promijenila. Ne kaže se džaba: "Na mladima svijet ostaje!". Omladina zapaža neke skoro neprimjetne sitnice. Mladi ljudi žive u takvim sredinama gdje je neophodno znati mnogo toga i brzo se snaći. Ali, ta omladina se mora negdje i školovati. U drugim država naša omladina pokazuje odlične rezultate, ali ne bi mi bili mi kad bismo to cijenili. Druge države hvale djecu, cijene ih, tu i tamo to i iskoriste, dok naša država kao da zažmiri na to. Pa sada neka neko kaže da to nije sramota. Sad bi mnogi rekli: "To što država ne cijeni našu omladinu nije naš problem.". Bogami jeste... ni vi ih ne cijenite. E sad, nakon što završe škole i fakultete moraju negdje i da se zaposle. Međutim, kako naša vlast i poslodavci zapošljavaju podobne, a ne sposobne, a poslovi se dobivaju na raznorazne načine, nema posla. Najčešće se omladina zapošljava u državama gdje su studirali, ako su studirali u inostranstvu, ili ako hvala Bogu dobiju posao u Njemačkoj, Švicarskoj, Austriji i to zahvaljujući svom uspjehu. Taj dio kada se mladi zapošljavaju u inostranstvu naziva se "parola snađi se", jer moraju od nečega živjeti. Bolje i to, nego da ih, kao mnoge, godinama "drže" na bi-rou. Kada bih mogla, sada bih naredila da sav narod BiH ima posao, ali ovdje, u BiH. Pored toga što se zapošljavaju podobni, a ne sposobni, država nema ni neke bogzna uslove za određene poslove. Kako imati bolje uslove za rad? To je uvijek jedna od glavnih polemika naroda. Svi nešto polemišu, a niko ništa ne poduzima. Jedan od razloga za ovo jeste i ne-

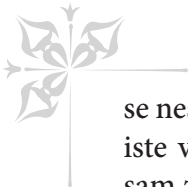
savremeno obrazovanje. Dok u drugim državama postoje genijalni uslovi za rad, ali i obrazovanje, zahvaljujući tome veliki broj njih ima posao i završene odlične škole. Djeca u školama uče bitno, ali ima jedna caka. Njih nastavnici ne uče i ne zasipaju nebitnim informacijama koje su neophodne za jedan ili dva časa, već ih uče bitnim sitnicama koje će im barem biti od koristi u daljem životu. To u redu nije, ali šta je tu je. Mislim da će se mnogi osnovnoškolci tj. moji vršnjaci, ali i srednjoškolci složiti sa mnom.

Da se vratim na uslove za rad. Kao primjer uzeti ću medicinu. Kažu ljudi: "Gdje ću kod ovih naših, dok te prime prođe tri mjeseca!". Najgore je što ljudi ne izmišljaju, ovo je živa istina. Pored toga u državi i nemamo neku adekvatnu i novu opremu. Kreveti u bolnicama su nam kao da si u vojsci, ili ne daj Bože zatvoru. Legneš na njega i probudiš se sa ukočenom, ali hajde, barem ravnom kičmom.

Još jedna "sitnica" koja pravi mnoge probleme u BiH jeste manjak novina i boljih stvari u državi. Kada bi se sva oprema obezbijedila i kada bi se priroda naše države iskoristila, poljoprivreda, privreda i ekonomija razvile bi se više nego ikada. Samim tim razvija se i turizam. Naša država bogata je prekrasnom prirodom. Planine, ravnice, rijeke... kaže se i da imamo najčistiju vodu. I ko to ne bi iskoristio. Vlast, koja je kompetentna i ima mogućnost za upravljanje tim, treba da sve to pretvori u nešto kvalitetno. Možda manje bitno, ali i država bi više zarađivala. Svaka privredna grana je posebna, međutim jedna od najrazvijenijih u našoj državi je poljoprivreda. Znamo da okolo kruže kampanje kao npr. "KUPUJMO DOMAĆE", ali nisu one džaba tu. Mislim da je poruka koju nose i više nego jasna. Imamo odlične uslove za zemljoradnju i stočarstvo, dobre domaće proizvode i sl. Ali već smo zaključili da naša vlast, ali i narod to ne zna koristiti i cijeniti. Ponavljam po hiljadu i jedan put: "Iskoristite ono što imate!"

Hajdemo sad na drugu temu koju bih rado promijenila. Glasno i jasno kažem da je to prvo VLAST, a zatim i ODNOS MEĐU LJUDIMA. Da počnem od vlasti. Zašto naša država ima tri predsjednika? Jesmo li mi normalni ili ne? Zbog čega je to tako? Sve ovo glavna su pitanja na koja se, zahvaljujući pojednicima, nadovezuje i nacionalizam. Tri predsjednika predstavljaju tri najzastupljenije nacionalnosti naše države. Da li je to zato što nekome smeta da predsjednik njegove države nije isto vjere kao on? Nemam pojma i nije mi to bitno. Ljudi, ako je neko pošten i svoj posao radi odlično, to je to. Kada bi bilo manje nacionalizma sve bi bilo bolje. Društva se, prvo, ne bi gradila na osnovu toga koje vjere su članovi u njemu. Kada

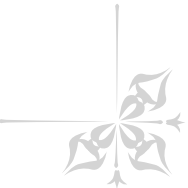
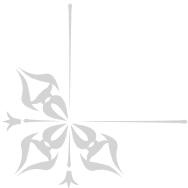

se nešto strašno desi, tj. neko nešto nekome uradi, sve se to veže da nisu bili iste vjeroispovijesti. I sve to zahvaljujući našem surovom narodu. Uvijek sam za onu narodnu: "Voli svoje, poštuj tuđe!". Ne živimo više u vremenu kada je bitno koje je ko vjere. Vjera ne treba da bude razlog zašto mi nekoga ne volimo.

Isto tako voljela bih da BiH uđe u Evropsku Uniju. Zašto? Pa zbog same države. Napredak države u dvadeset prvom vijeku je više nego bitan, a smatram da kada bi naša državica ušla u EU sve bi se promijenilo. Međutim, ona ne ispunjava sve uslove za ulazak u Evropsku Uniju. Da bi ih ispunila neophodno je skloniti sve mane i poboljšati sve što sam već navela. Sve vuče jedno drugom, zar ne?

Jedna od bitnih činjenica, ali i mana je manjak prava. Otvoreno mogu reći da se u BiH uskraćuju prava mnogim ljudima, siromašnima i drugima. Uvijek su privilegije imali oni koji žive na visokoj nozi, imaju visoka primanja i sl. To je velika greška. Narod, isto tako, je po tom pitanju jako surov. Draže im je kupiti sebi nešto što će im biti interesantno par dana, nego dati onome ko nema. Greška to jeste, ali šta je tu je. Treba nam malo vremena da razdvojimo bitno od nebitnog, to je očito.

Uh, napisah se ja. Puno je toga što bih promijenila. Osnovno je navedeno. Volim svoju državu. Premda ima mana, ima mnogo više vrlina. Voljela bih nastaviti život u njoj, imati porodicu, živjeti sretan život i do kraja života uživati u njenoj ljepoti. Jer ipak, ona je jedna jedina, moja domovina.

Naziv škole: JU OŠ „Skender Kulenović“,
Ime i prezime učenika/učenice: Filip Balaban, Faruk Islamović, Muhamed Mukić, Merjema Alihodzic, Merjema Šahbegović, Medina-Una Hamzić, Merima Šahbegović
Razred: VI i VIII
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

„Ostani“
Pitao jednom tako vrli pitac neki,
Ko te vani tjera,
Pored naših jezera?
Iz Bosne nemoj ići
Ovdje se sve može postići
Mnogi dolaze,
pa se čude
Čistoj vodi
Al' ti to već znaš!
Zato nemoj da banaliziraš,
Već sa mnom pjevaj!
Iz Bosne nemoj ići
ovdje se sve može postići
Ko te vani tjera
Pored naših kultura i jela,
Na maloj razdaljini,
Nalaze se
Sinagoga, džamija, crkva i katedrala
To nam je naša različitost dala!
Iz Bosne nemoj ići
Ovdje se sve može postići
Sidran, Kočić, Ibrišimović, Sušić,
Pomogli su maštu uzbuditi,
Kamenog spavača možeš probuditi,
Ako si već dolazio,
Opet dođi,
Slapovi Une
Svaku prazninu popune,
Nemoj da te zlobnici zbune!
Bosna treba da ti bude draga
Zato nemoj ići preko njenog praga

Naziv škole: JU OŠ „Čelić“, Čelić
Ime i prezime učenika/učenice: Ajdin Ibrišimović
Razred:IVb
Mentor/mentorica: /

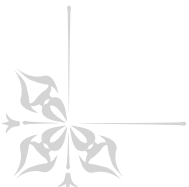

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je moja najdraža domovina, domovina u kojoj sam se rodio, u kojoj živim i govorim najljepšim jezikom. Želim da počnemo više cijeniti Bosnu i Hercegovinu i da se ponosimo njome. Moramo biti zahvalni našim braniteljima koji su čuvali našu domovinu od zlobe i nepravde, te sjećati se onih koji su položili svoje živote da bismo mi danas živjeli. Ne smijemo se sramiti Bosne i Hercegovine, već isticati njene vrijednosti. Želim da u mojoj domovini nikad nema gladne i bole-sne djece. Bosna i Hercegovina... to smo svi mi.

Mala država puna sreće, ljubavi i sloge... to je Bosna i Hercegovina kakvu želim !

Naziv škole: JU OŠ „Dolac“, Dolac na Lašvi
Ime i prezime učenika/učenice: Nudžejma Makić
Razred:IVb
Mentor/mentorica: /

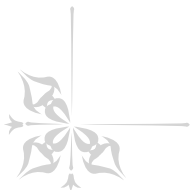

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja želim bogatu Bosnu i Hercegovinu. Zato što se moja škola nalazi u Bosni i Hercegovini, a nije bogata. U njoj nema ništa novo, sve je staro. Stare su klupe, stolice, vrata, tabla, čak i onih nekoliko strunjača koje imamo su poderane. Nemamo ni salu, samo neku malu učionicu u koju ne možemo svi ni stati, a kamo li vježbati. Želim da u Bosni i Hercegovini upoznajem učenike iz drugih gradova, da se družimo. Želim da sve škole budu povezane. Želim da u mojoj domovini nestane pohlepkih ljudi. Želim da se novac usmjeri prema nama, djeci.

Bosna i Hercegovina kakvu ja želim, u njoj nema zlih ljudi ni zla. Želim državu punu ljubavi i dobra.

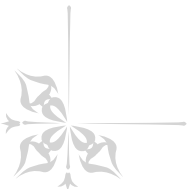
Naziv škole: JU OŠ „Dolac“, Dolac na Lašvi
Ime i prezime učenika/učenice: Amina Bilanović
Razred:IVb
Mentor/mentorica: /

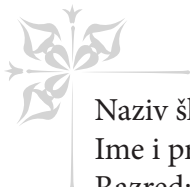

RAD NA TEMU

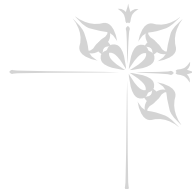
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim Bosnu i Hercegovinu ovakvu: Neka se škole obogate. Neke škole nemaju čak ni salu za tjelesnu kulturu, a kamo li biblioteke. Ne vježbamo, ne treniramo, znači razboljet ćemo se. Ne čitamo, ne napredujemo, znači nećemo ni uspjeti u životu. Neka se drveće sadi, a smeće čisti. Ne vodi se računa ni o vodi i njenoj čistoći, a bez vode nema života. Želim da himna naše domovine bude puna lijepih riječi o Bosni. Želim da čujem da neko hvali moju domovinu, kako je ljepša od Njemačke i da narod seli u našu domovinu. Takvu te želim, Bosno moja i Hercegovino.

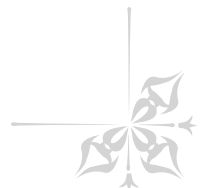
Naziv škole: JU OŠ „Dolac“, Dolac na Lašvi
Ime i prezime učenika/učenice: Semina Kobaš
Razred:IVb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

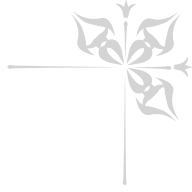
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kada bi moja domovina bila onakva kakvu ja želim, djeca bi bila najsretnija. Imali bismo najljepše škole, najljepše sale, najbolje sve. Cijeli svijet bi zavidio Bosni i željeli bi živjeti u njoj. Ljudi bi brinuli o prirodi i pravilno koristili kontejnere za smeće. Sva djeca bi se bavila sportom i bila zdrava. Sadilo bi se drveće i bio bi nam čist zrak.

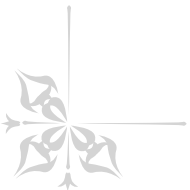
Naziv škole: JU OŠ „Dolac“, Dolac na Lašvi
Ime i prezime učenika/učenice: Amel Baručija
Razred:IVb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Volio bih kad bismo mi imali normalnu školu. Kada bi se normalno plaćalo ljudima za njihov rad. Kada bi se rijeke čuvale, a drva štedjela. Želio bih da svi budu bolji prema prirodi. Trebalo bi drugačije ljude poštivati, a ne ismijavati. Volio bih da sve djeca budu u školi prva smjena, jer nekima roditelji rade do četiri sata. Mnogo požele svoje roditelje, a nemaju vremena da budu sa njima.

Naziv škole: JU OŠ „Dolac“, Dolac na Lašvi
Ime i prezime učenika/učenice: Ajna Brljak
Razred:IVb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Draga Bosno, volimo te. Ti si zemlja u kojoj sam rođena, u kojoj sam naučila šta je život. Mnogi ljudi su te napadali i rušili. Imaš čak i himnu bez riječi. Nadamo se da će se naši predsjednici dogovoriti oko teksta himne pa da i mi možemo pjevati himnu kao drugi i podsjećati se zašto te volimo. Mnoge škole nemaju potrebne stvari za učenje. Željela bih da sve škole imaju sve što djeci treba. Želim normalnu školu. Djeca se više ne igraju, kao nekad, samo gledaju u mobitele. Želim da se shvati da su svi ljudi isti i da ne bude više rata zbog ljutnje i ljubomore. Ne smijemo ubijati jedni druge. Ako treba djeca će skupiti novac za školu, ne za njih. Koliko god novca se skupi naša škola je uvijek ista. Ne vidimo napredak.

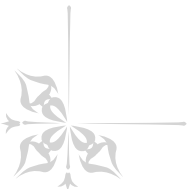
Naziv škole: JU OŠ „Brčanska Malta“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Mehmedović Muhamed
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosnu i Hercegovinu želim kao cjelovitu državu bez entiteta i kantona. Želim je kao državu koju ne pokušavaju da podijele neki nacionalisti. Volio bih da narod počne da se obrazuje, da počnu da se uvode zakoni koji će zaštititi naša prirodna bogatstva, da se iskorijene mito i korupcija. Treba prestati uvoziti proizvode koje imamo na domaćem tržištu. Volio bih da se ceste poprave i prošire, da se prestanu sjeći šumska bogatstva. Treba ulagati u turizam, obnavljati muzeje, otvarati tržne centre. Svi stanovnici trebaju čuvati tradiciju svog naroda, i svoje vjere.

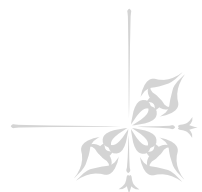
Naziv škole: JU OŠ „Šturlić“, Cazin
Ime i prezime učenika/učenice: Tepić Sumeja
Razred: VIIIA
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

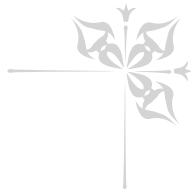
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Svi mi želimo imati što ljepšu domovinu ali to nije teško sve dok imamo našu Bosnu i Hercegovinu. Naši djedovi su se borili za nas, da imamo sve što imamo danas. Neki su dali svoje živote, umrli zbog Bosne. To je dokaz da je Bosna jedinstvena zemlja. Danas kad gledam slike od rahmetli strica, znam da nije bilo uzalud, da je bilo iz ljubavi prema našoj domovini. Teško je kad izgubiš nekoga koga voliš. Zadnje riječi su mu bile: „Volim te, Bosno“... ostalo mi urezano u sjećanje zauvijek. Borimo se za nas, našu djecu, unuke. Iza nas su dugi putevi koje smo prelazili zajedno. Kažu da svijet ostaje na mladima, pa se nadam da ćemo uspjeti u našoj zemlji da poboljšamo sve koliko možemo. Ja vidim svoju Bosnu kao državu koju upotpunjuju mladi. Bosnu zamišljam kao zemlju punu obrazovanja, lijepih knjiga i učenih ljudi. Želim da moj otac, djed sutra budu ponosni na mene i moje misli o Bosni. Voljela bih promijeniti to što svi odlaze iz naše napaćene Bosne. Nije rješenje da napuštamo domovinu, da pobjegnemo od problema i ne vratimo se. Ovoj zemlji bi dobro došlo malo ekologije, discipline, prijateljstva i ljubaznosti. Uvijek moramo znati da ljudi čine državu, i da kako god se oni ponašaju, takva nam je država. Bosna i Hercegovina ima mnoga prirodna bogatstva, i ne bih ih mijenjala nizašta na svijetu. Ja živim u Cazinu, malom gradiću najvećeg srca, dobrih ljudi i plemenitih misli. Želim i kad odrastem da mogu ponosno reći: „Bosna je moja domovina, Cazin je moj rodni grad, moja rodna gruda. Tu sam postala, tu su moji korijeni i krv... krv bosanska.“

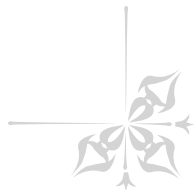
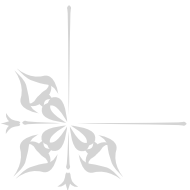
Naziv škole: JU OŠ „Šturlić“, Cazin
Ime i prezime učenika/učenice: Dalila Bajramović
Razred: VIIIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Prije svega, Bosna i Hercegovina čini jedan veći dio mog života, moja je domovina. Prvo na što me asocira riječ domovina, jeste rodni zavičaj, mjesto u kojem sam uvijek dobrodošla. Bosna je skromna, ali vrijedna spomena. Jedna je od bisera Evrope. Uvijek je bila prepoznatljiva po prirodnim bogatstvima. Puna je plavih površina, bistre pitke vode, obasuta zelenilom i raznim čudima prirode. Ali, Bosna i Hercegovina kakvu ja želim, ne mjeri se po materijalnosti. Ja želim jedinstvenu i složnu domovinu. U mojoj mašti, ona je puna bosanske raje... u svakom sokaku odjekuju tradicionalne bosanske sevdalinke. Ulicama se širi miris kahve i jorgovana, svuda vlada sloga, poštovanje, i prije svega, ljubav. Ljudi se ne dijele po nacionalnosti i religiji. Svi su jednaki i ljudi se ne dijele po staležima i jedni druge poštuju. Jedni druge svi međusobno štite, zajedno smo jači. Svi se drže zajedno, kao čvrsti zid. U mojim mislima, Bosna se poštuje i prihvata se kao država. Želim da se Bosna uvijek pamti po dobroćudnim i odlikaškim ljudima, da se nikad ne zaboravi. Ako bi neko poželio da ona nestane, ona bi i dalje živjela u srcima Bosanaca i Hercegovaca. Umrijet će tek kada je svi zaborave, ali to se neće desiti nikada. Djevovi, ponosni borci, i dalje prepričavaju unucima o jedinstvenosti Bosne i tako generacijama. Ponositi se svojom domovinom, divan je osjećaj, to je nešto najmanje što mogu uzvratiti, sitnica. Moja najveća želja je da Bosna bude ponosna sa nama, svojim ljudima, narodom, koliko i mi s njom. Sve prolazi, ali dom, zavičaj i ljubav prema rodnoj grudi nikad ne prolazi!

Naziv škole: JU OŠ „Šturlić“, Cazin
Ime i prezime učenika/učenice: Sajma Kudić
Razred: VIIIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

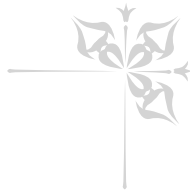
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da Bosna i Hercegovina bude jedinstvena zemlja, da bude primijećena i znanje da bude prošireno u svaki grad, pa i u najmanju ulicu u Bosni. Treba da bude uredna i mirisna zemlja. Slabost i nepoštovanje ljudi mora pasti na dno. Šehidske porodice želim da svi poštuju. Siromašni ljudi su normalan narod, kao i svi ostali. Ljudi moraju da budu jedinstveni, iskreni i sigurni u ono što rade. Turisti moraju da znaju da osim lijepih gradova postoje jos ljepši Bosanci i Hercegovci. Životi se ne smiju gubiti zbog nepravde. Kažu da je ljubav nemoguće objasniti, da ona ne živi, već vlada našim srcima. Tako u Bošnjacima vlada velika ljubav. Bosanci i Hercegovci su proživjeli svega, od svađe do rata, ali ne gube obraz nego nastavljaju živjeti. Divna je naša zemlja, puna ljepote, istinskog govora i osmijeha na licu. Želim da se ljudi ujedine, da stanu teći suze na obrazima mnogih ljudi. Hoću da kao nekada u avlijama starih nana mirišu bulke. U BiH postoji tuga, bol, čežnja, patnja koje mogu da ujedine ljude, da se svi razumiju i da osjete bol jedni od drugih. Sanjati o ljubavi, sreći, miru i radosti Bosanaca i Hercegovaca. Mi ne znamo za rasizam. Za nas su svi isti, nije bitna boja kože, vjera i nacija već samo jedna stvar, takozvana osobina našim srca. Ne želim da se zbog politike raspadne Bosna i Hercegovina. Sve bi bilo uzalud. Svi imaju pravo imati osmijeh i zadržati suze. Zbog obraza Bosne i Hercegovine, mogu je zvati domovinom. Njen narod je za nju ginuo, podnosio i podnosi sve uz osmijeh na licu. Ljepote gradova koje se rijetko vide, to ima samo naša Bosna. Živim u Cazinu i to je za mene najljepši gradić, jedan posebni krajiški biser. U našoj Bosni i Hercegovni sve je prelijepo, ali ljudi su najljepši!

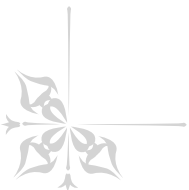
Naziv škole: JU OŠ „Todorovska Slapnica“, Velika Kladuša
Ime i prezime učenika/učenicice: Erna Ćufurović
Razred: VIII
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je država puna cvijeća,
Lijepih šuma i drveća.
Ali, u Bosni neki nemir vlada,
a kakav to nemir, kazat ću vam sada.
U Bosni vlada neko zlo,
a kakvo to zlo, kazat ću vam i to.
Politika i podlost, uzeli su sve,
a za nas, dobre ljude, ništa ne ostade.
Bosnina ljepota, neuporediva je,
Bosnina ljepota, neiskorištena je.
Livade zelene od Bosne,
trebaju da sijaju od trave rosne.
Trebaju da majci suza puno nije lice,
kad iz Bosne krene jedino joj mezimče.
Da majka ne boluje od tuge,
što joj dijete ide na puteve duge.
Jedna država, predsjednika dva,
takvu državu ne želim ja.
Jedna država, predsjednika tri,
takvu državu, ne želiš ni ti.
Jer majka najsretnija bude,
kad se njena dječica, ujutro kraj nje bude.
Jer ptice su najsretnije u letu i pčela u cvijetu,
tako je i Bosna najsretnija na svijetu,
kad je puna, slobodna i kad su u njoj njeni ljudi,
pa da budeš dobar za Bosnu, ti se potruđi!

Naziv škole: JU OŠ „Peta osnovna škola“,
Ime i prezime učenika/učenice: Jasmina Drkić
Razred: VI
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

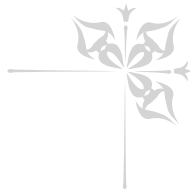
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kažu da je najteže objasniti ljubav, jer ljubav se ne objašnjava, ljubav se živi pa je tako i teško objasniti zašto volim ovu zemlju, jer Bosna se ne može objasniti Bosna se samo može voljeti. Ima u ovoj zemlji i tuge i bola. U Bosni ima i mnogo toga lijepog. Bosna je kao majka koja ima dobre i loše djece. Ne zna čak ni koliko ih ima ali ih voli sve podjednako. Sve to nas navodi da volimo i poštujemo ovu zemlju. Koliko je bilo ruševina i uništavanja Bosna je ponovo ponosna zemlja. I zato ne postoji razlog zašto je ne bih voljela. Žao mi je poginulih boraca i šehida koji su se borili za našu zemlju, za naš bolji život, našu bolju budućnost. Neki zli ljudi su željeli uništiti Bosnu ali, to im nije uspjelo jer je Bosna prepuna dobrote. Također, nisu znali to što su ljudima oduzimali život nisu im mogli oduzeti ljubav prema Bosni. U Bosni bih željela promjeniti loše osobine ljudi. Neki ljudi čine loše stvari prema Bosni. Loši ljudi uništavaju Bosnu i njenu ljepotu. Ne znam zašto ljudi bacaju smeće po ljepotama Bosne. Željela bih da nema ovakvih ljudi u našoj ljepoj Bosni.

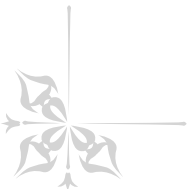
Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Hrasnica
Ime i prezime učenika/učenice: Ahmed Spahović
Razred: VI1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da se u Bosni niko ne tuče, ili da se za kosu vuče.
U Bosni treba samo da je mir, ja to želim i ja nisam kriv.
Želim da nema pohlepe velike, zato što će posljedice biti teške.
Svi ljudi jure novac,
baš kao neki lovac.
Ja bih volio da ljudi ne varaju,
jer ako nastave, dovest će nas kraju.
Trebalo da se ljudi prestanu ponašati drsko
samo zato što im je raditi bilo mrsko.
Ipak, ja sam samo jedan glas,
ali ja i dalje nisam pas.
Ova zemlja je mala, ali je ipak naša.
Ako se želite promijeniti, to je odluka vaša.

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Konjic
Ime i prezime učenika/učenice: Sara Salihović
Razred: IX 1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Razmišljajući o temi, nameću se mnoga pitanja. Šta ja želim od svoje domovine? Šta moja domovina ima, a šta nema? Šta ja kao dijete očekujem? Da li želim da bude savršena?

Mogla bih cijeli dan pisati o ljepoti prirode, pejzaža, o bistrim vodama, o sretnim ljudima, sretnoj djeci... Pisat ću i o tome, ali taj dio već postoji već je skrojen i takav je kakav ja želim da bude. Već imamo tu ljepotu. Mi trebamo samo da je čuvamo i nadograđujemo.

Ja želim i ljepotu i vrijednost Bosne i Hercegovine. Želim državu u kojoj ću živjeti. Državu kojoj ću ja pomoći. Ali dok se ja trudim i kujem planove za bolju budućnost Bosne i Hercegovine, dok se trudim da budem dobra prema svima, prema državi ponekad se osjećam bespomoćno. U državi ima gladi, siromaštva, ljudi umiru od gladi, gubimo se, vode se politički ratovi, svega čemu ja ne mogu pomoći. Ali kad bi možda učinili mali korak, korak po korak. Za sve smo krivi mi počevši od ružnih riječi, bombi, mina, udaraca...

Želim domovinu u kojoj će osmijeh biti glavno i najjače oružje koje će se upotrebljavati. Želim da riječi mir, ljubav, sreća, radost ne postoje samo u rječniku nego da se upotrebljavaju svakodnevno. Da među ljudima vlada poštenje i ljubav bez razlike ko smo i kakvi smo.

Ali prvo moramo početi od sebe, raditi na sebi. Ako želimo mir, budimo mirni, ako želimo razumijevanje, budimo razumni, ako želimo poštenje, budimo poštteni. Ako želimo nešto, prvo mi trebamo biti takvi. Ako želimo sreću, ljubav, slobodu. Budimo sreću, budimo ljubav, budimo slobodu. To je ono što ja želim od svoje domovine.

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Konjic
Ime i prezime učenika/učenice: Majida Čajić
Razred: IX 1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

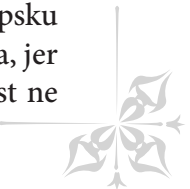
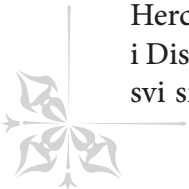
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je naša domovina. Domovina u kojoj smo rođeni, u kojoj su rođeni naši preci, za koju su se borili i u kojoj su svoju hrabru smrt doživjeli. Ali, da li joj zaista zahvaljujemo, da li je njegujemo i da li je pazimo kao što ona to zaslužuje?

Da li mi zaslužujemo biti u ovoj predivnoj zemlji? Imamo li dostojanstva zvati je svojom domovinom? Jer svi je shvataju svojom domovinom nekoliko godina pa onda odu u bolje zemlje i zaborave na svoju staru domovinu u kojoj su rođeni i u kojoj su proveli svoje djetinjstvo. Ali oni ne znaju u kakvoj zemlji žive. U zemlji bogatoj prirodnim ljepotama, u zemlji sa četiri naroda, koja je tvrđa od ljske oraha, koja nikada ne posustaje i koja će se boriti do zadnje kapi krvi.

To mnogi ne znaju pa žude za novom zemljom, boljom platom, za boljim poslom. Kad god me pitaju šta želim biti kada porastem, ja im odgovorim, a oni kažu da odem iz ove zemlje, da nađem dobar posao i bolju sreću. Ali zar se niko nije odlučio ostati ovdje i pomoći ovoj zemlji da se digne na noge. Šta ako ja kažem da želim da postanem predsjednica da pomognem ovoj zemlji, da je učinim boljom od svih država na svijetu, da je vodim kroz sve strahote ovog svijeta, da više niko ne ode, a da žale za njom oni koji su otišli i da se svi ponose njome više nego sada. Želim da se borim za njenu ljepotu, njene gradove, njene rijeke, njene planine, njene spomenike i za sve ljude koji su pustili krv, znoj, suzu za njenu ljepotu.

Ovo svi mi želimo, ali da li je to moguće? Iako svi misle da je mogu pobijediti zamahom ruke, oni ne znaju kroz šta je ona prošla. Kako se borila u svim ratovima i opstala. Kako se izborila i postala neovisna. Kako je izgubila dosta svoje djece, a i danas stoji jača od mnogih drugih. Bosna i Hercegovina je podijeljena na dva entiteta, Federaciju i Republiku Srpsku i Distrikt Brčko. Ja bih to promijenila i spojila sve ljude različitih vjera, jer svi smo mi ljudi koji su se borili za ovu zemlju. Vjera i nacionalnost ne

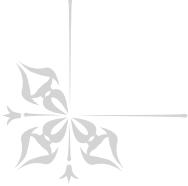

određuju osobu nego njena ljubav i ponos na ovu zemlju. Neki ljudi žele je prikazati kao zemlju punu kriminala, puno sukoba.

Ti ljudi nisu vidjeli Sarajevo i Bašćaršiju, Mostar i Staru ćupriju, Jajce i vodopade u njemu, sve rijeke i mostove iznad njih, nisu vidjeli sve heroje koji su umrli za ovu zemlju. Ti ljudi nisu čuli molitve svih vjera, nisu čuli tišinu i suze za Srebrenicu, nisu čuli sevdalinku, pa nek nam sude kada vide i čuju sve.

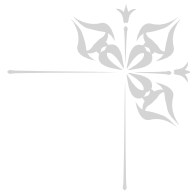
Ja bih željela da svi vide kakva je zemlja Bosna, da čuju naše strahovite priče i one prelijepe. Željela bih da bude više poslova, da ljudi ostaju, da se stanovništvo počne povećavati, da se promijeni politika.

Ali da li će se to dogoditi? Svi misle pošto sam dijete da ne razumijem politiku. Politika vodi ovu našu zemlju u kaos. Kroz dosta toga ćemo još mi proći kako bi došli do ove željene Bosne i Hercegovine.

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Konjic
Ime i prezime učenika/učenicice: Amina Graho
Razred:
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

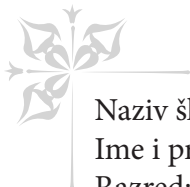
Jeste li se ikada zapitali šta to nama znače riječi Bosna i Hercegovina? Nekima je to samo ime jedne male države na jugu Evrope, a nekima to ime je njihov život, ponos i puno toga.

Bosna i Hercegovina jeste jedna mala, prelijepa državnica, ali nju ne čini samo izvor divne rijeke Bosne, zelena boja ljepotice Neretve, niti visoki vrhovi Bjelašnice. Pored svega ovog lijepog, nju čine i njeni stanovnici. Svi mi, svaki cvijet, list, zečići koji okolo skakuću, čine tu državu i predstavljaju ime Bosna i Hercegovina. Uvijek sam je voljela. Ne samo zato što je to moja domovina, država u kojoj živim, već zato što iako je mala, izdvaja se od ostalih. Jedinstvena je. Teško ćete naći bistriju vodu, zelenije trave i čistiji zrak. Tako mala, a tako puna ljepote. Unatoč svemu tome, teška srca moram reći da Bosna i Hercegovina ipak nije savršena država. Pored svega ovog prelijepog, postoji taj jedan dio koji nije baš tako lijep. Taj dio smo mi. Njeni stanovnici. Naše ponašanje prema njoj nije baš lijepo. Mi svojim postupcima postepeno ubijamo sve ono lijepo u njoj. Svim tim fabrikama zagađujemo naše vode, prelijepu rijeku. Znamo da postoji rješenje za to, a ipak ništa ne poduzimamo. Svakim danom, sedmicom, mjesecom, godinom, sve ih više trujemo. Čemu to? Zašto samo stojimo u mjestu i posmatramo? Zašto trujete rijeku u kojima ste se kao djeca kupali? Toliko pitanja, a tako malo odgovora. Pogledajte našu Neretvu. Rijeku u kojoj ste se kao djeca igrali, sada zagađujete. Tu zabavu sada uskraćujete budućim generacijama. Nekada je bila predivne zeleno-plave boje, a sada je dobrim dijelom crvena. Takve ljude ne bih željela u ovoj državi. Ne radite ništa, a znate da možete.

Da bi stvar bila još gora, to nije jedini problem stanovnika Bosne i Hercegovine. Problem je također i u našim međuljudskim odnosima. Slabo se poštujemo kao prijatelji, komšije, kolege, pa i sugrađani. Zavlačimo jedni druge, nismo tu kada nas trebaju, okrećemo leđa jedni drugima, a sve se kao volimo. Sve se svelo na sopstvenu korist. Od onih najmanjih, pa do onih na visokim pozicijama, svi gledaju samo sebe. Političari osiguravaju sebi i više nego što im je potrebno preko leđa jadnih građana. Čast izuzecima, ako ih ima. I onda se pitate zašto toliko mladih odlazi. Željela bih da ova država postane država puna dobrih ljudi, iskrenih prijatelja i poštenih političara.

Ostaje nam samo da pokušamo da se popravimo i da ta savršena država upravo postane naša jedna i jedina Bosna i Hercegovina.

Naziv škole: JU OŠ „Safvet beg Bašagić“, Novi Travnik
Ime i prezime učenika/učenice: Ilma Hodžić
Razred: VII3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bila jednom
jedna mala,
ali u srcu velika zemlja
BOSNA.

Bosanci je vole
za nju žive
i borit će se
sve dok ljubav
za nju vrije.

Uvijek će biti
jaka,
i bit' će nam kao
majka.

Naši preci su je
čuvali i
učinili je još ljepšom
punu ljubavi.

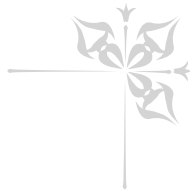
Pazit ćemo je
i čuvati,
i nikome je nećemo
davati.

Ona je moja
jedina zemlja,
nikad je neću ostaviti,
za nju ću s ljubavlju živjeti.

Naziv škole: JU OŠ „Šesta osnovna škola“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Ilma Pleh
Razred: VI1
Mentor/mentorica: Enisa Guja

RAD NA TEMU

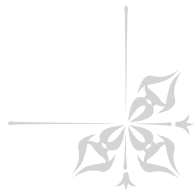
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ustanem rano
sa zvukom ezana
da kod nane idem
budi me mama.

Dok idem do nane
prođoh kroz Bašćaršiju
hladne vode napih se
kod Sebilja.

A kad stigoh
ugledah dedu
kako kahvu pije
i iz daleka mi se
široko smije.
Nana me u čelo poljubi
dade mi jabuku
pa me isprati.

Vraćajući se putem
sretnem đake radosne
male đake prvake.
Zastadoh i malo pomislih
jednog dana ćemo i mi
ostaviti trag na Bosni
pa, zar ima nešto ljepše
od ljudi koji se zavole.

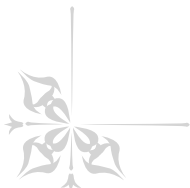

Oko sebe vidim
puno ljudi tu,
niko ni ne pomišlja
da napusti domovinu.

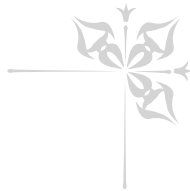
Na povratku kući
zastadoh kod mezarja
da se sjetim
poginulih boraca.

To je Bosna u kojoj želim
živjeti ja
cijela Bosna
Bosna bez dijeljenja.

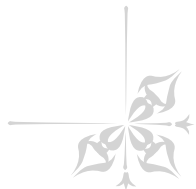
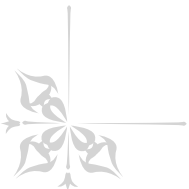
Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Vedad Skender
Razred: Va
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina je čudna zemlja, ona je čarobna. To je zemlja koja ima prirodna bogatstva. Tu su planine, rijeke i prostrana zelenila. Sve izgleda bajno i lijepo, ali ljudi u njoj nisu sretni. Slušam kako pričaju da su nezadovoljni sa uređenjem države. Ja još ne razumijem šta pričaju, ali primjećujem da ljudi odlaze iz svoje domovine za boljim uslovima za život. Željno želim uraditi nešto čarobno za svoju zemlju, promijeniti sve na bolje. Želim da ljudi budu dobri i poštteni i na taj način uljepšaju svoju domovinu. Želim... želim da u našoj Bosni i Hercegovini vlada mir i da se ljudi međusobno podjednako uvažavaju i vole. Volio bih da nema siromašnih. Teško je gledati ljude koji traže jedan zalogaj hljeba po kontejneru. Ne, to nije moja država. U njoj je sve bajno, baš kao u priči. U mojoj državi se djeca slobodno kreću, bez straha od lopova i kriminalaca i imaju najbolje uslove školovanja. Na trenuak sam se zamislio i utonuo u svijet mašte. Probudio me cvrkut ptica ispod lipe. Mirišem eh, da je sad moj brat samnom. Morao je otići, ali vratit će se on ako Bog da. Najsretniji ću biti kada moja domovina ponovo zaživi sretnim životom punim nade. Ne želim da ljudi napuštaju našu državu, nego da ostanu u njoj, tako isto želimo da se moj brat vrati jer mi puno nedostaje.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Razim Vuković
Razred: Va
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Gledajući vedro plavo nebo, odjednom postajem najljepša ptica koja leti iznad jedne čarobne zemlje. Nije to ona zemlja u kojoj je kažu bio rat, pa je zbog toga tužna i oronula. Ja vidim nešto čarobno. Ljudi vedrih i nasmijanih lica imaju cilj, ne sjede zamišljeno i lutaju besciljno kao u "onoj zemlji". Svi su zaposleni, željno iščekuju godišnje odmore koje će provesti sa porodicom na moru ili gdje već žele. Djeca lagano poskakuju na putu do škole, pjevušeći omiljene pjesmice.

Torbe đaka lahke kao pero, nisu to torbe pune teških knjiga. Gradove uljepšavaju zgrade veselih boja i najljepši parkovi prepuni cvijeća u kojima nema smeća. A tek rijeke, plave, zelene, samo nisu smeđe. Njihove obale prepune kupača i ribara koji sa svojim čudnovatim štapovima izvače najljepše ribe. Malo dalje dođem i do planine Jahorine, kad eto i Bjelašnice. Prepune su planinara koji uživaju u čarima planinarenja. Opijeni najčistijim zrakom pjevaju uz logorske vatre. Tada se vraćam u svoje gnijezdo i shvatim, pa to je zemlja kakvu želimo, čarobna Bosna i Hercegovina.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Rania Kukuruzović
Razred: IXa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

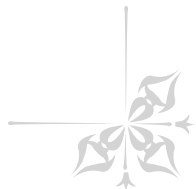
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želja u meni oduvijek je bila,
da svojom državom budem ponosna,
da glasno kažem bez ikakvog srama:
“Da! Ja sam Bosanka!”

Ne želim Bosnu kao iz bajke,
želim samo da ne odem od svoje majke,
da za mene ovdje ipak postoji budućnost,
budućnost bez muke i srama,
budućnost na koju će biti ponosna i moja mama.

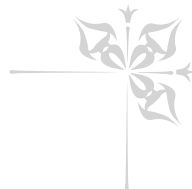
Želim Bosnu bez rata,
i onog sebičnog političkog kriminala.
Bosnu bez rasparava, muke i plača,
Bosnu u kojoj uživa osoba svaka!

Bosno moja, nisi ti kriva,
Krivi smo mi, što ti nismo zahvalni.
Zato dozvoli, domovino moja,
da iz svog malog dječijega srca kažem glasno
bez trunčice srama:
“Da! Ja sam Bosanka!”

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Nejla Aščić
Razred: VIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Eh, sad kada bih počela nabrajati
sve ono što bih promijenila u svojoj domovini
trebalo bi mi puno papira i puno rečenica,
ali mogu nabrojati ono glavno i osnovno.

Bosna i Hercegovina kakvu želim!
Otprilike trebala bi da bude ponosna na svoje heroje
Na sve one koji su žrtvovali i krv prolili
kako bi je odbranili i zaštitili od svih koji su joj bol nanosili.

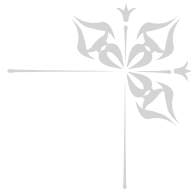
Kad bi ljudi davali imalo sebe za druge,
kad bi ljudi davali zadnji komad hljeba onima koji nemaju,
kad bi bili zadovoljni sa onim što imaju,
i kad ne bi zbog svoje pohlepe uzimali više nego što zaslužuju
svi bi bili zadovoljni i bilo bi svima mnogo bolje.

Zato radimo dobra djela i očekujemo da nam se vrate.
Volimo druge i drugi će voljeti nas.
Nemojte biti pohlepni i nezahvalni
jer to nije način za rješavanje problema.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Namik Mešanović
Razred: III1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Domovina je neprocjenjiva. Ne podnosim riječ rat, jer me podsjeća na tužnu prošlost moje domovine. Nekim ljudima možemo oprostiti riječju, ali ne i srcem. Danas tim ljudima što su preživjeli rat svašta prođe kroz glavu čak i čine samoubistva. Jako mi je žao zbog toga i želim da se to sve promijeni i da ljudi koji su činili grozne stvari budu kažnjeni, jer ćemo mi živjeti u Bosni. Sigurno nitko ne bi želio živjeti u Bosni i Hercegovini punoj tuge i boli. Tužno je to što svaki dan gledamo da ljudi odlaze iz svoje domovine. Sve više i više ljudi odlaze iz Bosne jer su pronašli bolji život u drugoj državi. Ja se nadam da ja neću nikuda otići iz svoje domovine. No, kažu nikad ne reci nikad je se može dogoditi da budemo prisiljeni otići, a to naravno niko ne želi. Nismo ni svjesni kakve ljepote imamo i gdje živimo. Živimo u jednoj prekrasnoj zemlji i zbog toga trebamo biti ponosni. Trebamo biti ponosni na državu u kojoj živimo. Nadam se da se rat više nikada neće dogoditi. Želimo jednostavno da počnemo cijeniti ono što imamo, da probudimo u sebi nadu i počnemo graditi sretan život u Bosni i Hercegovini. Bosna je samo jedna i zato je treba voljeti i cijeniti.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Minela Bajramović
Razred: VIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Često razmišljam i sanjam o budućnosti Bosne i Hercegovine, ne zato što to želim nego što me sadašnja situacija dovodi do toga.

Obično u razmišljanju o budućnosti zemlje ispred očiju mi se stvori jedno veliko drvo, sačinjeno od istih listova koji predstavljaju narod.

Narod koji se ne bi trebao razlikovati po rasi, naciji, vjeri, kao ni lišće po veličini i boji. Drvo bi trebalo predstavljati zaštitu i stabilnost za lišće koje raste, razvija se i čini drvo bogatijim, tako bi država trebala pružiti sigurnost i zaštitu za narod koji živi i radi u njoj.

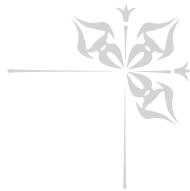
Lišće svojim izgledom čini ljepotu drveta, kao što narod svojom slogom i mirom čini uređenu domovinu. Svugdje gdje sreća vlada osjećaji ispunjenosti i zadovoljstva se javlja. Političari se smoo ono što njima odgovara posložili, a svima ostalim su osmijehe, sreću i zadovoljstvo sa lica odnijeli. Bez obzira na naciju i vjeru svi ljudi trebaju da se međusobno poštuju i osjećaju ljubav prema domovini u kojoj žive. Kada bi uređenost države nastupila i ekonomija zemlje uznapredovala, Bosna i Hercegovina bi domovina najpoželjnija postala. Ali i pored svih postojećih problema, Bosna i Hercegovina objeručke prima sve ljude različitih nacionalnosti i vjere.

Zemlja u kojoj sam rođena, zemlja u kojoj živim, zemlja kojom hodam, zemlja mojih predaka, biće i zemlja kojih potomaka, jedna i jedina BOSNA I HERCEGOVINA je moja domovina!

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Majda Perezović
Razred: III
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim zemlju u kojoj ima
mjesto za sve ljude,
koji čine domovinu
prepunu ljubavi i mira.
U kojoj se svi igraju
i niko nikog ne dira.

Želim zemlju koju će svi da vole,
ko se u njoj rodi
neka slobodno po njoj hodi.
Da u njoj živimo ko u raj, u
Da se radujemo svi na kraju.

Bosno moja zemljo mila
uvijek si nam majka bila,
neka tako vječno bude
pa niko otići neće sa
svoje rodne grude.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Lejla Džinić
Razred: VIIa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosnu kakvu želim nije teško stvoriti
jer mnogo ne tražim.
Samo nešto čemu se mogu nadati.
Ne mora biti mnogo toga
samo ljepota doma moga
bez ratova i tuga.
Znam da ta mjesta postoje,
ali kao da ih se pronaći boje.
Jer svi govore kakvo im mjesto treba
u kojem mogu "bez motike zaraditi hljeba".
Gdje mogu u miru uživati,
čist zrak udisati,
ljepotu prirode gledati.
Pa zašto ne mogu shvatiti?!
Lako je reći,
ali treba ići, ta mjesta pronaći.
Sva je Bosna takva,
puna mira, tišine, snova.
Bosnu ne treba mijenjati,
jer je već divno u njoj živjeti,
U ovakvo prelijepoj, čistoj i ponosnoj.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Hatidža Aščić
Razred: VIIIa
Mentor/mentorica: /

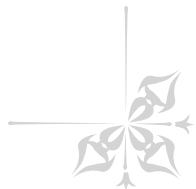
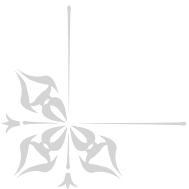
RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

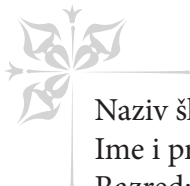
Ja volim Bosnu
volim njena blaga
sva njena ljepota
srcu su mi draga.

Želim Bosnu sigurnu i jaku
i da sreća piše
na svakom oblaku.

Da golub mira
iznad Bosne leti
sa grančicom masline
na svaki krov sleti.

Hoću da su u Bosni
sva djeca sretna
a ne da im tata
mora na kraj svijeta
da zaradi novac
za svoga sina
kad je ovo ovdje
NJEGOVA DOMOVINA.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Faris Pekarić
Razred: IXa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

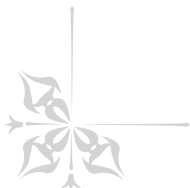
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja želim mir i želim sobu
ja ovako mali više ne mogu.

Da ne bude rata, da voli brat brata,
Želim da Bosna živi iz inata.

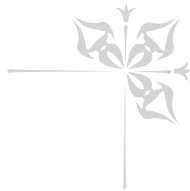
Da ne bude vatre, da ne bude dima
Jer svi znamo da sve mjesta ima.

Želim da mladi nigdje ne odu,
Živimo da ovdje živimo i volimo slobodu.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Edina Smajlović
Razred: IVa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosnu želim ja bez suza
da nas više ne ovlada tuga.

Ti što mučiš ove ljude
tebi treba zlo da bude.

U Bosni neću da se muče
divne životinje što pomažu da drva vuče.
Matematika nam treba, slažem se s tim,
al hoću da pišemo u predmetima svim.

Hoću Bosnu bez dvoličnosti.

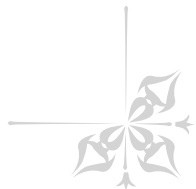
Nemoj pričati jedno, a misliti drugo,
jer će te ljudi mrziti dugo.

Neću da nasilje prodire Bosnu,
želim bez toga da bude kao u snu.

Ako budeš radio to

Kajat ćeš se dugo i reći "Zašto?"

Mogu nabrajati ja šta hoću,
Al u Bosni neću samoću.

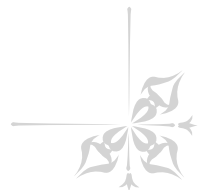
Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Dalila Omerović
Razred: IXa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

U Bosni i Hercegovini kakvu ja želim
Ljudi se više cijene i vole.
Kod svakog je vedrina na licu
Smijeh se čuje kroz svaku ulicu.
U Bosni kakvu ja želim
Nema smeća po ulicama
Uredno je i čisto,
U Bosni kakvu ja želim
Ljudi se ne razlikuju po nacionalnosti i vjeri,
Svi se poštujemo i volimo
Kad da smo od iste majke potekli
U Bosni kakvu ja želim
Nema gladnih žednih,
Svi ljudi su siti i
Niko gladan neće biti
Ovakva će BIH biti jednog dana
A do tada pustimo maštu
Pjesme o o tome da stvara.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Azra Omerović
Razred: III
Mentor/mentorica: /

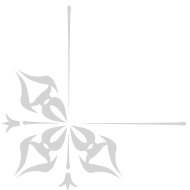

RAD NA TEMU
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosno draga, ti si uvijek
u mom srcu bila.
Domovina koja je
nedjeljiva.

Toplina njena
uvijek me prati
ja Bosnu volim
ko mene mati.
Bosna je pjesma
koju pišem
i cvijet na koji mirišem.

Ja Bosnu želim
punu smijeha,
da nam svaka škola
bude vesela.
Ja Bosnu želim, bez rata
i da svako dijete
ima brata.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Anes Muminović
Razred: III
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

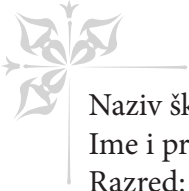
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim Bosnu ljepu i prkosnu,
želim da u njoj svima sviće
lijep, sunčan dan.

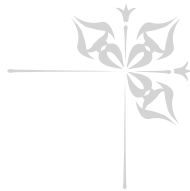
Želim da među njenim narodima
sloga vlada,
jer tek tada je Bosna prava.

Želim da iz naših institucija
izađe mito i korupcija.
Želim da u njoj udišemo
čist i svjež zrak,
i da shvatimo kako je
u našoj Bosni život lak.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Amel Halilović
Razred: VIIIb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ja želim da u Bosni cvjeta cvijeće,
Da Bosna bude država sreće.

Želim da se ljudi Bosni dive,
Da ne žele drugdje da rade i žive.

Želim da bolju budućnost nam pruži,
I da se u njoj omladina druži.

Želim da ljudi ne bježe preko granice,
Zbog većih para i bolje satnice.

Želim da Bosna obeća nama svima,
Da će budućnost bolju omladina da ima.

I ako ne budem bio te sreće,
Za mene nema države veće.

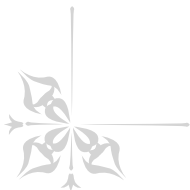
Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“, Gradačac
Ime i prezime učenika/učenice: Adin Nezić
Razred: IVa
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

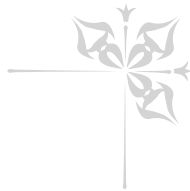
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ne znam baš da li bih smio
 napisati što bih htio,
 zato ću nešto malo reći,
 jer to je put ka našoj sreći.
Želio bih da život u Bosni isti bude
 za sve ljude,
 da se poštuju svačija prava
 pa i dječija iako su mala,
 da nam se tate iz daleka vrate
 i da u Bosni imaju redovne plate.
Iskreno se nadam i srcem veselim
da će moja Bosna biti baš kakvu želim.

Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Hrasnica
Ime i prezime učenika/učenice: Kerim Sadiković
Razred: VI1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Pitate me kakvu Bosnu želim,
kakvoj se to, zemlji ja divim?
Reći ću vam iskreno i jasno
baš onakvoj u kojoj sad živim.

Pogledajte ljudi oko sebe,
svu ovu beskrajnu ljepotu.
Takva zemlja nigdje ne postoji
Niti ćes je vidjeti u životu.

A tek ljudi, gordi i ponosni,
srce im je veće od planina,
a duša im tanana k'o struna
što najljepše melodije svira.

I kakvu bih Bosnu poželjet mog'o
osim ove kakva sada jeste vjekovima što prkosi svima
zar još negdje takve zemlje ima?

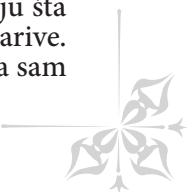
Naziv škole: JU OŠ „Druga osnovna škola“, Hrasnica
Ime i prezime učenika/učenice: Esmā Sulejmanović
Razred: VIII1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina, zemlja pisaca, posebne arhitekture i muzike, više nije onakva kakva bi trebala da bude. Želim da se u moju Bosnu vrati kultura. Moja Bosna i Hercegovina je čista, čista kao suza, puna dobrih ljudi, veselih ljudi i razdragane djece. Ona, nažalost više nije u potpunosti takva. Sada je tužna, tužna je zajedno sa svojim ljudima, sa svojom djecom. Bosna i Hercegovina kakvu želim ima samo dobre vijesti da me dočekaju, samo pozitivne promjene. Samo pozitivne promjene želim, ništa više. Želim samo jedan, jedan jedini trenutak u kojem ću reći da je moja Bosna i Hercegovina savršena. Kada bih se samo mogla pohvaliti za njeno stanje... Hvalila bih se i ponosno govorila za nju da je najsavršenija zemlja u univerzumu. Ona to ne može biti. Tuga, zlo i negativnost su je ugasile. Želim čiste rijeke, lijepu Drinu, Miljacku, Neretvu i Vrbas. To su samo neke, jer Bosna i Hercegovina ih ima mnogo. Bosna iz mojih snova nema razlika među religijama, među nacijama. U Bosni kakvu sanjam, svi su jedno, nema izuzetaka. Tu su svi složni, nema svade, prepirke, nema loših ljudi. To bi trebala biti Bosna. Želim da vidim sve narode i religije iz Bosne za jednim stolom, vesele i složne. Bosni i Hercegovini treba vratiti književnike, treba ih spomenuti. Ne samo u školama radi reda. Želim da čujem njihova imena prolazeći ulicama. Moji pisci, trebali bi biti značajni za kulturu našeg naroda. Ivo Andrić, Mehmedalija Mak Dizdar, Aleksa Šantic i još mnogo njih bi trebali biti ponos našeg naroda. Današnja Bosna i Hercegovina bi se trebala okrenuti za davno izgubljenom kulturom, književnosti, umjetnosti i ljubavlju. Želim čuti samo najljepše stvari o Bosni. Sokaci i mahale u mojoj idealnoj Bosni bi trebale da budu ispunjene pjesmom. Trebale bi se ulicama čuti pjesme Indexa, Bijelog dugmeta i drugih. Želim da osjećam toplinu i bliskost. Zvuk klavira, violine i gitare bi trebao da se čuje kroz moj grad. Treba mi društvo. U idealnoj, to jeste u Bosni i Hercegovini kakvu želim, društvo je veselo. Htjela bih čuti samo dobre povijesne trenutke Bosne i Hercegovine. Želim čuti samo pozitivne priče, priče bosanske, priče hercegovačke, one bezvremene koje se pričaju već godinama. Jedna od mojih najvećih želja je to da inteligentni ljudi budu cijenjeni i da dobiju ono što zaslužuju i žele. Dosta mi je nepismenih ljudi na visokim pozicijama. Dosta mi je primitivaca, negativaca i loših ljudi. Želim da ljudi kao ja, ljudi željni pravde, realnosti, smijeha, sreće, kulture i umjetnosti dobiju šta žele. Da im se ostvare želje koje su možda ostvarive, a možda neostvarive. Nažalost, ovo su riječi jedne 14-godišnjakinje, riječi jedne djevojčice. Ja sam samo djevojčica koja želi možda moguće, a možda nemoguće.

Naziv škole: JU OŠ „Fatima Gunić“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Mašić Ahmed
Razred: VI3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je jedna divna zemlja. Trenutno je okupana bojama jeseni. Šarenilo sa svih strana razlijeva se poput žarkih boja na platnu. To je moja domovina.

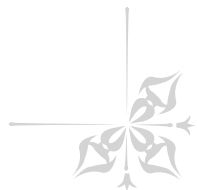
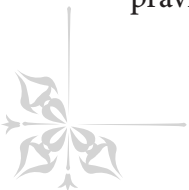
Njene su planine poput gordih ratnika razasute i prostrte po ovoj našoj krvlju okupanoj zemlji, tako ponosne i vitke, a meni tako drage. Njene su rijeke poput onih iz bajki, plave i zelene i plitke i duboke i tople i hladne, a prije svega su naše.

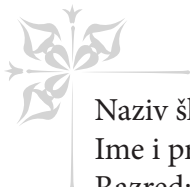
Bašte bosanske su mirisnim plodovima darovane i najljepše ruke što prave najljepša jela su ruke bosanskohercegovačke majke. Sve je to iz naše Bosne. I svi behari bosanski i sva poljska cvijeća kroz koja trči za loptom, nigdje ne mirišu kao u Bosni. Volim te, jedina moja!

Ima tu i ona tužna strana što tjera sve lijepo iz ognjišta naše domovine. Teške su zime bosanske jer su ljudi sve više siromašni i hranu u kontejnerima traže. Bolesnih je, nažalost, sve više a lijekovi su sve skuplji. Oni koji su preživjeli rat sada umiru jer ne mogu više. Tužne su stare majke i djedovi koji braniše domovinu našu jer jedva preživljavaju s ono malo penzije, ako su uopšte sretni da je imaju. A djeca? Djeca nam se sve više liječe od sadake. Tužne su te sudbine koje zaslužuju mnogo više jer šta je zemlja bez djece, bez osmijeha sretnih i sigurnih. Ubijaju nam one što čuvaju naše živote, što ponosno uniforme nose i pošteno zarađuju komad hljeba za svoju djecu.

Ja bih želio da ljudi u Bosni i Hercegovini ponosno hodaju našim ulicama, da ne strahuju kada će im granata neprijateljske vojske pasti.

Da se ne desi ono što se u Srebrenici desilo, da sudije u časnim sudovima pravilno sude. Da naše ulice i sokake zauvijek dječija igra krasi.

Naziv škole: JU OŠ „Prva osnovna škola“, Bugojno
Ime i prezime učenika/učenice: Ajna Jašarević
Razred: VI3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

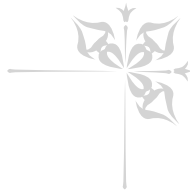
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je baš onakva kakvu želim,
u njoj ima sve što poželim.
Sarajevo je lijep grad,
još kad po njemu svjetlo raširi mjesec mlad.
Volim njena brda i planine,
a pogotovo ljepote velike rijeke Drine.
I Jajce je lijep grad,
a njega krase Plivin vodopad.
Neum ima more,
tamo je lijepo udahnuti zrake zore.
Maglić je velika planina,
ona je jako fina.
Bosna je zemlja za kojom žude stranci,
a nju najviše vole njeni Bosanci.

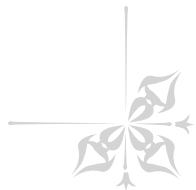
Naziv škole: JU OŠ „Prva osnovna škola“, Bugojno
Ime i prezime učenika/učenice: Amna Hindić
Razred: VI3
Mentor/mentorica: /

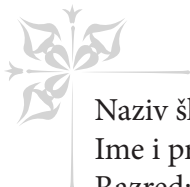

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna je kao cvijet i volim je baš kao cijeli svijet.
Meni duša šapće kada ona plače.
U srcu je volim i za nju se borim i živim.
Kada spavam prvo nju sanjam i na nju mislim.
Sve njene ljepote beskrajne su i neopisive.
Bosnu voljeti treba sve do velikog neba.
Ponosna sam na Bosnu svoju lijepu, dragu i milu.
U srcu si meni draga, prema ljudima uvijek blaga.
Ljubav prema tebi pokazati se može kada se sva osjećanja slože.
Mi Bosanci živimo u tebi i beskrajno te volimo u sebi.
Sve tvoje tajne znaj da ja čuvam i u mislima si mi svakog trenutka ispunjenim radošću i grajom.
S ljubavlju i voljom upoznajemo i divimo se okruženjem tvojim koje te uljepšava i krasi.
Sarajevo je glavni grad tvoj i omiljeni, najljepši grad moj.
U Sarajevo prelijepo otići i sve njegove ljepote obići.
Neka se među nama ljubav rađa nek' ne bude ljutnje, mržnje i vođa.
Ljubav nam daje sreću, a Bosnu čini ljepšu i jaču. Ponos ima svoje čari i moći kojima ljude liječi.
Volite svoju domovinu i budite na nju ponosni, blagi i dragi!
BIH JE NAŠA DOMOVINA

Naziv škole: JU OŠ „Prva osnovna škola“, Bugojno
Ime i prezime učenika/učenice: Ela Jusufbašić
Razred: Vb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna ima puno rijeka i planina, ali nema ono što bih ja voljela da ima. Ona ima puno gradova, sela i svakakvih mjesta kakve bih ja voljela posjetiti. Bosna nije Amerika pa zato nije bogata niti nema puno dolara, ali to nije bitno dok god je lijepa i ponosna. Bosna je lijepa ovakva kakva je i meni je sasvim dovoljno.

Naziv škole: JU OŠ „Husein ef. Đozo“, Goražde
Ime i prezime učenika/učenice: Ema Deljo
Razred: Vb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

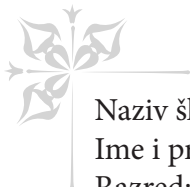
Želim domovinu, gdje su svi jednaki ljudi
zemlju, koja od dječije cike pršti i zvoni
u kojoj se svako dijete s pjesmom budi
i gdje se u nebo puštaju baloni.

Želim domovinu u kojoj nema rata
gdje ne postoji ni svađa ni galama
gdje na posao ide svaki tata
i u kojoj je sretna svaka mama.

Želim domovinu sa manje škole
i gdje nema potrebe da se tajne kriju
u kojoj se svi njeni stanovnici vole
i stalno se samo vesele i smiju.

Želim Bosnu u kojoj ne postoji siromaštvo
i Hercegovinu, gdje stalno sija sunce
želim domovinu, u kojoj vlada drugarstvo
da možemo dosegnuti i najvisočije vrhunce.

Naziv škole: JU OŠ „Umihana Čuvidina“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Hajdarević Najda
Razred: V1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

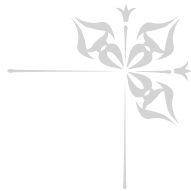
Često razmišljam i sanjam o Bosni kakvu ja želim, ne zato što to želim nego me današnja situacija do tog dovodi. Obično u razmišljanju o Bosni kakvu ja želim, Bosna ima veliko drvo sačinjeno od listova koji predstavlja narod. Narod koji se ne bi trebao razlikovati po rasi, naciji i vjeri. Kao ni lišće po veličini, boji i strukturi. Drvo bi trebalo da se razvija i postaje bogatije, tako da se narodu pruži sigurnost u njoj. Razlike na drvetu su neprimjetne, lišće svojim izgledom čini ljepotu drveta, kao što narod čini mir i sreću.

Svugdje sreća vlada, osjećaj ispunjenosti se javlja. Harmonija se osjeti, političari su lego kockice posložili i osmijehe na lice donijeli. Mašta mi se širi kao u igri „Vezeni peškiri“.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kaimija“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Imran Subašić
Razred: V1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

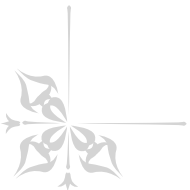
Ja sam Imran. Treniram fudbal i košarku. Često razmišljam i maštam kako nosim zastavu Bosne i Hercegovine i upoznajem druge ljude sa svim njenim ljepotama.

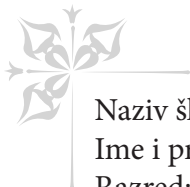
Volim moju domovinu, moju Bosnu, prkosnu i pakosnu. Moja Bosna je bogata zemlja, posebno je krasi rijeke i planine, polja i doline. A kada kreneš Čaršijom miris čevapa i kolača mami sve turiste, a Trebević pun aktivnosti, da nema mjesta dosadi. Volim svoju Bosnu, sve njene umjetnosti, stihove i rime, slike i pisanje riječi koje samo čisto srce može reći.

Želim strancu reći, da je Bosna slobodu dobila nakon što je majka heroja rodila, koji svoj život dade da se u Bosni sada mnogi ljudi slave.

Želim Bosnu čistu, zdravu i uspješnu, želim da Bosnom mir i rahatluk vlada, da moju Bosnu u Evropu vodi mladost i ponos našeg grada.

Domovino sretna budi jer te vole tvoji ljudi.

Naziv škole: JU OŠ „Prva osnovna škola“, Bugojno
Ime i prezime učenika/učenice: Merjem Husetić
Razred:
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

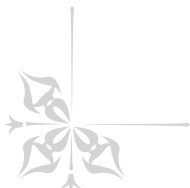
Ja želim da Bosna moja
bude sretna lijepa i radosna.
„Zdravlja“ joj najviše želim
i da ljudi u njoj budu sretni.

Rođendan će brzo njoj
to ćemo da proslavimo.
Pjevat će djeca na sav glas
neka se zna da njen je dan.

Prirodu divnu čuvat će djeca,
sadić će mnogo šarenog cvijeća,
čistit će rijeke, šume i planine
da BiH bude lijepa, divna i zdrava.

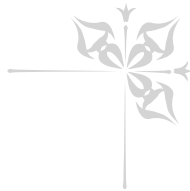
Prirodne ljepote naše su blago
to zna dijete svako.
Livade, šume, potok i more
dio su ljepota BiH moje.

Čuvajmo, djeco, Bosnu i Hercegovinu našu,
jedinu, milu i sjajnu.

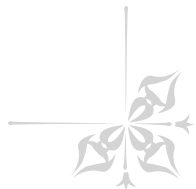
Naziv škole: JU OŠ „Umihana Čuvidina“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Nejlja Kokov
Razred: V1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina Bosna i Hercegovina je lijepa zemlja, ali ima puno nedostataka koje bih promijenila. Željela bih da bolesna djeca imaju sve što im je potrebno za liječenje i njegu, a ne da traže pomoć dobrih ljudi. Bila bih sretna kad starije osobe ne bi tražile hranu po kontejnerima već da imaju obezbjeđen topao dom i dovoljno hrane. Željela bih da je moja domovina sigurnija, pa da me roditelji mogu pustiti samu u školu. Takvu Bosnu i Hercegovinu želim.

Naziv škole: JU OŠ „Kaćuni“, Busovača
Ime i prezime učenika/učenice: Ilmihana Adilović
Razred: V1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je lijepa i bogata: ljudima, rijekama, livadama, gradovima i selima.

Bosna je puna dobrih ljudi i njenih prijatelja.

Ja za svoju Bosnu želim da je svi njeni Bosanci i Hercegovci vole i da je ne zagađuju.

Brzo će dan Državnosti Bosne i Hercegovine, za taj dan želim da:

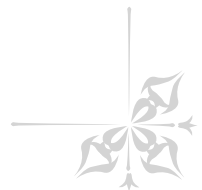
- ne bacate smeće u prirodi,
- želim da je poštuju i
- da pomažete da bude ukrašena čistoćom.

Sada slijedi pjesma koju sam ja smislila za moju Bosnu i Hercegovinu.

Čarobna Bosna

Draga Bosno moja,
ti si puna čarolija.
Ja dok sam živa,
želim ti sve najbolje.

Uvijek sanjam
tvoje ljepote
te snove
uvijek pamtim
i nikada ih neću zaboraviti.

Naziv škole: JU OŠ „Zahid Baručija“, Vogošća
Ime i prezime učenika/učenicke: Aida Mulahmetović
Razred: IV1
Mentor/mentorica: Amela Ovčina

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Imam samo jednu majku. Imam samo jednu domovinu. Moja domovina se zove Bosna i Hercegovina. Ona je dragulj u kruni koji sija. Nalazi se u srcu Evrope, a moje malo srce kuca zajedno sa mojom domovinom. Boli me kada kažu da je naša zemlja mnogo propatila. Postoji od davnina i svi je žele za sebe. Historija njena je ispletena krvavim nitima. Prošla je kroz mnoge ratove a ipak je opstala.

Ne želim da nestane, da se izgubi poput sunca koje zaroni iza oblaka. Voljela bih da sam školjka pa da je čuvam u svom zagrljaju kao biser. Bosna i Hercegovina je dio mene i mog života. Najljepša jutra su u mojoj domovini. Ja je vidim kao livadu punu cvijeća. U njoj su jeseni zlatne. Ipak, postoje ljudi i djeca koji nisu sretni ovdje i žele da odu.

Želim Bosnu i Hercegovinu slobodnu i bez rata. Da svi imaju posao. Sva djeca i odrasli da imaju pravo da uživaju u plavetnilu bosanskohercegovačkog neba i bistrih rijeka, bez smeća i plastičnih kesa. Ovdje ima mjesta za sve, za svu djecu, cvrčka, mrava pa čak i pčelu. Samo treba sagraditi mostove prijateljstva. Kao što mostovi spajaju dvije obale, tako treba i ljudi da se zbliže. Bosna i Hercegovina kakvu želim je zemlja sretnih i zadovoljnih ljudi.

Voljela bih da mogu podići ruke visoko i zamoliti nebo da Bosni i Hercegovini podari mnogo sjaja i da joj da toplinu koja ljude spaja. Želim da svi živimo u slobodi, bez straha, u sunčevoj toplini, da budemo uvijek svoji na svome u jedinoj domovini, Bosni i Hercegovini.

Naziv škole: JU OŠ „Zahid Baručija“, Vogošća
Ime i prezime učenika/učenice: Nelma Hasić
Razred: IXb
Mentor/mentorica: /

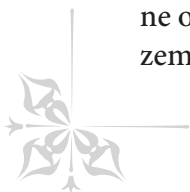

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina je veoma lijepa zemlja, puna prirodnih bogatstava. Ja kao i svako dijete ili neka odrasla osoba želim promijeniti ponešto u svojoj zemlji. Prvo što bih željela u BiH je da se otvore razne fabrike i mnoga radna mjesta, kako bi se mladi što više zapošljavali. Ono što bih voljela u BiH jeste da se otvore neka nova mjesta koja bi djeca i odrasli mogli posjetiti.

Voljela bi da otvore kina, šoping centre, naprave igrališta ili da otvore neki novi kafić ili restoran koji do sada nismo posjetili ili vidjeli. Željela bi da otvore neki lunapark zato jer sva djeca i tinejdžeri, a ponekad i odrasle osobe vole otići u lunapark. Zato jer sam i sama tinejdžer željela bi da u osnovne i srednje škole uvedu ormariće. Ormarići bi olakšali djeci teret sa leđa. Mnogi učenici žive dalje od škole i zato kako bi njima, a i drugima olakšala željela bih da uvedu školske autobuse. Školski autobusi bi dosta olakšali svoj djeci dolazak u školu pogotovo u hladnim zimskim danima. Ono što bih željela jeste da uvedemo pametnu nastavu. To bi nam pomoglo da idemo u korak sa vremenom. Voljela bih da uvedemo pametne table i nove računare u učionicama za informatiku. Također, željela bih da je BiH manje zagađena i da su rijeke čiste, da je zrak manje zagađen i da su putevi sigurniji. Željela bih da u BiH ima manje termoelektrana i da naprave polja sa vjetrenjačama, jer bi tada dobivali struju, a ne bi zagađivali našu divnu BiH. Voljela bih i da imamo i biciklističke staze, zato jer bi tada svi lakše sigurnije vozili bicikle. Mnoga djeca, ali i odrasle osobe kao i ja bismo željeli da se otvore sportski centri i sale gdje bi svi mogli igrati košarku, fudbal, odbojku ili neki drugi sport u slobodno vrijeme. Kao i svaka osoba željela bih da BiH bude uspješna zemlja i da mladi ne odlaze iz nje. Željela bih da BiH bude kao i što je uvijek bila, prelijepa zemlja.

Naziv škole: JU OŠ „Musa Ćazim Ćatić“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Ajla Topčić
Razred: IXb
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna... moja domovina.

Ja devet godina imam, i reći ću vam šta o domovini znam.

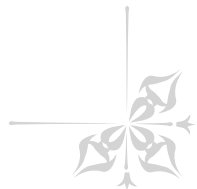
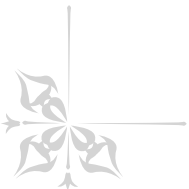
Ona se voli, kao zvijezda na nebu, nosi u srcu. Želje svakog djeteta su jasne. Želim da u mojoj Bosni žive ljudi srećni, dobri i zdravi, Bosno moja ti si lijek za naše bolesti. Proljeće, ljeto, jesen, zima tvoji su krasioći. Krase te s ljubavlju i namjerom da budeš najbolja zemlja na svijetu. Svoje znanje i obiteljske vrijednosti želim ugraditi u djelovanje za dobro moje domovine.

Budućnost kakvu želim u svojoj domovini, oslanja se na obrazovanje i unapređenje moje domovine.

Koliko te Bosno volim, ne umijem da to kažem, pogriješit ću, pa se bojim same sebe da ne slažem. Previše te Bosno volim. Još si ljepša Bosno moja, velika ljepota je tvoja. U tebi ljudi žive srećni, niko od nikoga nije veći.

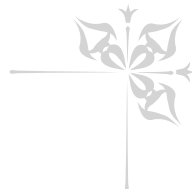
I ptičica malena srećna je sva, što joj je Bosna domovina. Da vas svojim znanjem ja sada ne mučim, i ja o domovini još trebam da učim.

Neka nad Bosnom mojom više nikada ne bude crnog oblačka, volim te Bosno i tačka.

Naziv škole: JU OŠ „15. april“, Doboj-Kakanj
Ime i prezime učenika/učenice: Asmira Topalović
Razred: IX1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

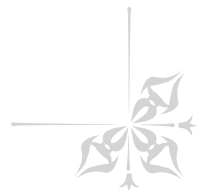
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina je Bosna i Hercegovina. Ona za mene predstavlja nešto posebno, mnogo volim svoju domovinu. Iako bi bila mnogo bolja da su i ljudi bolji prema njoj.

Kako se ljudi ponašaju prema svojoj domovini tako i ona prema nama. Moja domovina nije uređena kao npr. Njemačka, Austrija... ali ipak posjedujemo mnogo prirodnih bogatstava kao što su šume, planine, jezera itd.

U našem glavnom gradu imamo Baščaršiju gdje je poznato da se okupljaju golubovi. Na Baščaršiju dolaze razni turisti iz cijelog svijeta. Također, imamo i žičaru odakle je pogled prelijep, možemo uživati dok se vozimo.

Svoju domovinu ne bih mijenjala ni za jednu drugu, ne želim je nikad napustiti ma kakva god ona bila ali je za mene jedna jedina BiH.

Naziv škole: JU OŠ „Hasan Kikić“,
Ime i prezime učenika/učenice: Dijana Adžanović
Razred: V1
Mentor/mentorica: /

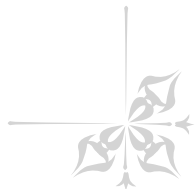
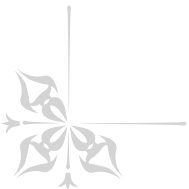

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Moja domovina zove se Bosna i Hercegovina. Njen glavni grad zove se Sarajevo. Sretna sam što živim u njoj, imam puno drugara sa kojima se igram i družim.

Bogata rudnim bogatstvima,
Okićena prelijepim planinama,
Srebrnim rijekama ispresjecana,
Najljepša moja domovina.
A ko je takvu ne bi volio?

Naziv škole: JU OŠ „Harmani I“, Bihać
Ime i prezime učenika/učenice: Temimović Feđa
Razred: VIIb
Mentor/mentorica: /

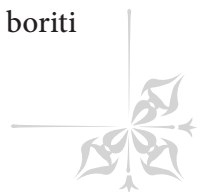

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina kakvu želim je moja domovina, i nju volim više od svih zemalja na svijetu. Kakva god ona bila, ona je meni prva, najdraža i jedina domovina. Ja sam njom uvijek zadovoljan, ali ipak ima nekih stvari koje bih u njoj htio promijeniti. Htio bih da svi narodi u njoj budu ujedinjeni. Neka nikada ne bude razlike između Bošnjaka, Hrvata, Srba, Roma i drugih naroda. Želio bih da svi budu zajedno i da se niko ni od koga ne odvajaju, pa tako i bogati od siromašnih. Da svi pomažu jedni drugima, i da svi jedni druge vole. Tako će naša Bosna biti snažna kada svi budemo jedinstveni. Volio bih da ljudi čuvaju jedni druge, budu humani i poštuju sva prava. Svi trebaju da imaju jednaka prava te da čuvaju prirodu i da uljepšavaju našu domovinu. Velika mi je želja da Bosna bude sigurna, da nema lopova, pljački, otmice i ostalih stvari. Želim da u njoj vlada veliki mir među ljudima, i da ljudi u njoj žive sretni i zdravi. Bilo bi lijepo da svako ima pravo na dobro zdravlje i da se svako u njoj može izliječiti. Uvijek sam razmišljao kako bi to bilo da u Bosni žive ljudi svih rasa i nacija, a da se svi jednako poštuju i da nije važna rasa, religija, socijalni položaj, bogatstvo, itd. Tada bi bilo najljepše, svi bi bili bezbrižni i sretni i niko se ne bi brinuo oko tih stvari koje život u Bosni čine teškim. Eh, kad bi svi ljudi bili dobri, kad bi svi bili dobronamjerni ljudi, i svijet oko Bosne bi bio ljepši pa ne bi bilo rata, siromaštva, gladi i mržnje među ljudima. Sve bi bilo puno jednostavnije, a Bosna i Hercegovina bi bila zemlja mojih snova – posebna zemlja u kojoj bi svako poželio živjeti. Kada bi se moja želja ispunila bila bi to jedna sretna zemlja, puno sretnija za živjeti nego što je sada. Međutim, kad se probudim iz svojih snova u koje su me odvele moje želje vidim baš sve i nije onako kako silno želim. Zato mi ostaje nada da svi mi koji živimo u Bosni i Hercegovini i svi oni koji ne žive u njoj a vole je, zajedno učinimo Bosni i Hercegovinu snažnom zemljom, zemljom u kojoj će vladati ljubav i mir, zemljom u kojoj će biti mjesta za sve dobre i dobronamjerne ljude. To je Bosna i Hercegovina kakvu želim! U njoj ću ostati i znanjem ću se boriti za njenu ljepšu i svjetliju budućnost.

Volim te Bosno i Hercegovino.

Naziv škole: JU OŠ „Musa Ćazim Ćatić“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Sara Hasić
Razred: IV5
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina kakvu želim je: da se svi ljudi slažu, vole i poštuju.
Da se Bosna i Hercegovina još više izgradi, da bude još više lijepih zgrada,
kuća, kafića i jako lijepih prodavnica.
Želim da u Bosni i Hercegovini bude još više ljudi i djece.
Da BiH bude bogata i najbolja zemlja na planeti. Da u budućnosti BiH
bude unaprijeđenija zemlja.
Da ima lijepo kino i lijepo pozorište, i da u pozorištu ima više predstava
za djecu.
BiH je jako lijepa i čarobna zemlja. U njoj ima mnogobrojnih disciplina
za djecu.
VOLIMO TE BiH!

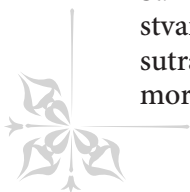
Naziv škole: JU OŠ „Amer Ćenanović“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Mejrema Tahirović
Razred: VIII3
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Neki će reći da je Bosna i Hercegovina jedna mala, obična država Evrope, a neki će, ipak, to puno bolje reći. Bosna i Hercegovina je mala država u kojoj ljudi ne mogu normalno i sigurno živjeti. Svaki treći dan neko ubije nedužnog, nevinog čovjeka, najveće propalice ubijaju policajce, pljačkaju i krađu iz zabave, građani nam spavaju vani pod otvorenim nebom. Za gladne, bolesne, izmučene niko ne mari, izbjeglice dolaze, ljudi prose za komad hljeba. A ko je za sve to kriv? Mi, građani. Zar je toliko teško otvoriti oči i načuliti uši, dobro pogledati i saslušati šta se sve dešava oko nas? Zar nemamo ni mrvu pameti? Zar smo toliko nesposobni i nemarni, pa ništa ne poduzimamo? Ovako više ne može. Bosna i Hercegovina je kroz svašta prošla i još će prolaziti ako nešto ne uradimo, ako je ne dovedemo u red. Ja, a sigurna sam i ostala djeca, želimo bolje mjesto za život. Mi vidimo propast, a u glavama nam je nešto sasvim drugačije. Ja želim da Bosna i Hercegovina bude država, država u kojoj djeca mogu normalno živjeti. Ne želim da budu zlostavljana, da od malih nogu ne moraju da trpe fizičku i psihičku bol, da ne budu mučeni do iznemoglosti, želim da sva djeca i svi ljudi žive sretno. Želim da Bosna i Hercegovina bude mirna država, da se u njoj ne ratuje, da se ne dešavaju ubistva. Jednostavno želim da to bude država u kojoj smo svi slobodni da radimo šta želimo, sve dok ne prijeđemo granicu, da to bude država u kojoj glavni problem i glavnu opsesiju ne predstavlja novac. Da li je to mnogo, da li puno tražim? Očito, kako se mi ponašamo, to je i više nego mnogo. Ako ovako nastavimo, ako ne budemo ništa radili, od ove zemlje neće ostati ništa. Ako za otpatke na ulici možemo nešto uraditi, a nećemo, šta ćemo za one mnogo veće probleme? Bosna i Hercegovina, kao i svaka druga država, treba biti satkana od ljubavi, pravde i poštenosti, ali je ustvari satkana od mržnje, nepravde i nepoštenosti. Blago nama kad nam sudbinu kroje polupismeni, nesposobni sebičnjaci koji samo gledaju kako sebi da udovolje. Samo malo uključite mozgove i pokušajte shvatiti kako živimo. Hoćemo li stvarno dopustiti da Bosna i Hercegovina propadne i ne učiniti nešto za bolje sutra? Najviše se trebamo za mlade pobrinuti. U nama je budućnost... mi moramo, trebamo imati još bolje djetinjstvo... budućnost.

Naziv škole: JU OŠ „Seonica“

Ime i prezime učenika/učenicice: Amina Macanović

Razred: VIII

Mentor/mentorica: Smaila Gabela

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Sa babine i mamine strane ja imam veliku porodicu. Mnogi od njih su otišli u daleki svijet prije rata, drugi uz rat, a treći poslije rata tragajući za boljom državom i boljim uslovima života. Tako se desilo da ja danas imam rodbinu na svim kontinentima u petnaestak država Evrope, Azije, Afrike i Amerike. U svim tim porodicama, razasutim širom svijeta, postoji jedno ili više djece moga uzrasta. Dolaze nam često, obično jednom, a nekad i više puta godišnje. Prilikom svakog njihovog dolaska, razgovaram s rođacima svoga uzrasta, tako da sam upoznala mnoge države, domovine mojih rođaka. Većina ih imaju škole, bolje i ljepše nego naše, ali im je znanje lošije od našeg. Imaju više posla, radnih mjesta, ali manje sreće i zadovoljstva. Iz svega napisanog i iz svega što čuh od svojih rođaka, oni sanjaju o životu u našoj zemlji, ali uvijek završavaju sa „ali.“ Fali nam ovo, fali nam ono...Od njih spoznah sve slabosti naše zemlje. Nisam rekla da je u mojoj domovini sve najbolje, ali se ne bih mijenjala ni s jednim od njih. Ja učim i rastem, sređuje se moja zemlja. Ja ću sve učiniti da moja BiH bude po mojoj želji, da ima neki red i neka prava: prava djece, radna mjesta, sreća, prosperitet, ekonomski razvpj, osmijesi na licima ljudi, uređen sistem države, poštovanje zakona, i primjena tih zakona prema građanima BiH. Ja ću jednog dana živjeti u sretnoj zemlji napravljenoj po volji njenih građana, u zemlji gdje će mladi biti sretni i živjeti svoju budućnost. Donijela sam odluku nakon susreta s dvojicom ljudi. Prvi je bio babin poznanik u poodmaklim godinama. Onako bez doze radoznalosti upitah ga: „Kako si?“A on, valjda, željan razgovora, u najkraćem mogućem vremenu htjede mi preslikati svoju životnu biografiju. Zbog govorne brzine shvatila sam da je izgubio sinove, jednog u ratu, drugog u miru, da je sam i živi u staračkom domu. Pa kako ti je, upitah ga. Dobro, hvala Bogu, reče mi. „Nemam nikog, ali imam domovinu i veliki sam domoljub i ostatak života ću provesti, sa Božijom pomoći, obilazeći i uživajući u ljepotama moje domovine.“ Stotinjak metara dalje sretoh rođaka, zadihanog i sa farsciklom pod rukom. Skoro prije pozdrava upita me u koji razred idem? U osmi, odgovorih mu. Kad završiš osnovnu upiši medicinsku školu, uči njemački i bježi odavde, ovdje nema života. Evo ja sam upravo sredio sve papire i za mjesec dana idem u Njemačku. Kad se snađem zvat ću te, a ti samo uči jezik. Bez pozdrava nastavi put sa svojom farsciklom budućnosti. A ja, stala, ne znam u kom pravcu da krenem. Da li za starcem ili nosaćem,? A iz daljine jasno čujem meni dobro poznat glas koji kaže: „Ostajte ovdje! Sunce tuđeg neba neće vas grijati ko što ovo grije...“To nije bio zov iz daljine, to su bili meni dobro znani stihovi pjesnika Alekse Šantića. Ovi stihovi me učvrstiše, ojačaše i poluglasno sebi kazah: Farsciklu budućnosti nosit ću u svojoj zemlji i sve do staračkog doba i svoje smrti.“

Naziv škole: JU OŠ „Seonica“

Ime i prezime učenika/učenicice: Lejla Miljević

Razred: VI

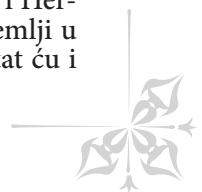
Mentor/mentorica: Jasmina Husić

RAD NA TEMU

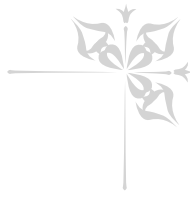
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kako pisati o Bosni, a ne dotaći se njene prošlosti? Kako započeti priču o toj zemlji čija historija se pisala krvlju i mukama njenog naroda? Banovina, kraljevina, vilajet, krunska zemlja, federalna republika, a od 1992., nezavisna država Bosna i Hercegovina. Listajući stranice njene prošlosti vidi se snaga, jačina, hrabrost i ponos države u kojoj živim danas. Njena sudbina kreirana je od strane brojnih agresora koji su sa svih strana napadali i osvajali bogatstva koja je krasi. Na njenom tlu isprepletale su se kulture i običaji brojnih naroda. Bilo je mnogo zla koje se poput klupka odmotavalo i plelo historijsku priču. Harali su monstrumi i zločinci. Vođeni su brojni ratovi, podizane velike bune i ustanci, sve to samo zbog onoga što ova zemlja posjeduje. A, zaista, posjeduje bogatstva čija cijena se plaća životima ljudi koji su je branili. Još kao mala nisam mogla da razumijem sve što su govorili o Bosni, ali danas počinjem da shvatam vrijednost svega onoga kroz šta je prošla sa svojim stanovništvom. Ponekad pomislim, da li uopće postoji razlika između čovjeka i životinje? Zar čovjek ubija zoru? Zar čovjek poručuje suton? Ne, nema razlike. Ali, hvala Bogu, sve to je sada prošlo. Ponosna, jaka, hrabra i s godinama iskustva, Bosna je ostala da traje i nakon brojnih pokušaja njenog uništenja. Život tri naroda, čistoća i miris različitih religija, boje rijeka, veličine planina, vjetar bogatih šuma... Sve ovo čini Bosnu jedinstvenom i posebnom zemljom. Nakon posljednjeg rata vođenog na ovom teritoriju, narušene su brojne sfere društvenih i međuljudskih odnosa. Gradovi su podijeljeni mostovima preko prelijepih rijeka na naše i vaše, politikom naših i narušenom ekonomijom vaših, ponovo se kroji sudbina Bosni i Hercegovini od strane onih čiji je jedini smisao života kapitalna igra. Da sam ja vlast, da imam moć, da po svojoj želji stvorim zemlju zvala bi se Bosna. Ljudi bi bili isti bez podjele po vjerskim, nacionalnim ili nekim drugim osnovama. Baš kao nekad, prije posljednjeg rata u Bosni, zora i sabah bili bi isto, i kahva i kafa, i Mujo i Marko i Srđan bi zajedno išli u školu. Zajedno igrali dječije igre, momkovali i rješavali probleme. Baš takvu Bosnu želim. Želim da Mostar ne dijele na istok i zapad, želim da Prozor ima samo jednu školu za sve, i Muju i Marka i Srđana. Također, želim da odrastam u zdravoj okolini nezatrovanom mržnjom. Želim da i tisuću i hiljadu budu jednako razumljive, da i bajrami i božići budu jednako poštovani. Također, želim da niko ne bude gladan. I kada bih imala moć onda bih obezbjedila radna mjesta za sve ljude, Bosance i Hercegovce. Jedino, što ne želim, jeste otići, želim ostati ovdje u Bosni, u zemlji u kojoj je sreća upakovana u hiljadu kutija i nije je teško pronaći. Da, ostat ću i boriti se da imamo zemlju kakvu želimo. Zemlju ljubavi, sreće i zdravlja.

Naziv škole: JU OŠ „Seonica“
Ime i prezime učenika/učenicice: Medina Čolak
Razred: IX
Mentor/mentorica: Jasmina Husić

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

„Najljepša je domovina, kada ima sretnu djecu.“ Tiho sam pjevušila pjesmicu, na času muzičkog. Taj stih mi je ostao u glavi. Cijeli dan se vrtio po mojim mislima. To me navelo na razmišljanje. Da li su djeca u mojoj domovini sretna? Da li je moja domovina onakva kakvu ja želim? U današnje vrijeme, djeca imaju veliki izvor informacija sa svih strana. Tako da naša djeca mnogo slušaju o ratu. Znati istinu je uredu, ali pričati laži o drugom narodu je pogrešno. Zbog toga se javlja mržnja i prezir kod djece. Taj prezir i mržnju djeca šire u svojoj okolini, a zatim to ide i šire. To sigurno nije država u kojoj ja ili bilo ko drugi želi živjeti. Ja ne želim da moja BiH bude država puna mržnje, bez obzira što tu živi više nacija, jer svi smo mi ljudi i svi mi imamo pravo na život. Kad smo već kod prava... BiH kakvu ja želim bi se zalagala za svakog čovjeka i za sve ljude. Nastojala bi osigurati siguran život, a ne prepustiti ljude na milost i nemilost. U mojoj BiH ne bi postojala hrpa ljudi koja bi upravljala državom, barem ne na način na koji danas takvi ljudi upravljaju Bosnom i Hercegovinom i još se pitaju, zašto mladi odlaze iz nje? Postojao bi pravedan predsjednik, zalagao se isto za svaki narod, ulagao u obrazovanje, nauku, očuvanje kulture i tradicije. Ne smijem zaboraviti da jedna od najljepših stvari koja bi bila u toj „mojoj BiH“ jeste, da bi škole bile mnogo bolje opremljene, mnogo više bi se posvećivalo obrazovanju. Smanjio bi se broj nepismenih i tako bismo zajedno napredovali. Mnogo više bi se posvetilo kulturi i njenom očuvanju. Djeca bi više bila edukovana o tome. Naravno, djeca koja su se našla u domovima za nezbrinutu djecu bi, također, imala sva prava kao i ono dijete koje živi s roditeljima. Ne bi postojale razlike. Svi bismo bili jednaki, samo bi nam kvalitete bile različite. Naravno, svi bismo imali priliku pokazati svoj talenat i više se posvetiti tome, što je opet znak da bi se školstvo moralo unaprijediti. U mojoj BiH nikada ne bi bilo rata i nikada se ni jedna suza ne bi pustila. Sve loše riječi bi vjetar odnio, a ljubav i mir bi vladali. Kako da zaboravim, naše prirodno bogatstvo!? Planine, rijeke, doline i šume bile bi osigurane. Bez mina i drugih eksplozivnih sredstava. Postojala bi samo majka priroda, zdrava klima i vrijedna djeca koja bi radila na pošumljavanju. To bi bila jedna veoma sretna država, ali za sada to je samo u mojoj mašti. Ipak vjerujem da će moja BiH postati stabilnija država. Ne tražim mnogo, za dobrobit svih nas, volite se ljudi!

Naziv škole: JU OŠ „Meša Selimović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Filip Subotić
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Što se tiče geografskog položaja i klime u svojoj domovini ne bih ništa promjenio.

Jedino bih proširio izlaz na Jadransko more. Želio bih da Bosna i Hercegovina ima više gradova na moru i dužu obalu.

Želio bih da u mojoj domovini nema nezaposlenih. Svi bi imali posao i redovna plate, pa bi bili sretniji i ne bi izlazili na ulicu da protestuju.

U Bosni kakvu ja želim ne bi bilo zagađenog zraka i pasa lotalica. Ne bi bilo omladine kaoja mašta gdje otići u inostranstvo da studira. Ne bi bilo porodica koje traže posao i odlaze u druge zemlje. Želio bih da svi iz moje domovine u druge zemlje odlaze samo turističk, da svi putuju i vrate se u Bosnu i Hercegovinu.

Zemlja u kojoj su rođeni moji roditelji i ja, je lijepa, posebna i jedinstvena. Ikad bih mogao da biram gdje bih želio da se rodim, izabrao bih da to bude ovdje.

Želio bih da svi moji drugari i ja završimo fakultete i zaposlimo se ovdje u našoj domovini.

Tako isto i da se naši potomci rode ovdje i da zajedno uživamo i živimo sretni.

Zemlja kojom treba da se ponosimo i koju treba da volimo i čuvamo to je Bosna i Hercegovina kakvu želim.

Naziv škole: JU OŠ „Meša Selimović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Lamija Zukić
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Priča ja kao ptica, leže se danima u glavi pisca kao ptiče u jajetu, potrebno je puno topline da ptiče dođe na svijet i puno ljubavi prema djeci da pisac napiše priču. Ako je lijepa, priča može da poleti visoko, kao ptić kojem narastu krila. Ptica u svom kljunu nosi hranu za ptiče. A priča svoje čitaocce, ako oni dovoljno rašire krila mašte. Večeras ću ti ispričati priču o Bosni i Hercegovini. Moja domovina ima bogatu historiju, raznovrsnu kulturu i umjetnost, jedinstvene običaje i tradiciju. Ima najljepše planine, brda ravnice, rijeke, jezera. Na planinama ćeš se nadisati svježeg zraka i nagledati jedinstvenih pejzaža. A tek da vidiš lijepe gradove Sarajevo, Bihać, Zenicu, Tuzlu; ljepote Neretve, Drine, Save i Bosne. Stari most u Mostaru svakom od nas priča svoju priču. Otkriva nam tajne iz historije i života. Nema ništa ljepše od miješanja mističnog bunskog zelenila s plavetnilom neba. Taj spomenik ljepote, blistavi dijamant osvaja čovjekovu dušu. Vrelo Bune po mnogima spada među deset najjačih i najljepših u Europi. Svi se razhladeju izvorištem Bune, hercegovačke ljeptice. Ona je najbolji primjer podzemne vode kršovitih predjela, koja krasi jug naše dmovine. Počitelj, pun živopisnih kuća, kula, tvrđava i drugih građevina starijih preko četiri stotine godina. Građić bogate historije, pun stogodišnje kaldrme koja pamti milione domaćih i stranih koraka. Sarajevo, najljepši grad u BiH, mami sve ljude. Gazi Husrev-begova i Careva džamija, Baščaršija, Zemaljski muzej, Narodno pozorište, Vjećnica...Doživjelo je mnogo strahovitih razaranja od vremena kad je Gavrilo Princip izvršio atentat na Franca Ferdinanda i njegovu ženu Sofiju, do rata 1992., najtužnijeg perioda u historiji glavnog grada BiH. Ponekad se zapitam živim li ja u istoj zemlji gdje žive svi ovi ljudi oko mene. Da li oni vide ljepotu koju ja vidim? Ne tako slavna historija, slaba volja za napretkom, politički i ekonomski problemi samo su neki od razloga zbog kojih je BiH u problemima. Možda zato većina ne vidi BiH kao ja. Iseljavanje stanovništva, a naročito mladih ljudi iz BiH je sve veća. Zastupljene su nejednakosti i diskriminacija. U BiH se ne poštuju ljudska i ustavom zagwarantirana prava. Trebamo poboljšati naše obrazovanje uključujući i roditelje u taj proces. Obrazovanje je najmoćnije oružje koje možemo upotrijebiti da mijenjamo svijet. Život se sastoji od mnogih bitaka. Neki se bore uz pomoć oružja ali najbolja oružja su istina i učenje. Također bih voljela da su svi ljudi pravedni. Da bi smo živjeli u svijetu koji je vrijedan življenja, u kojem naš život ima odgovarajući kvalitet, u kojem su naši odnosi sa drugim ljudima dobri, potrebno je da se pridržavamo principa uzajamnog poštovanja, da vodimo računa o posljedicama koje naše radnje i izbori ostavljaju na svijet u kojem živimo a posebno na ljude sa kojima živimo. Nosimo našu BiH usrcu, pjevajmo o njenim ljepotama, slavimo naše pjesnike i pisce. Ostvarujmo naše snove u našoj domovini, veselimo se zajedno, učimo i doprinosimo zajedno, a onima koj to ne žele otvorimo oči i izvedimo ih na pravi put. Kad bih nekom nešto mogla poželjeti, poželjela bih mu malo nas Bosanaca i Hercegovaca. Za sreću je potrebno tako malo. Pa zašto onda mladi odustaju, lutaju i traže sreću negdje drugo? Naći će novac i druge materijalne stvari, ali nikad neće naći rahatluk i ljepotu življenja u BiH. Zato, prijatelju, niko te nigdje kao u Bosni neće dočekati sa osmijehom na licu, i baš kako pjeva naš pjesnik Aleksa Šantić: „Ostajte ovdje! Sunce tuđeg neba neće vas grijati kao što ovo grije; grki su tamo zalogaji hljeba, gdje svoga nema i gdje brata nije.“

Naziv škole: JU OŠ „Meša Selimović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Hana Zukić
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Sve domovine su dobre i lijepe na svoj način ali meni je najdraža i najljepša moja domovina Bosna i Hercegovina. Ja je mnogo volim iako život u njoj nije tako savršen. Voljela bih promjeniti neke stvari u mojoj domovini i onda bi bila savršena.

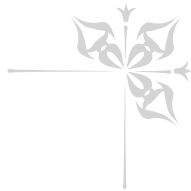
Voljela bih da roditelji imaju dobar posao i da ne moraju ići u Njemačku da rade, voljela bi da penzioneri imaju veće penzije i da ne traže hranu u narodnim kuhinjama, voljela bih da bolesna djeca mogu da se liječe besplatno i da budu zdrava, voljela bih da vozači voze opreznije, da ne moram da se plašim svaki put kad prelazim preko pješačkog prelaza, voljela bih da u školi imamo ormariće u koje bismo mogli ostaviti stvari da ne moram nosti jako tešku torbu, a to nije dobro za moju kičmu, voljela bih da sva djeca budu ravnopravna, voljela bih da sva djeca imaju pravo na igru i školovanje. Meni kao djetetu ima još važnih stvari koje bih promjenila, al i ove su mi najvažnije.

Tada bi moja domovina bila baš onakva kakvu želim i volim.

Naziv škole: JU OŠ „Meša Selimović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Halima Hadžimejlić
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

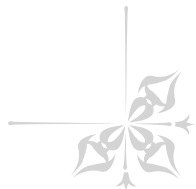

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

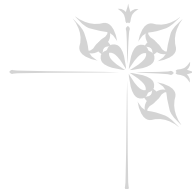
Bosna i Hercegovina moja domovina, veliko moj bogastvo. U mojoj domovini imam sve i moje roditelje, bracu i sestru, svoju ulicu, svoj grad Zenicu, svoju učiteljicu, svoju školu i svoje drugove i drugarice. Bogat i sretan je onaj koji ima svoju domovinu, a siromašan onaj koji je nema. Bosna i Hercegovina to je ime koje se pjeva u mnogim pjesmama, a njeno je ime uvijek na usnama svih koji je vole. Moji roditelji su mi često pričali strašne priče iz porteklog rata iz nedaleke prošlosti. Bosna i Hercegovina moja domovina je tada krvarila kada su je rušili al' ustala je jača, ponosnija, cjelovita, jedna i jedina Bosna i Hercegovina.

Mnogo je tuge bilo u mojoj domovini. Djeca su ostajala bez roditelja, a roditelji bez djece. Danas je Bosna i Hercegovina slobodna, a slobodna sam i ja. Imam svoj miran dan, zalazak sunca, igru u dvorištu, sve je to moj svijet. Od svih mojih želja imam jednu najveću. Da Bosna i Hercegovina bude uvijek slobodna, da nema neprijatelja, da ima puno prijatelja koji će pomagati da je jačamo, razvijamo, gradimo i takvu će je svi voljeti. Ja želim da završim školu, fakultet, da budem doktorica, da pomažem drugima humanim radom.

Naziv škole: JU OŠ „Meša Selimović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Avdispahić Nadija
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Želim da moja domovina ima himnu sa najljepšim tekstom. Kada je rođendan moje domovine da ponosno pjevamo himnu, a ne da šutimo i pitamo se zašto naša Bosna ne zaslužuje da ima riječi koje opisuju njene granice, gradove, rijeke, njene vrline, ljepote.

Želim da naša domovina Bosna bude zemlja sretnih, zadovoljnih ljudi. Da iz nje niko ne odlazi.

Želim Bosnu gdje djeca uče da vole svoju zemlju, da je poštuju i čuvaju njene rijeke, šume, planine, gradove, parkove i spomenike, da je svaki čovjek, svako dijete u srcu nosi.

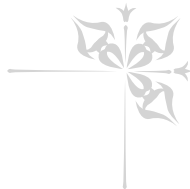
Želim da djeca na izlete i ekskurzije putuju u gradove naše Bosne jer svaki naš grad ima svoju historijsku priču potkrijepljenu spomenicima, stećcima, građevinama, prirodnim ljepotama.

Želim kad odrastem da svojim radom, znanjem, čestitošću obogatim moju Bosnu.

Naziv škole: JU OŠ „Meša Selimović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Sajra Spahić
Razred: VIII
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosnu, domovinu svoju
Svim srcem volim
Njene šume i puteljke,
Njene planine i livade.

Život balerine težak je,
zato budućnosti za me
u Bosni nema.

Gimnaziju ili neku
Neku drugu školu upisati?
Kadar je slab
Šta zavšiti.

Stipendiju tražiti
U Londonu, Minhenu ili Beču
Jer za svoj život ovde
Sreću pronaći neću.

Domovina u meni živjet će,
Za Bosnu moje srce kucat će.
Želim Bosnu u kojoj ću ostariti ;
Želim Bosnu sa budućnosti za mlade i mene ,
Želim Bosnu prkosnu i ponosnu.
Bosno volim te!

Naziv škole: JU OŠ „Meša Selimović“, Zenica
Ime i prezime učenika/učenice: Amina Kavazović
Razred: IX
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Kada biste odraslu osobu upitali šta bi promijenila u Bosni i Hercegovini, prvo bi pomislila na politiku, ekonomiju i finansije. Odrasli su ozbiljniji, pa se i njihovi problemi čine ozbiljnijim. No, kada biste dijete upitali šta bi željelo promijeniti u Bosni, dobili bi šaren odgovor. Djeca u glavi imaju dugu i onda kada je oko njih sivilo. Svako bi dijete voljelo da njihovi roditelji dolaze sretni s posla. Kada dođu s posla, da dođu u topao dom. Svako bi dijete da u slobodno vrijeme njihovih roditelja na televiziji ne budu političke emisije, već crtići. Ili bi čak voljeli da izađu s roditeljima, a da je vani čist zrak. Djeca bi voljela da u njihovom najdražem parku nema smeća posvuda i da nema onih strašnih pasa lotalica. Djeca bi voljela da im roditelji priušte sve što oni žele, a djeca ne žele puno. Poneki slatkiš i to je sve. Djeca bi voljela lijepu školu i nasmijane nastavnike u njima, te motivaciju za njihovo obrazovanje. Voljeli bi da svako slovo i svaki moment truda uspije u njihovoj budućnosti. Svaki bi dječak da može postati fudbaler ili košarkaš i da tako svoju domovinu predstavi u najljepšem svjetlu svugdje u svijetu. Svaka bi djevojčica da postane uspješna pa da se u svijetu može reći kako su Bosanke najljepše i najpametnije. Djeca ne vide predrasude. Djeca bi da se druže sa svim svojim prijateljima, bez obzira na ime ili boju kože. Djeca ljepotu vide u različitosti. Bosna je raznolika, ali jedinstvena. Protkana ljubavlju još od davnih vremena. O Bosni se pričalo i pričat će se. I ja sam Bosnino dijete, ma gdje god se nalazila i uvijek ću to biti. Ne planiram odrasti ako to podrazumijeva odlazak djeteta iz mene koje svim svojim srcem voli Bosnu. Odrasli u mnogim stvarima mogu učiti od djece. Kada bi razmišljali kao djeca, shvatili bi šta su to prave vrijednosti ove zemlje koju svako dijete voli. Tada bi se ispunila dječija želja za mirom. Djeca mogu uspjeti ako se u njih vjeruje. Mogu učiniti Bosnu srednjovjekovnom princezom, sa najljepšom odjećom i najljepšim nakitom. Djeca ako žive u ljubavi mogu voljeti nekoga ili nešto. Bosna treba ljubav od svojih Bosanaca. Kada bismo svi povjerovali u ljubav i ljudskost, oborili bismo zidove koji nas dijele od boljeg sutra. Bosna je neotkriveno blago, a to blago možemo pronaći u svakom od nas, na dnu srca...

RADOVI IZ SREDNJIH ŠKOLA

Naziv škole: JU „Srednja ekonomska i ugostiteljsko-turistička škola“, Mostar

Ime i prezime učenika/učenice: Sanjin Glamoč

Razred: IV1

Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

U trenutku kada ovo pišem o mojoj državi, mojoj jednoj državi, vijekovima napadanoj, vijekovima odbranjenoj, ja kao Persona non Grata, poturice musliman, bogumilskih korijena, ubijeđen u bolje sutra, nadam se da ćete prihvatiti i ovo moje danas.

Da bih vam objasnio stanje u državi moram početi od svoje škole u kojoj se osjećam majoriziran kao bošnjak. Kao prvo u mojoj školi, u mojoj učionici, ne postoji grb jedine nam naše domovine. Na svako predstavljanje mog imena oglašavaju me kao bošnjaka. A na svako predstavljanje kolege mi Maria, označavaju ga kao hrvata. Iako u istoj zemlji živimo, istu domovinu dijelimo, niko nas ne pita želimo li reći ko smo, šta smo, odakle smo. Ali problem nije pitanje u vezi nas, problem je u konstantnoj destrukciji našeg školskog sistema, naše države, naše budućnosti. Destrukcija se ogleda u tome da se na vlasti u državi pitaju najglasniji, a ne najpametniji. U formiranju vlasti, od rata na ovamo, ljudi su se vodili biranjem onih koji im mogu pomoći u datom trenutku, a ne biranjem onih koji mogu svima pomoći, i u datom trenutku i u budućnosti. U nama, mlađim generacijama, koji su rođeni poslije rata usađen je strah od drugog i drugačijeg. Usađeno je mišljenje da ne smiješ biti drugi i drugačiji. Da moraš biti vječiti plagijat.

Ali, vođen svojim precima što su ratovali vijekovima, nadajući se našem boljem sutra, ne želim posustati. Ja ću naše borbe voditi razumom, pamću, knjigom i perom. Ja ne želim da se dijelim na plemena. Bosna i Hercegovina je naša, i muslimanska, i pravoslavna, i katolička, i svih onih kojima je u srcima. Pokušavam svojom riječju da vam objasnim da nisam birao gdje ću se roditi, al' kad sam već rođen, s ponosom ću nositi zasluge naših predaka, sinova crkve Bosanske, Tvrtka i Katarine, zlatnih ljiljana.

Sanjam je istu kao i oni. Zemlju za sve, zemlju gdje glas ezana upotpunjava zvono crkve. Progres moje države se ogleda u tome:

-Reforma školskog sistema-

- Detaljna reforma školskog sistema
- Uvođenje jedne škole u jednom gradu
- Ujedinjenje nastavnog plana i programa
- Popraviti pedagoške mjere tako da bi se vratio respekt prema profesoru
- Usklađivanje nastavnog plana i programa sa današnjicom
- Osigurati savremene biblioteke sa posebno usmjerenim dijelovima unutar nje za određenu vrstu škole
- Omogućiti učenicima sa invaliditetom lakši pristup školskim dobrima
- Osigurati kvalitetnu edukaciju protiv bilo kakvog nasilja
- Ekskurzije i izlete organizovati sa određenim ciljem za poboljšanje edukacije unutar jedne škole (npr. Ekonomska škola da obidje Svjetsku banku ili čuvene brokerske kuće)
- U srednjim školama praktičnu nastavu omogućiti u firmama te industrijske branše
- U ranom školstvu osposobiti učenike da svoje simpatije prema određenom zanimanju animira školstvo i da učenika šalje konkretno u tom smjeru.

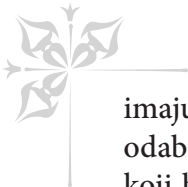
Na opšte uređenje države poradio bih na tome da se smanji broj kantona, ili da se kompletno ukinu, a da se formiraju tri regije uključujući i Republiku Srpsku koja bi bila zasebna regija sa čime bi se smanjio broj administrativnih mjesta koje crpe finansije u našem sistemu. Potrudio bih se da se izvrši revizija privatizacija bosanskih kompanija, kako bi se mogli revitalizirati i pokrenuti proizvodnju. Mlade poduzetnike bih motivisao i napravio bih im olakšice prilikom pokretanja vlastitog biznisa tako da osjete potrebu gradnje svoje države.

-Javni sektor- bih pokušao umanjiti kompjuterizacijom, modernizovanjem javnih institucija, čime bi se izbjegao veliki broj papirologije.

-Zdravstvo- bih stavio da je besplatno, sa ciljem poboljšanja usluga time što bih povećao poreze na luksuz (cigarete, alkohol, kocka, itd.) Radio bih na moderniziranju zdravstvenih ustanova i osposobljavanju mladog kadra koji bi se zapošljavao isključivo radi svoje sposobnosti. Pojedinačnim odabirom izvršnih praktikanata.

-Sudstvo- u državi bih čvrsto odvojio od političkih stranaka time što bih izvršio kompletnu reviziju kadra i ubacio bih određeni broj studenata koji

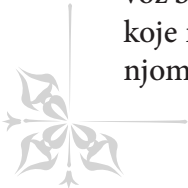

imaju izvrstan uspjeh na pravnom fakultetu. Da neutralno kontrolišu rad odabranih sudija, isto kao što bih formirao građanske odbore u regijama koji bi imali uvid u rad sudstva. Ukinuo bih kantonalne odbore sudstva, time što bih formirao regionalne sudove (Mostar, Sarajevo, Banja Luka) koji bi imali ovlasti jedino u opštem pravu, a centralni ili glavni sud bi bio namijenjen za ostale sudske grane. Formirali bi se politički sudovi koji bi imali za cilj sprječavanje političke neodgovornosti s tim da bi kazne bile duplo rigoroznije nego na običnim sudovima (npr. bez dozvoljavanja kaucije i puštanja iz pritvora bez obzira na zdravstveno stanje). U zatvorima bi se obezbjedile bolnice koje bi bile sposobne da se brinu o osobama s kriminalitetom bez mogućnosti puštanja na privremenu slobodu i na liječenje u javnim bolnicama sa ostalim stanovništvom.

-Ministarstvo sigurnosti- u školstvo bih uveo policijsku akademiju kao vid srednjeg i visokog obrazovanja iz koje bi se crpili kadrovi za Ministarstvo unutrašnjih poslova i sigurnosti. Povećao bih broj policijskih službenika koji bi imali više ovlasti za obavljanje svojih dužnosti i koji bi odgovarali isključivo vrhovnom sudu bez prava miješanja bilo koje političke opcije u rad istih. Kadar bi se birao isključivo iz škola namijenjenih za to usmjerenje po svojoj stručnosti. Izvršio bih modernizaciju MUP-a i kompletnu reviziju trenutnog kadra. MUP bih sveo na dvije regije s time da bi obje regije odgovarale i vršile svoj posao prema uputama vrhovnog suda.

-Ministarstvo odbrane- bi se formiralo tako da bih namjensku industriju stavio pod njihovu svojinu, ostavio bih određeni broj visokog kadra koji bi bio dovoljno sposoban i stručan da osposobi vojnu akademiju kao vid srednjeg i visokog obrazovanja, koji bi bio ponuđen đacima kao vid školstva. Poslije navršene 20-te godine uveo bih obavezni vojni rok u trajanju od tri mjeseca u unaprijed osposobljenim kasarnama. Izvršio bih modernizaciju opreme, kupovanjem modernije tehnologije koje bi naša vojska imala radi lakšeg očuvanja mira i ispunjavanja uslova da postane članica NATO-a.

-Domaću privredu, poljoprivredu i turizam- bih uvezao tako da imaju određene olakšice pri proizvodnji i izvozu hrane. U turističkim zonama bih uveo pod obavezno da nijedna turistička grana ne smije nuditi ništa osim domaćih proizvoda, u cilju jačanja privrede i poljoprivrede. Uvoz i izvoz bih regulisao tako da uvozimo određeni broj dobara, ali isključivo onih koje ne može podmiriti naša privreda i poljoprivreda vlastitom proizvodnjom, s tim da bih mladim privrednicima i poljoprivrednicima omogućio

olakšice pri proizvodnji koje bi bile dovoljne da podmire potrebe BiH stanovništva, pa tek onda za izvoz. Cijene na uveženu robu bih podigao da bude do tri puta skuplja od domaćeg proizvoda za istu namjenu

-Ministarstvo vanjskih poslova- bih poticao da tek na tri izvezene stvari uvozimo. Regulisao bih tako da u zastupništvima zemalja u kojima se nalazi ministar da bude ministar iz BiH dijaspore, patriotski nastrojen, koji bi radio u interesima zemlje, a već se asimilirao sa domaćim stanovništvom (npr. neki uspješni poduzetnik iz BiH dijaspore).

-Predsjedništvo Bosne i Hercegovine- bi se formiralo tako da stanovništvo bira jednog predsjednika koji bi radio u interesu države bez obzira kojem konstitutivnom narodu pripadao, s tim da bih formirao komisiju koja bi se sastojala od 10 članova koji bi bili sposobni procjeniti rad u roku tri mjeseca ukoliko izabrani ne bi zadovoljavao potrebe stanovništva da bude smijenjen i procesuiran.

-Kulturno naslijeđe- koje je Bosna i Hercegovina vijekovima gradila i ostavila nama, novim generacijama bi se zaštitili svim mogućim načinima (zaštita endemskih biljaka, životinja), te razne građevine na kojima mnogi gradovi u Bosni i Hercegovini i dan-danas opstaju, te žive od toga. Vršilo bi se naplaćivanje ulazaka u stare dijelove grada, te sve posjete građevinama koje predstavljaju grad, te bi se od toga ulagalo u prostorno uređenje zajednice.

-Sport- Budžet koji bi se formirao iz prihoda od oporezivanja luksuza (alkohol, cigareta, kocka) bi se usmjeravale u rad i poboljšanje sporta, te zdravlja naše djece. Svako sportsko društvo bi bilo stimulirano finansijskom injekcijom kako se ne bi vršila naplata članarina za djecu koja su usmjerena ka sportu. Mijenjala bi se cijela slika društva, te bi primjer društvu bili mladi, inteligentni sportisti koji imaju jasno zacrtane ciljeve u životu, te punu pomoć društva i zajednice ka ostvarenju toga cilja.

Na kraju svega, poštovana i uvažena gospodo, ovo bi bio grubi plan reforme cijelog sistema, mada bi se o time moglo pisati i napisati. Nadam se kao istinski patriota, bošnjak, da zajedno možemo izgraditi naše bolje sutra, pa ako ne za nas, možda za neke buduće generacije.

„Uči, čitaj...“

Naziv škole: JU MSS „Elektrotehnička škola“, Srebrenik

Ime i prezime učenika/učenicice: Armina Ahmetović

Razred: II 4

Mentor/mentorica: /

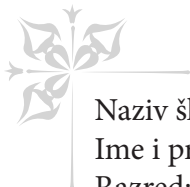

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ako ćemo iskreno, ovu temu nisam shvatila ozbiljno i činila mi se mnogo fantastičnom, u smislu naučno-fantastičnom. Kad god sam poželjela nešto da imam, nisam imala. U kakvoj situaciji živim i kakvoj državi teško se šta može i imati. Poželim da imam nove patike, neku majicu, svoj džeparac... Ali kad neko nije u stanju da mi to pruži... Došla sam u situaciju da moram ići svojim rukama zaraditi, koliko god da mogu. Imam mamu i babu koji se junački bore za mene i moju braću i sestre, borimo se sa jednom platom u kući. Takvo je vrijeme došlo. Bosna propada, vlada sve uzima sebi, a narod propada. Nekad zamišljam uz vruću kahvu kakvu ja to Bosnu želim. A Bosna k'o Bosna, puno zla u ljudima, svako je nekom nešto kriv. Ljudi nemaju šta da rade pa ubijaju policajce po noći, a zašto im to treba, šta imaju od toga? Doći će vrijeme da će nas ubijati žive i zdrave dok hodamo po sokaku. Imam želju da idem u Ameriku. Da se školujem tamo, usavršim jezik, budem svoj gazda, što se kaže svoj na svome, dobiti papire... ali moji roditelji to meni ne mogu da priušte. To je težak put. Ja ne mogu reći da mi nije dobro u Bosni, ali uvijek može biti bolje. Bosna bi bila kao i ostale zemlje da svako ima posao da radi i zarađuje i da živi. Obično u razmišljanju o budućnosti zemlje u kojoj živim javi mi se metafora da Bosnu i Hercegovinu čini jedno veliko drvo sačinjeno od istih listova koji predstavljaju narod. Narod, koji se ne bi trebao razlikovati po rasi, naciji i vjeri, kao ni lišće po veličini, strukturi i boji. Drvo bi trebalo predstavljati stabilnost za lišće koje raste, razvija se i čini drvo bogatijim, tako bi država trebala pružiti sigurnost za narod koji živi i radi u njoj. BiH bi u budućnosti trebala biti država koja će biti u službi svih građana, gdje će se raditi na kulturi govora i gdje neće biti svađe. Ljudi neće da se mijenjaju, zlo je zavlдалo čitavim dunjalukom. Teško ćeš i dobiti ono što želiš sa kakvim narodom živimo. Želim, da mogu u budućnosti svakog dana da napredujem sve više i više, kako mi je život zanimljiv iz dana u dan, kako živim punim plućima i ostvarujem svoje ciljeve korak po korak. Polahko i temeljito. Bosna da bi bila kako treba. Ali na to niko ne gleda. Šta god odlučite budite uporni i strpljivi u svom radu. Što većim zamišljanjem sve jasnije vidimo put ispred sebe. I zapamtite, kad vidimo put onda znamo da hodamo i danu noću. Ne želimo da nas ubijaju, želimo mir i sklad između ljudi i da možemo raditi na pošten način i zarađivati ne da nas "gule" sa svake strane. Zemlja u kojoj sam rođena, zemlja u kojoj živim, zemlja kojom hodam, zemlja mojih predaka, biće zemlja mojih potomaka.

Naziv škole: JU „Srednja ekonomska i ugostiteljsko-turistička škola“, Mostar
Ime i prezime učenika/učenice: Sanjin Glamoč
Razred: IV1
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

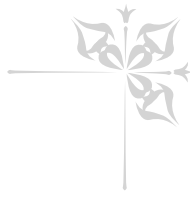
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Ne znam baš da li bih smio
 napisati što bih htio,
 zato ću nešto malo reći,
 jer to je put ka našoj sreći.
Želio bih da život u Bosni isti bude
 za sve ljude,
 da se poštuju svačija prava
 pa i dječija iako su mala,
 da nam se tate iz daleka vrate
 i da u Bosni imaju redovne plate.
Iskreno se nadam i srcem veselim
da će moja Bosna biti baš kakvu želim.

Naziv škole: JU MSŠ „Elektrotehnička škola“, Srebrenik
Ime i prezime učenika/učenice: Amina Kopačić
Razred: III
Mentor/mentorica: /

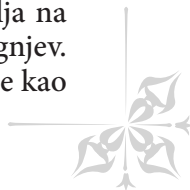
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Četvrti novembar, petak, i svi se već spremaju za večernji izlazak ili pak laganu šetnju. Ljudi užurbano hodaju, da li zbog toga što kasne ili zbog hladnoće, nije poznato. Magla se već polako spušta, a miris smoga postaje sve intenzivniji. Pogledavši u daljinu mogli su se razaznati oblaci, koji su, zbog svoje masivnosti, gotovo pali na zemlju. Ubrzo se čuo kikot i meškoljenje. Po boji glasa moglo se reći skupine momaka i djevojaka, koji se zbog magle nisu jasno vidjeli. Čule su se ženske potpetice, što je potvrđivalo da se u tom društvu nalaze djevojke. Utihnuli su kada su vidjeli nijemog posmatrača, ali ih to nije dalo omesti. Jedna djevojka zastade i znatiželjno upita: „Ko je ono na klupi?“. Međutim, djevojka ne dobi odgovor, već samo ubrzaše hod, jasno vidjevši da se pomalo prepadoše zateknutog posmatrača. Približili su se do te mjere, da se vrlo dobro moglo vidjeti ko su i kako izgledaju. Bile su to dvije djevojke i mladić. Djevojke su bile vesele, što se moglo zaključiti po govoru tijela.

Prva djevojka je nosila dugi kaput žute boje, koji je padoo ispod koljena, ističući njenu tamnu put. Na nogama je imala čizme na visoku petu, u kojima je koračala tako poletno da se činilo da su joj srasle s nogom. Njen izraz lica odavao je njenu očiglednu uzbuđenost zbog, posmatraču, nepoznatog razloga. Lice joj je bilo interesantno, puno neke dječije uzbuđenosti. Druga djevojka je nosila nešto kraću jaknu, te se po njenim pokretima moglo zaključiti da joj je počinjalo biti hladno. Stiskala je vilicu, trljala dlan od dlan neuspješno pokušavajući da se utopli. Ali, unatoč hladnoći, u njoj je rasla mješavina uzbuđenja i sreće, i nije se moglo reći koje su od ta dva osjećanja bilo snažnija. Njene pantalone bile su bordo boje, onako u jesenskom tonu, u boji već opalog lišća. Oko vrata je nosila zeleni šal koji je upotpunjavao cjelokupni izgled i svojim kontrastom mamio poglede. Na njeno izduženo lice padale su divne kovrdžice koje nije mogla obuzdati u gumicu za kosu.

Ubrzo im priđe momak pomalo ljutit: „Zašto se niko ne javlja na mobilitel?“ – mahao je rukama oko njih, pokušavajući izbaciti svoj gnjev. Bio je visok, hitrog hoda, a na odbljesku rasvjete njegova kosa sijala je kao

uglančano zlato.

„Izvini, nismo čuli.“ – odgovori kovrčava djevojka čije se uzbuđenje pomalo smirivalo. „Uvijek se ovo dešava. Prvo zaboravite doći po mene, a zatim se i ne javljate na mobitele. Možda nisam trebao ni dolaziti.“ – odgovori momak, čiji je gnjev i dalje rastao. „Pa i nisi! Ako si došao da nam pametu-ješ, slobodno se vrati!“ – reče prva djevojka koju je uznemirio stav momka.

Slušajući sve to, momak koji je čekao sa djevojkama, pođe nešto da kaže. Činio se kao neodlučan. Kao da se boji izustiti to što mu je na umu. Izgledao je zbunjeno ili pak uplašeno. Krasilo ga je visoko čelo, i bijela boja njegove puti. Obrazi su mu bili rumeni, vjerovatno od hladnoće, te je tako ta crvenkasta boja razbijala porculansko bljedilo u njegovom licu. Počeo se po glavi. Tražio je izlaz iz situacije u kojoj se, ne želeći to, našao. Njegovi pokreti tijela bili su nesigurni, cupkao je nogom, vjerovatno od nervoze, te napokon progovori: „Mislim da bi trebalo da se smirimo i uđemo u ovaj kafić ispred nas. Sljedeći put ćemo se bolje organizovati.“ – u nemogućnosti da se i sam smiri i brišući svoje znojave dlanove o teksasne pantalone. Drugi momak osjeti olakšanje, prodisa, pa reče: „Slažem se, ipak smo tu večeras da se zabavimo. Izvinjavam se zbog burne reakcije. Pođimo, već kiša polako počinje da pada.“ Gnjev je zamijenio smiješak na licu.

Kiša polako počne da pada te sve počne da se presijava na gradskoj rasvjeti, a grad poprimi šareni sjaj od opalog lišća. Obližnji noćni klubovi bacali su svjetlo na predivno šetalište te ga time činili još ljepšim. Nasmijano društvo, zaboravivši na raniju raspravu, uđe u lokal koji se nalazio ispred njih. Prilaz je bio zanimljiv. Nalazile su se tu male jele, čisto zbog dekoracije, o kojima su bili okačeni različiti ukrasi. Na vratima su se nalazili razni natpisi, koji su privlačili prolaznike. Unutrašnjost tog lokala, koliko se moglo vidjeti s obližnje klupe dok je društvo otvaralo vrata i polako ulazilo, bila je moderno uređeno. Moglo se reći u mladalačkom stilu, onako sa jarkim bojama visokih stolica i stolova na kojima su se nalazili razni dekorativni detalji, koji nisu bili samo pepeljare. Sijalice su bile raznih, ali blagih boja, tek toliko da ne bude monotono, ali ne i prejako da se ne bi moglo sjediti duže vrijeme. Lokal je privlačio svojim izgledom, te se po prometu moglo reći da je vrlo uspješno poslovalo.

Ljudi su prolazili, otvarajući svoje raznobojne kišobrane, koji su pridonosili sjajnom šarenilu grada. Sam hod tih ljudi bio je različit, pa tako i osobnosti. Ta razlika označavala je ljepotu koja je ispunjavala grad kao miris. U jelama na prilazu vjetar je svirao predivnu melodiju. Magla je nestala, lišće počne da leprša, te to šarenilo postade parada za vid svakog ko se tu našao, pa tako i mene, kao posmatrača. Zaista su male stvari one koje čovjeka čine sretnim, pa makar to bio prizor vesele jesenske večeri u voljenom gradu.

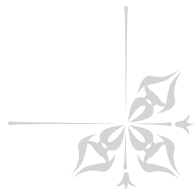
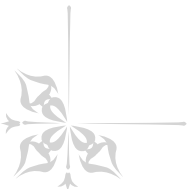
Naziv škole: JU MSŠ „Elektrotehnička škola“, Srebrenik
Ime i prezime učenika/učenice: Šejla Alibegović
Razred: III
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Možda je lakše negdje drugo živjeti
Ostariti i voljeti
Jučer šta je bilo
A sutra šta će biti
Bolno je o tome i razmišljati
O kako bi lijepo bilo
Samo o dobrim stvarima misliti
Nastojati sretan uvijek biti
A ružno zaboraviti – zabraniti
I sa svima u sreći živjeti
Hrabro se boriti
Energiju ispravno trošiti
Riječi samo za dobro koristiti
Cijeniti ljude oko sebe
E to bi život bio
Glumiti ne želim
Ovaj život jedan
Voljeti i voljen biti to želim
I sa svima sreću samo dijelim
Ne pomišljam na ružne stvari
A dušu otvaram bez straha da ostarim.

Naziv škole: JU MSŠ „Elektrotehnička škola“, Srebrenik
Ime i prezime učenika/učenice: Ahmetović Bakir
Razred: III
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Mnogo puta uhvatim sebe da mislim,
o stvarima često istim.
Je li svijet stvarno toliko velik
a mi ljudi, tek samo prolaznici neki.

Bolom zovemo sve što povrijedit nas može,
od riječi za pomoć najčešće koristimo “Bože”.
Sreća, opet kažu prolazna je
ne cijenimo kad je tu, a lako je steći nije.

Ali nije sve baš tako sivo
iz daljine srce šapće sanjivo
“Hej dječaće, život je lijep
elem ne valja biti toliko slijep.”

Radost života u iščekivanju i jeste
cvjeta srce kad mi misli u tom smijeru polete
evo tek sada vidim i ja
od razmišljanja umori se glava moja.

Od sutra sve će drukčije biti
ipak glava još se buni
“Nisi razmislio o postanku ljudi!”
’Ajde još malo, meni se još ne spa...(zaspah)

Naziv škole: JU MSŠ „Elektrotehnička škola“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenicice: Adin Jašarević
Razred: II
Mentor/mentorica: /

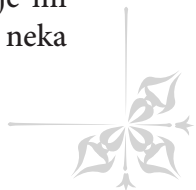
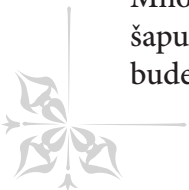
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Koliko moći u jednom jedinom prizoru!!! Zamišljen nad plamenom u kaminu ispred sebe poželjeh da trenutak potraje, u trajanju da me obasjava, snažeći me. Vreli obrazi razbudiše me, dozvaše, tjerajući me da razmišljam o životu, o bivanju i nebivanju, o mjestu i zemlji čiju priču proživljavam svaki dan.

Živim u zemlji, Bosna joj je ime. U zemlji koja u svakom živom biću mora da budi neki osjećaj što na kraju, kad ga probudi, uvijek zarasta u ljudsku kožu i srce. Ne znam za druge ljude ali u meni ona istovremeno budi i bijes i tugu i sreću. Realno gledajući ta tri pojma nikako ne mogu zajedno. Takva je situacija i u našoj lijepoj Bosni. U očima nekog stranca koji je prvi put gleda, čini se kao jedna bijedna i jadna zemlja. Sa druge strane, kad je stranac duže posmatra i duboko zadire u njenu unutrašnjost, može vidjeti koliko je ona ustvari raskošna i bogata. Nekoć, ne tako davno, Bosna bijaše oaza sreće i mira. Ljudi u njoj su živjeli i uživali kao ptice koje svim srcem vole svoje gnijezdo. A gnijezdo, k'o gnijezdo, sastavljeno od koječega, raznih ljudi, vjera, nacija... Svjedoci smo, nerijetko i otpadaka, pravih pravcatih otpadaka. Istih onih koji su učinili da se jednog dana gnijezdo počne raspadati, dio po dio, svaki na svoju stranu. Nažalost, od tada ono je rasuto i to dugo traje. Danas se ljudi mrze, postaju sve oholiji i sve više gaje gnjev jedni prema drugima, a ni sami ne znaju zašto. Zašto se svako od nas ne zaustavi na jedan tren i kao razumno biće razmisli zbog čega je sve ovakvo, zašto se ne zapitamo kako bi bilo kad bilo bi drugačije, da opet činimo mirno i složeno gnijezdo? Zašto?

Želim da moja Bosna, ne jučer, ne sutra nego već danas bude mjesto za život zbog kojeg bi svako htio biti dio nje. Želim da bude kao nekada. Mnogi govore da neće do toga doći ali tračak nade u meni i dalje mi šapuće da vjerujem u nju. Misli molećivo šapuću, ja napisah, pa neka bude šta će biti!

Naziv škole: JU MSŠ „Elektrotehnička škola“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Goran Đurić
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Bosna i Hercegovina, mala tačkica na planeti koju mnogi i ne primjete, iza sebe krije tihu ljepotu u kojoj ne želi da se ističe i zanimljivu historiju koja je skromnim ljudima neopisivo lijepa i draga.

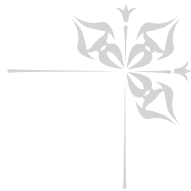
Neprimjetna, skromna zemlja koju mnogi ljudi vole, koja često plače. Kada plače, svi plaču, suze kao potoci idu u beskraj. Kao i svako želi mir i spokoj. Svaki dan se rađaju nova lica, sve ljepša i bistrija, koja će se nekada ponositi zbog toga što su rođeni u Bosni i Hercegovini. Kada stranci čuju za našu domovinu pitaju se gdje je ta država? Kakva je? Rado bih odgovorio da je najljepša na kugli zemaljskoj, da ima mjesta za sve što hoda zemljom, ali... Kako starimo, vrijeme stari, sve je tmurno i ništa nije kao iz djetinjstva. Ne želim ništa mijenjati u našoj domovini, ali želim ono što je nemoguće, a to je da vratim vrijeme. Dosta bi toga promijenio u životu, ali ništa u domovini, samo da još jednom zablista dječijim sjajom. Da mi je velika, snažna, lijepa i moćna, a ja nestašni dječak, začaran, opčinjen, zadivljen pred njom.

Ako ikad sretnete čovjeka koji nikad nije čuo Bosnu i Hercegovinu, koji nikad nije osjetio miris zore bosanske, ponosno mu recite da je to vaša domovina, neka dođe, uvjeri se u ljepotu koja iz nje izvire. Bez stida mu recite sve, jer najgore je kada ne znate gdje ste rođeni, kako izgleda vaša domovina i gdje ste učili da hodate. Ako ne zna, onda je propustio dobar komad lijepih trenutaka u životu, onda je izgubio sebe.

Naziv škole: JU MSŠ „Elektrotehnička škola“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenicice: Veldin Suljendić
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

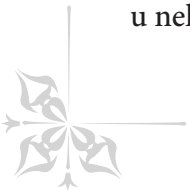
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Postoje oni dani u godini kada je bitno podsjetiti se gdje se nalazi ono duboko korijenje koje me drži tu gdje jesam, onaj najjači temelj zvani ljubav zbog kojeg sve i stoji tako čvrsto.

Danas je 25. novembar 2026. i 83 godine kako je Bosna i Hercegovina "rođena" na prvom zasjedanju ZAVNOBIH-a. Na ovaj dan, na rođendan mojoj zemlji, osjećam se dužnim pokazati joj koliko mi znači. Koliko je volim zapravo, i nju i njena brda, rijeke, šume, ravnice, sunce koje je obasjava i nebo koje je pokriva. Toliko volim njene dobre, i još više one loše dane, nakon kojih se moja zemlja kao poslije najvećih oluja, digne iz pepela i svaki put napravi svoj temelj jačim i svoje zemljake ponosnijima. Kada bi me neko pitao da li postoji država sva u zelenilu, u kojoj se udiše čist zrak, u kojoj je komšija k'o brat a ljubavi dovoljno za sve, u kojoj su odrasli dobri ljudi i skrojeni dobri dani, u kojoj je mržnja skoro pa zaboravljen termin, svi srećno zaposleni i u kojoj smijem sutradan pogledati sina u oči i reći mu iskreno da može postati što god poželi u životu, znao bih šta da kažem. Znao bih da je to zemlja u kojoj sam odrastao, odakle sam potekao, da je njome moj pradjed hodao a moj djed je nizašta ne bi prodao. Podižem na Tuzlanskom trgu, okružen ljudima koje volim, svoju plavo-žutu zastavu sa bijelim zvijezdama, koje kao da lete po nebu u sred bijela dana dok u pozadini slušam himnu od koje me trnci hvataju.

Odjednom, osim himne, čujem i dobro poznat glas kako me doziva. Okrenem se ali iza mene nikoga. Nastavim se držati desnom rukom za srce, a lijevom mahati zastavu, kad opet poznat glas sve jače i jače doziva moje ime. Otvaram oči! Ugledah majku svoju koja me grdi što još nisam ustao. Zbogom najljepši snu ikad, nadam se da ćemo se sresti ponovo ali u nekim drugačijim okolnostima gdje ću biti nikad budniji i ponosniji.

Naziv škole: JU MSŠ „Elektrotehnička škola“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Vildić Dženit
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

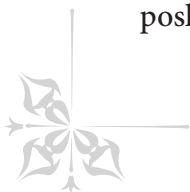
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Mala zemlja u velikom svijetu... Ko li je ta?

Mala zemlja, kao djevojčica u svijetu odraslih potpuno sama, ali ne izgubljena. Djevojčica kakvu sanjam, dok postaje prelijepa djevojka, i kojoj ponekad ukradu omiljeni slatkiš. Želio bih da se mogu probuditi i početi živjeti u Bosni i Hercegovini kakvu želim. Da je gledam očima koje će imati sjaj od radosti, a ne od suza, suza koje mute rijeke i nose sve pred sobom. Te rijeke dijele naš narod po vjeri, po boji, i rodu?! Bezglavo, kao u kavezu, jurcamo u krug. Trebamo se sjetiti vremena naših pradjedova koji su znali cijeniti ono što se zemljom zove.

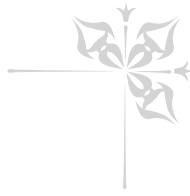
Poznavali su djevojčicu, kojoj vratiše davno izgubljeni slatkiš, njene granice u vrijeme najvećeg rata. Oči su njezine sijale, od sreće, mnogi kažu, nakon uništenja čudnog đavola, koji se nadvijao nad nedužnom. Livade i rijeke su vraćale svoju boju, bez nijanse crvene krvi. Isti taj đavo još ponekad svrati, šireći zadah i zlo, nanoseći bol smješkajući se, sada već djevojci sa dušom nevješte djevojčice. Nazirem ga skrivenog duboko u planinama, dok vreba svoj plijen. Neuništiv je, izgleda?! Šta mi ostaje, šta preostaje? Da volim jače, da želim više... Volio bih da ponovo Bosna i Hercegovina bude zemlja gdje se sastaju Istok i Zapad; da ljudi žive u skladu i ljubavi, da gledam kako stasava, naša ljepotica, djevojčica. Ne želim da jurimo pored nje, u svojim bogatim životima niti da se povlačimo po ćoškovima u ritama.

Ona to ne želi. Ne želi ni skupe haljine, ni bogate udvarače. Budućnost okupana mladošću, mudrost protkana iskustvom starih, okruženje dobohotnih, ne pohotnih, neka ne budu samo puste želje. Pokrenut ću lavinu, o domovino moja, samo nek ti priđu, samo nek se „očešu“ o tebe imat će posla sa mnom.

Naziv škole: JU MSŠ „Elektrotehnička“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenicice: Ahmed Alibašić
Razred: II
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Zima dolazi! Napolju je sve hladnije, pa smo primorani veći dio vremena provoditi u kući. Često odmarajući, sasvim slučajno, bacim pogled kroz prozor, a pažnju mi odvuče poneki jesenji detalj. Zatim dolaze razne misli i osjećanja.

Na ovom svijetu živi oko 7 milijardi ljudi. Svi oni su različiti, ali svi imaju neke poveznice i zajedničke osobine. Jedna od njih je i ljubav prema domovini. Iako je od svoje nezavisnosti u problemima i podređenom položaju, mislim da nema onog Bosanca i Hercegovca koji mrzi svoju svetinju. U svijetu smo poznati po svom specifičnom mentalitetu i karakteru. Podignemo toliku euforiju da izgubimo već dobivenu bitku, a onda kada nas svi otpišu, poput feniksa se dižemo iz pepela. Za to je ponajviše zaslužan prkos i inat bosanski.

DA LI JE TO BOSNA KAKVU ŽELIM?

Možda nemamo evropsku privredu, nismo bogati poput nekih država, nemamo američke univerzitete, ali su nebrojeno puta naši ljudi, naši ponosi, u svijetu dobivali razna priznanja, gradili svoje karijere, te doživljavali veliku čast, iako su za protivnike imali ljude iz liderskih zemalja. Takvi ljudi su najbolji ambasadori naše zemlje, a njihovi uspjesi često doprinose tome da ostali narod zaboravi na svoje probleme, slaveći njihov uspjeh.

DA LI JE TO BOSNA KAKVU ŽELIM?

Na prvi pogled, Bosna predstavlja jednu jadnu, nerazvijenu zemlju. Međutim, gledajući malo detaljnije i zalazeći dublje, to je veoma raskošna i lijepa zemlja. Kao što kaže jedna poslovica: “U svakoj pšenici ima kukolja”, tako i našu Bosnu neki žele oslabiti, smanjiti, ukaljati. Srećom, radi se samo o pojedincima, a pravda i većina uvijek izađu kao pobjednici.

DA LI JE TO BOSNA KAKVU ŽELIM?

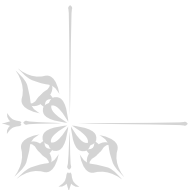

Često smo zavidni i ljubomorni jedni na druge, ali nebrojeno puta smo dokazali da nas nepravda, teško vrijeme i druge nezavidne situacije uvijek ujedine. U takvim situacijama dišemo kao jedno, uz želju i nadu da će sve to proći, da ćemo nastaviti živjeti.

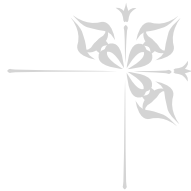
DA LI JE TO BOSNA KAKVU ŽELIM?

Da! Iako nije ni izbliza savršena, to je Bosna kakvu želim! Sve ove „mane“ što sam naveo, pokrio je neki uspjeh. Nije li život, ipak, pravedan?! Neminovno je da trebamo još raditi, ali ovo je zemlja u kojoj se, usprkos svim problemima, rahat živi i diše. Mnogo puta kroz historiju, bili smo pod vlašću drugih, a uvijek smo opstajali i izlazili kao pobjednici. I dok svoje misli „bacam“ na papir, tu pred vas, u glavi mi ozdvanjaju stihovi: “Svugdje se sunce rađa, lijepa svaka je zemlja, kao što je Bosna moja, na svijetu ljepše nema“! ... i to je jedina prava istina!

Naziv škole: JU MSŠ „Elektrotehnička škola“, Tuzla
Ime i prezime učenika/učenice: Mediha Ikinić
Razred: IV
Mentor/mentorica: /

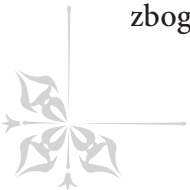

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Voljena domovino, da sam mogla birati, izabrala bih tebe. Izabrala bih tebe iznova, i iznova iako znam, i slavim sve tvoje vrline i ne mirim se sa svim tvojim manama. Sve znam, domovino!

Bosna i Hercegovina kakvu želim satkana je nitima radosti kada Džeko “zatrese” mrežu gola; satkana je ljubavlju vrelom kao džezva nenine kahve; satkana je pod istim zvonom crkve i učenjem sa munare. Uz sve te sitno, precizno vezane niti, rahatluk i sevdah će proteći našim venama. Mada, da se ne lažemo, to i jesmo mi – meraklije, živimo od rahatluka, i kroz ovaj život koračamo uz sevdah. On nas vodi! Nad punom sofrom cijela porodica, božićna pogača, novčić u njoj i baklava za Bajram. To i jesmo mi, to je naša tradicija. Tradicija je jedna od onih niti koje ne želim mijenjati, odavno je utkana tu, u nama, govoreći o nama. Tu treba i da ostane. Bosna i Hercegovina kakvu želim neće dopustiti da majka tuguje, da dijete zaboravi lik oca, da veselo djetinjstvo u sokacima bude zaboravljeno, i da oni tamo, odmetnici, sjede sami u sobi, i žale za njom, domovinom. Bosna i Hercegovina kakvu želim pruža mi da se razvijam u zdravoj sredini, da ne znam za strah, svađu i galamu, da dišem punim plućima i radim ono što najbolje znam, što je najvažnije, da radim ono što volim. Pitam se... Pitam se ko će mi omogućiti moju domovinu, Bosnu i Hercegovinu kakvu želim? Hoću li posustati i prestati se nadati boljem sutra? Na sve ovo ja odgovora nemam, samo su pitanja moja, ali... Ali zato te molim, domovino, ne daj da tobom vladaju pogrešni, ne daj da ti otimaju Tvoju djecu. Bori se za sve nas, za tvoj unutrašnji mir. Neka se nadaleko čuje naša himna bez ijedne riječi, iako govori mnogo toga, neka se viore bijele zvijezde, i plavo-žuta svjetla, nek smo svi sretni i ponosni zbog tebe, mila moja domovino, moja Bosno i Hercegovino!

Naziv škole: JU SŠ „Prva gimnazija“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Kapetanović Nera
Razred:
Mentor/mentorica: Velida Tinjak

RAD NA TEMU

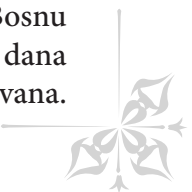
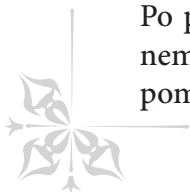
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

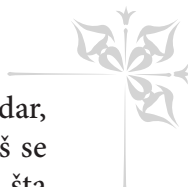

“I Bosna da prostiš jedna zemlja imade,
I posna i bosa da prostiš,
I hladna i gladna
I k tomu još
Da prostiš
Prkosna
Od
Sna.”

Ova pjesmu me asocira na osnovnu školu. Koliko smo je samo puta pročitali, napisali, ali za tako malu djecu poenta ove pjesme je bila nešto nedokučivo, i dan-danas je tako. Kada smo je čitali i pojašnjavali, ja nisam shvaćala poentu, uvijek sam se pitala zašto neko ne bi znao za našu Bosnu, ili zar postoji neko na ovome svijetu ko je ne bi volio?

Tada, kao malo, nevino i naivno dijete nisam mogla da shvatim koliko ljudi je ne voli i koliko svoju Bosnu okrivljuju za svoju materijalnu situaciju. Kao mlada Bošnjakinja sam kroz ovih kratkih petnaest godina života svakim danom ostala usamljeno nesretna kada čujem koliko ljudi okrivljuje ovu zemlju za nešto za šta ona u najviše slučajeva nije kriva. Često čujem, dok hodam ulicom, kako ljudi komentarišu da je ovo zemlja koja neće ići na bolje, da će uvijek ostati tu gdje jeste i da se mladi ljudi trebaju seliti jer ovdje nema nade. Takve rečenice me obeshrabre. Tada se i sama upitam šta će se desiti sa nama, da li će Bosanci i Hercegovci nestati? I tada me prođu trnci. Ljudi se konstantno žale na Bosnu, a nikada da shvate da su oni u suštini krivi. Bosna je samo jedno tlo na planeti koje je napravljeno, srušeno, pa opet podignuto rukama ljudi. Bosna nije kriva, mi smo.

Po prirodi sam veoma uporna osoba, i kada mi ljudi kažu da za Bosnu nema nade, u meni procvjeta ta snaga i mišljenje da ću ja jednoga dana pomoći našoj domovini da bude ono što zaista jeste, a to jeste poštovana.

Ljudi naše domovine nisu ni svjesni koliko smo mi vrijedan, mudar, moćan i kvalitetan narod, svi samo gledaju novac. Zbog novca, naš se život pretvorio u samu borbu preživljavanja. Ljudi nisu ni svjesni šta imaju dok to ne izgube. Mi imamo najveće izvore vode pa ih zanemarujemo, među deset smo zemalja Evrope sa najviše šuma. I to zanemarujemo.

Imamo historiju kao nijedna druga zemlja, pa i to opet zanemarujemo. Da li smo mi jedini zaslijepjeni novcem da ne vidimo kvalitet ljudi koji kao rijeka napuštaju svoj izvor u potrazi za boljim životom, ali niko da shvati da je jedino Bosna naš život.

Roditelji mi često pričaju kakvu su sigurnost i pripadnost oni osjećali kada je bila Jugoslavija.

Nažalost, ja taj osjećaj ne poznajem, ali niko nije od mene ponosniji kada me pitaju koje sam nacionalnosti, a ja kažem-Bošnjakinja.

Ljudi se mogu seliti, bježati od sudbine, ali bosanska krv struji njihovim venama i nje se neće riješiti. Nekada se zateknem razmišljajući o tome kako u Bosni nema ništa, kako bih voljela da sam rođena u Americi, ali tada shvatim da oni možda imaju više radnji, više novca, ali nemaju i nikada neće imati bosanske ljude, jer takvi ljudi su samo kod nas.

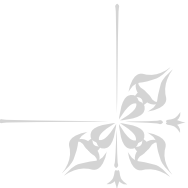
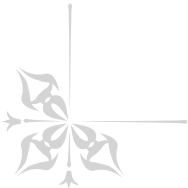
Vi nećete naići usred Time Squarea na ćevape, džezve, Sebilj, Zlatarsku ulicu i nekog imama koji sa svojim štapom hoda po kamenim pločicama Begove džamije.

Ljudi Bosne i Hercegovine se žale na vlast, ali kada se žalite zašto je ona još uvijek ista?

Zašto sebi to dopuštamo?

Mi smo Bosanci i Hercegovci, to imamo u krvi i trebamo se boriti za svoju zemlju koliko god da je to potrebno, jer smo u njoj rođeni, u njoj je naš dom. Bosna je moja ljubav, moja sreća i moj dom, a ko je ne voli i ne pripada ovdje.

Za kraj, ostavit ću poruku duboko skrivenu u ovom citatu:”*Kome u srcu ne živi domovina, taj se svugdje može smatrati prognanikom, u duši mu je praznina koju ne ispunjava nikakva stvar, nikakvo osjećanje!*”

Naziv škole: JU SŠ „Prva gimnazija“, Sarajevo

Ime i prezime učenika/učenicice: Velid Tinjak

Razred:

Mentor/mentorica: Velida Tinjak

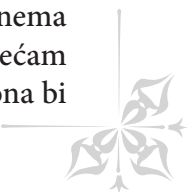
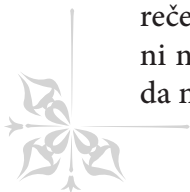

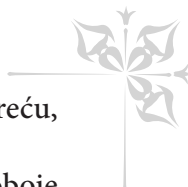
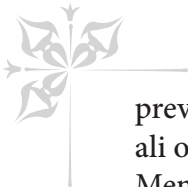
RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Pričao bih ti o onome što je nestalo u vremenu, što se provlačilo kroz vijekove, o onome o čemu se davno prestalo govoriti i što nema danas ni u državi, ni u ljudima, ni u srcima. Rekoh državi, ne slučajno, nego zato što je mnogi danas i oduvijek uzimaju u usta, pa da i ja ne budem izuzetak. Ono o čemu ću ti pripovijedati jeste nestalo, ali nikada nije izgubilo svoju smisao, jer kada bi je mogli povratiti, vjerujem da bi sve bilo drugačije, sigurno ljepše i bolje. Znaš, čovječe, davno su mnogi o njoj pričali, rasprave vodili, nastojali da je sprovedu u djelo, da učine da narod ili ljudi koji na njoj počivaju budu sretni i zadovoljni. Kada bih ti trebao kazati njenu definiciju, ne bih znao, priznajem, i zato se usuđujem da o njoj pišem i da ti pričam, jer osjećam da ću ti svojim riječima puno kazati. Živim u vremenu kada su osobine poput pravednosti, iskrenosti, humanosti ili čak plemenitosti rijetke u društvu, o njima se danas malo priča, malo ih se spominje. Želim da se u mojoj Bosni to uvijek spominje!

Možda iskrenosti i humanosti i ima, jer ih možeš prepoznati u nekom čovjeku, u onom koji nastoji da bude moralan i ispravan, da pokaže svoju čovječnost, ali pravednosti nema. Ne viđam je ni u čovjeku, a ni u onoj takozvanoj pravnoj tvorevni državi. Eto, opet je spomenuh, vjerovatno zato što dok ti ovo pripovijedam, moja mi Bosna pada na um, ona za koju se veže svaka nepravda i svaka loša osobina, sa kojom se svi igraju, na kojoj se lome talasi historije, kao na grebenu, onu za koju se kaže da je najtužniji vilajet na svijetu, i ona u kojoj se gubi svoje lice, a uzima tuđe. Nema pravednosti, osjetim, ni u Bosni, ni u svijetu. Bar je ja ne vidim. Opet, mlad sam čovjek, pa možda još uvijek nezreo. Nisam ja od onih koji su puno toga prošli i plaćali cijenu izgubljene pravednosti. *Ona jeste skupocjena*, reče Ciceron, skupocjenija od sveg zlata i ona se kupiti ne može, nema ni novca ni zlata koji nju mogu nadomjestiti. Ne postoje takvi. Osjećam da nema vage koja bi je mogla mjeriti, i da povrh sveg zlata i blaga ona bi

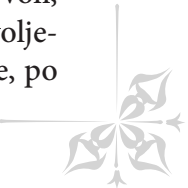
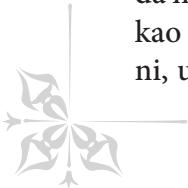
prevagnula. Nekome novac, nekome zlato, nekome sitnice, donesu sreću, ali ona je jednaka za svakog i svakome donese dobro.

Mene i tebe o čovječe, različite stvari čine sretnim, ali ona bi nas oboje učinila istim i jednakim, to i jeste njena svrha! Pravedan ti je čovjek onaj koji racionalno razmišlja, koji nema na umu svoju korist kada o nečemu odlučuje, koji neće drugog poniziti da bi sebe uzvisio, i koji će prosuđivati onako kako nalažu principi. A pravedna država, o njoj ti mogu reći puno jer sam svjedok one u kojoj pravednosti nema. Upitat ću te, o čovječe, je li pravedno da jedni drugima stvaramo nevolje i da ne želimo svakom čovjeku dobro i sreću?

Kazao je davno Aristotel, grčki filozof, koji se usudio o njoj pisati, da je pravedna država ona u kojoj su ljudi zadovoljni i sretni, jer u njoj svako obavlja svoj posao, jer se u njoj sudi po pravilu, jer se misli na svakog člana zajednice i nastoji se obezbijediti bolji život. Svaki čovjek zaslužuje da o njemu brine njegova država. Pravednost ti je, o moj čovječe, skupocjena onom dječaku koji stoji i drži ruku pred tobom, da bi imao za jesti, za majku koja nema novca da bi svoju djecu obrazovala i obezbijedila bolji život, za onog koga tlače i uništavaju i uzimaju dostojanstvo. O toj se vrijednosti danas priča samo po mahalama, kaldrmana koje pamte neko bolje vrijeme i bolji vakat. Mnogi je traže i vjerujem razmišljaju o njoj, ali malo rade da je vrate, prvo sebi pa tek onda zajednici. A i mi smo ljudi mišljenja da jedan pojedinac ne može puno uraditi, svi je spominjemo kada nepravdu osjetimo na vlastitoj koži i na svom primjeru.

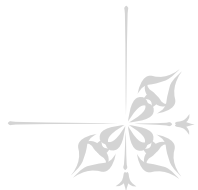
Priča se, teško vrijeme, teški ljudi. Jeste, ovo je vrijeme kada se cijeni samo materijalno i kada nema mjesta ovo o čemu nekoć priča, o ovim osobinama i veliko danas kada vidimo nekoga da pravedno sudi, da pravedno vodi svoju zemlju i da nastoji da svoj život zasnuje na ovom principu. Bojim se da dolaze i gora vremena, kada se o pravednosti, moralu, iskrenosti, humanosti ne bude pričalo ni u mahalama i kada kaldrme naših ulice ne bude pamtile ni priče, a kamo li događaje, kada je bilo bolje. Ne znam može li biti gore, ako može, onda ide još gori vakat. Teško je nama koji je bar spominjemo, osjećam, a kako će tek biti njima koji o njoj ni pričati ne budu mogli.

A kakvu Bosnu ja želim? Želim Bosnu u kojoj će svaki građanin smatrati da mu je to jedina domovina i da nema rezervnu, nigdje drugo. Da je voli, kao što majka voli svoje čedo! Da je istinski ljubi, kao što se ljube volje, u skrivenoj noći! Da kada krenem kroz nanine otvorene vratnice, po

drvenoj stazi, dođem do pokrivenog trijema i preko triju rasklimatanih stepenica uđem u majušno predsoblje. I da tu budem sretan. Da mjesec koji obasjava nebeske visine obasjava i čitavo dvorište ispunjeno spavačima, gustu među i visoke krovove u koje je potonuo poneki plot, koji okružuje dvorište. Da svaka majka, iako je pala noć, sjedi kraj uzglavlja svojih sinova, tepla im i miluje ih, govoreći im da nema ljepše zemlje od Bosne i boljeg komšiluka od bosanskog. Da se nad našim planinama nadvijaju samo bistri oblaci, a ne olovnosivi, a da po livadama, preko staza, njišući jezersku vodu jure sjenke od sretne djece. I želim mira i posla. Perspektivu u pametnom građaninu, a ne u podobnim stranačkim pojedincima. Neka znanje pobijedi u našoj jedinoj nam domovini Bosni! I sunca će biti u svačijem dvorištu!...

Naziv škole: JU SŠ „Prva gimnazija“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Kanita Hamzić
Razred: IVd
Mentor/mentorica: Velida Tinjak

RAD NA TEMU

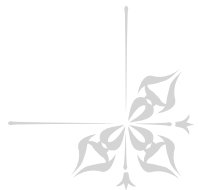
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Zaista, ne postoji ljepše sunce od onog koje obasjava Sarajevo, dodatno kraseći najljepše parkove Olimpijskog grada. Dok snijeg, nagovještavajući dolazak proljeća, posljednjim detaljima ostavlja onu posebnu čar, prikazujući da i hladnoća može biti prelijepa, samo ako joj ne namećemo toplotu, pucketa pod mojim nogama i otkriva mi već napravljene staze po sebi. Poput ožiljaka, ali ne onih koji su urezani u vremenu, već onih koji se daju zacijeliti i potpuno nestati. Te staze me vode pored muzeja, poznate Trebevičke žičare, Vijećnice i biblioteka koje su pune ljudi koji više ne gledaju samo na egzistenciju, već žele da u potpunosti žive i osjete to isto od grada koji doista pruža utočište. Hodajući Ferhadijom, posmatram užurbanost, prikazanu na licima drugih, obogaćenu zvukom cipela koje snažno prelaze preko čaršijske kaldrme; ali ona ne predstavlja napor kojeg sam navikla da viđam u prošlosti, već tempo sa kojim se svi slažu. Tramvajem, potpuno uređenim i bez naznaka ubijanja i krađe, uviđam onu vraćenu slavu historije. Dok se krećem ka Vladi, vidim da je njeno dvorište opet pusto. Ipak, ljudima koji su svoj život stavili na rub je skojeno ruho budućnosti. Ali ne samo njima, već i svim građanima koji znaju da je rat bjesnilo, tama koja povlači nedužne i koja nije vrijedna ponavljanja. A zašto bismo ponavljali nešto što nas ubija? Ne u onom surovom smislu, već onom koji od nas ostavlja samo žive leševe, osuđene na propast. To smo mi uvidjeli i zato me ispunjava ta činjenica osjećajem sigurnosti.

Ali, pored proljeća u Sarajevu, jednako je lijepo ljeto u Banjoj Luci. Sjediti pored Vrbasa, udisati opojni miris pokošene trave i slušati šum vode koja poput balerine, graciozno prolazi pored Kastela, uviđam spoj religija, ali nikome ne smetaju, već svi dijele mišljenje da je to ono što nam istovremeno daje naše karakteristike i koje nas spaja. Ne utjecajući na nacionalizam, jer smo mi svi po nacionalnosti ljudska bića i ništa sporedno. Polako pred

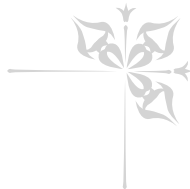

vrata života stiže kraj ljeta. Neretva u augustu žubori nikad jače i smjelije. Nad njom, ponosno se izvija Stari most, svojom plemenitom bojom pravi kontrast nad vodom, ali se stapa sa njom. Poput druga koji ne gleda na interes. Onog koji vraća mlade u njihove rodne krajeve. Most se možda nalazi u Mostaru, ali on svojom energijom šalje poruke čak i izvan moje države, do najudaljenijih krajeva Zemlje, pozivajući na povratak. A osobe koje imaju srce, nikada neće moći da odbiju državu koja poput majke, štiti i voli. Šareno doba je donijelo svoj kofer topline i u Srebrenicu. Svaka osoba je pronađena, u inat onima koji su mislili da se istina može prikriti. Ona je bolna, ali dolazi sa saburom, ključem koji otvara vrata budućnosti. U prošlosti sam ovu zemlju opisivala poput Andrićeve Proklete avlije, gdje su nevini i bespomoćni ljudi osuđeni na bijedu, strah i krivnju sebe što nemaju zlo u sebi, koje bi ih odvelo do njihovog cilja, dok oni koji ga imaju, šetaju slobodno i imaju moć. Ali, sada to gledam drugim očima. Očima koje vide da su loši ljudi ništa više do plitkih osoba, onih koji se na sav glas hvale da upravljaju drugima. I vidim kako istinski inteligentne osobe šute o mnogo bitnijoj stvari. O tome kako upravljaju sami sobom, a time su draži Bosni i Hercegovini. Zemlji koja zaslužuje najveći spomen i najljepšu budućnost.

Naziv škole: JU SŠ „Prva gimnazija“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Barač Hamza
Razred:
Mentor/mentorica: Velida Tinjak

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Zemlja Bosna
to je kuća prepuna
zelenih brda i ledenih gora
studenih rijeka i rosnih polja.

Ja čvrsto jezdim na vjetru,
kroz suncem obasjan behar tvoj
i zlatna žitom prekrivena polja
tako si lijepa, zemljo moja!

Dok sunce pušta prve zrake svoje
i obasjava livade tvoje
niz obraz mi suza krene
od ljepote tvoje snene.

Bosna je zemlja koju volim
za nju se svim srcem borim
prkosna i ponosna
na braniku tvom
dat' ću i život svoj!

Za svo zlato svijeta
ja mijenjat' te neću
želim te takvu kakva jesi
snažnu i sretnu.

Želim te
najljepšu na ovom svijetu.

Naziv škole: JU SŠ „Gazi Husrev-begova medresa“, Sarajevo
Ime i prezime učenika/učenice: Lamija Nezirović
Razred: III
Mentor/mentorica: /

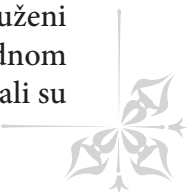
RAD NA TEMU

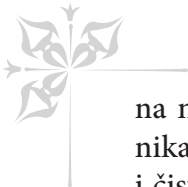
BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Često tražimo previše. Pokušavamo našim malim rukama dosezati nedokučivosti. Trudimo se biti ono što nismo, a ne shvatamo vrijednost onoga što jesmo. Međutim da li će ikada djeca shvatiti da ne mogu letjeti kao ptice, ni živjeti pod vodom kao ribe? Neće! Zato jer su djeca, nevina bića koja žive u mašti. Mašta je svima potrebna, no pored nje i svjesnost da svi snovi ne postaju javnost. Svi se nadamo promjenama, a niko ne želi mijenjati sebe. Pitam se da li smo mi Bosanci djeca? Uvijek krivimo drugog, previše težimo mašti i ne odrastamo. Nismo zadovoljni onim što jesmo.

Da bismo shvatili šta želimo promijeniti i postići, prvo moramo spoznati vrijednosti koje posjedujemo. A mi dosta toga imamo.

Imamo mjesta sa kojih rijetko gdje možeš vidjeti pogled i ljepotu koja ostavlja bez daha kao što je pogled sa Starog mosta u Mostaru. Stari most spaja obale zelene, prkosne, hladne Neretve koja svoju ljepotu prostire sve do Jadranskog mora, zatim se gubi i nestaje u nepreglednim količinama plave vode. Imamo osmijehe i radosti koje Vlašić i Bjelašnica samo pružaju, čari Drine i čistoću Une. Imamo olimpijsko Sarajvo i željeznu Zenicu. Imamo miris bosanske kahve, i uvijek fildžan viška, i užarenu hercegovačku kaldrmu, i naš sevdah. Imamo i Sebilj koji čuvamo i njegujemo stotinama godina, i Vijećnicu i mostove. Imamo i somun i ćevap i sarmu i okićene jelke za vrijeme Božića, i poseban osjećaj u zraku za vrijeme Ramazana. Imamo u isto vrijeme glas mujezina sa munare i zvonjavu zvona sa Katedrale. Imamo i Šantićevu Eminu koja se samo ovdje mogla roditi, i ponosnog Bosanca na stečku koji ispruženom rukom otpočinje pozdrav. Imamo i Andrića i njegovu ćupriju, i Preloga i Selimovića i Dizdara. Imamo i Unu i Drinu i Vrbas i Bosnu i Sanu i Savu. Okruženi Dinarom, Magličem, Kamenicom visoko se uzdižemo ka nepreglednom plavetnilu hvaleći se bijelim ljiljanima. Nebo nam je često tmurno, ali su

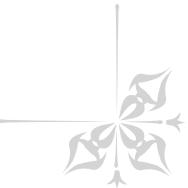
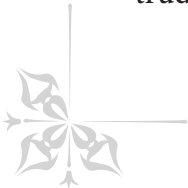

na našoj zemlji rahatluk, veselje i sreća ono što nam ne manjka. Samo nikad ne vrijedujemo ono što imamo. Imamo i zelene šume i pitku vodu i čista jezera. Imamo i Zmajeve i košarkaše i Tuku i Pezera, Džumhura. Imamo i vodopade i Bobovac i Banja Luku, Tuzlu, Srebrenicu... Hodimo po šarenom ćilim spunjenom zelenilom, ljiljanima koji pocrveniše i brojnim drugim cvijećem. U taj ćilim su utkani bolni trenuci prošlosti i nada za nikad više od onog što je bilo. Ali ko smo mi Bosanci?

“Na nama se lome talasi historije kao na grebenu. Otrgnuti smo, a neprihvaćeni. Ko rukavac što ga je bujica odvojila od majke pa nema više ni toka, ni ušća, suviše malen da bude jezero, suviše velik da ga zemlja upije... Nesreća je što smo zavoljeli ovu svoju mrtvaju i nećemo iz nje, a sve se plaća pa i ova ljubav. Svako misli da će nadmudriti sve ostale i u tome je naša nesreća... Jučer smo bili ono što danas želimo da zaboravimo, a nismo postali ni nešto drugo. S nejasnim osjećajem stida zbog krivice i otpadništva, nećemo da gledamo unazad, a nemamo kad da gledamo unaprijed. Zar smo mi slučajno tako pretjerano meki i surovi, raznježeni i tvrdi. Zar se slučajno zaklanjamo za ljubav kao jedinu izvjesnost u ovoj neodređenosti, zašto? Zato što nam nije svejedno. A kad nam nije svejedno znači da smo poštteni. A kad smo poštteni, svaka čast našoj ludosti!”

Eto, ko smo. Eto što smo. Bosna i Hercegovina nije ružna, ni tužna zato što se u njoj političari ne slažu, nije nesretna zato što ekonomski sve nije najsajnije. Ona je lijepa. Moja, tvoja. Naša. Potrebna joj je samo naša podrška i ljubav. Kada bi je svojim glasom samo malo podigli dostigla bi sazviježđa najsajnijih zvijezda. Iako je mala, nikad nije pala. Uvijek je bila jaka i čista iako joj suza često zablista. Njene suze treba obrisati, i shvatiti da je ona jedino što imamo. Ostavljena nam je kao najvrijedniji amanet. Nju ne trebamo mijenjati, trebamo je čuvati našom ljubavlju, životom u miru, slozi. Bez nasilja, u toleranciji i empatiji. Svaki pojedinac treba sebe promijeniti da bi mi promijenili naše stanje u Bosni. A, ona je nježna, krhka, a ipak čvrsta. Snažni vjetrovi oko nje se njišu i poigravaju sa njenom stabilnošću. Da bi ostala gore potrebna su joj krila koja neprestano pokušavaju slomiti. Ali ako ih svi podupremo, ona će ostati. Ustani, Bošnjko, podupri Bosnu.

To je Bosna kakvu ja želim, i sve bi to bilo tako, da je samo malo više truda.

Naziv škole: JU SŠ „Četvrta gimnazija“, Ilidža
Ime i prezime učenika/učenice: Kuljančić Adnan
Razred: III4
Mentor/mentorica: /

RAD NA TEMU

BOSNA I HERCEGOVINA KAKVU ŽELIM

Živjeti u našoj domovini traži odanost i prkos, da zaštitimo ono nešto što nas uvijek tjera da se vraćamo, da zaštitimo miris dunja i avlija koje jedino mirišu kao dom. Bučne livade prekrivene mjesečinom u nama bude dobro poznat osjećaj, onaj koji se samo ovdje budi i umire, sa svakim letom ptice, sa svakom šetnjom kaldrmom i povjetarcem. Želja da se zadovoljimo Bosne, da vidimo dovoljno, da je ponese sa sobom i odemo u bolje sutra. Ko zna kako i ko zna zašto ali se uvijek hitrim korakom vraćamo ka njoj, odvažnoj, prkosnoj i ljepšoj nego ikad prije. Običan sunčan ljetni dan, polako hodam dok mi vreline sunca miluje kožu. Pažnju mi privuče stećak. Generacijama stojeći na istom mjestu da svjedoči o bosanskoj časti, da svjedoči o hiljadama duša koje su utrle put meni i mojim potomcima. Zapitah se kako nešto tako tiho može nositi tako jaku poruku? Stadoh pred njim malen naspram svega što mi svojom tišinom govori. Priče o isprepletenim kulturama koje su se borile za svoje mjesto u ovom malenom dijelu svijeta želeći da piju vodu iz naših potoka i svoje porodice osnuju u našim dolinama. Željeli su Bosnu ali je nisu dobili i nisu prestali da je žele, niti će. Postadoh svjestan svog bogatstva i svih onih koji ga žele za sebe. Naslijedio sam Bosnu, i sa ponosom je čuvam jer je ona dio mene a ja maleni dio slagalice u njoj historiji. Ja ću proći a Bosna će ostati u svojoj ljepoti i veličini. Bosna puna ljubavi i različitosti, satkana od tradicije i kulture, puna ponosnih ujedinjenih bosanaca pred kojima svaki problem postaje malen. To je Bosna i Hercegovina kakvu želim.

